

جزء اول

انوار البحار

(بیابان و دوائر المعارف)

حوزه علمیه قم

دینی - تاریخی - رجالی - ادبی - انتقادی - اجتماعی

تألیف

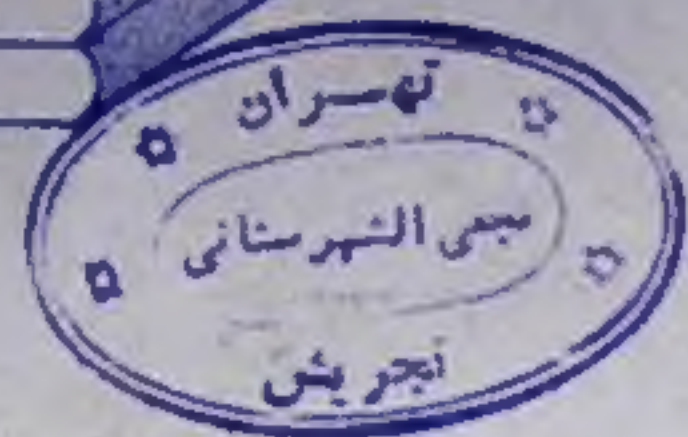
محمد درازی

ناشر

کتابفروشی برقی - قم

شعبان ۱۳۷۳

۱	مقدمه	صبر و تحمل طاقت فرسای آیه الله حایری ۵۳
۲	هدیه الی آیه الله المؤسس	حسن خلق و ملکات فاضله اخلاق او ۵۴
۶	وجه تسمیه کتاب	تقدیر رسیدگی بر بطلاب حوزه ۵۶
	بانی اول حوزه علمیه قم کیست و مؤسس آن کدام است ۱۳	مرجعیت آیه الله حایری و حزم و احتیاطش در فتوی ۵۷
۱۵	حرکت آیت الله حائری از اراک به قم	مجلس درس و بحث آیه الله حایری ۵۹
	یکی از علامت آخر الزمان حوزه علمیه قم است ۱۷	توسل مرحوم آیه الله حایری بایمه دین ۶۰
	شهر قم بر شهرهای دیگر حجت و مردم آن بر مردم دیگر ۱۹	آثار بقیه آیه الله مؤسس ۶۱
۲۱	مبده تأسیس حوزه علمیه قم	مجاورین قبر آیه الله حایری ۶۳
۲۲	هویت آیه الله حائری و شخصیت بزرگ او	رحلت آیه الله حایری و خواب دیدن آیه الله صدر ایشانرا ۶۴
۲۴	قم و حوزه علمیه شاهد حوادث مهمی بوده	تأثیر فوت آیه الله حایری و حادثه پس از آن ۶۹
	حادثه دوم فوت عالم ربانی آقای حاج میرزا جواد ملک ۲۶	بهترین آثار آیت الله حایری یاد و فرزند فاضل و برومند ایشان ۷۱
	حادثه سوم نهضت مرحوم حاج آقا نورالله اصفهانی ۲۸	تالیفات مرحوم آیه الله حایری ۷۲
	حادثه چهارم تبعید عالم مجاهد ربانی مرحوم آیه الله باقی ۳۱	مدارس حوزه علمیه قم در زمان ایشان ۷۲
	حادثه پنجم یافتن مرحوم آیه الله حاج میرزا صادق آقای تبریزی ۳۶	درود شخصیت های مهم علمی و سیاسی و اجتماعی به قم در زمان ایشان ۷۶
	حادثه ششم یافتن آیه الله آقا شیخ ابوالقاسم کبیر قمی ۳۹	معظم شاگردان مرحوم آیه الله حائری و اصحاب برجسته او ۸۶
	حادثه هفتم زلزله و خرابی قم ۴۱	وصی مرحوم آیه الله حائری و زعیم حوزه علمیه پس از ایشان ۸۸
	اعلان اتحاد شکل و سخت گیری بر طلاب ۴۶	زعیم حوزه علمیه پس از فوت آیت الله حائری ۸۹
	مضمون تلکراف آیه الله حایری بشاه وقت ۵۱	توجه و نظر مرحوم آیه الله حائری به مرحوم آیه الله حجت حتی بعد از وفاتش ۹۰

تمثال المبارک للزعیم الاول «للحوزة العلمیة» آية الله
المؤسس الحائری الحاج شیخ عبد اللہ الیزدی قدس الله سره

آیت الله حجت کیست و هويت او	۱۲۲
چيست	۹۲
شخصيت پدر معظم آية الله حجت	۹۴
م معظم آیت الله حجت مرحوم علامه کوه	
کمری	۹۵
مهاجرت آية الله حجت بنجف و اساتيد و	
متاخيرين بوده	۹۸
مقام علمی و فتاوت و حوزه تدریس مرحوم	
آیت الله حجت	۱۰۰
مرحوم آیت الله حجت از محدثین علمه	
متاخرين بوده	۱۰۲
تقوى و منات آية الله حجت قدس سره	۱۰۴
معنویت آية الله حجت اعلى الله مقامه	۱۰۷
صبر و تحمل و بردباری آية الله حجت	۱۱۱
مرجعیت آن آية الله معظم و مقلدین	
ایشان	۱۱۲
حوادث و قضایای مهمه واقعه در قم پس از فوت	
مرحوم حابری تار حلت آية الله حجت	۱۱۳
حادثه اول پس از فوت مرحوم حابری	۱۱۴
حادثه دوم یا فوت مرحوم حاج شیخ محمد	
علی قمی و امتحان طلاب	۱۱۵
حادثه سوم یا فوت حکیم ربانی آیت الله	
حاج شیخ مهدی حکمی و قضایای شهر یور	۲۰۰
	۱۱۷
حادثه آبدرقم و از میان رفتن شرايعخانه	
های قم	۱۲۰
ورود آية الله قمی بقم و تجلیل عظیم از	
ایشان	۱۲۲
ورود آية الله العظمی آقای بروجردي	۱۲۵
ورود آية الله کاشانی پس از تبعید	۱۲۶
تشریف مرحوم حجت بزیارت مشهد و	
مسافرت های ایشان بشهرری	۱۲۹
ضایعه بزرگ جهان تشیع یا فوت مرحوم	
آية الله اصفهانی و حوادث آن سال	۱۳۱
ضایعه فقدان مرحوم علامه خطیب آقای	
اشراقی	۱۳۵
و نیز از حوادث قم فقدان آیت الله فیض	
بوده	۱۳۸
ورود آية الله زاده حجت آقای سید محسن	
از نجف	۱۴۰
ضایعه فقدان و رحلت آية الله العظمی آقای	
خونساری و شخصیت او	۱۴۲
نماز استسقام مرحوم آیت الله خونساری در	
سال ۱۳۰۳ هجری	۱۴۶
مقام علم و تقوی و زهد مرحوم آية الله	
خونساری	۱۵۰
شاگردان بر جسته و معظم مرحوم	
خونساری	۱۵۲
مسافرت آية الله خونساری بمکه معظمه	۱۵۳
قصابیدمرانی در فوت آنجناب	۱۵۹
اعلان اذان بابانك خطر یا رحلت آية الله	
حجت	۱۶۱
تجلیل روحانیین و ارواح مقدسه علماء	
بزرگ از مرحوم آية الله حجت	۱۶۶

تأثیر این ضایعه در تهران و آذربایجان و	
سراسر کشور	۱۶۸
اشعار و قصائد مرانی که در فقدان و رحلت	
مرحوم آیت الله حجت گفته شده	۱۷۲
اربعین آیت الله حجت و کلوان تبریز	۱۸۰
مزار آية الله حجت کجاست	۱۸۴
آية الله بروجردي در کنار قبر آية الله حجة	۱۸۵
آثار آن مرحوم در قم و حوزه علمیه	۱۸۵
تالیفات مرحوم آية الله حجت	۱۹۰
بزرگترین آثار زنده حجت یاد و فرزند	
فاضل و ارجمند او	۱۹۱
جناب آقای آسید حسن حجت دام ظلّه	۱۹۲
معظم شاگردان مرحوم آية الله کوه کمری	
و آية الله خونساری و آية الله صدر که	
بزرگترین آثار حجتند	۱۹۳
استاد ریاضی مرحوم حجت مرحوم حجة	
الاسلام سردار کابلی	۱۹۷
معاذین آية الله حجت	۲۰۰
شخصیت آية الله الحاج آقا صدرالدين	
الصدر مدظلّه	۲۰۱
آثار قلمی آية الله الصدر	۲۰۴
آثار و باقیات الصالحات آیت الله صدر	
طاب نراه	۲۰۵
جناب آقای آقا رضای صدر حفظه الله	
تعالی	۲۰۵
جناب آقای آقا موسی آیت الله زاده	
صدر	۲۰۵
ضایعه اسفناك فقدان و رحلت آية الله العظمی	
آقای صدر یا سومین حادثه مهم حوزه علمیه	
پس از آیت الله حائری	۲۰۶
آية الله صدر کیست و شخصیت آنجناب	
چيست	۲۰۷
آل صدرالدين	۲۰۸
قصیده آیت الله صدر طاب نراه در رنامجده	
اطهر خود حضرت زهرا علیها سلام	۲۱۰
خواب دیدن یکی از فضلا حضرت زهرا (ع) را	
در شب رحلت آية الله صدر	۲۱۱
اشعار مرانی عربی و فارسی در مرگ آية الله	
صدر	۲۱۱
مشاهیر علماء اعلام و اساتید عظام گذشته	
حوزه علمیه رضوان الله علیهم	۲۱۵
مرحوم حجة الاسلام آقا میرزا علی اکبر	
یزدی طاب نراه	۲۱۶
مرحوم آية الله حاج میرزا محمد کبیر قمی	۲۱۶
مرحوم آية الله میرزا محمد علی شاه آبادی	۲۱۷
مرحوم حاج شیخ ابو القاسم صغیر معروف	
بملا محمد کریم	۲۱۸
مرحوم آیت الله حاج سید فخرالدين قمی	
قدس سره	۲۱۹
مرحوم حجة الاسلام حاج سید محمد باقر	
قزوینی	۲۱۹
مرحوم حجة الاسلام حاج سید حسین	
کوچه حرمی	۲۱۹
مرحوم حجة الاسلام سید محمد برقمی	۲۲۰

ان آثارنا تدل علینا
فانظروا بعدنا الی الآثار

آثار الحجة

یا

تاریخ و دائرۃ المعارف حوزة

علمیه قم

نکارش

اقل خدمۃ اهل العلم والدين

محمد رازی

ناشر

کتابفروشی برقی - قم

حق طبع محفوظ

۱۳۳۲

چاپخانه حکمت

آنرا ما بصفحه گیتی نشان ما است

از بعد مانگاه بآنرا ما کنید

فهرست مندرجات کتاب

۲۲۷	ادیب	مرحوم حجة الاسلام والمسلمین آقای حاج
۲۲۸	مرحوم حاج شیخ حسن فاضل	میرزا محمد ارباب ۲۲۰
۲۲۸	مرحوم حاج شیخ محمد حسین علامه	مرحوم حجة الاسلام آقا سید محمد کماری ۲۲۲
۲۲۸	آقا سید محمد صدر العلماء	مرحوم حاج شیخ ابراهیم جبل عاملی ۲۲۲
۲۳۰	مرحوم آقا سید ناصر الدین قمی	مرحوم حجة الاسلام آقای میرزا محمد
۲۳۰	حاج میرزا مهدی آشتیانی	همدانی ۲۲۳
۲۳۲	میرزا حسین تبریزی	مرحوم آیه الله حاج شیخ حسن نویسی ۲۲۴
	مرحوم حجة الاسلام آقای سید ضیاء الدین	حجة الاسلام حاج شیخ عباس خاوری ۲۲۵
۲۳۳	خونساری	مرحوم حاج شیخ عبدالکریم خوئینی ۲۲۶
۲۳۳	آشوخ حسن صالحی لاهیجانی	مرحوم حجة الاسلام حاج سید مهدی کشفی ۲۲۷
۲۳۴	استبصار فیہ - تندراک	مرحوم حجة الاسلام آقامیرزا محمد علی

قوله تعالى

قل قلله

الحجة البالغة

فلو شاء لهدىكم اجمعين

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي خلق الانسان من العدم وعلمه البيان والقلم وعلم الانسان ما لم يعلم والصلوة على اكرم ولد آدم سيد العرب والعجم النبي الخاتم والرسول الافخم محمد المبعوث على العالم وعلى آله وسلم لاسيما على وصيه الاعظم وخليفته الاكرم الذي كان على اوصيائه خاتم سيدنا وولي عصرنا المعظم امام الغائب المنتظر المكرم عجل الله في ظهوره وفرجه المسلم ولعنة الله على عدوه من الان الى يوم الذي كان عدوه فيه اضم واعمى وابكم وبعد بر صاحبان خرد و دانش روشن است كه معلم و استاد را بر معلم و شاگرد خود حق بزرگي است و حتى گفته اند كه حقوق معلم و آموزگار اولي و اقدم از حقوق پدر است

زيرا پدر باعث حيوه بدن ولى آموزگار و معلم موجب حيوه روح است پدر علت ناقصه زندگاني موقت و فاني و معلم و آموزگار سبب تمام و علت تمامه زندگاني ابدى و جاودانست پدر تورا بر اى معرضيت بليات و آفات تربيت و معلم بر اى سلامت و امان از مهلكات مبياه و مجهزت كند

پس حق او از پدر بيشتر و تعظيم توقير او لازم تر

حق معلم ز پدر بيشتر حرمت استاد زوى بيشتر

پس اين حقير (مستوعب التفسير محمد بن ثقة الاسلام ملا عليجان الرازى اداء بحق اساتيد عظام و معلمين كرام خود خصوصاً زعماء و پايه گذاران حوزه علميه قم و بسال اخير مرحوم آية الله الموسس الحاج شيخ عبدالكريم الحائري اليزدى و آية الله المرحوم السيد محمد الحجة الكوه كمرى و آية الله الحاج سيد محمد تقى الخونسارى و آية الله الحاج سيد

صدر الدين الصدر الموسوى قدس الله انفسكم الزكيه و لاسيما حضرت المستطاب خاتم الفقهاء المتبحرين غوث العلماء و المجتهدين عماد الملة و الدين قطب ارباب اليقين آية الله فى العالمين الذى انتهت اليه الرياسة الامامية فى مائة الرابعة و العشر من الهجرة النبوية علامة المتأخرين مولينا الحاج آقا حسين الطباطبائى البروجردى ادام الله ظلاله على رؤس المسلمين و ساير علماء و فضلاء و مدرسين شروع بتاليف اين كتاب كه در تاريخ حوزه علميه قم و معارف آن از اول تاسيس سال (۱۳۴۰) ق ۵ تا امروز كه سال ۱۳۷۳ ق هجريت نموده و نام آنرا آثار الحجة يا تاريخ و دائرة المعارف حوزه علميه قم گذارده و در آن شرح احوال و آثار آية الله المتوسس و اركان ديگر حوزه و مدرسين و اساتيد و فضلاء گذشته و حاضر و آنارى كه اين دانشگاه از روز نخست خود تا كنون تحويل جامعه داده از فارغ التحصيلان و مجتهدين و علماء و مروجين و كويندگان و خطباء نامى و وعاظ شهير و ادباء و شعراء بصير و فضلاء جوان كه در آتية پرچم داران جامعه و خود بزرگترين آثار اين حوزه اند باحوادث مهمه و ضايعات مولمه و ورود شخصيتهاى مهم و قضايای ديگر نگارش داده باصدها گراور از تمثال بزرگان حوزه و غيره در اختيار عموم برادران ايراني و ديگران ميگذارم على الله توكلت و اليه انيب

و از برادران عزيز مخصوصاً حضرات اساتيد و اولاد كلان حوزه و فضلاء عالقدر استدعا دارم كه كه اغلاط قلم و نكات ضعف را بديده اغماض غفو فرموده و بعين الود كه (عن كل عيب كليله) است نكريسته و اين خدمت نا قابل را قبول فرمايند

« هدية الى آية الله الموسس والزعيم الاول الحائري »

والزعماء من بعده الاية الحجة الكوه كمرى و آية الله الصدر الدين الموسوى و آية الله الخونسارى والزعيم الاكبر اليوم الاية المعظم البروجردى مد ظله العالى

هدية الى الزعيم الاول	كتابتنا هذا كحب (۱) الحز دل
ومن به العالم هناك دائر	الاية الله المتوسس حائري
الحجة الكوه كمر المكر	نم الى سيدنا المعظم
وحيد (۴) هذا العصر فى الاصول (۵)	محقق الرابع (۲) فى العقول (۳)

(۱) كحب الحز دل كتابه از جيز نا قابل و جزمى است (قال الله تعالى فى سورة لقمان

يا بني انما انك مثقال حبة من خردل الابه (۲) محقق اول صاحب شرايع جناب شيخ ابوالقاسم

ثم الى الخونساري الجبلي
وبه من عبد الضيف الاحقر
آلية العظمى الطباطبائي
اعني البروجردى فقيه الاعظم
بنام ويادتوای پیشوا بزرگوار و مؤسس عالمقدارای آیه الله حایری ای پایه گذار این
اساس متین و بنام مکی که از درو بام شالوده تو بوی حقیقت و معنویت بمشام جان رسیده و روح
انسان را شاد و دل اهل ایمان را صفا و دیده اهل وفار نور و ضیاء دهد
ای عنصر شریف عجیب همتی داشتی و غریب سعی و کوششی گماشتی بالین تشکیل و
مؤسسه ات ایران را مهد علم و ادب و شهرستان قم را مرکز فضل و حسب نمودی
آفرین بر روان پاکت و مرجع بر روح تابناکت کلام صادق آل محمد علیه السلام را که فرمود (۳)
(يا زنا العلم في الكوفة زئير الحية في جحرها ويخرج عن بلدة يقال لها قم) راشنیده
و بیرون آوردی علم و هنر را از این شهرستان که تا قم است و دارالعلمش بر جوار و روح و ریحانش
بر پرچم تو وزد و بگفته نبی اکرم صلی الله علیه و آله وسلم که فرمود (من سن سنة حسنة فله اجر
من عمل بها) تا روز پسین هر که از این دانشگاه خیزد و یاد را این بنگاه با گذارده و ترویج
جعفر بن سعید و محقق دوم جناب شیخ علی بن عبدالمعلی کرکی صاحب جامع المقاصد
و محقق سوم جناب شیخ حسن صاحب معالم الاصول و محقق چهارم سید و استاد ما (۳) مراد
از عقول (علوم عقلیه حکمت و فلسفه و ادله آنست) (۴) و حید اشاره بجناب محقق بهبهانی
آقای آقا باقر است که میان علماء و متأخرین وحید بوده یعنی چنانچه او وحید عصر
خود بود سید و استاد ما هم وحید زمان خود بوده (۵) مراد از اصول هم اصول اعتقادات و هم علم
اصول و مبانی متقنه ایشانست
(۱) غده مخفف غذا و مراد روز قیامت است (۲) رجاء امر و زاز آن جناب استفاده از علوم و معارف
ایشانست و رجاء روز قیامت هم نیل بشفاعت ایشان و اجداد ایشانست رزقنا الله جميعا انشاء الله
(۳) این روایت در بجلار مجلسی است که محدث قمی آنرا در سفينة البحار در باب قم و
قم آورده و اصل آن چنین است در وی عن الصادق علیه السلام انه ذكر الكوفة وقال ستخلوا
الكوفة من الامم وبنين ويا زرعنها العلم كما اتا زرا الحية في جحرها و يظهر العلم ببلدة
يقال لها قم و تصير معدنا للعلم و الفضل الخ (و زئير الحية بمعنای جمع کردن مار
است خود را در سوراخ خود

دين و علم كند تورا اجر جزيل و پاداش نبيل است جزا الله عن الاسلام و المسلمين خيرا
و بنام ويادتوای زعيم معظم و حجت مكرم ای علت مبنیه این اساس استوار و بنام محکم
ای استاد عزیزم ای آیه الله حجت که پس از رحلت آیه الله المؤسس با همه آلام و اسقام
نگذاشتی این بنا وارونه و منهدم گردد و بامبارزات منفی و مثبت خستگی ناپذیر خود و همت
و تشریک مساعی دو کفل (۱) و قرین ارجمند خود آیه الله صدر و آیه الله خونساری از
خطرات عظیم نگهداریش نموده و به ترویج و تشییدش کوشیدی
ای مجسمه متانت و پیکره تقوی ابکی که نامت پسندیده و خویت پسندیده بود ای
سمی نبی اکرم و هم نام ولی اعظم روح شاد و روانت یاد باد که آنارت ظاهر و همت باهر است
تاقر آن حجت مردم است حجتیه تو نیز حجت باریک الله فی آنارک و انار الله برهانك سزد که نام این
کتابد اقتباس از شهرت تو نموده و آنار الحجه اش نام گذارم
و بنام ويادتوای آیه عظمی و فقیه اعظم ای پرچم دار بزرگ و رادمرد سترک ای آخرین
علامه دوران و بزرگترین نابغه جهان ای آیه الله بر و جردی و ای سید العلماء العاملين و نائب
امام الاخرین که از وطن مألوف خود دل کنده و فریاد و اشوقا مشتاقانت را باسرخ و نداء یا غوثا
تشنگانت را اجابت نمودی گرچه بی اختیار آمدی و حکم شریفه (۲) (وانزلنا من السماء مه
بقدر فاسکناه فی الارض) تو را باین سامان کشید ولی با اختیار تسلیم امر رب العالمین شده
(و افوض امری الی الله) گفתי جهان شیعه امروز بچون توزعیمی نازد و ناقوس (۳) پیشوائی و
سیادت بنام حضرت تو نوازد
ای مجسمه تو حید و علم و ای هیکل ورع و حلم شعله فضائل تو هر طالب فضل و دانشی را
از هر گوشه و کناری پروانه وار گرد شمع وجودت جمع عده را فانی نور و حرارت نموده و
جمعی را بتمشای مشعل منیرت نگران گذاشته

(۱) این کلمه اقتباس از آیه شریفه قرآنست که میفرماید در سوره حدید یا ایها الذین آمنوا اتقوا
الله و آمنوا بر سوله یؤتکم کفایمن من رحمته و یجعل لکم نوراً تمشون به و یغفر لکم والله غفور رحیم
(۲) اشاره باستخاره قرآنی ایشانست که در بیمارستان فیروز آبادی برای آمدن بقم
و توقف در آنرا فرمودند و بنده باجمعی از فضلا و دانشمندان حاضر بودم آیة مقدسه کوره آمد
(۳) ناقوس گرچه اصطلاح دیگرانست اما چون کامه مناسب تر از این در این مورد نیافتم آنرا
آوردم و گفته اند در مثل و تعبیر مناقشه نیست خدای تعالی در کلام مجید میفرماید (ان الله
لا یستحی ان یضرب مثلاً ما بعبوضة و فمافوقها الاية)

ای نانی محقق اول (۱) وای ناسخ علامه نانی (۲) از تحقیق فقه و روایت بگویم و یا از تشریح اصول و درایت ای معلم اول (۳) وای استاد (۴) آخر از حکمت و فلسفات بمیان آرم و یا از نجوم و کیمیا بزرگان اولی آنکه زبان از تحریر و خامه از تحریر و صفت برداشته و بی مهابا بنخود بگویم

ای مگس عرصه سیمرغ نه جولانکه تو ست عرض خود میری و زحمت ما میداری ای ذعیم الاکرم وای امام الافخم بی تردید که اجر و پاداشت از آیه الله المؤسس کمتر نباشد زیرا شالوده و بی ریزی این اسرار آن بزرگ مرد ریخت و بناراتو بالا برده و کنگره آنرا برش اعلا رساندی کی و کجاقم بخود دیده که هزاران ستاره فروزان در گرد یک ماه تابان رجم شیاطین نموده و زینت آسمان و زمین باشند خدای علم آفرین از بلیات آن و این مصونت داشته و دشمنان را در امر و روز و زوایسین معذاب بعذب مهین دارد آمین یارب العالمین

وجه تسمیه کتاب بر اهل فضل و دانش واضح است که این اسم یا از باب تسمیه کل باسم باین اسم جزء است زیرا که این کتاب متضمن ترجمه و احادیث یکی از زعمای حوزه بنام آیه الله حجت است که آنار روشن و شاخصی از مدرسه و کتابخانه و مصنفات رشیده و مؤلفات دقیقه از خود یادگار گذارده که خود این کتاب هم از آنرا است زیرا ابتداء تنها محرک این مؤلف حقیر هم ضایعه اسفناک و فاجعه دردناک فوت و رحلت ایشان شد بقول معروف

این همه آوازه ها از شه بود گرچه از حلقوم عبدالله بود و یا از باب کنایه و استعاره و اشاره بدو معنی است یکی مراد از حجت و آنرا حضرت صاحب الزمان حجة بن الحسن عجل الله له الفرج حجت نانی عشر است که در هر شهر و دیار آنار و در شهر قم به خصوصه آنار زیاده تری از هر جاد دارد از این که قم خانه و حرم او و اجداد علیهم

(۱) یعنی در تحقیق و مبانی فقهیه دومی محقق اول صاحب شرایع است

(۲) علامه اول علامه حلی جناب حسن بن مطهر حلی و علامه دوم جناب مجلسی دوم

صاحب معارج الانوار یعنی در اخبار و احادیث ناسخ ایشان در زمان ما میباشد

(۳) معام اول جناب شیخ ابونصر فارابی و معتق خواجه طوسی است

(۴) استاد آخر جناب شیخ الرئيس است یعنی ای مانند معلم اول و نظیر استاد آخر که

گویاد بگر مادر زمانه ما تند تو چون فرزند و استادی تربیت نکند

السلام است چنانچه حضرت صادق ع در خبر مبسوطیکه محدث قمی مرحوم حاج شیخ عباس در سفینه البحار نقل میکنند میفرماید (ولنا حرم و هو بلدة قم) (۱) و در خبر دیگر میفرماید (قم عش آل محمد) است و در خبر دیگر میفرماید قم مأمن و بناگاه شیعیان و پیروان مالست و بخصوص دستور داده اند که وقتی در آخر زمان فتنه و آشوب دنیا را فرا میگیرد بم قم و اطراف آن پناه به برید و خبر (۲) (علیکم بقم) در لسان خاص و عام مشهور است

آنار حجت در قم از دیر زمانی ظاهر است و از باهرات آن حضرت فاطمه معصومه علیها سلام دختر عزیز حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام است که در عصر او همتانی برایش از بنی هاشم و غیره نبود و بعضی گفته اند از این جهت بشوهر نرفت تا در سن جوانی (۱۸ یا ۱۴) در قم از دنیا رفت

و ائمه علیهم السلام پیش از دنیا آمدن او پیش بینی او را نموده و چون حضرت صادق علیه السلام جد ما جدش درباره زیارتش (من زار فاطمه بقم و جبت له الجنة) فرموده چنانکه تمام خبر آنرا در یاد رقی آورده ام و همین مضمون را شیخ صدوق بسند صحیح در ثواب الاعمال خود از سعد بن سعد روایت کرده که از حضرت رضاعیه السلام از فاطمه بنت موسی بن جعفر علیهما السلام پرسید فرمود هر که او را زیارت کند بهشت برای اوست و بسند معتبر دیگر از فرزند آنحضرت امام محمد تقی رسیده که هر کسی عمه مرا در قم زیارت کند برای او بهشت است و مجلسی در بحار از بعضی کتب زیارت از علی بن ابراهیم از پدرش از سعد اشعری قمی از حضرت رضاعیه السلام روایت کرده که آنحضرت فرمود ای سعد نزد شما قبری هست از ما سعد گفت گفته فدای تو شوم قبر

(۱) فی السفینه روی عن عدة من اهل الری انهم دخلوا علی ابي عبدالله علیه السلام و قالوا نحن من اهل الری فقال مرحبا باخواننا من اهل قم فقالوا نحن من اهل الری فاعاد الکلام قالوا ذلك مرارا واجابوهم بمثل ما اجاب به اولاً فقال ان الله حرماً وهو مکة وان للرسول من حرما وهو المدينة وان لامير المؤمنين ع حرماً وهو الکوفة وان لنا حرماً وهو بلدة قم و سند فن فیها امرأة تسمى فاطمة فمن زارها وجبت له الجنة (۲) وایضاً فیها قال قال ابو الحسن الاول علیه السلام قم عش آل محمد و ماوی شیعتهم ولكن سيهلك جماعة من شبابهم بمعصية آبائهم والاستخفاف والسخرية بكبرائهم ومشايخهم ومع ذلك يدفع الله عنهم شر الاعداء و کل سوء (۳) و فیها ایضاً عن تاریخ قم قال قال الصادق علیه السلام اذا عمت الفتن فعلیکم بقم و حوالیها و نواحیها فان البلاء مدفوع عنها

فاطمه دختر امام موسی علیه السلام را میفرمائی فرمود بلی من زارها عارفا بحقها فله
الجنة کسیکه او را زیارت کند و عارف بمقام او باشد برای او بهشت است پس دستور زیارت
معروفه را دارند

کل کلشن فاطمی بین که چونان زدست قضا نو جوان آرمیده

یکی لاله از لاله زار نبوت

بگلزار قم بین چنان آرمیده

بیر سوی این آستان آرمیده

کمال ز شرف علم و جاه و جلال

بسلسانیان گوی کاین در پیوند از آنرو که شاه زنان آرمیده

مؤلف گوید این مخدومه معظمه علاوه بر مقام موقعیت نسبی که دختر امام و خواهر امام و عمه امام
و عتن از ائمه علیهم السلام است از روایات و محدثات امامیه است و نام جنابش در کتب روایات و محدثین
و محدثات ذکر شده و از احادیثیکه منسوب بآنحضرت است حدیث فاطمیات (۱) است که در
میان روایات و احادیث فرد و از نوادر احادیث است و شایسته است که با سلسله روایات
در کفن نوشته و باب طلامر قوم گردد و این فقیر عائد بحرم مطهر آن بانوی ولایت تیمنا
آن حدیث را با سند عالیش که شفاء از سید و استاد علامه نساین آیه الله المرعشی النجفی

(۱) این حدیث در ص ۲۱۷ کتاب (اللولوة المشیه فی الانار المعنیه المرویه للعلامة
المحدث البارع الشیخ محمد بن محمد بن احمد الجشتی الداغستانی که در سال (۱۳۰۶)
در مصر چاپ شده میباشد

شنیده و بعاشیه درب خریج در پائین پای شریف بخط مطلا کتیبه شده در اختیار دانشمندان
و مؤمنین میگذارم بسم الله الرحمن الرحیم قال العلامة النجفی روی السید محمد الغماری
الشافعی فی کتابه عن فاطمة بنت الحسین الرضوی عن فاطمة بنت محمد الرضوی عن فاطمة
بنت ابراهیم الرضوی عن فاطمة بنت الحسن الرضوی عن فاطمة بنت محمد الموسوی
عن فاطمة بنت عبد الله العلوی عن فاطمة بنت الحسن الحسینی عن فاطمة بنت ابی هاشم
الحسینی عن فاطمة بنت محمد بن احمد بن موسی المبرقع عن فاطمة بنت احمد بن موسی
المبرقع عن فاطمة بنت موسی المبرقع عن فاطمة بنت الامام ابی الحسن الرضا (ع) عن فاطمة
بنت موسی بن جعفر عن فاطمة بنت الصادق جعفر بن محمد عن فاطمة بنت الباقر محمد بن
علی عن فاطمة بنت السجاد علی بن الحسین زید العابدین عن فاطمة بنت ابی عبد الله الحسین عن
زینب بنت امیر المومنین (ع) عن فاطمة بنت رسول صلی الله صلی الله علیه و آله قالت قال
رسول الله صلی الله علیه و آله (الا هن مات علی حب آل محمد مات شهیداه و
در جلالت و عظمت این فاطمه علیها سلام چه نیکو سروده شده است

خاک قم گشته مقدس از جلال فاطمه
گرچه شهر قم شده کنجینه علم و ادب
تابش شمع و چراغ و کهربائی نورها
صافی آئینه ایوان نیکو منظرش
عطر آکین گشته گراین بارگاه جنتی
بر سر ماسایه افکن از کرامت ایتول
آفت دلها غم است بر در که معصومه ام
یارب از غم همار ابرهان غم افسرده کی
کبریال از در گهش کس را نکرده نا امید
و جناب فاضل دانا آقا شیخ علی دوانی در توصیف آستانه مبارکه آن بی بی
عالم گوید

ز باد حوادث گلی از پیمبر
یکی لاله از لاله زار نبوت
کل کلشن فاطمی بین که چونان
در این عرض اقدس یکی کوهر پاک
در این خاک غنیر فشان آرمیده
بگلزار قم بین چنان آرمیده
زدست قضا نو جوان آرمیده
بتقدیر جرخ زمان آرمیده

در این بارگاه رفیع دل افروز
درخشان مهبی دخت موسی بن جعفر
جبین سابخاك درش هان که می شک
بسامان گوی کاین در پیوند
کمال و شرف علم و جاه جلالت
بهر سوی این آستان آرمیده

گذشته از این بی بی محترمه امامزاده های لازم التکریم دیگری در این شهرستان وجود دارد که چندتن آنها چون جناب موسی مبرقع که مکنی باین الرضا میباشد و حمزة بن موسی بن جعفر علیهما السلام و سه دختر از حضرت هادی و حضرت جواد علیهما السلام بلا فصل و واسطه بامام علیه السلام میرسند و خود هر کدام صاحب جلالت و مقام اند که این کتاب را گنجایش نقل و نگارش آنها نیست و از موضوع کتابهم خارج است و احصایه تمام آنها در حدود چهار صد تن میباشد و هر يك از آنها حجت حجت خدا و آثار حجت خدا هستند و از آنها هم که بگذریم از عصر حضرت صادق علیه السلام که يك خانواده از پیروان حقیقی و شیعیان متعصب و واقعی حجت بنام اشعریین در قم تشکیل شد قم یکی از مراکز بزرگ آثار حجت گردید

رجال معروف این طایفه که نهایت توسل و تمسک را بوج الهی و حجت های زمان خود داشتند و ترویج شایانی از حضرات نموده و در علانیه و خفیه طرفداری آنها را مینمودند و حضرات معصومین و حجج الهی هم بآنها علاقه و لطف و توجه مخصوصی داشتند بسیار و از معارف ایشان جناب زکریا بن آدم اشعری است که حجت حضرت رضا علیه السلام در قم بوده و در یکسفر طولانی هم کجاوه و بالکی آنحضرت بوده و وقتی در قم کسل و نگران میشود از بعضی مردم جاهل بعرض می کند اجازه بفرمائید از قم بیرون روم حضرت (۱) بلا میفرماید در قم باش و از آن مهاجرت مکن زیرا خدا بسبب برکت وجود تو بلار از مردم قم دور میکند چنانچه بواسطه پدر موسی بن جعفر علیهما السلام از مردم بغداد دور مینماید و کشی (۲) در رجال خود درباره توثیق زکریا میگوید حضرت رضا علیه السلام

(۱) رجال الکشی ص ۳۶۶ باسناده عن زکریا بن آدم قال قلت للرضاع انی ارید الخروج عن اهل بيتی فقد کثر السفهاء فیهم فقال لا تفعل فان اهل بیتک يدفع عنهم بك کما يدفع عن اهل بغداد بابی الحسن الکاظم ع

(۲) عنه عن سعد بن عبدالله عن محمد بن عیسی عن احمد بن الولید عن علی بن المسیب

برای او فرموده انه مأمون علی الدین و الدنیا و نجاشی درباره وثاقت او گوید زکریا بن آدم بن عبدالله بن سعد الاشعری القمی ثقة جلیل عظیم القدر و کان له وجه عند الرضا علیه السلام (قبر آنجناب در قبرستان شیخان قم مقبره و گنبد کلشی کوچکی دارد)

و دیگر از رجال معروف اشعریهای قم که از حجت های حجت الهی است سعد بن عبدالله اشعری است که در روز و در حضرت معصومه اهالی قم را باستقبال آنحضرت تا چندین فرسخ فرستاده و خود با هزاران اخلاص و ارادت باریاست و شخصیتش مهار نافع حضرت معصومه را پندست گرفته و وارد شهر گردیده و فریاد میزد مردم قم با ادب باشید و خوشایه حال شما که دختر امام و خواهر امام و عمه امام بشهر شما نزول اجلال فرموده و دیگر پسر او سعد بن سعد است که روایتش را درباره زیارت آنحضرت نگارش دادیم و دیگر آدم بن اسحق است که از روایات حضرت صادق و کاظم علیهما السلام بوده و بسیاری دیگر از رجال علم و حدیث این خانواده که هر چند نفر آنها در عصر حضرت جواد و حضرت هادی و حضرت عسکری علیهم السلام چون احمد بن اسحق وکیل و حجت مردم قم بوده اند از طرف آنحضرات که واسطه فیض بین ایشان و مردم بوده اند و حدیث معروف درباره حجة علماء و فقهاء و روایات و محدثین از حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء که فرمود (۱) (واما الحوادث الواقعة فارجعوا الی رواة احادین فانهم حجتي علیکم و انا حجة الله علیهم) اشاره بجلالت آنهاست و از ایشان گذشته خانواده های دیگری از قبیل خانواده ابن بابویه صدوق اول جناب (۲) علی بن حسین بن موسی بن بابویه که مورد اطمینان و وثوق حضرت امام حسن عسکری علیه السلام بوده و شاهد جلالت او توفیق حضرت عسکری (ع) است برای او که خطاب شیخی و نقی و معتمدی باد نموده و دو فرزند او صدوق ثانی محمد بن علی بن بابویه که حجت بر مردمی و قبرش در شهر ری معروف و یکی از مقابر اعیان و اشراف طهرانست و حسین بن علی بن بابویه که استاد سید مرتضی و شیخ طوسی بوده و بعد از آنها خانواده نوبختی های

قال قلت للرضا شقتی بعیدة و لست اصل الیک فی کل وقت فعمن آخذ معالمن دینی فقال من زکری بن آدم القمی المأمون علی الدین و الدنیا الحدیث

(۱) این حدیث در احتجاج طبرسی از اسحق بن یعقوب از آنجناب روایت شده

(۲) وفات جناب ایشان در سال ۳۲۹ هجری واقع شده همان سالی که تنانر نجوم واقع

گردید چنانچه نجاشی در رجالش گوید

قم که زمت هیر و روحان مرحومه آیه اجناب شیخ ابوالقاسم حسین بن روح نویختی است که از بزرگواران و محدثان در عهد ادب بوده و از اول غیبت صفری الی زمانها هم در هر عصری آناری از حجة الهی در قم بوده که شرح آن در توارین قم و کتب رجالی مسطور است و دیگر از آن در حجت در قم مسجد شریف جمکرانست که در یکفرسخی آن از طرف کاشان واقع و چنانچه شرح بنا آنرا مرحوم حاجی نوری در بحر النقب نقل کرده و در بعضی از توارین قم هم منقولست که حضرت ولی عصر عجل الله له الفرج امر به بنه آن نموده و به حسن مثله جمکرانی هم تاکید فرموده که مردم را ترغیب زیارت آن و نماز در آن مابد و فرموده اند من صلیهما فکانا صلی فی بیت العتیق یعنی کسیکه دور کعت نماز در آن بجا آورد پس چنانست که در مسجد الحرام بجا آورده و دارای برکت و مزایای بسیار است که خود این نگارنده بعضی از آنهارا یافته ام و در این اواخر اول کسیکه این مسجد را احیاء و تجدید عملات نمود مرحوم حجة الاسلام حاج شیخ محمد تقی باقری یزدی زاهد و متقی و متوکل و موحد و عارف و سالک و یگانه مجاهد عصر خود بوده که شرح حالش برار باب خبر دودانش پوشیده نیست و باز در همین کتاب اشاره به باره از خدمات و حالات ایشان در قم خواهم نمود و هر کس بخواند کما و کیف آن حدی ترجمه و احوال او را بداند مرا جمعه بر ساله التقوی و ما ادریک ما التقوی نگارنده کند که چند سال است بطبع رسیده و منتشر گردیده است

خلاصه از روزیکه آن مرد جلیل در قم تجدید بنه و عملات آنرا نمود و عموم مردم قم و بخصوص طلاب و محصلین را بر رفتن آنجا تحریم نمود آن مسجد شریف از غربت و مهجوری بیرون آمده و تاکنون همه روزه صدها نفر مردم قم و اطراف از علماء و غیره زیارت آن میروند و هر کس بخواند حالات قدیم مذکور را در آن مسجد از مناجاة و راز و نیازش باعلیه حضرت بقیه الله عجل الله له الفرج بداند مرا جمعه بر ساله مذکوره نماید و دیگر از آنرا حجج الهیه در قم قبور و مشاهد امامزاده گان جلیل انقدر و عظیم الشان است که ناحدی از جاهای دیگر زیاده و حدوده ۴۰ تن میباشد چنانچه اشاره کردم و یکی از بر این دلیل هائی است در عظمت قم که شاه بوران و شاهزادگان اسلامی با نجامتوجه و در آنجا رحل اقامت انداخته اند و شرح اسامی و احوال آنها خود کتانی جدا گانه لازم دارد و جز اینها آنرا دیگری از حجت در قم میباشد که برای اختصار از آن میکندیم و فقط بزرگترین آنهارا شرح میدهم که برای جهان و جهانیان کافیست و آن حوزه مقدسه علمیه قم است که میتوان گفت عاصمه تشیع و بزرگترین مراکز روحانی اسلام است و امروز

صدها ملیون مردم شیعه و مسلمان دنیا با نجامتوجه و چشمها بر آن دوخته اند زیرا اکنون برجهم دار شیعه جهان نایب صاحب زمان حجت حجة رحمان آیه الله البر و جری حضرت منتظان حاج آقا حسین طباطبائی متع الله المسلمین بوجود در آنجا مشرف و بر هر رن محصل مجاهد و فاضل و صدها دانشمند محقق و ملیونها مردم شیعه ایران و جهان سر پرستی میکنند از خدای عزیز مسئلت دارم که وجود مقدسش را از جمیع بلیات ارضی و سمائی در حمایت دلی عصر مصون و محفوظ دارد آمین یا رب العالمین

و انشاء الله در همین کتاب ترجمه احوال ایشانرا ایراد خواهم نمود بتوفیق الهی و تأیید حجت های نامتناهی خصوصاً اعلی حضرت ولایت بناهی که تنهاسر داورا پادشاهی و در نانی و مرتبه دوم مراد از حجت و آنرا او مرحوم آیه الله حجت است که ترجمه احوال و شرح زندگانی و آثار او را که بانی دوم حوزه علمیه قم و مهمترین علت بقی این دانشگاه روحانی است خواهم نگاشت

بانی اولیه حوزه علمیه قم   شهرستان دینی قم از روز نخستیکه بصورت شهر درآمد
کیست و مؤسس آن   بدست مهاجرین عرب بنام قبیله اشعریه که خانواده بزرگی
کدامست   از شیعه یمن بودند و نهایت علاقه و ارادت و اخلاص را
بخاندان وحی و رسالت داشتند و همین ارتباط و توسل آنها بایمه هدی علیهم السلام هم باعث سعید و بامهاجرت آنها بزمین قم شد این آبادی را که از ۱۶ قلمه محکم تشکیل شده بود بصورت شهر درآمد و مخالفین خود را بیرون کردند مرکز علم و حدیث شد باندازه ای که حدیث شهر (لولا القمیون لضاعت الدین اولاند درست الاحکام) از حضرات معصومین (ع) در باره آنهارا سید و چنانکه حساب ابجد حروف قم با حساب ابجد حروف علم مساویست (۱۴۰) ظاهراً و باطناً هم قم دارالعلم و الایمان گردید و همواره از این شهرستان چون صدوقین و محمد بن حسن صفار و علی بن ابراهیم و ابن قولویه و در این شهرستان چون میرزا ابوالقاسم قمی صاحب القوانین و دیگران از نوابغ علم و حدیث برخاسته و بار حل اقامت انداخته اند اما با همه این خصوصیات در توارین هیچ دیده نشده که قم را اساساً مرکز علم در قبایل نجف اشرف و حوزه چند صد ساله آن بوده باشد بلی چنانچه اشاره کردم قم هم مانند بسیاری از شهرستانهای دیگر ایران و اسلامی هیچگاه از رجال علم و فضل و فقه و حدیث خالی نبوده بلکه در هر عصر و قرنی رجالی از برجسته گان فقه و درایت و زهد و رشادت در آن افاضه و افاضه مینمودند ولی غالباً بطور انفراد تا سنه ۱۳۳۷

از هجرت که مجسمه زهد و تقوی مرحوم حجة الاسلام حاج شیخ محمد تقی باقی یزدی یگانه مجاهد و فدائی دین در زمان خودش از نجف اشرف مهاجرت بقم نموده و در این دارالمؤمنین رحل اقامت انداخت و با علمه و رجال دانش و فضل آن زمان قم چون مرحوم حجة الاسلام آية الله حاج شیخ ابوالقاسم کبیر قمی که مجتهد با تقوی و فضیلت بوده و مرحوم حجة الاسلام آية الله حاج شیخ مهدی فیلسوف قم و مرحوم آية الله حجة الاسلام حاج میرزا محمد ارباب والد مرحوم میرزا محمد تقی اشراقی خطیب فعل و دیگران از بزرگان علم قم آمیزش و زمزمه تاسیس حوزه علمیه را نمود و آنها را تشویق و ترغیب بچنین شالوده و بنیان میکرد و خود در گوشه و کنار از طلاب و محصلین دلجوئی مینمود ولی حضرات حجج اسلامی قم که خود اهل شهر بودند و از باب اهل البیت ادبی بمافی البیت مقتضی برای اقدام چنین امری نمیدیدند قدم برای این کار جلو نمیگذاشتند و میگفتند این کار بسیار خوب و اساسی بینهایت محکمی است لکن ما خود که اهل این شهر هستیم و وضع و روحیه مردم شهر ما را خوب میشناسیم شخصا نمیتوانیم مبادرت باین عمل نمائیم بلی اگر شخص استخوان داری از رجال علم و قضاوت و فضل و درایت از خارج بیاید و اقدام بتاسیس حوزه علمیه نماید ما هم مضایقه نداریم و نوبت و موقع خود بشتیبانی نموده و طرفداری خواهیم کرد مرحوم حجة الاسلام باقی اضافه میفرمودند اگر حتماً باید عالم و مجتهدی از غیر این شهر مؤسس باشد این اراک ۲۲ فرسخی شهر شماست که در آن حوزه علمیه کوچکی دایر و مردان بزرگی چون حضرت آية الله العاجری حاج شیخ عبدالکریم یزدی و آية الله آقای آقا نورالدین عراقی و آية الله حاج میرزا محمد علیخان و آية الله حاج شیخ محمد سلطان العلماء و دیگران تدریس میکنند جناب حاج شیخ حایری را بخواهید و رسماً دعوت کنید که شهر شما را مرکز اقامت خود قرار دهد زیرا این مردیست شایسته و از برجسته گان تلامذه مرحوم میرزای بزرگ شیرازی و مخصوص از شاگردان آية الله حجة الاسلام آقا سید محمد فشارکی اصفهانی و ردیف آية الله میرزا حسین نائینی و بلکه اکمل و اجمع و خود مورد وثوق مرحوم آية الله یزدی آقا سید محمد کاظم و آية الله شیرازی آقا میرزا محمد تقی و مرجع احتیاطات ایشان میباشد اگر ایشان قم را نعم البدل اراک قرار دهند و تشریف بیاورند قطعاً فضلاء و اصحاب ایشان برای استفاده از محضرشان خواهند آمد و از اطراف دیگر نیز جمع خواهند شد و قم خود قهراً مرکز علم و حوزه فضل خواهد گردید و فرمایش حضرات ائمة هدی علیه السلام مصداق خواهد یافت آقایان آنروز قم از این

گفته استقبال نموده و موافقت خود را اعلام داشتند و بنابر انتظار فرصت گذاردند که بخواست خدای تعالی و توجهات دولی عصر عجل الله له الفرج هر چه زودتر فرصت بدست آورده و از معظم له دعوت کنند تا اتفاقاً مرحوم آیت الله حایری برای تشریف بآستان قدس اعلی حضرت ثامن الحجج علیه آلاف التحية والثناء از اراک حرکت بجانب مشهد مقدس و بدر رفتن و برگشتن چند شمی را در قم توقف نموده و علماء قم بزیارت و دیدارشان نائل و از آن سرچشمه علم و دانش و منبع فضل و کمال مستفیض و دانستند چه شخصیت برجسته در نزدیکی آنها فیض افشاست و معظم له پس از توقف مختصر در قم بعد از مراجعت از مشهدشان بآراک توقف گاه موقت و حوزه علمیه و درس خود در اراک برگشتند و ناسه سال دیگر توقف خود را در آن جا ادامه دادند

حرکت آية الله حایری مرحوم آية الله حایری رضوان الله علیه از سنه ۱۳۳۲ که از کربلای اراک بقم معالی بجهت دعوتیکه از ایشان شده بود بامعیت میزبان خود آقای حاج آقا اسمعیل فرزند آية الله مرحوم حاج آقا محسن اراکی بآراک تشریف آوردند تا ۱۳۴۰ مدت ۸ سال در آن شهرستان جدید و مستحدث بتدریس و تعلیم فضلا مشغول و در خلال این مدت چنانچه اشاره شد سفری بارش اقدس و قم مشرف و در سنه مذکور در ۲۲ رجب برای تحویل حمل و نوروز ۱۳۰۱ شمسی بقصد زیارت علیاحضرت فاطمه معصومه عا بها سلام با اتفاق مرحوم آية الله خونساری که هویت و شخصیت آنرا خواهیم نکاشت اش الله و دیگر حاج میرزا مهدی بروجرودی و مرحوم آقا شیخ احمد یزدی و خادمشان کربلایی علیشه که اکنون در قید حیاتند حرکت بقم نمودند و حدود و روز در راه بودند زیرا آنروز اتوبوس در ایران نبود و تنها وسیله مسافرت گاری و دلیجان و کجاده و اسب و الاغ بود آية الله حایری با ملازمین خود با همین وسایل میآمدند تا در ۲۴ ماه رجب و در بقم فرمودند اهالی قم مخصوصاً علماء شهری و مهاجر از حرکت ایشان مسبوق شدند بتشویق مرحوم حجة الاسلام باقی و بعض دیگر وسایل استقبال را فراهم کردند و اکثر علماء قم و تجار و کسبه و مجاور و مسافران حضرت شاه جمال که از امامزادگان معروف قم و در ۴ کیلومتری شهر در سر راه اراک قرار دارند پیشواز نموده و خیر مقدم گمتند و در همانجا که ساعتی را برای استراحت توقف فرمودند اولین زمزمه بگفتداشتن و توقف ایشان را در قم نمودند و از آنجا بآنجلیل حرکت و در منزل آية الله آقای حاج شیخ مهدی نائین شهری قمی که از دوستان قدیمی ایشان بود نزول کردند و ماده تاریخ و روایاتشان بقم اسم ایشان (الحاج شیخ عبدالکریم یزدی ۱۳۴۰) میباشد (فانهم) اویس از آنهم در ایام یوروز که مردم قم

از مجاز و روزگار بزیارت دست بوسی ایشان میامدند تقاضای ماندن در قم را از ایشان مینمودند و مخصوص در آن ایام چند تن از وعظ برجسته آن زمان چون مرحوم حاج شیخ محمد سلیمان الواعظین تهرانی و بعض دیگر بر ایذیارت و درك تحویل در قم باین شهر آمده و از تشریف فرمائی آیه الله حایری تقدیر هانموده و بالای منابر در صحن و مسجد نفقه تقاضای ماندن ایشان را در قم نموده و مردم را تحریم و ترغیب و تشویق و تعریك بنکهداشتن معظم له مینمودند و بایشان نیز اصرار و در میان علمای قم و وعظ و مردم دیگر یگانه کسی که بیشتر ابراز علاقه و اشتیاق ماندن ایشان در قم و انتقال حوزه علمیه اراک را بقم میکرد مرحوم حجة الاسلام حاج شیخ محمد تقی باقی بود که خود برای این نگارنده حقیر و جماعتی دیگر میفرمود که مرحوم آیه الله حایری بالینکه در سفر مشهدشان وضع مدارس مهجور و بایر قم را از فیضیه و دارالشفاء دیده که چگونه دانشگاه روحانی مرحوم آخوند فیض و میرزای قمی مرکز گدایان و فقراء و یامجانین و مریضها شده و بسیار متاثر و نگران گشته و گاهی هم در اراک به بعضی از حواریین و رفقاء تلامذه خود هم ابراز و تمنای این که چه میشد این مدارس قم از غربت بیرون میامد مینموده مذکک بنظر مبارکشان مشکل و گران میامد که ممکن باشد حوزه را از اراک بقم منتقل و خود در قم بتواند توقف کند فرمودند وقتی بایشان اصرار کردم موافقی ذکر کردند جواب آنها را دادم و آخر باین کلمه ایشان را قانع نموده و منصرف از برگشت ب اراک نمودم گفتم شما این اخبار را که از آنحضرت معصومین علیهما السلام راجع بآخر الزمان که قم مرکز علم و دانش خواهد شد و از آنجا بعالم فاضله خواهد گردید و اینکه در آخر الزمان علم در نجف چون مار بزمین فرو رفته و از قم سر بیرون خواهد آورد دیده اید فرمودند بلی گفتم آقا قبول دارید و یا شبیه میکنید فرمود قبول دارم گفتم آیا نمیشواید که تاسیس این اسلح محکم بدست با کفایت شما گشته و تا باین سکه بنام شما خورد و باقیات الصالحات شما باشد فرمودند چرا گفتم پس تصمیم بتوقف بگذارید و ب اراک بنویسید هر کس مایل باشد بشما ملحق شود و دیگر از کسانی که در تاسیس حوزه سهم بسزائی دارد مرحوم حجة الاسلام و المسلمین آقای حاج میرزا محمد ارباب است که بسیار ساعی و مصر بود در توقف مرحوم آیه الله حائری و نیز مرحوم حجة الاسلام حاج شیخ محمد رضای شریعتمدار ساجی که از علمای میرزا آنروز بوده و در قم آمده بودند و علاقه تامی باین موضوع داشته و ابراز احساسات میکردند مرحوم آیت الله حایری در مقابل این اصرار ها دیگر میباز عازم باقامت و توقف

و برای اطمینان قلب بنارا بر استخاره گذاشته و درین الطلوعین که بحر مشرف شدند با قرآن شریف استخاره کردند آیه ۲۹ سوره یوسف جواب استخاره آمد (اذ هو بقمبسی هذا بالقوه علی وجه ای یات بصیرا) و اتونی باه لکم اجمعین) طبقات مردم در منزل حاج سید علی مصطفوی معروف به باور فروش (منزل فعلی آیه الله بروجر دی) تجمع و انتظار داشتند معظم له تشریف آورده آیه را با اطلاع آنجمعه رسانیده همگی خوشحال گردیدند

و ترجیه من الرحمن سائلة حتی استجیب لهما ترجوه داعیها آقای حاج میرزا عبدالعزیز بروجر دی معروف بصاحب الداری که مقسم ایشان در اراک بودند برای نکارنده گفت که بعد از توقف ایشان اول کسی که از اراک بایشان پیوست بنده بودم با جناب حجة الاسلام آقای حاج میرزا هدایت الله و جید گلباگانی که اکنون ساکن طهراند (پس از آنکه تاد و ماه بامرایشان شهر به محصلین اراک را بر داختم) و بعد از آنکه خدمتشان رسیدیم فرمودند ما ماندنی شدیم اگر شما هم بخواهید بمانید خدا کریم است - بروید خانواده خود را بیاورید پس آقای حاج میرزا هدایت بارالکرفته و رفقا و اصحاب آیه الله حایری را از قضیه اطلاع داده و خانواده خود و مرا بقم آورد و کم کم رفقای اراک بقم آمده و رفته رفته حوزه علمیه قم تاسیس گردیده و پیش بینی های بیش کونیهای حضرات ائمه معصومین علیهم السلام مصداق یافت

یکی از اعلام آخر زمان بزرگان دین و پیشوایان الهی مسلمین دارای فضیلت و کرامت بوده اند از جمله بسیار غیب گوی میگردند و چون حضرت مسیح عیسی بن مریم علی نبینا و آله و علیه السلام از دل مردم و اندوخته های مردم و آینده مردم و وقایع و حوادث هزاران سال بعد خبر داده و با اصطلاح عصری پیش گوئی و پیش بینی میکردند و از چیزهایی که زیاد در اطراف آن صحبت کرده و اعلام و نشانه هایی برای آن بیان کرده و از آن پیش گوئی نموده اند ظهور حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء و آخر زمانست که در اکمال الدین صدوق و غیبت طوسی و غیبت نعمانی و الزام الناصب و ۱۳ بحار الانوار مجلسی و نجم الثاقب نوری و کتابهای دیگر از سنی و شیعه مسطور و مشروح و خاصه ها علامت را در بعضی از آن واقع و گذشته و بعضی هم مصداق (فاتنظر و انی معکم من المنتظرین) است بر این دو موضوع معرفی نموده و توضیح داده اند یکی از پیش گوئی های رسول اکرم صلی الله علیه و آله و حضرات ائمه هدی علیهم السلام راجع بآخر الزمان تاسیس حوزه علمیه در قم و مرکز دانش و

فضل شدن آن شهر ستانست که ما چند خری از حضرات (ع) برای شرافت قم و فضیلت آن بر
شهرستانهای دیگر و مرکز علم و منبع فیض گشتن آن نقل و در اختیار خواندگان
میگذاریم و پیش از شروع بذکر اخبار این مطلب گفته شود که در میان محققین از
دانشمندان اختلافی است که آیا شرافت و فضیلت اشیاء عرضی و یا ذاتیست مثلاً از زمین
و شهرستان میمون و شریف است و فلان زمین و شهرستان ملعون و خبیث آیا این شرافت و
خبیثت بالذات و فطر است و یا بالعرض و الا کتساب بعضی گویند ذاتیست و حدیث (۱) (الثقی
شقی فی بطن امه و السعد سعید فی بطن امه) (را دلیل خود دانند) چون زمین مکه و مدینه و
کوفه و کربلا و قم که ذاتاً از فطر تا شریف خلق شده و موجود آمده اند و با چون زمین بمداد و شام
و برهوت و ری و قزوین و ساوه که خبیث و ملعون آفریده شده اند و برخی دیگر گویند لکه
شرافت و عدم آن برای اشیاء عرضی است و اکتسابی نه ذاتی و فطری زیرا همه از حیث فطرت
که خالق و فاعل و ایجادکن آنها خدای واحد یکناست یکسان و هیچ برتری و امتیازی
بر دیگری ندارند مگر بمرض مکه چون کعبه و قبله جهانیان و مطاف و حانیان در آن
واقع و مدینه چون قبر سی اکرم زبیه میر خاتم و مسجد النبی و قبور چهار تن از ائمه دین در
آن قرار دارد و کوفه چون حرم امیر المؤمنین علی علیه السلام و کربلا چون آمیخته
با خون پاک حسین علیه السلام و شهدای راه خدا شده و قم چون حرم ائمه دین علیهم السلام
و مدفن دختر هفتمین امام علیا حضرت فاطمه معصومه علیها السلام و مرکز علم و دانش و مقام
آنرا حجت است صاحب شرافت و فضیلت میباشد

نکاترنده گوید بطوری که از اخبار اهل بیت عصمت و خاندان وحی استفاده میشود
شرافت و فضیلت اماکن و ازمینه و عدم آن از یک لحاظ ذاتیست و از یک لحاظ عرضی و بعضی
از آن ذاتاً ملعون ولی عرضاً شریف و یا بالعکس میباشد چون شهری ما که ذاتاً ملعون
ولی بالعرض که مشهید سیدنا حضرت عبدالعظیم حسنی است شریف و پناه اهل طهران است
از حضرت رسول صلی الله علیه و آله رسیده که خدای تعالی ولایت علی علیه السلام و
امامان از فرزندان او را بکوه ها و زمینها و دریاها و موجودات دیگر عرضه نمود
هر کدام که در روز نخست آنرا بپذیرفتن خدا آنها را معدن جواهرات و معدنیات و مدفن انبیاء
و مسکن اولیاء و مقام ائمه علیهم السلام قرار داد و هر آبی که قبول نمود خدا آنرا شیرین

(۱) این حدیث در متشابهات القرآن این شهر آشوب از مجموعه لات دانسته شده و علامه مرعشی
میفرمودند این حدیث از مجموعه لات عشره است

و گوارا قرارداد و و) و هر کدام که قبول نکردند ولایت حضرات را ملعون گردیدند
مکه و دیگر بلدان شریفه پذیرای ولایت شده مورد توجه گردیده و شریف گشتند
و قزوین و بغداد و ساوه و ری بپذیرفتند مذموم و ملعون شدند شهرستان پاک قم و نواحی آن
در شمار بلدان و اماکنی است که ولایت اهل بیت را پذیرفت و از بسیاری از اراضی و اماکن
گوی سبقت را ربود و منبع فضیلت و سرچشمه حیوة و شرافت و محل اشراق و افاضه
گشت مرحوم محدث قمی در سفینه البحار از مجلسی با سندش از حضرت صادق علیه السلام
از پدرانش روایت کند که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود وقتی که مرا برای
معراج تا آسمان می بردند جبرئیل مرا بر کتف خود حمل میداد پس نظر من به بقعه
و زمین که در دامن کوه سرخی واقع بود افتاد دیدم که آن زمین و بقعه از رنگ زعفران
نیکوتر و از مشک خوشبو تر بود و پیری را دیدم که کلاه برنسی (شاپوئی) بر سر داشت
و در آن زمین کمین کرده بود جبرئیل گفتم که این زمین و بقعه نیکو رنگ و خوشبو کجاست
گفت این زمین پیروان تو و پیروان وصی و خلیفه تو علی علیه السلام است گفتم این
صاحب برنس کیست گفت شیطان است گفتم چه خیال دارد بایشان گفت خیال دارد که
ایشان را از دوستی و پیروی علی علیه السلام منصرف گردانده و فسق و فجور دعوت
کند گفتم فوراً مرا باو نزدیک کن پس نزدیک باو شدم سریع تر از برق و چشم بر هم زدن
و گفتم (قسم) برخیز ای ملعون و در مال و نطفه و اولاد دشمنان شریک شو زیرا که شیعیان
من در علی علیه السلام از بشر تو محفوظ و تورا بر آنها راهی نیست امام صادق علیه السلام
فرمود و لذلک سمی قم بقم

شهر قم بر شهرهای دیگر حجت در همان کتاب مرحوم قمی با سندش از مجلسی
و مردم آن را مردم دیگر از حضرت صادق ع علیه السلام روایت کند که
خدای تعالی احتجاج کند بکوفه بر سایر بلاد و به زمین از مردمانش بر غیر ایشان از
مردم دیگر و احتجاج کند به شهرستان قم بر شهرستانهای دیگر و با اهل قم بر تمام مردم
مشرق و مغرب از جن و انس و خدای تعالی قم و اهل قم را ضعیف نکذارد بلکه توفیق
بآنها داده و تاییدشان فرماید و فرمودند دین و اهل دین در قم دلیلند صورتاً و ظاهراً زیرا
اگر چنین نباشد مردم نقاط دیگر بطرف آنها سرعت میکنند و قم خراب شده و اهلیش از
میان میرود و فرمود بدرستی که بلا از قم و اهلیش دفع میشود و زود آید که قم و اهل آن
حجت بر مخلوقات شود و این در زمان غیبت ولی ماساحب الامر خواهد بود و تائیدیکه ظاهر

شود و اگر نباشد حجت بودن قم و اهل قم هر آینه زمین اهل خود را فرو میرود و فرشتگان
بلاراد در می کنند از قم و اهل آن و هیچ شتمکاری قصد سوء در باره قم نمی کنند مگر اینکه
گردن او را (قاصم الجبارین) می شکند و او را میلاد دردی و بایستشمن نزرگی مبتلا می کند که
قم را فراموش کند چنانچه خدا را فراموش کرده است

و نیز در همان کتاب از حضرت صادق علیه السلام آورده که آنحضرت
کوفه را یاد فرموده و گفتند زود است که خالی شود از مؤمنین و علم از آن جمع شده و
پیچیده گردد چنانچه ما را بخود می پیچد در سوراخ خود و ظاهر شود در شهری که آنرا
قم می گویند و معدن علم و اهل فضل می گردد

و نیز در آن کتاب با سند خود از آنحضرت آورده که هر وقت بلیه و زحمتی بشما رسید
لازمست که بقم بروید زیرا که مکن فاطمین و راحنکاه و مأمن مؤمنین است و هیچکس
خیال بد در باره قم نکرد مگر آنکه خدا او را دلیل نموده و از رحمت خود دور ساخت و نیز
(۱) آورده که جماعتی از مردمی به حضرت آنجناب رسیده و خود را معرفی نمودند و فرمودند
(مرحباً خواشنا من اهل قم) قالوا نحن من اهل الری فاعاد الکلام قالوا لک مراراً و اجابهم
بمثل ما اجاب به اولاً فقال علیه السلام ان الله حرماً و هو مکة و ان للرسول حرماً و هو المدينة
و ان للامير المومنین حرماً و هو الکوفة و ان لنا حرماً و هو بلدة قم و ستدفن فیها امرأه من
اولادی تسمى فاطمة فمن زارها و جئت له الجنة

و در آن کتاب از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام آورده که قم مرکز آل محمد و
مکن پیروان ایشان است و لکن جوانان ایشان نابود گاهان بدران خود میشوند
از جهت اهانت و استهزاء به بزرگان و پیران خود و باین جهت خدا شر دشمنان آنها
را با هر شریکری از آنها دور می کند

و از حضرت رضا علیه السلام آورده که فرمودند برای بهشت ۸ دراست و یکی از آنها
مخصوص و ویژه اهل قم است فطوبی لهم فطوبی لهم

و از حضرت امام علی التقی علیه السلام از پدرش از جدش امیر المومنین علیه السلام
روایت کند که پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود و تیکه مرا سیر و گردش در افلاک و
آسمانها میدادند رسیدم با آسمان چهارم بفرادیدم از لؤلؤ که برای آن ۴ ستون و ۴ در
بود که گویا از زر جدسبز بود گفته ای جبرئیل چیست این قبه اسکه مثل آنرا در آسمان

(۱) این حدیث در باب رقی صفحه قبل گذشت

چهارم دیدم از خوبی گمت ای حبیب من این صورت شهر است که او را قم می گویند در آن
جمع میشوند بنده کن مؤمن خدا که انتظار تو و شفاعت را در قیامت دارند و نامالیمات و
اندوه های فراوانی بآنها خواهد رسید

مبدء تاسیس حوزه در چند صفحه قبل اشاره کردیم که مرحوم آیه الله حایری

عالمیه قم دامت آناره در سنه (۱۳۴۰) برای زیارت بقم مشرف و بنا بر تقدیر
و مشیت الهی مگفته آن مرد بزرگ سبزه داری (فما شاء کل و ان لم شاء و ما شئت ان لم یشاء لم یکن)
و اصرار و تقاضای مردم و تشویق مرحوم حجة الاسلام بافقی و علماء دیگر و اینکه
مضمون اخبار مذکور و پیش گویی های حضرت صادق علیه السلام و دیگران از امامان
مصدق خارجی باید بسیار اقامت گذارده و همت بتاسیس حوزه عالمیه اسلامیه امامیه نمودند
برای چنین روزی که قم صبح کند و خود را قبه دنیای اسلام دیده و چشم مسلمانان و شیعه
چهارانگران بخود ببندد خدا رحمت کند آیه الله حایری و مرحوم حاج شیخ محمد تقی
بافقی را که راستی مصداق (انما امن فراسة المؤمن فانه یستر بستره) بود او امر و زاریش بینی
می کرد که بآیه الله حایری اصرار می کرد که بید در قم بنماید و تاسیس حوزه عالمیه کنید او
بانور الهی و چشم بصیرت آیه الله حایری را اینک گریست از جور ارتداد و تماشای ما مرحوم
آیه الله حایری مستقیم و از دیگران بایشان نزدیک تر بود و خود صرافان مرد شناس و گوهری
گوهر شناس بود و میدید که باین مرد بزرگ و حساس و استخوان علم و فصیلت و عنصر عمل
و پیکره متانت و تقوی و شرافت میتواند چنین اساس بر رگی بر پا کرده و قرون درازی آواز
علم و اندرز ارقم اندر بشرق و غرب عالم برساند راسی روحش شاد و کجا عجب دور بینی بردیده
خود گذارده بود و بچشمی متعالیه اسر و زار می نمود آفرین را این چشم و مرحباً بر این
بصیرت بای عجیب باشد زیرا که مصداق و مث همه المومنون حق بود و بیان کردیم
فرمایش حضرت صادق علیه السلام را که فرمود به پرهیزد از بصیرت و زیر کی مومن
زیرا که او با نور خدا مینگردد

از بعضی از ثقات شنیدم که می گفت مرحوم بافقی اصرار زیادی بآیه الله حایری برای توقف و
اقامت در قم نمودند و ایشان تامل داشتند تا در یکی از مباحث سید و بزرگید گفتند آیا
اخباری که می گویند در آخر الزمان عالم در قم ظاهر شده و از آنجا سیر در دما مضه میشود
قبول دارید فرمودند البته گفتند آری نمیخواهی که این سلس پست نوزده سالهای
دراز در مشورت آن شریک باشی فرمودند چرا گفتند پس چرا تامل دارید در اینجا بنماید

و بناء این اساس را بگذارید فرمودند بودجه لازم است گفتند (وما من دابا الا على الله رزقها) ظاهر آن فرموده بودند ابا الله ان یجری الامور الا باسبابها) گفتند (هو سبب الاسباب) اذ ارا د بعد خیر اهیاء اسبابه فرمودند عدد از فضلا در اراک مجتمع و مشغولند گفتند آوردن آنها آسانست الغرض کیف کلن ایشانرا قانع نمودند که قم مانده و بناء و تاسیس این کانون علم و اساس فضیلت را گذارد و از آن طرف تجار و رجال دیگر را در قم تحریک و تشویق نمودند که بتدریس خود کوشش کرده و این بار فضیلت را بخانه و شهرستان خود فرود آورند

به به از این همت و آفرین بر این فکر راستی روانش شاد باد که چنانیکه آیه الله حایری تأقیام این بساط در نواب آن شریک است مرحوم باقی هم سیم خواهد بود

هویت آیه الله حایری و شخصیت بزرگ او

آیه الله حایری حاج شیخ عبدالکریم
فرزند مرحوم آقا محمد جعفر مهرجردی
بزدبست که یکی از کشاورزان
متدین و پرهیز کار آن قریه که از
قرابه بخش میید بزد در نزدیکی اردکل
است که تا شهرستان بزد ۱۲ فرسخ
فاصله دارد میباشد در سال ۱۳۷۸ در آن
قریه متولد شده و او ان شباب را
در آن سامان بتحصیل گذرانیده
و پس از تکمیل مقدمات به بزد آمده

و باقی مقدمات و سطوح عربیت و ادبیات و فقه و اصول را نزد علمه آن زمان بزد چون مرحوم
آیه الله حاج سید حبیبی بزرگ و دیگران بنهایت رساییده و برای ادامه تحصیلات و تکمیلات
فلسفی از بزد عزیمت عتبات عالیات نموده از معشر نوابغ علمی و فقاہت آنروز چون
مرحوم آیه الله آقا میرزا ابراهیم محلاتی و آیه الله آقا سید محمد فشارکی اصفهانی و
آیه الله آقای میرزا محمد تقی شیرازی و آیه الله حاج شیخ فضل الله نوری درسامری استفاده

و از ایشان تلمذ نموده است و چندین سال هم در حوزه آیه الله بزرگ شیرازی حاضر
میشدند تا پس از فوت ایشان با استاد دیگرش آقا سید محمد طباطبائی فشارکی اصفهانی
بنجف اشرف آمده و از محضر این استاد بزرگ پس از میرزا استفاده مینمود و پس از
فوت ایشان بدرس مرحوم آخوند خراسانی حاضر و قبل از فوت مرحوم آخوند بکر بلاه
معلی مشرف و در آنجا حوزه تدریس میگذازد مرحوم آیه الله میرزا محمد تقی شیرازی
توجه کامل بایشان داشتند و حتی ارجاع احتیاطات خود را هم بایشان فرمود تا سنه
۱۳۳۲ از هجرت بنا برد و تیکه از اراک از ایشان شده بود بایران وارد و باراک نزول
اجلال فرموده و حوزه مختصر اراک را آبروی بسزائی دادند و آن شهرستان جدید البینا را
مرکز علم و مجمع فضلاء و دانشمندان قرار داده و پس از ۸ سال بنا بر تقدیر الهی و توجه
اعلی حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء بقم عزیمت نموده و این دارالمومنین را دارالعلم و
الفضل کردند مرحوم آیه الله حایری از شخصیت های برجسته و بسیار بزرگ علمی اسلام است
که خود در قبال اساتید و اساطین فقه و اصول چون مرحوم شیخ انصاری و آخوند خراسانی
دارای مبنای متقن و مستقل محکم است که میتوان او را در ردیف نوابغ و فعول علمی
اسلام آورد و گذشته از شخصیت علمی در تقوی و زهد و قدس و ورع و ارتباط و توسل
بخاندان وحی و رسالت و خصوصاً علی حضرت بقیه الله نادره زمان بوده و در این قرون
اخیر کمتر کسی بر تبه اش رسیده است مصداق حقیقی مغالفاً لهواه بود و بگفته یکی از
علماء بزرگ اصلا هو ارحب نفسی در او دیده نمیشد بطلاب و محصلین علاقه تامی داشت راضی
بود بزرگترین لطمت بر بدن شریفش و نردو کوچکترین صدمات اهانت برایشان وارد نشود
بسادات علاقه بسیاری داشتند و احترام زیادی مینمودند بیکوقت یکی از اطرافیان
ایشان که در مدرسه فیضیه سمتی داشت بطالبه سیدی اسائه ادب نموده و او را می زند آن سید طلبه
کریمه کنان نزد ایشان رفته شکایت میکند آیه الله حایری رضوان الله علیه بدیدن این منظره
گریان شده و عذرخواهی میکند و از آن شخص که باین سید طلبه اهانت کرده بود اعراض
فرموده پس از چند ماه بشفاعت بعضی از حضرات حجج اسلام و توبه خود آن شخص و رضایت
آن سید طلبه شخص مزبور را مورد عنایت قرار میدهد چون این سببه کریمه و اخلاق
حسنه آن جناب با آن مقامات علم و فقاہت و زهد و زکات و وجود و سخاوت و فضل و شہامت
شهره ابران شد برق آسا از هر گوشه و کنار دار طلبان علم و فضیلت بقم آمده و خدمتش
رسیدند و بالمعاینه آن کرامات را فوق تصور خود دیده باند زمان متجاوز از هزار طلبه در

اطراف شمع وجودش چون پروانه گرد شمع جمع شده و استفاده میکنند

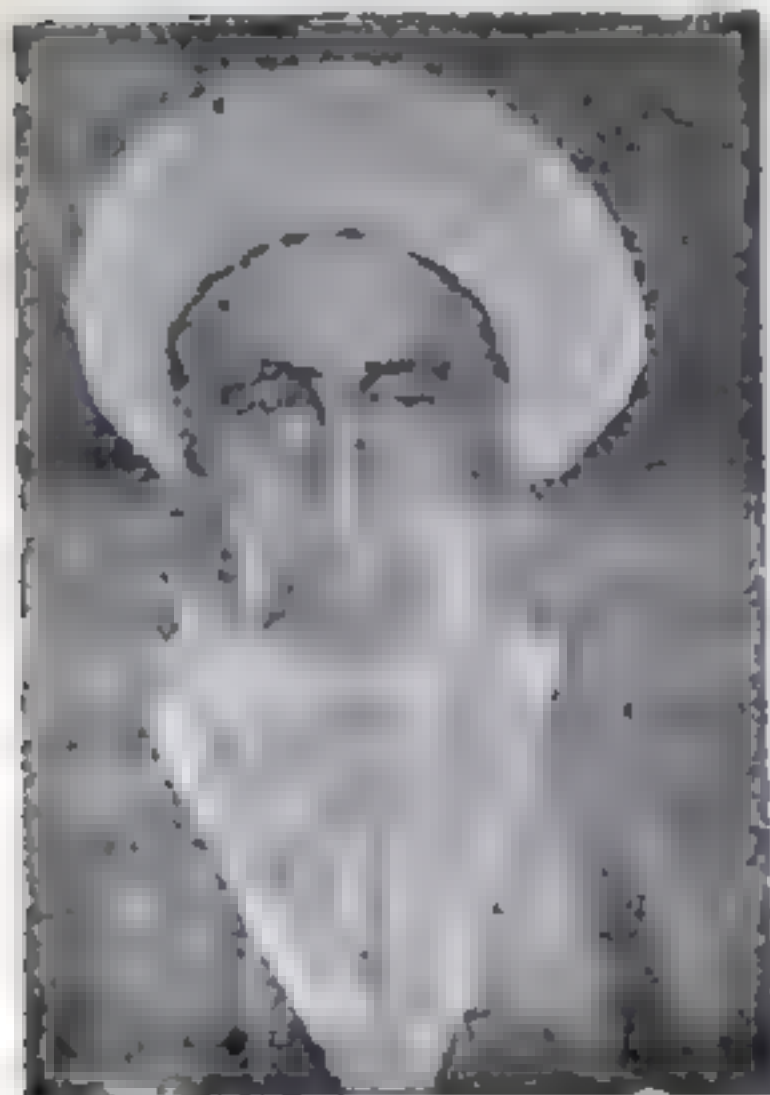
قم و حوزه علمیه آن حوزه علمیه قم از اول تاسیس آن سنه ۱۳۴۰ بدست شاهد حوادث مهمی بوده مرحوم آیه الله حایری اعلی الله مقامه شاهد و ناظر حوادث و قضایای مهم تاریخی بوده که از حیث تاریخ مورد عظمت و اهمیت است حادثه اول تبعید حضرت آیات الله العظام و مراجع و پیشوایان بزرگ دینی و رؤسای حوزه علمیه نجف اشرف و نوابغ قرن چهارده هجری چون مرحوم آیه الله علی الاطلاق فی زمانه السید ابوالحسن الموسوی الاصفہانی و آیه الله المرحوم المیزراحین النائینی و آیه الله الحاج السید علی الشیرستانی و آیه الله السید عبدالعزیز الحجة الکمرانی و آیه الله الحاج شیخ محمد حسین الاصفہانی المروزی و آیه الله الحاج شیخ مهدی الخالصی رضوان الله تعالی علیهم اجمعین است

شخصیت و عظمت هر يك از مذکورین مشهور عالم و در کتب تراجم چون در بیحانه الادب و علماء معاصرین خیابانی و احسن الودیه کلامینی مسطور دیگر محتاج بتوضیح و تشریح مانست اما علت تبعید آیه الله اصفهانی و ذمیمی و شیرستانی و سید عبدالعزیز حسین حجت مخالفت کردن ایشان بوده بادولت ستمکار و جنایتکار انگلستان در امتیاز نهرین فرات و دجله که آنها میخواستند مخصوص و ویژه خود قرار دهند و دولت عراق هم میخواست بآنها بدهد حضرات مذکورین اعتراض نموده و بعنوان قهر از نجف بکربلا آمدند تا شاید مردم نجف و عراق عرب بغیر و تمصب آمده و نهضت کنند و دست اجانب و کفار را از بلاد اسلامی و مشاهد مشرفه کوتاه نمایند چون باختیار خود بکربلا وارد شدند روز دیگر دولت مستعمره عراق بامر ارباب ستمگر خود برای ارعاب مردم آن مراجع عالیقدر اسلامی و پیشوایان بزرگ دینی و فحول و نوابغ عالمی را تبعید بایران نمود در سنه ۱۳۴۱ از هجرت خبر تبعید حضرات که بشاه ایران مرحوم احمد شاه و مردم ایران رسید از یکجهت بسیار متاثر و معززون و از جهت دیگر که کشور اسلامی ایران بقدم ایشان نورانی و گرانبار میشود بینهایت خرسند گشتند و از دربار و وزارتخانه ها و تجار و کسبه و عموم طبقات و بخصوص علماء و روحانیین آن عصر ایران قدوم شریفه آنان را کرامی شمرده و تاسر حد ایران بعراق یعنی خسروی و قصر شیرین استقبال نموده و با عزت هر چه تمامتر بشهرستانهای قصر و کرمانشاه و همدان و ملایر و اراک تا قم وارد نمودند و در ورودشان بقم تمام شهر تعطیل از آیه الله حایری و سایر علماء و دانشمندان و طلاب و تمام طبقات دیگر غیر از مردمیکه از طهران آمده بودند تا چندین فرسخ استقبال شایانی کرده و شهر و اردشان کردند

در روز دیگر احمد شاه شخصاً برای دست بوسی و زیارتشان پا جماعتی از وزراء و وکلاء و هیئت دیگر دولت بقم آمده و بمحضشان مشرف و اظهار تائیر و ابراز علاقه و ارادت و افتیاد کردند و تا مدت هشت ماهیکه در قم توقف داشتند همه روزه از تمام نقاط دور و نزدیک ایران از همه طبقات وارد قم شده و زیارت حضرات مشرف میشدند و آیه الله حایری برای احترام میهمانهای عزیز مباحثه و تدریس خود را تعطیل و بآنها واگذار نمود و حضرات بنابر دیدن و عادت کریمه خودشان که همواره بتدریس و مباحثه میکشیدند همین مدت کوتاه ۸ ماه را هم مباحثه و تدریس شروع نموده و فضلاء و دانشمندان را از فیوضات علمی خود بر خوردار نمودند

مرحوم آیه الله آقای آفاسید
ابوالحسن اصفهانی قدس سره

مرحوم آیه الله آقای آقامیرزا
حسین نائینی قدس سره

در همین سال بود که شخصیت بارز دیگر مانند مرحوم آیه الله حاج شیخ مهدی خالصی کاظمینی که از فحول علماء عصر و نوابغ زمان خویش بود وارد ایران شده و از راه بوشهر و شیراز و اهواز بقم آمده و هم قسراً از خود ملحق گشتند و اما تبعید ایشان که همان همکاری کردن با آیات عظام نجف بوده که باقتضای وظیفه دینی با علماء دیگر کاظمین بر علیه دولت قیام و مردمان تحریک تا دولت شوم عراق بدستور اربابان خارجیش ایشان را با جماعتی از دانشمندان به حجاز تبعید کرد و چون بمکه وارد شدند بسیار مورد

تکريم و تعظيم شريف حسين پادشاه حجاز واقع گشتند و شريف نهايت احترام را بایشان مبذول داشت و دولت ايران از آنجانب دعوت نموده و تقاضای آمدن بایران را از ایشان کرد ایشان قبول کرده و از همان راه سابق با عزت و اکرام استقبال شده و در قم بعلامتین اصفهانی و نائینی پیوسته و پس از چند مدت توقف برای زیارت اعلی حضرت نامن الحجج علیه السلام بمشهد مشرف شده و در همانجا اقامت نموده و بتدریس و تبلیغ احکام پرداخت تا از دیار فوت و در جوار امام هشتم علیه السلام در ۱۲ رمضان ۱۳۴۳ در قرب حرم شریف و آستانه رضویه مدفون گشت رضوان الله تعالی علیه

مرحوم آیه الله حاج شیخ محمد حسین اصفهانی غروی پس از چند ماه بنجف اشرف برگشته و باتفاق حاج میرزا مهدی کفائی پسر بزرگ مرحوم آخوند خراسانی و شیخ جواد علاوی جواهری که از مشاهیر شیوخ و اشراف نجف بود بقم آمده و حضرات مراجع و آیات الله عظام را برای نجف حرکت دادند و با احترام و تجلیل زیادی وارد عراق تا بنجف عاصمه تشیع و حوزه عامیه نهصد ساله با استقبال بی سابقه نزول اجلال فرمودند

حادثه دوم فوت عالم دوم از حوادث مهمی که حوزه علمیه قم در سالهای اولش دیده ربانی آقای حاج که میتوان آنرا در ردیف ضایعه های اسفناک و وقایع مولیه میرزا جواد ملکی جهان اسلامی آورد قدان حجة الاسلام والمسلمین آیه الله فی العالمین العالم الربانی والکامل الصمدانی جمال السالکین و قطب العارفين الحاج میرزا جواد آقای ملکی تبریز است که در ۱۱ ذی الحجه ۱۳۴۳ هجری واقع شده و حوزه علمیه را بفر و ب نور وجود خود تار یک نمود

فقید معظم از شخصیت های برجسته و دانشمندان و علمای متاخرین و معاصرین ما بوده که می توان او را در ساوک و عرفان و خلق و ایسان در شمار نوادر و اغلو طه های زمان آورد در تبریز متولد شده و پس از دیدن مقدمات و سطوح بعتبات عالیات و نجف اشرف عزیمت نموده و فقرا از مرحوم حاج آقا رضای فقید همدانی صاحب معراج الفقیه و اصول را از آقای آخوند خراسانی آموخته و علم حدیث و درایه را از حاجی نوری و در همان اوقات ملازمت و مصاحبت مرحوم جمال السالکین صاحب النفس الزکیه مولینا آخوند ملاحسین قلی همدانی را که شهرت فضائلش نزد ارباب علم و دانش و عرفان و ینش بسیار و مستغنی از توضیح نالایق ماست و در رساله التقوی اشاره بمقام ایشان و شاگردانش نمودم اختیار کرده و نفس خود را تهذیب و تکمیل نموده و در حدود ۱۳۳۱ بایران مراجعت

و اولاً در تبریز سکنی نمودند تا بعد در قضیه انقلاب مشروطه در سال ۱۳۲۹ هجری از آنجا بقم مهاجرت نمودند و مشغول بتدریس (درس فقه که عنوانش مفاتیح مرحوم فیض بود) و ترویج و تربیت شاگردان مکتب جعفر بن محمد علیهما السلام شدند و سه ماه رجب و شعبان و رمضان را صائم گردیده و در مدرس مدرسه فیضیه درس اخلاق عمومی میگفتند و اکنون که سی سال است از رحلت و قدان آن عالم ربانی می گذرد در دیوار مدرس و فضای مدرسه صدای حزین و گریان و ناله های شوق و سوزان او را که می گوید اللهم ارزقنا التجانی عن دار الفرور و الایابة الی دار الخلود و الاستعداد للموت قبل حول الفوت بکوش هوش می رساند

فضائل و کرامات مرحوم حاج میرزا جواد آقا بیشتر از آنست که در این وجیزه توان آورد درباره اخلاق و زهد و تقوی و عشق و عرفان او شاگردانش که از علماء معروف حاضرند داستانهای گفته و حتی او را در ردیف بکاین آخر الزمان آورده اند نماز جماعتش در مسجد بالای سرمطهر و گاهی در مدرسه فیضیه و درس گفتنش در آن شاهد این مدعا است

ارتباط و مرادده اش با اعلی حضرت بقیه الله ارواحنا له الفداء بسیار ملازمتش بتقوی و ورع بی اندازه مراقبتش بنوافل و حضور و توجه دائمی آنی غافل نبود و لحظه از یاد خدا بیرون نمیرفت حکایت کرد برای ما جناب حجة الاسلام حاج سید جعفر شاهرودی که از علماء عصر حاضر طهرانست و مکاشفه را که مفصل است مجمل آن را برای یافتن مقام و منزلت صاحب ترجمه می نگارم فرمود شبی در شاهرود خواب دیدم که در صحرایی حضرت صاحب الامر عجل الله تعالی له الفرج با جماعتی تشریف دارند و گویا نماز جماعت ایستاده اند و در فتم که جماعتش را زیارت و دستش را بوسه دهم چون نزدیک شدم شیخ بزرگواری را دیدم که متصل بآنحضرت ایستاده و آنرا جمال و وقار و نزواری از سیمایش پیداست چون بیدار شدم در اطراف آن شیخ فکر کردم که کیست که تا این حد نزدیک و مربوط بمولای ما امام زمانست از پی یافتن او بمشهد رفتیم نیاتمه در طهران آمدم ندیدم بقم مشرف شدم او را در حجره از حجرات مدرسه فیضیه مشغول بتدریس دیدم پرسیدم کیست گفتند عالم ربانی آقای حاج میرزا جواد آقای تبریزی است خدمتش مشرف شدم تفقد زیادی کردند و فرمودند کی آمدی گویا مرا دیده و شناخته و از قضیه آگاهند پس ملازمتش را اختیار نمودم و چنان یافتیم او را که دیده بودم و میخواستم ناشی که نزدیک سحر درین خواب و بیداری دیدم درهای آسمان بروی من گشوده و حجابها مرتفع گشته تا زیر عرش عظیم

الهی را می بینم پس مرحوم استاد حاج میرزا جواد آقارا دیدم که ایستاده و دست مفتوح گرفته و مشغول تفرع و مناجات است باد می نگرستم و تعجب از مقام او می نمودم که صدای کوبیدن در خانه را شنیده و متنبه گشته برخاستم در خانه رفتم یکی از ملازمین ایشان را دیدم که گفت بیامنزل آقا گفتم چه خبر است گفت سرت سلامت خدا صبرت دهد آقا از دنیا رفت قبرش در شیخان نزدیک قبر میرزا ابوالقاسم قمی صاحب قوانین است و مانده نارنج آن بر لوحه قبرش بر می (رفع العلم و ذهب العلم) و در قصیده ای که بفارسی در مرثیه ایشان گفته شده این بیت است (از جهان جان رفت و از مات بماند) (۱۳۴۳ هجری

تالیفات ایشان متعدد از جمله اسرار الصلوة است که در ۱۳۳۸ بطبع رسیده و دیگر سیر و سلوک که نسخه خطی آن نزد سید الاعلام عالم زاهد و عابد و متقی و پارسا حاج آقا حسین فاطمی قمی است که از شاگردان ملازمین دائمی تا آخر عمر ایشان بوده و نیز نزد حضرت آیه الله حاج سید ابوالقاسم خونی در نجف اشرف و در مس تلامذه دیگر ایشان موجود است

شاگردان درس اخلاقش بسیار و از معارف آنها آقای شاهرودی مذکور و آقای حاج آقا حسین فوق الذکر و آقای شیخ عباس طهرانی و حجة الاسلام آقای نجفی مرعشی و آقای حاج میرزا عبدالله چهل ستونی طهرانی و آقای فاضل لنکرانی و آقا سید کاظم شریعتمداری و آقا شیخ محمد علی عراقی و بسیاری از فضلاء کسوفی حوزه قم ایدم الله تعالی میباشند

حادثه سوم نهضت مرحوم

سومین حادثه واقعه در قم قیام و نهضت حجة الاسلام آیه الله آقای حاج آقا نور الله اصفهانی

برادر مرحوم حاج آقا حبیبی و حاج آقا جمال فرزند مرحوم حاج شیخ محمد باقر تهرانی رازیست که در اواخر ۱۳۴۵ از اصفهان با جمیع علمای آن عصر اصفهان و چند هزار از طبقات دیگر مردم و علمای آن وقت قیام نموده و باین جمعیت شهرستان قم وارد و اعتراض شدید بدولت برای بعضی از قوانین موضوعه مجلس تصویب امر شاه و دولت وقت کرده و باین اعتراضات تشاری نمود و حتی از تمام شهرستانها مابنده از علمای و تجار و رجال درجه يك خواست و در حدود دو ماه همگی بقم آمده و اعلان خطر نمود که اسامای این شاه قلندر و دیکتاتور مستبد و مخالف دین و مروج بدعتهای باطله بدرد ما نمی خورد باید عزل شود

بلی خدا رحمت کند آن عالم ربانی را که عینك آتیه بینی بچشم خود گذارده و می دید که آن پادشاه جابر اگر مسلط بر کار خود واری که سلطنت باشد چه چنانکه حضرات

معصومین علیهما السلام پیش کوئی نموده اند مؤمنین را ذلیل و فاسق و جنایتکاران را عزیز میکند فحشاء و منکرات را علنی می نماید شرب خمر و مسکرات را حلال می دارد زنانه و لواط را رواج می دهد زنانه را بی حجابی عفت و بی حیای می کند مساجد را خراب مشاهده نزرگان دین و امامزادگان را ویران علماء را اهانت مدرس ها را مقتول امثال آیه الله قمی را تبعید آستانه رضوی را تیر باران و چندین هزار زوار شیعه را بمسلسل می بندد و مرده و نمرده آنها را روی هم بی غسل و کفن زیر توده های خاک میکند علماء و دعاظ مشهد مقدس را با سارت و چون آیه الله بافتی را شخصا مضروب و توهین و بالاخره زندانی و و و که اگر بخوایم جنایات و ستمهای او را بشمارم مثنوی هفتاد و نه کاغذ شود

خلاصه مرحوم حاج آقا نور الله رضوان الله علیه امر و زرامطالع می کرد که دوائر جنایت ها و ستمها و ضدیت های او باین اسلام و دشمنی او باقرآن همه چی ما از میان می رود و فساد جبران ناپذیر در بر و بعرض ظاهر میشود

پس استقامت ورزیده و ارکان دولت و دربار را متزلزل نمود و در یکروز سه وزیر از دربار بقم آمده و اظهار انقیاد و اطاعت کردند از طرف شاه و برای ایشان روشن بود که تمام کلاه و حق و تزییر است به آقایان علمای اصفهان و شهرستانهای دیگر میفرمود فریب این وعده ها را نخورید که بگفته فاسق و ظالم اطمینانی نیست

مرحوم آیه الله حاج آقا نور الله اصفهانی قدس

قم در آن روزها ناظر یکی از بزرگترین قضایای تاریخی و نهضت های اسلامی بوده حوزه علمیه قم که در تحت ریاست و سر پرستی حضرت آیه الله حایری اداره می شدند نکران این انقلاب و قیام مقدس بوده و بیطرفانه تماشای میکرد زیرا آیه الله حایری آن مرد خیر اندیش برای حفظ آنار حجت در قم و حوزه علمیه ناچار از حزم و احتیاط بود که مستقلا و عا لنا وارد آن نهضت نشده و با آیه الله حاج آقا نور الله مستقیما همکاری نمیکرد مرحوم حاج آقا نور الله بگمراه را خوانده و مرحوم حایری راه دیگر را آنفید مجاهد برای کوتاه کردن دست ظالم ستمکار قیام کرده و این فقید حلیم برای حفظ بیضه اسلام و بقای حوزه علمیه و آثار حجت با احتمال و بایقین باینکه گفتار معصومین پاک در معرض بروز و ظهور است

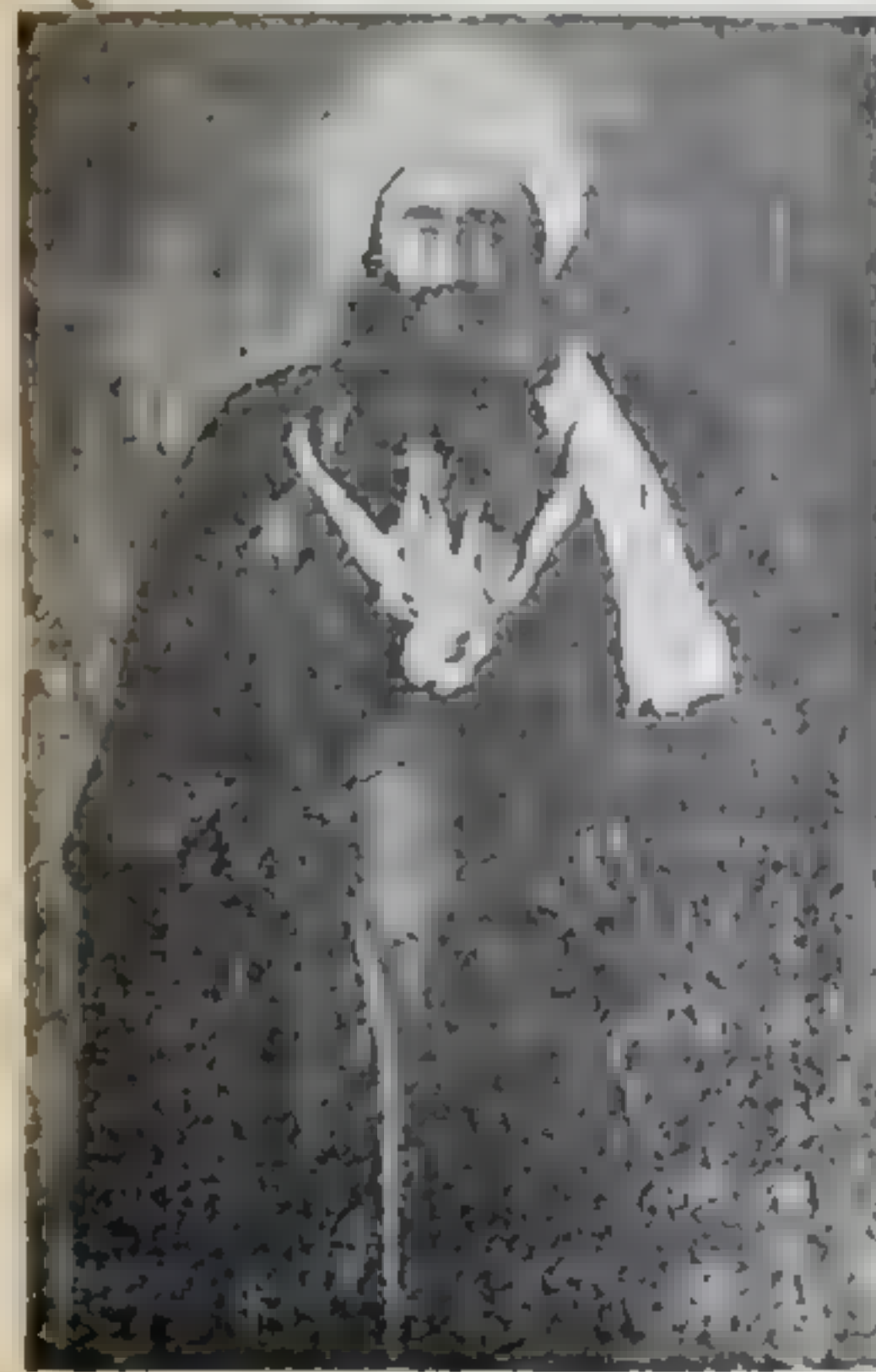

پیش نخواهند برد تقاعد ورزیده و عملاً اعلان بیطرفی خود و حوزه علمیه را نادیده نمود خدا هر دو را رحمت کند و باموالیات خود محشور گرداند و مخصوص بآیه الله حایری جزای خیر دهد که اگر تقاعد نورزیده بود اکنون از علم و دانش و عالم و طلبه در قم و ایران اثری نبود

شهرستان قم بعدی محل ایاب و ذهاب مردم مرکز و از دحام جمعیت های دور و نزدیک شده بود که در تاریخ کمتر نشان میدهد هر روز از شهری نماینده با صدها و هزارها تفر و ارد و اظهار موافقت و پشتیبانی مینمودند قسمت ابرق در کنار رودخانه از قبرستان مرحوم حاج شیخ حایری تالخالق فرج چادر بچادر متصل و مردم اصفهان و شهرستان های دیگر در آن نهلساکن و مہیای فرمان بودند غیر از کاروانسراها و مهمانخانه ها و مسافر خانه ها که همه مطروس از جمعیتها بود

کاربرد دولت تنگ شد و شاه و دربار خوف ناک گاهی تیمورتاش ملعون و خائن میآمد و گاهی جم و گاهی دیگری تا عاقبت بهر راه تدلیس و وعده های کاذبانه که بود در مردم اختلاف و بواسطه رشوه دادن ب بعضی کرکان متلبس بلباس میش نفاق و تفرقه میان مردم انداخته و کم کم از اطراف مرحوم حاج آقا نورالله پراکنده نمودند تا آن مرد مجاهد الهی تصمیم بمراجعت گرفته و از حضرت حجة الاسلام آقای آقا نجفی مرعشی نیز دعوت نموده تا ایشان را با خود باصفهان برد بایشان فرمود اسباب را جمع و عازم

باتی که فردا باتفاق باصفهان مرحوم حجت الاسلام حاج آقا جمال اصفهانی فده خواهیم رفت و در همان روز کسالت مختصری علرض ایشان شده اظهار الم نمودند که

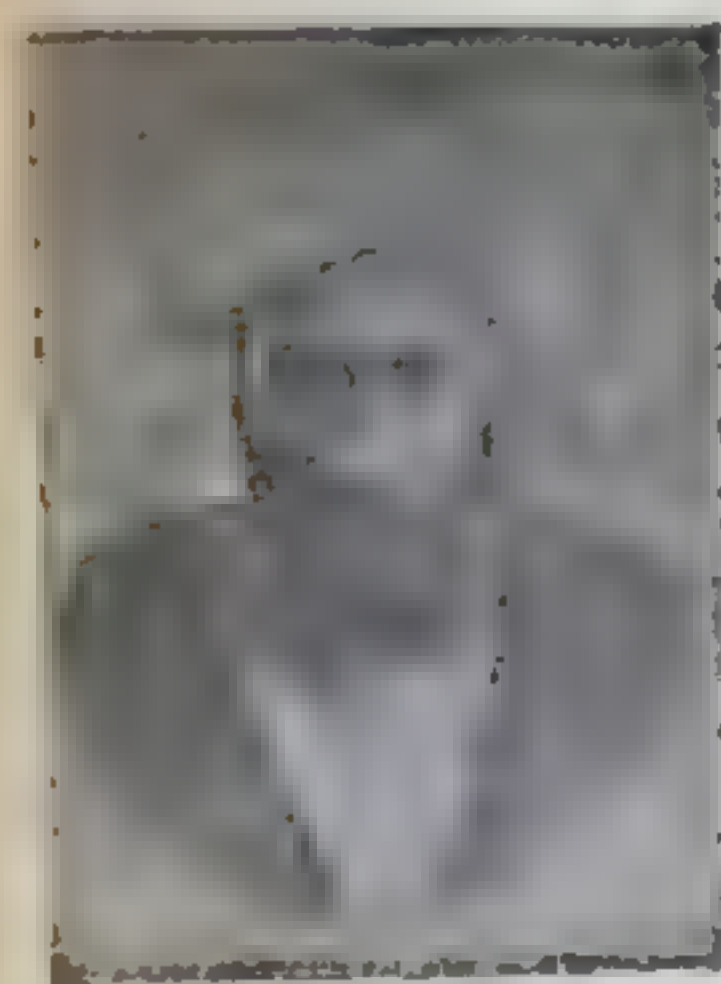

ناگه این دکتري از طهران و با اجل معلنی حاضر و کردی در آبجل نموده بایشان خورانید که خوردن همان و مردن همان پس صبح آن شب خبر در قم منتشر درس ها تعطیل و بازار و دکالین بسته علم و بیرق ها افراشته زن و مرد کوچک و بزرگ ضجه کنان و ناله کنان و گریان جنازه اثر را حرکت و پس از گردن در قسمتی از شهر با تشییع کم سابقه بآستانه و پس از طواف بشرف حرکت و تمام شهر عزادار و فاتحه گرفتند شهادت او در اواخر سال ۱۳۴۵ هجری واقع شد و چون این خبر باصفهان و طهران رسید علماء این دو شهرستان مخصوص مرحوم حجة الاسلام حاج آقا جمال اصفهانی تهرانی بقم آمده و در منبرها با آن مقام علمی و عملی گریه عجیبی می کردند و میگفت مردم در این شهر برادر مرا کشند و در و دیوار صحن را بگریه میآورد تمام ایران عزادار و فاتحه گذاردند خصوصاً قم و اصفهان و طهران طالب الله نراه و جعل الجنة مثواه

حادثه چهارم تبعید عالم چهارمین حادثه ای که حوزه علمیه قم در سال ششم مجاهد ربانی مرحوم بافتی تاسیس آن دیده تبعید مرحوم حجة الاسلام حاج شیخ محمد تقی بافتی رضوان الله علیه از قم بطهران و حضرت عبدالعظیم (ع) بوده و جهت آن تبلیغات صریح و دینی ایشان بوده چنانچه در رساله التقوی و ماادریک ماالتقوی که در ترجمه و احوال آن فقید مجاهد دست توضیح دادم و در اینجا فهرست آنرا بیان میکنم مرحوم بافتی از علماء مجاهد و فدا کار و آمر بمعرفه و فوایدی از منکر و حقیقتنا پس گره قدس و تقوی و مجسمه زهد و ورع و هیکل توحید و توکل و عنصر ولایت و توسل بوده و بگفته یکی از دانشمندان معاصر که هر وقت ذکر ایشان میشد این بیت را میسر و در می گفت انصاف میدهم که دلیران دلیران بسیار دیده ام نه باین حسن و دلبری مرحوم بافتی از اهل بافتی یزد است که ناشر بزرگ دیست و فرسخ مسافت دارد میباشد و زنده مرحوم حاج محمد باقر تاجر بافتیست در سنه ۱۲۹۲ در آن قصبه بدنیآ آمده و تا ۱۴ سالگی در مهد تربیت پدر و مادر زیسته و پس از آن برای تحصیل علم و کمال بشهرستان یزد آمده و تا ۱۴ سال دیگر از اساتید و علماء آن عصر بزرگ چون مرحوم حاج میرزا سید علی لبخندقی و دیگران تعلیم فقه و اصول نموده و سطح را در این مدت پیاپی رسانیده و برای تکمیل و ادامه تحصیل عزیمت عتبات عالیات کرده و تا ۱۷ سال تقریباً در نجف اشرف از محضر مرحوم آخوند خراسانی و آیه الله طباطبائی یزدی و حاج میرزا حسین نوری و دیگران استفاده و پس از ایشان در کربلا از مرحوم حاج سید احمد موسوی کربلائی که از

بزرگان مراجع ثبات و اعظم اصحاب مرحوم آخوند ملا حسن قلی موده تهذیب اخلاق و تزکیه نفس نموده و در سال ۱۳۳۷ برای تشکیل حوزه علمیه بقم مشرف و همت بر تاسیس آن با همت مرحوم آیه الله حاج شیخ ابوالقاسم کبیر و آیه الله دین که ترجمه آنها را خواهم نگاشت گذاشته تا آیه الله حایری از اراک بقصد زیارت وارد قم شدند و اجتماع و متفقاً درخواست و تقاضای توقف ایشان را نمودند و بالاخره با اصرار هر چه تمامتر ایشان را نیکو داشت و مانع از برگشت بآراک گردیدند

مرحوم باقی از نواد و نوایغ و بگفته یکی از بزرگان از اغلو طه هان زمان بوده و حقا از عناصری بود که میتوان برای او حساب جدا گانه باز نمود و در این قرون اخیر از جنبه علمی و قناعت که بگذریم از جنبه های دیگر عدیل و مثلی برایش نبوده و شاهد این گفته و بیان حضرت حجة الاسلام آقای آقا شیخ عباس طهرانی است که از علماء و دانشمندان طراز دوم قم محسوب و بفضل و تقوی

مشهور است در سال ۱۳۶۴ جماعتی از ثقات و مؤمنین طهرانی که حقیر هم حاضر بودم از ایشان از آقای واقعی پرسیدند فرمودند آقای حاج شیخ محمد تقی باقی فقط بیک عیب دارد پرسیدند کدام است گفتند در زیر این آسمان بیکست دومی ندارد

ارتباط و مراد و توسلش با اعلی حضرت بقیه الله ارواحنا له الفداء بسیار و مسلمانان کسانی بوده که کراراً برایش تشریف بمحض امام عصر عجل الله له الفرج نصیب شده و این فقیر یکی از موارد آنرا برای نمونه مینگارم حکایت کرد برای این بنده حقیر جناب حجة الاسلام مرحوم الاحکام تفتی جلیل حاج ملا اسد الله قائمی باقی برادر تقی و پرهیز کار مرحوم باقی که بگفته بعضی از بزرگان اگر از آن مرحوم جلو نبوده عقب هم نمیباشد

که مرحوم اخوی حاج شیخ محمد تقی کراراً مشرف بحضور ولی عصر رزقنا الله و ربه شده پرسیدم چگونه بوده و نوبت آنرا شرح دادند که بیک مرتبه آنرا بیان میکنم فرمود مرحوم اخوی یکسفر از نجف بقصد تشریف بارض اقدس پیاده حرکت نمودند و چون بکردستان میرسند بواسطه تصادف با فصل زمستان برف زیادی باریده و کوه و دشت را برف گرفته نزدیک غروب بقبوه خانه که در آن نزدیک بود

بنایه میبرد که از سرما و برف خود را حفظ کند چون وارد بآن قبوه خانه میشود می بیند که جماعتی از احوال کرد بقرار بازی و لهو و بازی و بیعاری مشغولند مناسب ایشان نیست در آنجا بیتوته کند و مقتضی امر بمعروف و نهی از منکر هم با اگر ادسنی لا ابالی موجود نیست سرگردان و متعجب از قبوه خانه دور شده و متفکر میماند که چگونه ناگاه صدائی میشنود که او را بنام میخوانند در آن صدا می رود بدریخت سبز و خرمی میرسد که زیر آن خشک و هوای آن معتدل چون هوای بهار بالینکه تمام آن صحرایها و مو را برف و کوران و سرمای سوزان احاطه کرده در زیر آن درخت شخص بزرگوار نورانی که آنرا وقار و شخصیت از سیمایش ظاهر است می بیند سلام میکند و جواب میشود که باو میفرماید فلانی شبسته تو قبوه خانه چنانی نباشد بیاد همین جا شب را صبح کنیم حاج شیخ زیر درخت رفته و مستغرق آن جمال و جلال میشود و تا پایان صبح از فیض محضر و منظر و منطقش بر خوردار میگردد و چون طلوع فجر میشود نماز را با او خوانده و پس از آن حرکت میکند و برآه میافتند در این وقت حاج شیخ حساب روشن و دو تا چهار تا را میکند که این آثار و کرامات نیست مگر از مولای من صاحب الامر عجل الله له الفرج خود را مؤید نموده و معامله شناسائی و شناختن میکند آنجناب تبسم کرده میفرماید میدانم که حالا مرا شناخته ای اینک وقت مفارقت است حاج شیخ اضطراب کرده و التماس و تضرع از این فراق و جدائی میکند او را تسلی داده امر بصبر و سکوت مینماید عرض میکند سیدی پس کی دیگر بار شما را ملاقات کنم میفرماید در این سفر دو نوبت مرا خواهی دید یکی در قم و دیگری نزدیکی سبزوار این را فرموده و پنهان میشوند حاج شیخ بشوق وعده قم باز جد و نشاط خود را بقم میبرساند و چند روزی توقف لکن ظاهراً مشرف بشرف لقاء نمیشود حرکت بطرف مشهد نموده و با اشتیاق زیادتیری برای وعده سبزوار میاید چون به نزدیک آن میرسد صدای پای اسب میشود بعقب مینگرد حضرت را سوار بر اسب می بیند که باوقار و هیبت ولایت و سلطنت میاید سلام میکند جواب میفرماید عرض میکند مولای من وعده شما خلاف نمیشود چگوفه قم نیامدید میفرماید آمدم لکن شما مرا شناختید عرض میکند چه موقع آقای من میفرماید در فلان روز اول صبح از حرم عمه ام حضرت معصومه علیها سلام بیرون آمدمی در میان صحن زنی بتو رسید فلان و فلان مسئله را پرسید چه وجه جواب گفتمی من در مقابل تو ایستاده استماع سؤال و جواب شما را می کردم و شما تمام توجه داشتی که اشتباه جواب نگوئی حاج شیخ عذر میخواهد

و پس از لحظه آنحضرت می روند و ما مضمون این حکایت را آوردیم از آن مرد موقن و الله اعلم

و این موقیت را برای او بسیاری از فضلا و دانشمندان و نزدیکان او معتقد بودند خود این بنده خدمتشان عرض کردم باب ملاقات را مفتوح میدانید و یا مسدود فرمودند بچند دلیل مفتوح و آنهارا بیان کرد و در فرمودند بگفته اصولین و منطقیین ادل دلیل بر امکان شینی وقوع شینی است چطور باب ملاقات حضرت صاحب الامر ارواحنا له الفداء مسدود است و حال آنکه بتواتر معنوی ثابت شده جماعتی در عصر غیبت کبری چون سید بحر العلوم و حاجی علی بقادری و که و که بخدمتش رسیده اند عرض کردم شما هم مشرف شدید اشاره بدهان خود کردند فهمیدم مرادشان کتمان تشریف خود میباشد

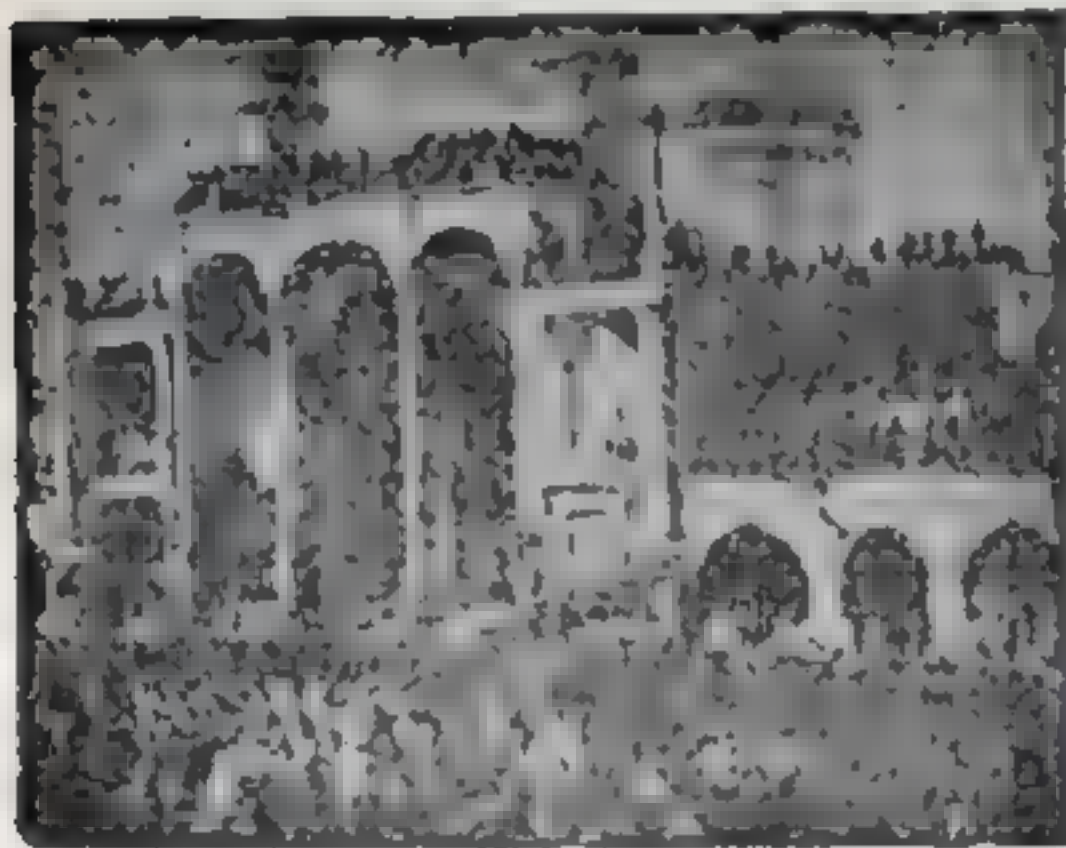
مرحوم حاج شیخ باقی خصایص مختص بن خود زیاد داشت شجاعت و قوه قلب یافت و ترجم بضعفه و طلاب را که از اخذ دست جمع کرده در عین حالیکه شجاع بود رحیم بود حاج میرزا عبدالله طهرانی چهل ستونی میگفت تا وقتیکه حاج شیخ باقی در قم بود طلاب روز بسیار خوشی داشتند از عمامه تا کفش پایشان را متکفل بود هر طلبه هر درددلی داشت بایشان میگفت و ایشان قضا حاجت او را مینمود برای تعمیر مساجد سعی بود در قم چندین مسجد را بنا و بنام خود یادگار گذارد یکی مسجد میدان کهنه و دیگر مسجد حسین آباد که خود در آن عمه گی هم نمود و در آن پیش بینی تبعید خود را نمود از همه معروفتر مسجد صاحب الامر در جمکران که عمر آن واحیه آن مرهون خدمات اوست و ما شرح آن را در رساله ترجمه ایشان آورده ایم .

از خصایص معروف ایشان کیفیت امر بمعروف و نهی از منکر اوست که فعلا و قولا انجام میداد تا او در قم بود ریش تراشیدن غدقن بود و تراشیده نمی شد زیرا از همه سلمانیه و آرایش گاه ها التزام گرفته بود و تمامی متعهد شده بودند در عدم اجراء انجام این منبیه از همه و همه گوی سبقت را برده باندازه ای که گفتن اشهد انک قد اقامت الصلوة و آتیت الزکوة و عمرت المساجد و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و ما خفت فی اللومة لائم در باره او غلو و مبالغه باشد

راستی مصداق آیه دوم سوره انفال که میفرماید (انما المؤمنون اذا ذکر الله وجلت قلوبهم و اذا تلیت علیهم آیاته زادتهم ایمانا و علی ربهم یتوکلون الذین یتقون الصلوة و مما رزقناهم یتنفقون اولئک هم المؤمنون حقاله درجات عند ربهم و مغفرة و رزق کریم) بود

میزان مرحوم باقی رحمة اله علیه با همه مردم از شاه و گدا و عالم و جاهل و خویش و بیگانه دین مقدس و شرع مبین بوده هر کس را بقدر تقوایش دوست میداشت آنکس که برهیز کلرش بیشتر بود نزد او عزیز تر بود امر بمعروف و نهی از منکر را نسبت به بیچ کس دریغ نمیکرده و نهی از منکر را از هیچ فردی مضایقه نمی نمود از شاه ظالم و ستمگر نمی ترسید از وزیر و وکیل خائن و فاسق نمی هراسید زیرا اولی خدا بود و مصداق ان اولیاء الله لا خوف علیهم و لا هم یخزنون بود و قتی طغیان و باغی گری سلطان زندیق عصر خود را دید چندین بار شفاها و کتبا امر بمعروف و نهی از منکر نمود و در آخرین نامه برای او سوره تکوین را نوشت راستی مرد بود و کیف مردی

از موقی که مرحوم آیه الله حائری بقم مشرف شده و بنا حوزه را گذارد قدم بقدم و دوش بدوش ایشان در تشیید و توسعه حوزه کوشیده با آن مشاغل عبادی و وظائفی که برای خود فرس و لازم میدانست آنی کوتاهی از ترویج و تشویق طلاب نمی نمودند تا در تحویل ۱۳۰۵ شمسی و عید ۱۳۴۶ هجری که مردم از اطراف و اکناف برای درك تعویل در آستانه فاطمه علیها سلام بقم مشرف

منظره ای از اجتماع مردم در آستانه مقدسه فاطمیه قم در موقع تحویل حمل

شده و در وبام و سطح صحنها و رواق و حرم و مسجد را جمعیت فرا گرفته و مرحوم باقی بعبادت همیشه در مسجد بالای سر بموعظه خلق مشغولست جماعتی از زنان دربار سلطنتی با روی باز و موی نمایان در بالای ایوان آئینه بتماشای مردم پرداختند این منظره چون قبل از کشف حجاب بود و خصوصا در چنین مکان مقدسی بر مؤمنین و متعصبین و ارباب غیرت و ناموس گران آمده - سر و صدا راه انداختند و به آقای باقی اطلاع دادند آن مجسمه غیرت و تعصب بسیار پریشان شده پیغام فرستاد که کیستید اگر مسلمانید چرا چنین آمده اید و اگر نیستید اینجایچه می کنید فریادها بلند مفرضین و مفسدین و شیاطینی که مدتها از تبلیغات و نهی از منکرهای مرحوم باقی ناراحت بودند و ایشانرا موی دماغ خود می دانستند و انتظار فرست می بردند موقع را مفتنم شمرده و وقت را غنیمت دانسته نزد آن زنان از همه

جی دور سعادت کردند که آخوند مردی را بر علیه شما تحریر می‌کند آن‌ها هم بامعیت
شهربانی خائن آنوقت بمشاهیداد گریختند و در راه بطوری عصبانی و تحریک نمودند
که خود شخصا روز دیگر باتیمور تاتی بی همه چی و سربازان مسلح و تانک و مسلسل
وجه وجه بم آمدند و آستانه متبر که را متعاصره و خواست باحرم این مظلومه همان کند
که باحرم برادر مظلومش علی بن موسی الرضا علیهما السلام نمود لکن خدا خواست و
شر او را دفع نمود چنانچه ائمه معصومین علیهم السلام خبر داده بودند و ماچند خبر آنرا
بیان کردیم خلاصه خود آنزند بق با قدم جسارت و کفش اهانت بابر مطلق فرشتگان
گذارده و تیمور تاتی کافر و منکر خدا را برای جلب مرحوم باقی بعزم مسجد فرستاد
آن بلید هم با کفش پای بعزم مقدس و مسجد گذارده و مرحوم باقی را که بوعظ و اندرز
مردم ایستاده بود با هزاران توهین و تحقیر و جسارت کشتن کشتن نزد آن جنایتکار آورد
او هم از بغض و عداوتی که سالها از این هیکل توحید و مجسمه تقوی و فضیلت داشت هر چه
می توانست با حربه دست و چکمه با سر و بدن آن جناب زده و بدن اولیاء خدا و مخصوص
علیا حضرت معصومه سلام الله علیها را لرزاند و بعد امر نمود که او را با چند نفر دیگر
از جمله آقا سید عبدالرسول طهرانی جلب بطهران نمودند و مرحوم باقی را ناشش ماه
زندانی و پس از آن تبعید بعضرت عبدالعظیم و تا ۱۹ سال هم در آنجا تبعید و تحت نظر
تادر ۱۲ جمادی الاولی ۱۳۶۵ رحلت و یا او را مسموم کردند و جنازه او را با احترام
و تجلیل شایانی بم آوردند که خود این بنده هم حاضر و موفق بودم و پس از تشییع مفصلی
در نزدیک قبر آیه الله حاکم بن عمار سپردند

کرامات مرحوم باقی بسیار و در شهر ری و طهران بسیاری از مردم یاد کرده و رحمت
بر او نش میفرستند حقا هم خدا او را رحمت کند که عائش سعید اومات سعید اجمله الله مع
السماء و الشهداء من النبیین و الصالحین و حسن اولئک الشرفیقا و هر کس ترجمه او را مبسوط تر
خواهد بر ساله ترجمه ایشان التواوی نگارنده مراجعه کند

حادثه پنجم یا فوت مرحوم آیه الله پنجمین حادثه ای که بم و حوزه علمیه بخود دیده
حاج میرزا صادق آقای تبریزی رحلت و فقدان مرحوم حجة الاسلام و المامین
آیه الله فی العالمین آقای حاج میرزا صادق آقای تبریزی بوده که بسیار گران برای اسلام و تشیع
و ایران و مخصوص قم و حوزه علمیه آن تمام شده این مرد از شخصیت‌های بسیار بزرگ و برجسته
عالم تشیع بوده و در عصر خود یکی از مراجع امامیه محسوب میشد ریاست تامه و مرجعیت

تقلید عامه او را بود و بگفته صاحب کتاب عامه معاصرین اعلم واقعه و ادق نظر و جمیل
الخلق و حسن الخلق حلیم کریم حکیم و قور و شدید العزم و قوی القلب و بصیر در امور و صبور در
شدائد و ملمات و متصالب در دین و شریعات طیب المعاد و مترقی در معاضره ادیب منشأ
شاعر مجید جید الخط حسن الربط و خلاصه خداوند عالم تمام نعم خود را در این وجود
میسود با تمام رسانیده بود

هویت ایشان میرزا صادق بن عالم فقیه مجتهد متکلم علامه حجة الاسلام میرزا محمد بن عالم
مجتهد مولی محمد علی قراجه داغی صاحب شرح تبصره علامه حلی رضوان الله علیهم
بدران او تمامی تا مرتبه هفتم بابرادران گرامیش از زمره علماء و دانشمندان و فقهاء و
مجتهدین عالی قدر و طراز اول بوده اند

در حدود ۱۲۷۴ هجری در تبریز متولد و دردمان پدر و مادر عالم و متدین خود نشو
و نما کرده تا تحصیل و تعزیر شروع و در مدت کمی تکمیل و پس از آن بمقدمات فقه و اصول
مشغول و در زمان اندکی با منال و همکمان فائق آمده و چون سن شریفش به ۱۴ سالگی
رسید در مصاحبت برادر بزرگترش عالم فقیه حجة الاسلام حاج میرزا محسن آقای مجتهد
قدس سره بنجف اشرف زاده اشرفا که معطی اساطین امامیه و مهبط اساتید اثناعشریه بود
در سال ۱۲۸۸ مسافرت نمود و مدت اقامتش در آن مکان شریف ۲۴ سال بود و در آنجا یکی از
مشایخ عظام و اساتید گرام بوده که فضلا و متتبعین طلاب بی بحث او حاضر میشدند بعد
بواسطه عدم تمکن قیام و مساعدت نکردن ایام چنانچه عادت اوست بآب فضل و کمال و
اصحاب عز و افضال سنه ۱۳۱۲ عزیمت مراجعت بسوی تبریز نمود و در اثر فضل و کمال
علم و حسن اخلاق صیت و صوتش در اطراف و اکناف ایران خصوص آذربایجان پراکنده
شده و مقبول خاص و عام و محسود بعض عالم نماها و نااهلان گردید

اما آن بزرگوار بواسطه علو جلال و سمو مکات ابدأ بانها ملتفت نمیشد و اصلا اعتناء
نمینمود و در قبال بدگویی و حسد ایشان محبت و احسان نموده و آنها را بخوبی یاد میکرد
زیرا که آن جبر اعظم وافر العقل حدید النظر عدم النظر عمیق الفکر بود پیش بینی و پیش
گویی او بنوعی بود که از امور و فضیله و قرائین مبنده قبل از وقوع فکر ناقب و نظر صائب
خود خبر میداد و همانطور که میگفت میشد حتی بعض اشخاص را معین میفرمود که
بقلان امر متصدی خواهد شد و همانطور میشد چنان صاحب حزم بود که احدی نمیتوانست
در امری برایش دخالت و غلبه بنماید و سخن نمیگفت مگر چیزی که فایده داشته باشد

برای مردم یادی و یاد نبوی و هیچکس را یاد نمیکرد مگر بخیر و خوبی و آن قبیله معظم هم متصدی تدریس و بحث بود و هم متصدی وعظ و خطابه و ارشاد مردم و منبر مؤثر و مفیدی داشت که مفصلاً مصائب حضرت سید الشهداء (ع) را بایان نکات و اسرار شهادت و دقایق قیام حسینی ذکر میفرمود

بنابر مصلحتی یکسفر بکردستان و مستدج مرکز حکمران کرد و هم سفر نمودند که مردم آنجا تمامی از شیعه و سنی شافعی زیارت او آمدند و تکریم و تجلیل بسیاری کردند و همه روزه علماء ایشان می آمدند و بقدم او در بلدشان افتخار مینمودند حتی شیخ اجل شیخ شکر الله امام جمعه سنندج گفت بایشان اگر ذبح و لذت شرعی بود من یکی از اولادم را در مقدم شما ذبح می کردم و التماس جدی میکرد که در همین ولایت بمانند و دهید و توطن نمایند

آن علامه عقید بعد از اقامت ۲۰ روز در سنندج از طریق همدان و عراق به شهرستان دینی و علمی قم مهاجرت فرموده و در این مکان مقدس اقامت گزیده و عائله خود را احضار فرمود و دیگر به تبریز برنگشت تا از دنیا رفت و بعد از ۴ سال توقف در قم زیارت حضرت رضا علیه السلام و الصلوة مشرف و پس از سه ماه توقف و تشرف بقم مراجعت فرمود در حالیکه مبتلا بدرد سینیه گشته و در شب عید غرهم بمرض ذات الریه عرض تاشب جمعه ششم ذی القعدة ۱۳۵۱ دو ساعت و نیم از شب مزبور گذشته بروح و روحان و جنت و رضوان خداوند و رحمان شتافت

در صبح جمعه علماء و طلاب قاطبه و اهالی قم و غیره از مجاورین و زوار بتشیع جنازه او اجتماع نموده و پس از گردانیدن در مقداری از قم بصره و وارد و بعد از طواف در مسجد بالاسر گذارده و جناب حجة الاسلام و آوای از هد و حبر فقیه اوحد آقا شیخ ابوالقاسم شیخ علماء قم و مرجع تقاید ایشان را از گذارده و جنازه را برواق آئینه برده و چون حفر خاک و خشتی از زمین حجرة رواق برداشت و مختصری زمین را حفر نمود قبر وسیع عمیق لحد چیده و کج کاری شده مهیا پیدا شد تمام مردم و خدام از این امر تعجب کردند و بجه هرگز احتمال نمی دادند که در رواقین و اطراف حرم چنین قبر خالی حاضر باشد پس در همان قبر او را دفن کردند و آن در حجرة جوی رواق دوم آئینه جنب چراغ خانه و شمع خانه و عکس بزرگی از ایشان بالای قبرش نصب است نور الله مضجعه بانوار رحمته و سقی تربته بشاریب لطفه و مغفرتة ماده تاریخ و فائش بمری (قد انجاه الله تعالی من ابدی الظلمه) (و بفارسی قوام ملت و دین

بوده مقتدای انام) ۴- نفر از علماء و فضلاء برایش مرثیه بفرستید و فارسی انشاد کردند که بنابر اختصار از ذکر آن خودداری شد

استاد ایشان در نجف اشرف ۱- فاضل اردکانی ۲- فاضل محقق مولی محمد فاضل ابروانی ۳- فاضل شریانی ۴- شیخ حسن مامقانی و از همه آنها مهمتر آیه الله شیخ هادی طهرانی صاحب ذخائر النبویه قدس الله سره و چند تن دیگر سپس خود در عداد محققین از اساتید منسلک گردید که علماء و فضلاء محصلین در نجف اشرف و تبریز و قم از نظریات صائبه عمیق و استفاده مینمودند تا داعی حق را الیک گفت

تالیفات و تصنیفات او که مشتمل بر تحقیقات انیقه و ابتکار افکار رسیده است که شاه عدو فهم و دوفور علم و کثرت تبحر و احاطه تامه اوست بر علوم عبارتست از ۱- مقالات الفرویه ۲- رساله فی المشتقات ۳- کتاب صلوة فی الفقه من اولها الی آخر باب الامامة و الاقتداء فی اربعة اجزاء ۴- کتاب شرح تبصره علامه در طهاره از اول تا آخر احکام سلس ۵- رساله فی شرایط العوضین و الربا و اتصاف المهر بالموت ۶- چندین رساله عملیه دیگر و قصائد در مدح و مرانی حضرت سیدالشهدا و قصیده معروفه در مرثیه حضرت علی اکبر علیه السلام و قصائد دیگری در وقایع متفرقه (ماخوذ از علماء معاصرین خیابانی (از ص ۱۵۳ تا ۱۵۷)

حادثه ششم یا فوت اعلام و اوریع
علماء قم عالم ربانی آیه الله آقا
شیخ ابوالقاسم کبیر

تقی زاهد معروف بفضل و سعه اطلاع و دقت نظر آیه الله العظمی آقای آقا شیخ ابوالقاسم کبیر قمی بود که او را بعضی بر مرحوم آیه الله حابری یزدی رئیس و بانی و مؤسس حوزه علمیه ترجیح میدادند و فضلاء اصحاب ایشان از مراجع امور و زبشمار میر و ندم مرحوم آیه الله جبل عاملی حاج سید محسن امین در اعیان الشیعه گویند در سال ۱۳۵۳ ایشان را در قم دیدم و مباحثات فقهیه میان ما و ایشان واقع شد که فضل و دقت نظرش را از آن فهمیدم فضلاء قم و غیره او را وصف و ثنا میکنند استاد ایشان شیخ محمد جوادی قمی از اعظم علماء قم و حاج میرزا خلیل طهرانی نجفی و شیخنا الاستاد حاج آقا رضا همدانی صاحب مصباح الفقیه و آخوند ملا کاظم خراسانی و آیه الله سید کاظم یزدی و چند نفر غیر از ایشان بوده اند از تالیفاتش کتابی در اصول است

آن بزرگوار بسیار کریم الطبع و زکی النفس و تقی القلب و وسیع الصدر و حسن الخلق و زاهد و متقی و پارسا بوده اکثر مردم قم و نواحی آن از او تقلید مینمودند و مواظبت و مراقبتش در عبادات بسیار حزم و احتیاطش در امور بی اندازه حوزه تدریسش از

فضلاء برجسته آبرومند و شاگردان و تلامیذ درستی تمامی برومند قبیله بود ربانی و مجتهدی بود الهی محضرش ذکر و منظرش ذکر و رؤیتش ذکر و منطقش ذکر سببش تواضع و روبرویش اندرز و تنبیه راستی چراغ روشنی بود که از ایوان دین خاموش شد ستاره درخشانی بود که از آسمان علم غروب نمود در اواسط ماه جمادی الاخر سنه ۱۳۵۳ در سن متجاوز از هفتاد از دنیا رحلت کرده و دلپائی را جریحه دار نمود و این مرد همان عالم بزرگوار است که با بودن آیه الله حایری و دیگران انتخاب شد که جلوایستاده و با قاطبه

علماء و طلاب و مجاورین و زوار در جنازه مرحوم آقامیرزا صادق آقائیلز گذارد

مقبره او در قبه العلم در قسمت بالای سر آیه الله حایری و بالاسر مرحوم اشراقی واعظ قرار دارد

حادثه حوزه علمیه قم و شهرستان این حادثه را چون نگارنده از نزدیک مشاهده نکرده قم آمدن سیل و خرابی فراوان تنها با آنرا و خرابی آن برخورد نموده ام عیناً و متناً و فداکاری آیه الله حایری قدس سره از کتاب آئینه دانشوران جناب ربیعانی که شاهد حادثه و قصیده بوده مینگارم و قبلاً دانسته شود که هفتمین حادثه قم از بدو تاسیس حوزه علمیه که بسیار گران بود برای حوزه روحانیت و عموم مردم ایران و خصوص مردم فقیر و متدین قم آمدن سیل عظیمی بود در همین سال ضایعه فوت مرحوم آیه الله آقا شیخ ابوالقاسم کبیر قدس سره جناب آقای آقا سید علیرضای ربیعانی پردی (چنین نگارد) داستان سیل زده گلن قم پیش از آنکه حادثه دلخراش سیل زدگان را بنویسم میخواهم بدین نکته مبادرت جویم از سمت مغرب قم رودخانه ایست که از تپه و ماهورهای جنوب غربی سر چشمه گرفته و پس از پیمودن یک مسافت طولانی از جنوب به شمال قم جاری و شهر را بدو بخش قسمت می نماید بخش اعظم بلد در مشرق و حصه دیگر آن در مغرب بهر قرار گرفته چون سالهای منمادی سطح رودخانه بواسطه جریانات آب از بزرگ و شل ولای که از نقاط علیا حمل نموده مملو گشته تقریباً یک شیب و فرازی را احداث نموده بطوریکه جریان و عبور آب هنگام طغیان خالی از اشکال نبوده بلکه یک حادثه هولناک و واقعه فراموشی شدنی را برای ساکنین تهیه می کرد عدم ترمیم در هر دقیقه تقویت بر خطر و حشت انگیز نموده چنانکه روز سه شنبه هشتم صفر سال ۱۳۵۳ در حالی که محیط مساعد بود از گلیابگان که کهسار منع رود مذکور است سر از بر شدن سیل عظیمی را بقم اطلاع دادند در این هنگام اهالی بدستور نظمیه اماکنی را که در جوار رودخانه مورد خطر بودند تخلیه و بادلای پیریشان چشم بر راه واقعه بودند و خوف و وحشت سخت آنان را فرا گرفته بود چه پیش از این چندین دفعه در نتیجه طغیان سیلاب شهر قم مورد خطر عظیم واقع شده بود از جمله در سال ۱۰۴۴ از زمان سلطنت شاه صفوی سیلاب بهاری طغیان کرده شهر قم را در بران ساخت و جمعی کثیر را هلاک نمود باری بینوایان با آن همه تزلزل و وحشتی که داشتند رضوان تسلیم را ز دست نداده گویا بیچارگان کلبه های خود را خالی و در ب منزلها را برای این تازه وارد باز نهاده بودند و معلوم است که این انتظار و پیریشانی تنها از کسانی بود که در جوار راه سیلخانه و یا علاقه داشتند اما دیگران با کمال اطمینان بمنزلها شتافته بمراسم همیشه کی خود پرداختند

روز بدین منوال بیابان رسید و اندك اندك جمال نورانی خورشید در پس ابرهای چهره سیاه در طراز افق قرار گرفت و سپاه افریقائی شب عالم را تیره و تار ساخت زمین جامه سیاه مصیبت در سرتاسر محیط گسترده دینای ظلمانی شب هیجان بی نوایان پیش از پیش گشته هر يك پیش بینی بس موحشی برای زندگانی آتیه در قوه مخیله خطور می دهند چون بایستی از شب دهم صفر و سوم خرداد گذشت نعره سیل که قلب را مرتعش و روح را متزلزل می ساخت بگوش باشندگان شهر رسید بناگاه حمله کوه پیکر آبر آشکار شده پاره از اماکن مهیا شدند را خراب و از بقیه عمارت های همجوار صرف نظر نموده مرکب باد پیمای بی رحمی را بگلشاه خفتگان بترك نازی جولان داد بهر کجا بر خوردی بنیاد و اساس آنرا طعمه خویش قرار دادی و بهر چیز تصادف نمودی اثری از آن باقی نگذاشتی شیخون سیل یکدفعه نفوس را مبهوت ولی پس از اندك تأملی همه از خانه های خود رو بقرار نهادند در آن شب چنان ضجه و غریو از مردم بلند بود که گویا هنگامه رستاخیز را یاد آور میشد زنها همه اطفال خود در آغوش کشیده میان گل و آب افتان و خیزان در و بفرارند کودکان چهار پنج ساله مادر مادر گویان در حالی که سیلاب اشك از دیده گانشان جاری است پیدر پیانه میروند مردها نتیجه زحمات و ذخیره چندین ساله خود را بر این آوار گذاشته بتمجیل میروند بلکه جان سلامت بیرون برده باشند در این میانه دلخراشتر منظره مادرانی بود که بس از بیم ورن پاره از راه بحال خویش آمده فرزندان خود را مفقود می دیدند در آن شب ظلمانی دیوانه وار جانب خانهای نیم خراب شده خود باز آمده باناله ضعیف اولاد های خود را صدای زدن و بایك حال داغراشی چراغ جان را بر ابر باد های مخافت در دست گرفته در زوایای دیوارها گردش می نمودند بیچاره مادریکه چند دقیقه بگذرد و بیدار فرزندش نائل نشود چنان ناله کجائی عزیزم کجائی نور چشم از سینه بر می کشد که تو گویی اینك مرغ روحش از کوف جان تن پرواز می کند

شگفتا از خیر مسری پس آدم که در میان این ولوله و غوغا این آشوب و پریشانی پاره از دیو نشان وقت را غنیمت شمرده بدست برد و غارتگری می پرداختند چه اشیا و چیزهای پربهایی که در این میان مفقود شد و چه بسیار خوانواده های عزیز که بواسطه این پیش آمد بچنگال فقر و ذلت دچار گشتند از همه شکفت آور اینكه سیل خود گویا برای ویران ساختن خانه های معمور مأورد بود و گر نه خانه ها و کلبه های درویشی در راهش فراوان بود و از آنها صرف نظر کرده بگذشت مدرسه فیضیه و دار الشفا که هر دو جایگاه

طلاب است در کنار رود و مجرای سیل مذکور واقع شده در عین حال کوچکترین صدمه بر آنها نرسید و از این آفت ایمن ماندند صاحب دلی در حل این مسئله چنین گفت هیچ دانی که چرا سیل بویرا نه ما بای نگذاشت و با حال پریشان بگذشت از تهیدستی و بی برگی ما وحشت کرد کاین چنین خاک بسر کرده با فغان بگذشت باری شب بدین منوال بیابان رسید و سپیده دم آغاز کرد اندك اندك هوا روشن شد خورشید با چهره غضب آلود سر از کوهسار بر کشید آن دریای موحش و آن تله و خرابیهای خوفناك که تا آنوقت از نظر ها پنهان و مستور بود آشکار گردید حملات آب که بر باد دهند و مخرب هر بنای قوی بود هویدا گشت دشتی پهناور با کوههای بس عظیم که از انبوه و فرود آمدن بناهای بزرگ تشکیل یافته بود پدیدار شدند مردم همه با حالت بهت و تعجب در آمد و شدند اطفال خرد سال بارینگهای پریده پریشان و مضطرب از همه اسف انگیز تر حال کسانی بود که تا دیر روز خانه و منزل متعدد داشتند و اکنون در صفا های صحن و یازاویه های مساجد کودکان شیر خوار خود را در آغوش کشیده دیوانه وار نشسته اند

نگارنده در بامداد آن روز پیام بر آمده و بر آن رستاخیز می نگریستم فراموش نمیکم که حملات کوه دوش آب بایك منظره مهیبی در ختات سالخورده را در آغوش گرفته طوری با آرامی میبرد که نوگویی بارچه چوبی است روی آب شناور است امواج سهمگین آب همچون شتران مست کف بدهان آورده و روبه نشیب و فرازند نخته سنگهای بزرگ از اثر بهم خوردن شورش و صدای عجیبی را ایجاد کرده بودند مجرای طبیعی رودخانه بکلی معوشده و حدود آنرا جز خانهای نیم خراب شده تحدید نمی کرد بوی ناخوش و رانحه نکبت خیز فضای شهر را فرا گرفته بود پرنده گان کوچک در فضای رودخانه پرواز میکردند و گویا بانالهای خود آسیب رسیده گانرا تسلیت میگفتند

پس از این پیش آمد ناگوار حضرت آیه الله خویشین را در این مصیبت سهم دانسته سرعت هر چه تمامتر گزارش را به همه شهرها تلگراف کردند و اهالی ایران را به مدد دی برادران و خواهران خود دعوت فرمودند بدیهی است در همچو موقعی مردم احساسات خود را بکار گذاشته از کمک و همراهی دریغ نمی دارند بویژه که در نخستین بار از طرف (دولت شاهنشاهی) اظهار لطف بیند مبلغ خطیری بآن دستور عملی داده شد پس اصناف هر شهری در مقام جمع آوری اعانه گشتند و بسبب مؤسسات خیریه کمکها کردند و اهالی بایك حرارت و سرعت عجیبی بنام هم مددی برخاستند چنانکه شنیدم در همدان در

مجلسی که آقا شیخ غلامرضا اعظمی این عنوان را اظهار داشتند نان طلاهای زیوری خود را در همانجا بیرون آورده بنام کمک سیل زده گان تقدیم داشتند

پس از جمع شدن مبلغ فراوانی بنظرات آیه الله و اولیاء دولت قسمتی از زمین مبارک آباد را که از موقوفه آستانه مقدسه است برای مدتی طولانی اجاره و خانه هایی که اینک در تصرف سیل زده گان می بینیم بنا کردند و هم کسانی را که خانه های آنان قابل تعمیر بود پول بدانهاد داده شد تا خرابی سیل را تعمیر کنند (پایان گفتار آقای ربیعانی)

مؤلف و نگارنده این تاریخ گوید بطوریکه از بعضی از مقامات و بعضی از کتابها داستان و حادثه سیل قم را شنیده و دیده ام از این قرار است که در اوایل خرداد ماه ۱۳۱۳ شمسی تلگرافی و تلفونی از کاپایکان و محلات بم قم خبر داده شد که با خبر باشید سیل مهیبی که قم را تهدید بنظر می کند بطرف قم جاریست

این خبر چون در قم پراکنده شد مردم تمامی هراسان و پریشان شده و متفکر بودند که چه کنند و در وقتند سردر اشکستند که آب دو قسمت شده و فشار و زور آن کمتر باشد که ناگاه سیل رسیده و تمامی رو ب شهر گذارد مزارع و باغات سر راه و قسمت مهمی از طرف جنوب شرقی و دروازه قلعه و نصفی از ابرقوی آنوقت در خانه های زیادی در کوچه حرم و نزدیک رودخانه را آب پرده و نابود نمود

بآیه الله حایری قدس سره که خبر دادند خود بنفس نفیس با علمای و دانشمندان و طلاب برای بستن سد حرکت و بیل و کلنگ برداشتند با آن سیل زبان مبارزه نموده وقتی دولتیان و اهالی قم این مجاهدت و فداکاری را از آیه الله حایری دیدند بیجا و آمده و مشغول بسد بندی شدند و معموره قم را از خطر سیل مأمون کردند خسارت این سیل زدگی در آنروز متجاوز از صد هزار تومان بود که بحساب امر و زپیش از ده هائلیون تومان باشد

پس همت برای جبران این خسارت گماشته و صد ها خانه علاوه بر قلعه مبارک آباد واقع در راه خاکفرج برای سیل زده گان و آسیب دیدگان بنا نمودند

و بگفته جناب آقای محمد علی صفوة تبریزی در کتاب داستان دوستانش قلعه مبارک آباد که در سایه وجود و اهتمام آن مرحوم معمور و معمول گردیده جادارد مردم از بلا دبعیده بنماشای بلند همت و بزرگی روح بر فتوح آیه الله حایری و دیدار کوی مبارک آباد بمقام مسافرت نمایند

ولنعم ما قال مولی الکومین ارواح العالمین له الفداء آله الریاسة سعة الصدر

این مؤلف گوید آن فقید معظم یکی از بزرگترین دارندگان سعه صدر و مصداق الم شرح لك صدرک بوده است

آقای صفوة گوید در این سیل زدگی که دو سال پیش از فوت مرحوم آیه الله حایری بم قم آمد نه صد و هفتاد و دو خانه ویران و مردم و سکنه آن آواره و بی خانه گشتند

پس آن مرحوم دست با اقدامات وسیع تری زد از یکطرف بدولت وقت یادآوری فرمود که هر چه زودتر رودخانه را سد سازی کنند از سوی دولت با اعزام مأمور و مهندس بآن کار شروع گردید بحمد الله تاحدیکه رفع خطر نماید سد بندی صورت گرفت ولی فوت مرحوم آیه الله باعث شد که تا کنون عمل سد سازی ناتمام مانده است

و از طرفی بولایات تلگرافات مؤثر نمود که کمک و حمایتی باحوال فلاکت بار قم و سیل زده گان نمایند لذا مبلغ معتدله و کافی از نقاط ایران فرستاده شد تا بجا معتمد و معتمد محلی را دستور داد که وجوه و اصاله را ضبط و ثبت نمایند

و از یکسو کمیون مرکب از معتمدین و مردان کلر آمد محل و رؤسای ادارات دولتی تشکیل داد که بوضعیت سیل زده گان و خرابیهای سیل کلاما رسیدگی نمایند

اولین اعانتی که در حق بیچاره گان نمود آن بود که بهر يك از مستمندان مبلغ چهل تومان آنروز که بیش از چهار صد تومان امروز باشد داده شد تا بتوانند یاری کلر گرها و عمله ها را سبب و انانیه خود را از زیر گل و خاک بیرون آورند سپس اراضی مبارک آباد را از تولیت وقت به نود و نه سال اجاره کرده توسط (اسپاشوسکی) مهندس که از روسهای سفید بود خانه های بسیار ساخت که مرکب بودند از مطبخ و سرداب و دو اتاق روی آنها و انبار آب و غالباً طوری ساختند که دو خانه از آن استفاده کند و چون عمارات با تمام رسید آواره گانرا که بسیاری از آنها در ایوان های صحنین اتابک و کهنه چون مسافرین و زائرین از لاعلاجی مسکن کرده و جلو خود را با بستن پرده سد کرده بودند در آنخانه ها جاداده بنا و اعیان عمارات را با قبالة بسا کین آنها تملیک فرمود

و نیز در جوار کوی مبارک آباد قلعه دیگری بنا کردند یعنی اطاقهای مسقف در يك جای وسیع و معمور برای مسا کین که در صورت تمایل در آنخانه ها مسکن گزینند

بالاجمال کسی نشد از ضرر دیده گان که بحال او رسیده گی و ارفاق نشود و هزینه این خدا پسندان مطابق دفاتر منظم تجار معتمد و نظارت کمیون و سرپرستی مرحوم حاج شیخ بمصرف معین خود رسید بدون اینکه آنشان در وان مداخله مستقیم کرده باشد

و راقه بمباد الله کفلة بخیر ما حدثت نفسها لمانیها

دیگر از حوادث مهم حوزه از آنجا که بموجب اخبار و احادیث و آیات قرآینه علمیه اعلان اتحاد شکل و هر کس اخلاص در عمل بخدا زیادتر باشد خطر سختگیری بر طلاب بوه بیشتر بلا متوجه و بلاه زیاد تر از گریبانش میگردد چنانچه فرموده اند البلاء موکل للانبياء ثم لا اولیاء لهم الا مثل فالامثل و بگفته شاعر (هر که در این نزم مقرب تراست جام بلا بیشترش میدهد) و بمضمون لکل شیئی آفة وللعلم آفت از روزیکه مرحوم آیه الله حایری بایکجهان اخلاص و یکمال خلوص بایتم گذارد و باتشریک مساعی امثال باقی هائیس حوزه علمیه را نمود و هر روز یک حادثه و یک ضایعه و فاجعه و یک پیش آمد زور کی متوجه حوزه علمیه شده و اعلان خطر داده و حوزه روحانیت را تهدید نموده است بکروز تبعید حضرات مراجع بقم و بکروز نهضت و قیام حاج آقا نورالله و علماء اصفهان در قم و روز دیگر تبعید حجة الاسلام باقی از قم و روز بعد خطر سیل و بعد از آن اعلان اتحاد شکل و سخت گیری بر طلاب و معصلین و دانشمندان و علماء قم برای لباس و عمامه و این بلیه و مصیبت از تمام حوادث و ضایعه های قم برای حوزه علمیه و مخصوص آیه الله حایری قدس سره گران تر تمام شد زیرا اولاهمینکه شیاطین انسی و جیره خواران ظلمه و پیروان معاریه شروع به ترزقات مسمومانه خود و وعد و وعید ها نمودند چون شب یازدهم عاشورا که آنجماعت بیوفای دنیا طلبد ریاست خواه هوا جو دسته دسته ده نفره نفر و کمتر و بیشتر حرکت و فرزند پیغمبر را تنها گذاردند جماعت بسیاری از طلاب و معصلین که برای دنیا و اشغال مناصب جمع شده بودند دیدند لقمه چرب تری گیرشان آمده از حوزه کنار رفته و خود را در عدد پیروان ظلم و ظالم در آورده و بامتحن دادن و تصدیق گرفتن پست های دولتی را اختیار و سنگ زدین و قرآن و امام زمان را خالی گذاردند و بل لهم نم و بل لهم مرحوم آیت الله حایری با این همه زحمات و شدائدیکه مواجه شده و حوزه را به این پایه رسانیده و برای بقا دوام آن طریق حزم و احتیاط و بیطرفی را منسلک گردیده و در نهضت مرحوم حاج آقا نورالله شرکت نکرد و در داستان مرحوم باقی بطوری منانت بخرج داد و اظهار بی اطلاعی و اینکه حتی اسم حاج شیخ محمد تقی را هم پیش من نیاورید و تنها منظور و هدفش حفظ یضه اسلام و حوزه علمیه بود زیرا اگر در این جزو مدها و قلب و انقلاب ها مداخله کرده بود هر آینه از علم و عالم در قم اثری نبود و نه تنها در آن بلکه در تمامی ایران . با این تکیه ها و صبر و شکیبائی ها که خدا میدادند چقدر دل مبارکش از تبعید

عالم برهیز کلری چون آقای باقی مجروح بود ولی جاره ای نداشت مبتلا با هم و مهم شده عالمی ازین برود با اسلام البته عالم برای اسلامست امام و پیغمبر (ص) برای اسلامند آیه الله حایری میدید که اگر پشتیبانی علنی از مرحوم باقی کند نه باقی آزاد و جیران اهانش شود و نه حوزه بماند و نه آستانه قم و نه شخصیت خود زیرا دارای بصیرت بود مومن کامل بود مصداق مومن اتقوا من فراسة المومن فانه ينظر بنور الله بود او با فراست ایمانی و شمش الفقهائیکه داشت سلطان زندیق و دیکتاتور و مدلس خود را خوب میشناخت میدانست تنها ظاهرش بارادت و اخلاص و اینکه مرید و مخلص و مقلد شمایم و نهایت چاپلوسی را مینمود جز ندلیس و تزویر و حقه بازی چیز دیگری نیست باطناً دشمن ظاهر ابر از دوستی میکند از همین تظاهرات استفاده نموده با علم بیاطنش طریق حزم و سکوت و منانت و مهر خاموشی بر دهان زدن در اسلوك مینمود و از آنطرف هم چه کند بگفته شاعر در کف شیر نر خو فغواره غیر تسلیم و رضا کو جاره تلایخ حضرت صادق و کظم علیهما السلام را دیده که آن دو بزرگوار با مقام امامت و خلافت حقه ای که آنها را بود و غاصین مقتدر و جبّاری چون منصور و هارون غصب کرده اند و قدرت ظاهر بهم برای مبارزه و احقاق حق خود از آنها ندارند ناچار ساکت نشسته و گاهی که احضار میشدند السلام عليك یا امیر المومنین میگفتند مرحوم باقی را دیده بود امر به معروف کرد سالهای دراز تبعید و ماه ها زندانی شد و نتیجه هم نگرفت باینکه پیش مینا و اعتقاد خود مثاب و مأجور بود زیرا بوظیفه عمل کرده بود و اگر نمی کرد مسئولیت داشت و معاقب میشد مرحوم حاج آقا نورالله اصفهانی را دیده بود که یک قیام بجا و مورد کرد نتیجه نگرفته جان خود را هم از دست داد (البته ایشان هم شهید و مرضی خدا و رسول ص) و اما همزمان خواهد بود و نیز آیه الله قمی مرحوم حاسح آقا حسین طباطبائی را دیده بود که با کمال منانت و وقار آمد خواسته های دینی و شرعی و عرفی مردم خراسان و ایران را حضوراً برساند که ایرانی مسلمان اناعشری میگوید من کشف حجاب نمیکوام لباس خارجه نمیکوام طالب بدعت در دینم نیستم طرفدار یکا نکان و اجنبی پرست نیستم ملاقات که نداد باینکه از بسیاری از موثقین شنیدم که بایشان عرض کرده بودند اگر شما شامرا می دیدید چه می کردید فرموده بودند خواسته های مشروع را تقاضا می کردم و التماس مینمودم و حتی دست او را هم می بوسیدم و می گفتم بیاب بگذر از مخالفت دین و معاندت باقر آن خیر المرسلین مع ذلک آنشقی جبار بچین عالم ربانی روی نشان نداده و امر کرد او را

تحت الحفظ تا قمر شیرین برده و از ایران اخراج و تبعید بعراق عرب نمایند

مردم غیور و متعصب و متدین خراسان را دیده بود که برای درخواست حق خود پناهنده بآستانه قدس اعلی حضرت نامن الحجج سلطان سربار ارتضاعلی بن موسی الرضا علیه الصلوة والسلام و مسجد کبره شاد شده و با کمال تضرع و زاری بدرخانه خدارفته و از خدا استعانت میکرده و دعا می کنند که خدایا خودت دبستد ایاری کن نوامیس قرآن و اسلام ترا حفظ کن در نیمه شب سلسل و نوب بروی آنها گشوده و بدن متجاوز از دوهزار نفر را چون خاندن نبور سوراخ سوراخ و جملگی را شهید نموده و نیم جان و بی جانرا روی هم زیر تل توده های خاکها نموده اند

تمام این حوادث مهمه و ضایعات مومنانه را دیده و دامن صبر و شکیبایی را از کف رها ننمود فقط برای حفظ فیضه اسلام و کانون علم و دانش ایران و حوزه عامیه قم و خدا شاهد است که باین مرد نورانی چه می کنند اگر بگویم ما دوی عالم مثل مایودی مباله نکرده باشم خوب با وصف این مطالب چه قدر گرانست که در مقابل تمام تحمل ها و شداید به بیند نهال های برومند باغستان علم او را می برند و یابو بیند کرا از سیرتاز و شغال صفتان و کراک مسلکان در میان این نهال های تازه برومرا ت نور سیده افشاده و شاخ و برگ آنها را می ریزند بطوری فشار آوردند و ته قیب نمودند که وصف توان کرد هم دروزه چون غارتگران ترك تار و یغماگران زنك و سودان دور مدرسه فیضیه کانون فقه و دانش را گرفته و نمیکذاشتند بکنفر عمامه بیرون آید هر کس بود فوراً بدست پلیس داده جلب بنظمیه و آگاهی نموده باز ندانی و بالباس را گرفته و عمامه را برده و عیارا بقیامت برده و التزام گرفته و رها مینمودند و قناعت باین اندازه هم نکردند قدم میان حسن دین و دانشگاه روحانی فیضیه گذارده و از اطاق ها و حجرات طلاب محترم از دنیا گذشته را چون اسیران روم و زنك کشان کشان بشهر بانی برده و توهین ها و تحقیر ها و جسارات بی اندازه مینمودند شاگردان مکتب جعفر بن محمد ع و سربازان قدا کلا و مجاهد باغی و شهوات ناچار بفرمان غیبی علیکم بالفرار اول طلوع فجر بیا هزاران ترس و بیم از مدرسه و شهر خارج و سر بیابان گذارده پناه بمسجد جمکران و شاه ابراهیم و امامزاده و کوه سبز معروف بکوه خضر و باغات اطراف شهر میبودند تا پاسبی از شب گذشته خائفاناً بترقب عودت بمدارس و حجرات خود مینمودند و شب را بصبح رسانیده و اولد روز باز بصحرای میگریختند

یکی از فضلاء حوزه بنام علامه یزدی در ۱۳۵۸ هجرت حکایت کرد برای این نگارنده که یکروز

دیر شد قدری فرار من از مدرسه نماز صبح را خوانده و برای تطهیر از حجره بیرون آمده با آفتابه بمستراح میرفتم و هیچکس در مدرسه نبود جز من همه فرار کرده بودند که ناگهان دیدم چند پاسب مسلح بامامور آگاهی معروفي که جنایاتش احصا شدنی نیست وارد چون غیر من را ندیدند بطرف من آمدند تا بجرم طلبگی و علبس بلباس دین بودن مرا جلب کنند من چاره ندیدم جز اینکه متوسل بذیل عنایت صورت نمازشوم آفتابه را در کنار زمین گذارده و در ایوانی ایستاده و تکبیر گفتم آمدند مرا دیدند که بنماز ایستاده ام اطراف مرا گرفته نشستند چاره جز اطاله نماز ندیدم آیات حمد و سوره را مکرر می کردم و کوعرا پس بطول دادم و مسجد را کذاك یکر که متش را حدود یکساعت معطل تا آن مامور آگاهی به پلیس ها گفت اگر مانا غروب هم بنشینم نمازش تمام نمیشود در ضمن طلبه دیگر برادر حجره احساس کردند فوراً بته قیب او برخاستند من فرصت را ممتنم شمارده آفتابه را برداشته و خود را پنهان نمودم

خلاصه هر چه فشار بفرزندان روحانی و شاگردان مکتب جعفری آیه الله حابری میآوردند بر تائرات آن یگانه پدر روحانی میافزود و خون دل میخورد و صبر میکرد و بزبان حال میگفت کلام مولا علی علیه السلام را (صبر و فی العین قذی و فی العاق شجی) آری ابنای و اصحابی و اخوانی و تلامیذی توهن و عرضی نهك و تقنی و گریه میکرد و گاهی بی اندازه متقلب و از خود بیخود میشد و این شداید و لطامات بر پیکره اسلام و علم منحصر بیکی و دو نبود که آیه الله حابری بر جم دار اسلام ایران رشیم بدر آرزو بتواند خود داری کند هر روز غم دیگری بغم هایش افزوده میشد هنوز خود را از این تسلی نداده و استراحت ننموده مصیبت و بلیه بزرگتری چون کشف حجاب برای نوامیس مسلمین ایران و زنان غفیه و نجیبه قم و شهرستان های دیگر پیش میآمد

آیه الله حابری آن مرد ناموس پرست متعصب و غیور که بر مسند غیرت الله حضرت حجة بن الحسن عجل الله الفرج نشسته چگونه صبر کند و چطور تحمل نماید و بچه ملاك مسئله عرض را که یکی از مسائل ضروری اسلام و مذهب ماست به بیند که ازین رفته و از میان برداشته میشود و باز سکوت کند باز منانت نماید از این و به ایشان خوب سوه استفاده نموده اند فرمود بیکی از مراجع کنونی قم و اساتید حوزه علمیه که خدا توفیقش داده و مؤیدش نماید در غمالانف حدودان و غبطه آورنده گاش که شباه بانفاق یکی از معارف طهران که از بردن اسم هر دوی آنها خود داری میکنم بمنزل آیه الله حابری رفتم

و در حیات اندرونی ایشان املات کردیم و گفتیم که یکی از علما معروف و برجسته تهران با جماعتی از نماینده کان تجار و اصناف بقم آمده و کسب تکلیف میخواستند در موضوع کشف حجاب که آیاسکوت کنند و بایقام و بامبارزه منفی نموده بازارها را طبل و ایستاده گی نمایند آن مرحوم که خدا درجات عالیّه اثر و امتعالی کند از شنیدن این کلام که معلوم میشود مسبوق نبودند و بایشان ترسانیده بودند بر آشفته و باحال اضطراب و تشدید فرمودند البته تا پای جان باید ایستاد و من هم میایستم (تا اینجا) و اشاره بر گهای گلوی خود نمودند و فرمودند ناموس است حجاب است ضروری دین و قرآن است

بلی آیة الله حابری جای این حالت را دارد که بشود و باید هم ایستاده گی کنند زیرا که در مکتب اباعبدالله الحسین تربیت شده سر تا پای شیفته آنجناب است و از کثرت علاقه خود را نسبت بعابر شریف آنحضرت داده (در باب توسل ایشان مشروحاً خواهم نوشت) و در ضوان الله علیه تاریخ طایف را خوب میدانست و مقتل حضرت سید الشهداء (ع) را کاملادانا بود که آنحضرت با کثرت جراحت و خستگی جبران ناپذیر و داغها و الم ها و تشنگی و کرسنگی و دو که مردم یسعی و بی شرم در این که مرده و یازنده است اختلاف و برای تحقیق حل باشد این سعد و یاد دیگری از آن ملائین بحرم و ناموس و عرض او حمله کرده اند و حرمله لعین فریاد می زند یا حسین در چه کاری که لشکر حمله بنیام نموده اند

آنحضرت که غیرت الله و این غیرت الله و مظهر اتم خدای غیور که بگفته جدش در سر قبر یکی از مسلمین عصر خود بمناسبتی و الله اغیر منی تا این کلام را از آن ظالم شنید همه المها را از یاد برده و باز آنو بطرف مردم آمده و فریاد میکرد (یا شیعة آل ابی سفیان ان لم یکن لکم دین و کنتم لا تخافون المعاد فکونوا احراراً فی دینا کم انا قاتلکم و اتم تقاتلون و النساء لیس علیهن جناح)

آیة الله حابری طالب منواه و جعل الجنة مکانه و ماواه تبعید حضرات مراجع را دید صبر کرد شهادت آیة الله حاج آقا نور الله را دید صبر کرد تبعید حجة الاسلام بافقی را دید صبر کرد توهین و هتک بفردندانش را دید صبر کرد مصیبت شدیده دیگری دید صبر کرد حال می بیند که لباس اسلام را از بدن مسلمین در می آورند و حجاب را از سر زنان می ربایند و یگانه میخواستند ریشه اسلام را کنده و قرآن را بدستور از بابان در بانی (۱)

(۱) چون کلاردستان انگلیسی که گفت تا این قرآن و آخوندها در میان مسلمانهاست مایش نخواهیم برد (والصليب النصرانیة فی خطر عظیم)

از میان بردارند و آثار اسلام و حجت را بکلی محو و نابود کنند دیگر دید که جای صبر و تأمل و سکوت و متانت نیست برداشت تلکراف شدیدی برای رضاشاه نمود که صدورش از ایشان دارای عظمت است و این خود حجت است برای کسانی که نسبت بآیة الله حابری تأمل نموده و ایفاء وظیفه از تجلیل و تکریم نمیکند و یا قصور و تقصیر می نمایند و مامضمون آن تلکراف را در اختیار عموم میگذاریم

مضمون تلکراف آیة الله حابری بشاه وقت

(۲) پیشگاه مبارک اعلی حضرت همایونی ....

عرض میشود بنده باینکه تاکنون در هیچکاری دخالت نداشتم اکنون میسوم اقدام بکارهایی می شود که مخالفت صریح باطریقه جعفریه و قانون اسلام دارد که دیگر خود داری و تحمل برابم مشکل است

الاحقر عبد الکرم الحابری

عصر مرحوم آیة الله حابری در این قرون اخیر مهمترین اعصار اسلامی بود و بلیاتی که در این عصر متوجه به بیکره اسلام و عالم روحانیت شده در هیچ زمانی از ازمه و قرنی از این چهارده قرون اسلام نشده و می توان گفت بعد از مصیبت یوم الطف و کربلا اعظم مصائب برای تشیع در آ زمان بوده چنانکه برای لرباب بصیرت و شاهدین آن وقایع روشن است و هر کس غیر از مرحومان آیة الله حابری در قم و آیة الله اصفهانی در نجف بر مستند ریاست روحانیت و اسلام استوار بود و رویه آنها را نداشت صد در صد مفاسد بیشتر و لطمت بر اسلام و قرآن زیاد تر میبود

بی شباهت بزمان بنی امیه و حکومت حجاج بن یوسف ثقفی نبوده چنانچه در آ زمان شیعیان آل علی علیه السلام خوار و موهون و محکوم باعدام و فنا بودند در زمان شاه گذشته که معاصر بامرحوم آیة الله حابری بوده نیز مؤمنین و پیروان آل محمد دلیل

(۱) صورت این تلکراف در منزل حجة الاسلام اشراقی در عصر مرحوم آیة الله العظمی حابری تنظیم شد ولی عین و عکس آن که حدود ۵۰۰ قطعه بود هر چه تفحص کردم بدست این نویسنده نیامد زیرا دولت آنروز جمع کرده بود و بعضی از رجال علم حوزه مانند آیة الله حاج میرزا خلیل کمره فرقی را هم واسطه حامل بودن آن تلکراف تبعید و توقیف نهران نموده که پس از شهر یور تاکنون باختیار مقیم در آجا و بانجام وظائف دینی اشتغال دارد

وزبون بودند در کشور اسلامی ایران بهود و نصاری گبر و زردشت عزیز و محترم لکن علماء و دانشمندان و طلاب و عموم اهل عمام می قدر و احترام بطوری آتزدیق سم پاشی نموده و تبلیغات مسمومانه اربابان کفر خود را تزریق در افکار توده مردم نمود که همان مردمی که دست علمایشان را بوسید و آب وضویشان را برای تبرک و استشفاء می بردند برگشته و بایشان جسارت و اهانت میکردند حتی با لامذهبان و خارجیان از دین معامله می نمودند و بایشان نمی نمودند يك ماشين و اتوبوس نبود که بلاهبران جامعه و دانشمندان اسلام و سر بلزان امام زمان علیه السلام و مروجین احکام قرآن اقلًا معامله اسلام که نمیکند معامله وجدان و بشریت نماید کلمه آخوند سوار ماشين و اتوبوس نکن و یا نمی مکنیم که پنجر میشود هنوز از یاد جامعه نرفته که ورد هر راننده و پاشاگرد ماشینی و یا تاجر و کاسب بازار بوده اگر اتوبوس ۲۵ نفری ۲۴ نفر مسافر بهائی و یهودی و نصرانی و مجوس و طیمی داشت و يك مسافر عمامه و اهل علم و طلبه دین و لو آیه الله و حجة الاسلام هم بود سید و یا غیر سید و اتفاقاً تصادفی نموده و یا پنجره میشد فوراً میگفتند از نحوست این آخوند است

چه مقدار از شیعیان فدا کلو گویند گان نامی اسلام و دافعین از حدود و نفوذ کشور اسلامی را چون آیه الله حاج آقا نور الله اصفهانی و برادرش حاج آقا جمال و حجة الاسلام بافتی و سید الاعلام و الهجاهدین آقا سید حسن مدرس و آیه الله حاج میرزا محمد آقزاده خراسانی و حضرت آیه الله حاج آقا حسین قمی و علماء عالی قدر دیگر اسلام را تبعید و یا مسموم و مقتول و یا خانه نشین نموده و از مساجد و پست های دینی ساقط و ممنوع کردند هر کس حرفی می زد کلمه حتی میگفت زاناش را از دهانش بیرون آورده و اورا خفه میکردند کدام زمان آنقدر مسجد خراب کردند چه وقت جلوی نماز جماعت را گرفتند و مردم را از مسجد رفتن و حج نمودن و زیارت مشاهد مشرفه رفتن منع کردند عصر کدام يك از خلفاء بنی امیه و بنی عباس جلو گیری از شعایر مذهبی و اذان گفتن و قرآن خواندن و عزاداری نمودن برای خامس آل عبا اعلی حضرت سید الشهداء ارواحنا له الفداء کردند از پستوی خانه ها روضه خوانها و عاظم و مستمین را (باسوق العنیف) بداد گاهی می بردند و پرونده می ساختند و محکوم بزندان و جریمه میکردند کسی نبود برسد و یا جرئت پر سیدن داشته باشد آیا این محکوم چه جنایت در کشور اسلامی کرده از خانه کسی بالا رفته بناموس کسی نظر خیانت انداخته بر سر کسی زده آدمی را کشته عمل خلاف عفت و منافعی عصمت انجام داده

اگر کسی پیدا میشد و جرئت پر سیدن داشت و می پرسید الا ولایه اگر تعقیبش نمیکردند جواب می دادند خیر هیچ يك از این اعمال منکر و زشت را ننموده تنها جرئت اینست که برای امام حسین روضه خوانده و یا گریه نموده اشهد بالله متوکل عباسی هم چنین جنایتی را نکرد و چنین ظلم و بیادیرا بر کسی روا نداشت مساجد غریب و متروک مشاهده ویران و محجور علماء و سادات خوار و زبون و و که قلم برای شرح ندارد و خواننده طاقت خواندن و شنیدن شکر خدا را و سپاس او را که مهلتش نداد و اگر میداد میدیدید که این کشور بقیه را بر گشته و سر از جاهلیت و بربریت و چون اندلس و اسپانیا نه از اسلام خبری در آن بود و نه از قرآن انری فالحمد لله القاصم الجبارین میر الظالمین مدرك الهابین نكال الظالمین و الحمد لله رب العالمین

این بود فهرستی از زمان و عصر طاقت فرسای آیه الله حایری اعلی الله مقامه و پاره از جنایات و تجاوزات و بدعی که در اسلام شد و اهانت و جسارت هاییکه بعمله قرآن و گویندگان لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله و مخصوص به پیشگاه مقدس روحانین و علماء عظام گردید

صبر و تحمل طاقت قال الحكماء والفلاسفة العلم والعلم متلازمان عالم باید حلیم و فرسای آیه الله حایری و بردبار باشد حلیم باید عالم و دانشمند نبی اکرم (ص) میفرماید العالم بالاحلم كالأطعم بالاماح علی علیه السلام میفرماید تعلموا العلم و تزنیوا مع العلم امام صادق علیه السلام میفرماید الصبر من الايمان كالرأس من البدن آیه الله حایری موسی حوزه علمیه قم و بانی آثار حجت با آن مقام شامخ علمی که خواهم نکاشت در حلم و بردباری نظیری برایش نبوده مجسمه حلم و پیکره صبر بودا کرد در آن زمان صبر و حلم را اساس و کسوة بشر در میاوردند آیه الله حایری میشد

درست طور قبل توضیح داده شد که بلیات و صدمات و لطماتیکه بر اسلام و قرآن و ضروریات دین و ناموس مسلمین و مقدسات و شعائر مذهبی در دوره و زمان ایشان وارد شد در هیچ زمانی وارد نشده یا تعصب و غیرت و دیانت و شجاعتیکه آیه الله حایری داشت ذره از حریم صبر و حلم خارج نشد و بیانه دست دشمن نداد تمام این فشارها و تعدیها برای تهییج ایشان بود که بتواند مدرکی بدست آورده و بگفته خود آن زندیق و معاند با خدا و رسول که تمام علماء ازین مردم جز این یک نفر را این هم اگر برداشتم اسلام را بر داشته ام این عالم امام و این فقیه مفهم هم باشم الحدیثیکه داشت و گوشش به و آتف غیبی باز بود و چشمش بیند

بنور الله چنان لباس تقوی و حلم را در بر کرد که همه و همه حتی صبر از دست او بی طاقت شد بلی اقتداء بوالیان خود نمود (از علی آموخت اخلاص عمل) پیروی از امام حسن فرزند بزرگ علی علیه السلام نمود و صبر و تحمل را شیوه مرضیه خود قرار داد و بعد از آن بزرگوار منفعت صبرش کمتر از منفعت تابش خورشید بر ذرات نبود

حسن خلق و ماکات قال رسول الله صلی الله علیه و آله ان لن تسعوا الناس باموالکم فسمو فاضله اخلاق او هم باخلاقکم و قال علی علیه السلام ان لن تسعوا الناس باموالکم فسموهم بطلاقة اللسان و حسن اللقاء آیات و اخبار و احادیث درباره حسن خلق و خوش اخلاقی و ذم کج خلقی و بداخلاق بسیار و در کتب اخلاق چون جامع السعادات و معراج السعاده و اخلاق ناصری و مکارم الاخلاق طبرسی و عدة الداعی و کتابهای اخلاق و اخبار دیگر منقول و مذکور و برای اختصار و ایجاز اکتفا بآن دو خبر نمودیم و عیان کلام را سوق بشرح اخلاق و حسن خلق آیه الله خایری رضوان الله تعالی علیه میدهم

آنجناب در اقران و امثال زمان خودش مجسمه اخلاق و بیکره فضیلت بود بعدی خوش اخلاق و خوش برخورد و خوش مجلس بود که وصف نتوان کرد هیئت سلاطین و سطوتش سطوة ملوک حامش حالم انبیاء و خلقتش خاق خاتم انبیاء صلی الله علیه و آله احساس احسان او را و وجودش جود و سخاوت سبب الاولیاء صلوات الله علیه گاه گاهی مطایبه و مزاح مینمود که از خصایص اهل ایمان و مؤمنین است اقتداء بامیرشان اعلی حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام و گفته حضرات ائمه علیهم السلام که (و ما من مؤمن الا له دعابة)

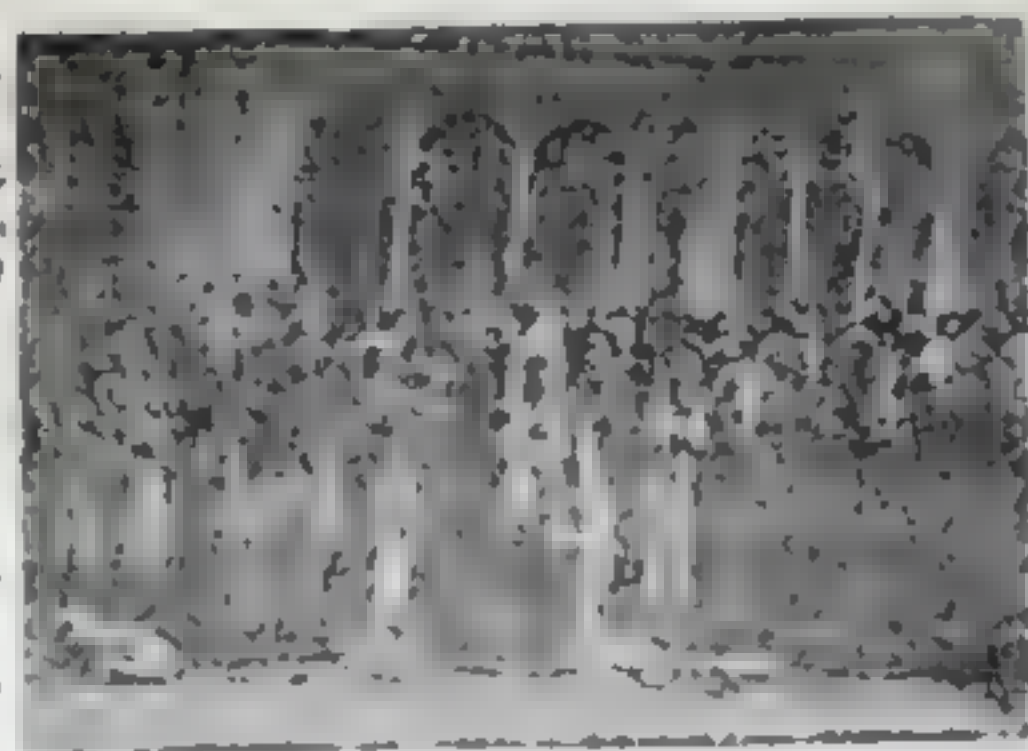
مطایبات و مزاحهای علمی ایشان که شاهد حسن خلق و بشاشه وجه و خوش اخلاقی ایشانست بسیار که خود درس و پند بیست برای اهل علم و دیگران و ما برای نمونه یک مورد آنرا مینگاریم وقتی در بازار تشریف می بردند رسیدند بقرصایی کار فروش دیدند یکی از علماء بزرگ که از رفای عتبات ایشان بوده ایستاده و میخواهد گوشت گاو بخورد نزدیک ایشان شده و مطایبانه فرمودند (ایحب احدکم ان یاکل لحم اخیه مبتاکر هتموه) (۱) راستی و بدون مبالغه آن بزرگوار منبع و مبداء اخلاق ستوده و افعال

(۱) جناب حجة الاسلام آقای حاج آقا رضای زنجانى که از تلامذه مهم آن مرحوم بوده گوید) بشرحیکه مرقوم شده است آن بزرگوار در قدس و ورع و حیا ادب و تعمق نظر و زهد و بی علاقه گى بدنی و ریاست بی نظیر و نمونه کاملی از اصحاب ائمه هدی صلوات الله علیهم بودند و چنانچه قسمتی از مقاله ضراب بن ضمره را که درباره امام الهدی

حمیده بود و از باب هضم نفس و فروتنی هیچگونه تمیز و تظاهری از او دیده نشد در میان جماعت اعم از طلاب علوم و غیرهم چو یکی از آنان بود طرز معاشرت و مجالست آنجناب با اصحاب و احباب خویش سیره نبویه را بخاطر میاورد که اگر مرد غریب و ناشناسی به جمع و محضر آنحضرت می آمد می رسید (ایکم رسول الله) جز فرائض دینی تمام اعمال تطوعی آن مرحوم از قبیل عبادات خفیه بود بمورد در وصف ایشان گفته شده

بید الا مسان و ذمة الرحمن
شلت يد العدنان اذ لك سددت
و لئن طوتك فقد طوت شخصيته
یا راحلا بالعالم الروحانی
سهم الردی شلت يد العدنانی
بلغت من العلیه کل مکان

این اخلاق پاک بود که تشنگان علم و دانش و داور طالبان تقوی و فضیلت را از اقصی نقاط ایران بقم کشانیده و مدار سبکه خالی بودند و یا بامتز لگاه غربا و در اویش بود منزل و مسکن طلاب گردید قدر جمع الحق الی اهله

در آن جماعت مرحوم آیه الله خایری

علی بن ایضا طالب ارواح العالمین له الفداء بیان فرمود وقتی که معاویه گفت با ضرار (صف لی علیا) در مورد آن مرحوم صادق بدانی چندان راه مبالغه ننموده ایم کن فنیاً کاحد نالی آخره مضاف بر اینکه آن بزرگوار در حب وطن و علاقه بمصالح مسلمین و تعالی و عظمت ملل اسلامی بالاخص ملت مسلمان ایران در جامعه علمائشیه همت بلند و مقام ارجمند و آمل غیر منتهای داشتند داعی از ایشان مطالب بسیار زیادی در این جهات شنیده ام که این صفحات گنجایش شرح آنرا ندارد کن قدس سره قلیل الحاجة و کثیر الشکر و مع ارحمه الله کن ناقد الفکر صائب البصیر و در زین الراى و عمیق التدری فی الامور کن یشار و اصحابه و کنت فیهم ان لم یکن فی کل الامور ففی جلها که اقل سبحانه (و شاورهم فی الامر) و ایم الله انی لو کنت فیهم (و فتنی الله لمرضانه) فی شرح خصاله الجمیله و اخلاقه الکریمه و تادیه بالاداب الاسلامیه و ما صحه الله من الفضائل و الفواضل و صانه من القبايح و الرذایل اتم عمری من قبل ان یتم الكتاب حشره الله مع النبیین و الصدیقین و الشهداء و الصالحین و حسن او اثبت رفیقاً و کتبه یمناه الدائرة فی شهر جمادی الاولی سنة الف و ثلثمائة و ثلث و سبعین رضا موسوی الرجائی

تقدیر رسیدارش مرحوم آیت الله حایری با آن عرت و شوکت و عظمتیکه
 بطلاب حوزه داشت که همه سرفرا و امر او و زرا و کلا و رؤسای زمانش
 بدست بوسی و عتبه بوسی منزلش مشرف میشدند مخصوص چندین مرتبه احمد شاه مرحوم
 با و زرا عصر خود تشرف بزیارتش و موفق بیوسیدن دستش گردید و نیز شاه بعد از او با
 دیگران توری و تبختریکه داشت کرارا در اوائل جلوسش بسلطنت بقم آمده و بخانه
 کنونیکه در اختیار ورنه آن مرحوم و آیه الله زاده حایریست میرفت و دستهای ادب از
 شل با عبا بیرون آورده و تاسینه تعظیم و سلام عرض میکرد و دست ایشانرا بوسیده و بر
 دیده خود میگذاشت. بایز و گوار بهای دیگر ظاهری و معنوی که داشت نسبت بفرزندان
 روحانی خود و عموم طلاب و محصلین نهایت علاقه و تفقد را داشت خود بنفس نفیس با آن
 سن شریف کهولت از آن خانه حرکت و بمدرسه آمده و بهجرات سرزده و احوال بررسی
 مینمود و بسیار اتفاق میافتاد که تنهایی در نیمه شب وارد مدرسه شده و آهسته آهسته
 بهجمرها رسیده کی و طلبه های مشغول بمطالعه و کتابت و یا تهجد و نماز شب را تشویق
 نموده و خدمت بولی میکرد و کسل هارا امر بتقوی و پرهیز و اعتنا فرست و جدیت بدرس
 و تحصیل مینمود و برای آنهاییکه مباحثات را می نوشتند و یا از عهده امتحان خوب بر
 میآمدند جایزه فوق العاده قرار گذاشته بود و هیچ وقت نمیشد که طلبه را بر نجانند و دل سرد
 نماید حتی اگر الله تعالی و یا بطلبه را میبرد در انظار مردم و طلاب او را تنبیه و توبیخ نمیکرد
 از بعضی نکات شنیدم که گفت وقتی طلبه مدمات خوانی را برای امتحان در حضور ایشان
 آوردند از او پرسیدند منطق خوانده ای گفت بلی فرمودند کلیات خمس چندتا است
 گفت چهارتا فرمودند بشمار گفت ۱- اسم - ۲- فعل - ۳- حرف - ۴- بلد نیستیم یا یادم رفته
 آیه الله خندیده و فرمودند احسن احسن معلوم میشود طلبه است کلیاتی بگوشش خورده
 باین جواب عایانه و بیسوادانه که گفت او را سرزنش نموده و فرمود بیسواد اینکه
 کلمه است که شمردی کیت خمس شماره و کم ان پنج (خمس) است و آنهم عبارت
 از جنس و نوع و فصل و عرض عام و عرض خاص است

سادات از طلاب درایش از پیش دوست داشت چنانچه بعضی از بنات عقیقه خود را بیهم
 از ایشان داد بمحصل جدی و طلبه ساعی علاقه نامی داشت میان طلاب و فرزندان نسی
 خود چندان امتیاز نمیکذاشت وقتی یکی از بزرگان عیله ظریف قیمتی برای یکی از دو
 آقا زاده کان ایشان هدیه فرستاد فرمودند این عبا برای تو زیاد است باینکه بعضی از طلاب

عباندارند آنرا فروخته و پول آنرا چند دست عبا بمتوسط خرید یکی را به فرزند برومند
 خود داد و باقی را به طلاب بی عبا عنایت فرمود

کلیه طلاب و محصلین که بالغ بر هزار نفر میشدند در آن دوره بر خطر و آفة از ایشان
 مشهر بودند بهر طلبه مجرد که غالباً مدارس را اشغال کرده بودند ماهی ۳ تومان که بخوبی
 او را در ماه اداره میکرد و واقعاً برکت عجیبی داشت خود این نویسنده بماهی سه تومان
 که عنایت میشد حسابی گذران میکردم و بهر طلبه معیل و خانه داری ماهی ۱۵ تومان
 می رساندند که آنهم علی بر که الله خود و عائله خود را اداره مینموده عضافاً بر این ماهیانه و
 شهریه در زمستان خاکه و ذغال بآنها تقسیم میفرمود و هر وقت هم که مقروض
 میشدند قرض آنها را میپرداخت و اگر مریض میشدند در مریضخانه ای که از آنرا ایشانست
 و شرح خواهم داد خوابانیده و معالجه میفرمود و بعضاً خود عیادت نموده و دلجوئی
 میکرد و وسائل غذا و دواى آنها را فراهم مینمود و در موقع ازدواج مجردین آنها نیز کمک
 شایانی میکرد و حتی در وقت مسافرتشان خرج سفر مرحمت میفرمود و تا قبل از کسالت
 وضع نشان هنگام رفتن و برگشتن محصلین از آنها ملاقات کرده و تشویق و توصیه بتقوی
 و احتیاط می نمود

مرجعیت آیه الله حایری و حزم مرحوم آیه الله حایری در زمان خود بمقیده
 و احتیاط او در فتوی جماعتی از بزرگان دانشمندان اعلم واقعه و اتقی

و ازهد و اذرع از معاصرین خود بود و بهمین مناسبت مرحوم آیت الله میرزا محمد تقی
 شیرازی که مرجعیت تامه یافت احتیاطات خود را بر مرحوم معظم له رجوع فرمود و در سفری
 که در سنه ۱۳۳۷ قمری از نظر اداء نذر و انجام تعهدی که داشت بعتبه بوسی نامن الائمة
 مشرف شد در اتنای تشریف بار من اقدس آیت الله طباطبائی سید محمد کاظم بزدی در نجف
 از دنیا رفت خراسانی ها استدعا کردند که مرحوم حائری در مشهد اقامت گزیند اما
 اراکی ها که يك دنیا فضیلت و وقار و شخصیت علمی و عملی از ایشان دیده بودند اصرار
 کردند که بموقف اولی رجعت فرماید بالاخره مشرول ایشان را اجابت و قبول فرمود

و چون باراك برگشتند مرحوم آیت الله شیرازی اظهار خوشوقتی نمودند که ایشان
 از اراک بعراق عرب برگردند ولی چون عمر مرحوم آیت الله شیرازی پایان یافت در ذیحجه
 ۱۳۳۹ هجری مرجعیت در سلطان آباد اراک بایشان منتقل شد شهریه که بطلاب داده میشد
 بیول آن زمان ماهی شصت تومان بود و عده طلاب هم در آنجا از سیصد نمیکداشت

نکته جالب توجه اینجاست که مرحوم آیت الله حائری با آن مقام شامخ فقاہت و علمی که داشت در فتاوی بسیار جانب حزم و احتیاط و تأمل و دقت را توجه میفرمود حتی باقر آن کمتر استخاره میکرد و میفرمود وقتی من و مرحوم آقا رضای اصفهانی (مسجد شاهی) و میرزا حسین نائینی و بعض دیگر رفتیم خدمت آیت الله استاد (همان کسیکه همواره در کتاب درر الاصول از ایشان بسیدنا الاستاد تعبیر میفرماید) مرحوم آقا سید محمد فشارکی اصفهانی و گفتیم چرا رساله عملیه نمی دهی و بانی نویسی و چرا فتوی نمی دهی درب منزلش استاد دود دست را بدو طرف در گذارده و فرمود والله من مجتهد هستم و خود را مجتهد میدانم و والله فتوا نمیدهم و تلاوت فرمود (تلك الدار الآخرة نجعلها للذين لا يريدون علواً في الأرض ولا فساداً والعاقبة للمتقين) از این جهت ایشان چون ناچار از فتوا دادن و رساله عملیه نوشتن شد بسیار احتیاط در امور و بخصوص در فتاوی میکرد و حقاً باین حدیث (شريف اخوك دينك فاحتط لدينك) عمل می نمود و باین احتیاط کفری و آن تبع در مقام علم و فقاہت بعدی خردمند و مجرب و کار آزموده و مدبر کم نظیر بود در مدت ۱۵ سال که بوضعیت خاص و سخت گیری زمان مصادف بود و بانعام قضایا و حوادث مهمه که نهرا تماس پیدا میکرد مانند موضوع نظام وظیفه که علماء اصفهان و غیر آن چنانچه اشاره کردم در قم جمع شدند یا موضوع جمهوریت که واقعه مهمی بود و متروک گذارده شد و و و بوجهی حل اشکال میفرمود که هم شاکیان اذعان میشدند هم دولتهای وقت خوشحال میگشتند

نه قیافه تلأه و مبارزه بخود می گرفت که آنها را نه پیدا نکند و نه طرفداری میکرد از آنها که بتذلیل نوع خود منجر شود همیشه هوادار عدل و انصاف و جلوگیری از ظلم و تعدی بود

محب الہ دل مشکور المساعی   علیم بالسیاسة بل مؤید

ولیس الشمس تخفی عن عیون   سوتان کلن صاحبین ارمید

و در سال ۱۳۴۲ که شرح آنرا در حادنه اول حوزه علمیه و قم دادم علماء اعلام و مراجع بزرگ نجف انتخابات کشور عراق را تحریم و امتیاز بین النهرین را برای انگلیس ها لغو دانستند باره پیش آمدها و سیاست حضرات را مجبور کرد که از عراق عرب بمقام مهاجرت نمایند و باتباع ایشان کردند مرحوم حائری پشت و روی قضیه را توجه نمیکرد و بلکه ناهنجاری هر کاری را برای برانداختن و تبدیل و ترمیم آن کار قوی ترین حاکم و عامل

فعل و مؤثر می پنداشت فقط هم او مصروف به تجلیل و تعظیم مهمانان عالی شان بوده و آنرا باصرار تمام واداشت که کماکان و بنظر بافادات و تدریسات خودشان ادامه دهند و خود درس و بحث را با احترام آنها تعطیل نمود و طلاب را دستور داد و تشویق فرمود که بدرس حضرات اعلام حضور یابند و استفاده نمایند و همین ترتیب جاری و عملی شد تا اینکه پس از ۸ یا ۹ ماه توقف در ماه شعبان ۴۲ با احترام چنانچه بشرح رفت با عتاب مقدمه عودت فرمودند

مجلس درس و بحث آية الله   آية الله حائری رحمه الله علیه تا وقتی که در اراک حائری

تشریف داشتند در مسجد معروف به آقاضیة تدریس کرده و در همانجا هم اقامه جماعت میکردند و چون مندرجاً از خارج نیز طلاب بقصد استفاده از محضر آن مرحوم باراک آمدند و متعلمین و تلامذہ زیاد شدند ناچار مدرس خود را بمدرسه سپیدار انتقال دادند

اما وقتی که در قم تشریف آوردند مدرس فقه خود را در صبح در قبة العلماء مسجد بالاسر مطهر همانجا یککه اکنون قبر شریفش چون شمع در وسط و رفقا و همکارانش در اطرافش چون پروانه میباشند قرار داده و مدرس اصول را در عصرها در مدرسه فیضیه و این دو مجلس از حیث کیفیت بسیار مورد توجه و جالب نظر بود زیرا رجال و فحول علمی زیادی در آن شرکت جسته و از مبانی متقنه ایشان که فهرست ترجمه هریک آنها را خواهم نکاشت استفاده مینمودند

و گاهی راستی منظره آن درس ادیسی ایشان دیدنی بود زیرا آية الله فعلی چون مرحوم آقای خونساری اشکال نموده و محکم استادگی میکرد و ناظره مینمود و آية الله المؤسس و نابغه فقاہت و اصول در اشکال نموده و اقامه ترهان برای اثبات مبنای خود میکرد و بعضاً فقید معظم باشکال خود ادامه میداد و بهمین کیفیت بحث و درس خاتمه می یافت (و لنعم ما قیل فی وصفه و مقامه)

يوم تبسم عنه الدهر و اجتمعت   له السعود و اغضت دونه الفیر

لما تجلی عن الامال مشرقه   قال العلی بك استعلی و اقتدر

و بیشتر مبانی ایشان همان مبانی متقنه مرحوم سید استادشان آية الله فشارکی اصفهانی بود در فقه و اصول چنانچه رفقای دیگرش هم چون مرحوم آقا رضا اصفهانی و مرحوم آقامیرزا حسین نائینی غالباً چنین بودند و حقه هم مبانی مرحوم فشارکی و تلامذہ ایشان

از مبانی دیگران محکمتر و متین تر است

توسل و تمسك مرحوم آية الله
مؤسس باله هدى عليهم السلام
قال في زیارة الجامعة من انیکم قد نجی ومن
لم یاتکم قد هلك مرحوم آية الله حایری در توسل
واعتماد و تمسك بذیل عنایات ائمه هدی ولا سیما خامس اصحاب الکساء علیه و علیهم
السلام کوی سبقترا از هم گنگان خود ربوده بود و حتی تا این حد شاید منحصر بخود و وحید
زمانش بود در منزلش زیاده و زحمت خوانی می نمود و همه روز پیش از درسش مرحوم آقا شیخ
ابراهیم ترک معروف بصاحب الزمانی در مجلسش چند دقیقه مرئیه میخواند و ایشان و حضرات
طلاب گریه میکردند و بعد از آن بمنبر رفته درس میگفتند و تمامی راهم توصیه بتوسل
می کردند مخصوص توسل بحضرت سید الشهداء و خود راهم که بحایری شهرت داده بود
از فرط علاقه و ارادتش بآنجانب بود و هنگام توقف در عراق عرب و ایام محرم و عاشورا در
میان هم قطاران و دایان از راه خلوص و محبت قصاید و اشعار در مرئیه خوانده و اشادمی کرد
در سفر مکه که این بنده بسامری مشرف شدم و مرحوم آية الله طهرانی آقامیرزا محمد
عسکری را زیارت کردم به حقیر فرمودند فلانی بر قفا و طلاب و محصلین بگو علیکم بالتوسل
و بعد فرمودند بایشان از قول بنده برسان که شهرستان سامری نواصب یکی از اماکن شیعه
نشد مگر در سایه توسل و عزاداری در ایام عاشورا من و آقازاده ایصفهانی و مرحوم میرزا
حسین نائینی و آقای حاج آقا حسین قمی و جماعتی دیگر پیراهن ها کهنه و بر سر و سینه زده و در
کوچه های سامری میگشتم و مرحوم آية الله حایری شما حاج شیخ عبدالکریم یزدی در میان
مانوچه خوانی نموده و مرئیه میخواند

از جمله عزاداری و سوگواریها بیکه مرحوم آية الله حایری در ایران سنت نمود که تا
قیامت بمضمون قول نبی اکرم صلی الله علیه و آله که فرمود (من سن سنة حسنة فله اجر من
عمل بها) در نواب آن شریک و سهیمند عزاداری فاطمیه در ماه جمادی الاخره است که در
ایران قبل از ایشان شهرتی نداشت و معمول به نبود تنها فاطمیه اول در جمادی الاولی دوسه
روزی متداول بود و ایشان جدا میفرمودند و فات حضرت زهرا سلام الله علیها در سوم
جمادی الثانی است و روایت ۹۵ صبح واقع است تا ۷ روز اختلاف از جهت تسعین و سیمین
که در خط کوفی بک نحو نوشته میشود و واقع شده زیر ادق قدیم خط کوفی معمول به بود و قتی
بخط نسخ و نستعلیق مبدل شد بعضی تسعین را سیمین خواندند و نوشتند تا اختلاف افتاد و
چسیار از فاطمیه دوم که اکنون در تمام ایران مخصوص در میان اهل علم و خواص رواج دارد

ترویج میکرد و خود تازنده بود در آن ایام سوگواری نموده و در مدرسه فیضیه مجلس
عزای میکرد که هنوز هم که ۱۸ سال است از فوت ایشان میگذرد آية الله زاده گان ایشان
حسب الوصیه اقامه عزاداری آن ایام نموده و روح آن پدر بزرگوار را شاد میکنند

آثار باقیه و باقیات
روى الصدوق فی خصاله و مجالسه باسناده عن الصادق عن
الصالحات آية الله
رسول الله صلی الله علیه و آله قال اذا مات ابن آدم انقطع عمله
مؤسس در قم
الا عن ثلث صدقة جارية او علم ينتفع به الناس او ولد صالح
مرحوم آية الله حایری نور الله مضجعه برای ادراك عمل صالح دائمی با آنهمه اشتغالات
فکری که در نگهداری و اداره کردن حوزه علمیه داشت و با آنهمه مراجعات که از نقاط
ایران و مجامع اسلامی خارج از کشور میشد و اوقات در ارامت فرقی میکرد یکانه میان دار
میدان اجتماع و نمونه بارز تمدن پاک اسلامی بود از هیچ کار مفید در آسایش مسلمة ملان
شانه خالی نمیکرد او پدر فقیران و سرپرست مساکین بود از آنانکه بی بضاعت یا عجزه
بودند دستگیری کرده شهریه میداد تا نشان اقامین نموده و شبهای عید بمستعندان و
بینوایان عیدانه میرسانید سالی احصایه مردان عیدانه استان بیازده هزار نفر رسیده بود
عجایب جاری البحر کفک فی الذی او ما دری لا یستوی البحران
سالیکه قیمت نان ترقی کرد و فقر از مجامع بسختی افتادند دارالاطعامی ترتیب داده
و فقر را جمع آوری کرد و شب و روز آذوقه و اطعام آنها را در عهده گرفت و بدین وسیله از
تلف نفوس مساکین جلوگیری شد

آية الله حایری آثار و باقیات الصالحاتی از خود در قم گذاشته که مادامت السموات
والارضین بنام ایشان ثبت و در اجر و ثواب آن بهره مندند از جمله آنها برای بهداشت
ضعفاء و فقراء مریضخانه مختصری ترتیب داد مرحوم سید الاطباء کهکی را معالج بیماران
معین کرد پس از آنکه اوضاع گرانی تخفیف یافت و دارالاطعام تعطیل شد بیمارستان
بحال خود باقی بود و کم کم صورت ظاهر خوشی پیدا کرد و برای اعاده صحت بیچاره گان
وسیاه خوبی شد

در خلال این احوال مرحوم حاج میرزا سید محمد فاطمی قمی (مستشار دیوان تمیز) پس از
فوت پسر منحصر بفردش خدمت حاج شیخ اعلی الله مقامه و در جنته عرض کرد وجهی
موجود دارم نمیدانم بچه مصرف خبری برسد فرمود خوب است که آن بساختن يك بیمارستان
آبرو مند صرف شود آن مرحوم بدون تردید امتثال و اقیام کرد زمین مناسبی را خرید

بادستباری حاج آقا علی فہیم التجار بساختن بیمارستان فاطمی مشغول و کلنگ اول را مرحوم حاج شیخ بزین زد و از طرفی هم مرحوم سهام الدولہ کہ از ارادتمندان حاج شیخ بود فوت کرد و در وصیت نامہ خود مرحوم حاج شیخ عبدالکریم مؤمن الملک مشیر الدولہ را وصی و حاج آقا احمد کرمانشاهی آل آقا و حاج میرزا یحیی خان احتشام تهرانی را ناظر قرار دادہ بود مرحوم حاج شیخ در امر وصایت و داخلہ مستقیم خود را مقدور و میسر ندیدہ آقای شیخ علی مدرس تهرانی را از جانب خود وکیل و نائب معین فرمود

پس از آنکہ اوصیاء بکارهای مربوط بوصیت رسیدگی کردند در خدمت حاج شیخ اظهار داشتند کہ وجہی از ثلث سهام الدولہ موجود است بہر نوعی صلاح بدانید در قم بہ مصرف برسد مودن مایلیم مریضخانہ مهمی کہ بدر مردم بخورد و در صورت امکان جہت قبرستان نو پلی ساخته شود

پس بیمارستان سهامی برای عموم بینوایان و فقیران و بیچارگان ساخته شد کہ هنوز دائرہ مردم مستمند از آن استفادہ میکنند و نیز در کنار آن بیمارستان فاطمی و آیۃ اللہ از ہر دو آن بہرہ نواہ دارد

و دیگر از آنرا ایشان در قم قبرستان نو در کنار رودخانہ است کہ بدستور ایشان از ثلث مرحوم حاج ابراہیم تهرانی بایک غسالخانہ ساخته شدہ بود برای تسہیل در کار حمل جنازہ و عبور و مرور بوجود پلی احتیاج مبرم داشت جمعی از غافلان و جاہلان محل باہر نظری کہ داشتند بساختن بل عدم تمایل نشان دادند فلذا مسکوت ماند

تا توفیق نصیب آنہچی شدہ همان بل را از مال خود ساخت کہ الحال برای قم بنای سود بخش و آبرومندی شدہ (رحمۃ اللہ علیہ) فکیف کلن با صرف ظر از جزئیات مضارب مشکلاتی کہ در انجام اینگونہ اعمال خیر و خدا پسندیش آمدہ بود مریضخانہ با سرمایہ مرحومین فاطمی و سهام الدولہ و بانیکوکاری و مراقبت و سرپرستی حاج فہیم التجار ساخته شد مع الاسف با آنہمہ شوق و ولعیکہ حاج شیخ مرحوم داشت دایر شدن بیمارستانہارا ندیدہ چشم از دنیا بست

بگذار بکیتی اثری ذانکہ در آفاق
تا چشم بہم بر زنی از ما خبری نیست

و دیگر از آنرا ایشان تعمیر مدارس قم و بخصوص دو مدرسہ فیضیہ و دار الشفا است کہ قبل از ایشان مخرو بہ و بلا طلبہ بودہ و نیز طبقہ دوم مدرسہ فیضیہ از آنرا ایشانست و تفصیل آنرا خواہم نگاشت انشا اللہ تعالی

و دیگر کتابخانہ مدرسہ فیضیہ کہ دارای چندین ہزار مجلد کتاب از ہر موضوع می باشد کہ ہمہ روزہ مورد استفادہ قرائت و مطالعہ سدا طلبیہ واقع می شود

و دیگر کہ از ہمہ مهمتر است دایر بودن حوزہ علمیہ قم و محصلین علوم دینیہ هستند کہ شکر خدا را روز بروز رونق دیانت و روحانیت در توسعہ و افزایش است و فضائی کہ از معضرات فیض اثر آنجناب ادب درس و ادب اخلاق و نفس یاد گرفته اند الحال در شہرستانہای ایران متکفل امور دینی مسلمین هستند و میراث خیر آن مرحوم می باشند کہ فہرست آنہارا یاد خواہم کرد ہم کسانی کہ از مکتب ایشان فارغ التحصیل شدہ و ہم کسانی کہ از مکتب مرحوم آیۃ اللہ العظمی آقای حجت انوار اللہ برہانہ بدرجہ رفیعہ اجتہاد و پیشوائی مردم رسیدہ و اکنون ملیونہا نفر ارو جودشان بہر مند می شوند و خرد آنہا افتخار دارند کہ ما از آنارسی سالہ حوزہ علمیہ قم و مکتب آیۃ اللہ مؤسس و آیۃ اللہ مجدد مرحوم آقای حجت و آیۃ اللہ خونساری می باشیم

وافی علی غیر معاد پیشرونا
بلن ستبہ امثالہ الآخر

دو چیز نیز از اخلاق پاک و کرامات تابناک آنحضرت لایق ذکر و کتابست یکی فقر و ناداری اوست در زمان فوت تمام انا بیہ خود و دو پسر کمتر از ہزار و پانصد تومان بودہ و مبالغی مدیون بود زیرا کہ بابت تاهل یک پسر و عروسی سہ دختر قرض کردہ و نخواستہ از سہم امام بردارد چون طلبکاران آگاہی یافتند کہ مرحوم حاج شیخ ذخیرہ و دارائی ندارد ذمہ او را بری کردند

ولست اری السعاده جمع مال
ولکن التقی هو السعید
و دیگر مزار بودن قبر شریف آنجنابست از تالیف غیبت کبری تا کنون علماء جلیل القدر کہ بحق حائز مقام ولایت عامہ بودہ آمدہ و رفته اند و قبور ایشان ہم غالباً معروف و مزار بودہ ولیکن قبر هیچک از آنہا مانند مدفن مرحوم حاج شیخ عبد الکریم مورد توجہ و ازدحام مسلمین نبودہ است بندرت اتفاق می افتد کہ کسی بآستان بوسی حضرت معصومہ علیہا سلام مشرف و موفق گردد و قبر آیۃ اللہ حابری را زیارت نکند و تلاوت قرآن نماید شاید این موفقیت موهومی در نتیجہ ہضم نفس و تواضع آن بزرگوار می باشد کہ در ایام حیاتی بدن متصف و متخلق بودہ

بقدر آنچه شوی پست سر بلند شوی
گرفته ایم عیارت بلند و پستیہا
اطراف قبر ایشان شمس مضمینہ واقم لمرئیرہ عالم روحانیت و علم و فقاہت آر میدہ کہ

هر کد'م يك كتاب ترجمه احوال دارند بموقع خود چون آية الله حابري رجل رجسته و نابغه بوده اند

۱- آية الله آقای آقا سید محمد بن آية الله آقا سید عبدالله بر قمی متوفی ۲۰ ربیع الثاني ۱۳۵۰ ق
۲- آية الله آقا شیخ محمد مازندرانی ابن آية الله الشیخ زین العابدین المازندرانی متوفی ۲۳ جمادی الاخر ۱۳۵۰ ق

۳- آية الله آقای آقا شیخ ابوالقاسم کبیر متوفی اواسط ماه جمادی الاخر ۱۳۵۳ ق
۴- حجة الاسلام حاج سید احمد عراقی ابن آية الله حاج سید محسن عراقی متوفی ۱۰ ذی الحجة ۱۳۵۶ ق

۵- آية الله آقای حاج سید حسین کوجه حرمی متوفی ۱۵ ذی القعدة ۱۳۵۷ ق
۶- آية الله آقای آقا شیخ محمد علی حابری قمی متوفی دوشنبه ۲۲ ربیع الثاني ۱۳۵۸ ق
۷- حجة الاسلام حاج شیخ محمد تقی بهبهانی متوفی دوم ربیع الثاني ۱۳۶۰ ق
۸- آية الله حاج شیخ مهدی حکیم قمی متوفی جمعه نوزدهم ماه شعبان ۱۳۶۰ ق
۹- حجة الاسلام حاج سید حسین شوشتری متوفی ۱۸ محرم ۱۳۶۲ ق

۱۰- آية الله حاج سید فخر الدین قمی (السبط الميرزا صاحب القوانين) متوفی ۳ شعبان ۱۳۶۲ ق
۱۱- حجة الاسلام والمسلمین آقای حاج شیخ عیسی لواسانی متوفی ۲ صفر ۱۳۶۴ ق
۱۲- حجة الاسلام والمسلمین حاج سید محمد باقر قزوینی متوفی ۲۸ صفر ۱۳۶۴ ق
۱۳- حجة الاسلام حاج سید محمد صادق بهبهانی ذی القعدة ۱۳۶۴ ق

۱۴- آية الله حاج شیخ محمد تقی باقی متوفی ۱۲ جمادی الاولی ۱۳۶۵ ق
۱۵- آية الله حاج سید محمد تقی خونساری متوفی ۷ ذی الحجة ۱۳۷۱ ق
۱۶- آية الله حاج سید صدر الدین صدر متوفی ۱۹ ربیع الثاني ۱۳۷۳ ق

و جماعتی دیگر از مؤمنین و اخیار و اتقیاء و متدینین قم چون اخوان عماد الاعلام حاج شیخ علی اصغر و حاج شیخ علی اکبر سلامت و از ابن لحاظ آن بقعه بینه الملماء و الاتقیاء خوانده میشود
رحلت آية الله حابری و خواب
دیدن آیت الله صدر او را یا
بزرگترین حوادث حوزه
مرحوم آية الله حابری مؤسس حوزه بادیکن تمام
نامایات و حوادث و وقایع جهان سوزیکه قم و
حوزه علمیه بخود بدید ببارزه منفی نموده و کمال

صبر و ثبات را ملازم میبود لکن وقایع و حوادث مهمه اخیر او را از پای در آورد توپ بستن
بآستانه قدس رضوی و مسجد گوهر شاد و کشتن چندین هزار شیعه را در آن آستان

و کشف حجاب و سخت گیری بر طلاب و اهل علم و منع از عزاداری حضرت سید الشهداء علیه السلام و بعضی از اهانتها و مزو و لمزها که از ناحیه مخالفین و بی دینان و یا وابسته های آنها نسبت بآنجانب میشد و روح ایشان را فشار میداد و بگفته آقای صفوة جای حیرت و تاسف نه بلکه برای همه از عالی و دانی مورد عبرت و تنبیه است که آنجناب بادل مالامل از رنجش و ملال در گذشت و تاحدی از زمان و اینان زمان در زحمت و شکجه بود که از سه چهار ماه پیش از مرگش پیوسته

مرحوم حجة الاسلام خطیب فعل و واعظ دانشمند آقای میرزا محمد تقی اشراقی ابن آية الله
مرحوم حاج میرزا محمد (ارباب صاحب اربعین العسینیه) متوفی ۲۵ ماه رمضان ۱۳۶۸ ق
مرحوم حجة الاسلام آخوند ملا عبدالله قمی متوفی ۱۳۵۷ ق

این دو بزرگوار نیز از علماء عالی قدر مدفون و مجاور قبر آية الله حابری هستند که از ذکر آنها در مدفونین (بقعه حابری) غفلت شده و در اینجا جبران شد

و از قبوریکه در همین روزهای اخیر بمجاورین قبر آية الله حابری اضافه شده بین قبر
مرحوم حاج سید حسین کوجه حرمی و آقا سید محمد رضوی بر قمی قبر جناب حجة الاسلام آقای
حاج میرزا سید حسن بر قمی است و ایشان اید الله تعالی گر چه در قید حیات و از علماء عالی مقام قم
هستند و ترجمه احوال و آثارشان در جز دوم این تاریخ میآید اما چون خود قبل از موت نهیه قبر خود
را نموده و لوحه قبرشان از مواضع حضرات ائمه معصومین علیهم السلام است برای عزت و اندرز
خود و دیگران نگاشته و طول عمر آنجناب و علماء ربانی دیگر را از خدای متعال مستات دارم

بسم الله الرحمن الرحيم

اشهد ان لا اله الا الله و ان محمد عبده و رسوله و ان علیا ولیه - قال : ع : اوصيكم باعباد الله
بتقوى الله و ذكر الموت فان الدنيا ماضية كم كمامضى بآياتكم حيوتها هو و لعب و حجبها رأس
كل خطيئة و النفس في هواها هالكه لا نجاه لها لانها امارة بالسوء فاستظهر و ابزاد التقوى
و قطع علاقتها

اقول يا اخواني اني عشت مثلکم فيها فما علم منها غير ان الغاية القيامة متوبوا الى الله و حاسبوا
نفوسکم قبل ان تعاسبوا و انفقوا مآرز قکم الله ينفعکم يوم الحسرة و الندامة هذ امر قدی
الاحقر المعترف بذنوبه المرجو الي عفو ربه الحاج میرزا حسن بن السید عبد الله الرضوی
البرقمی قمی قدتوفی فی . . .

بذکر امن بجیب المضطر ادا دعاء مشغول و خلاصی از زندان حیات مستول او بود و گاهی میفرمود دیگر مرگ سرقه‌لی دارد (فیاموت ذران الحیوة ذمیمه) ای مرگ بیا که زندگی مرا بکشت و در اواخر عمر شریفش بسیار خلوة و اعراض و انزوار دوست میداشت و غالباً در غیر وقت درس و تحصیل طلاب در سالار به مرحوم متولی بزرگ بدر آقای مصباح التولیه تولیت حالیه که بابشان نهایت ارادت و اخلاص و علاقه را داشت بر می برد و روزی بر وزیر ضعف و کسالتشان افزوده میشد

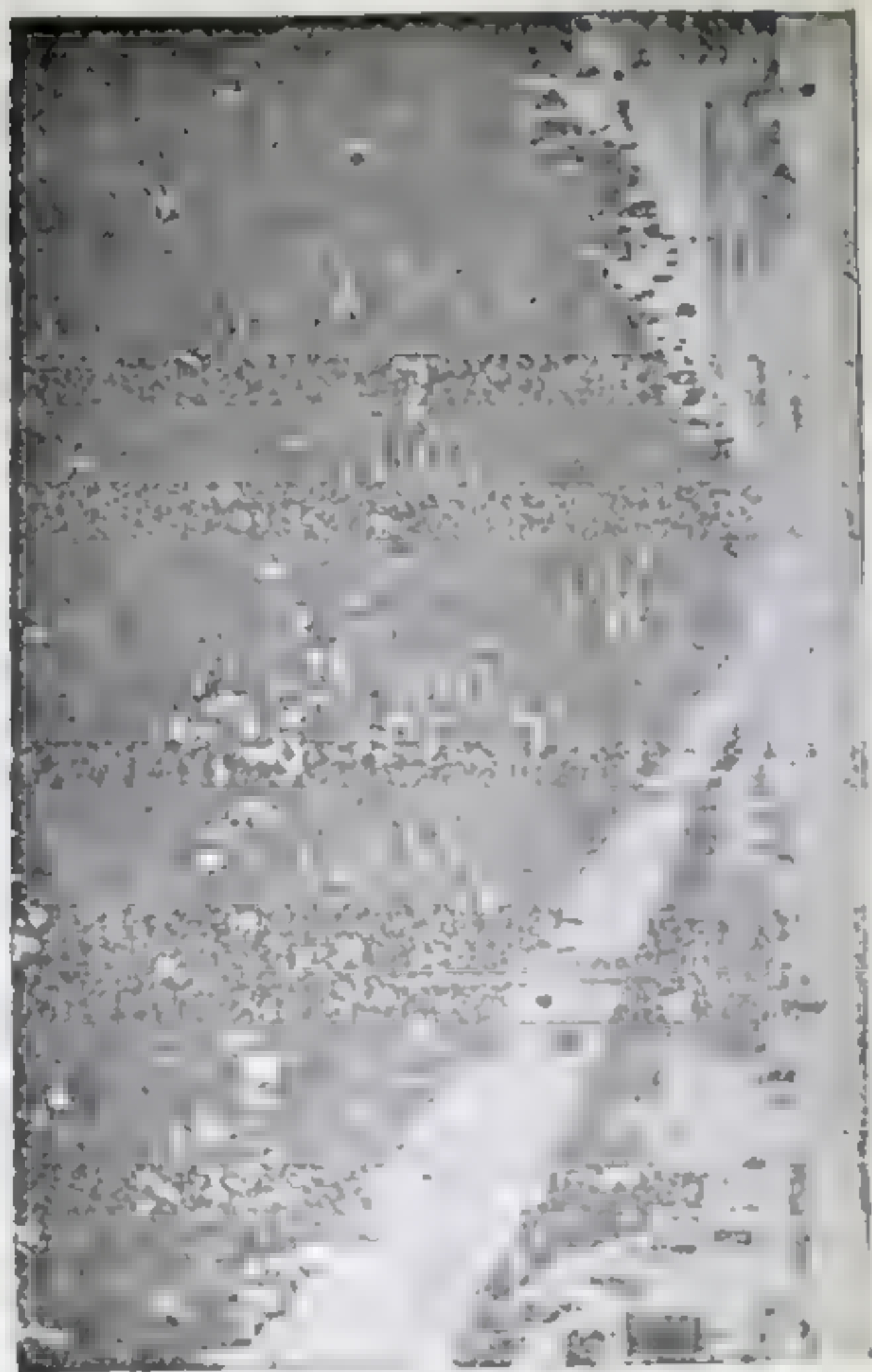
زیر ادیکر برای مرد متعصب و متدین
غیر با مشاهده آن حملات و تهاجم
بتران مقدس و نوامیس مسلمین جای
تامل و صبر و طاقت نبود و بگفته یکی
از مراجع و اساتید فعلی حوزه که
کرار از او شنیدم مرحوم حاج شیخ
به مرض دق از دنیا رفت خلاصه ضعف
بالای ضعف و غصه بر غصه ایشان اضافه
می شد تا در شب هفدهم ذی القعدة
۱۳۵۵ از دنیای فانی فارغ و از ناملا یمات
آن راحت گردید و مضی من عمره
الشریف ثلث و ثمانین سنه ۸۳ ائله
و انا الیه راجعون
و همینکه این خبر در قم منتشر شد مردم
قم دیوانه وار از زن و مرد کوچک و بزرگ

آیه الله حایری و تولیت در سالار به

از خانه ها بیرون ریخته و در خاک ماتم بر افشاندند و فریاد گریه و ناله بلند کردند با اینکه سیاست
میشود و مذموم دوات آنروز که تلاش برای از بین بردن اسلام و قرآن میکرد این بود که
تظاهر دینی به لاله الا الله گفتن و بیاحسین سرودن نشود و بقدری جدیت و سعایت برای
جلو گیری این معنی میکردند که وصف بتوان کرد راستی مردم عهد متوکل و بنی امیه
را از یاد بردند مع ذلك تمام اهل قم شیون کنان بر سر و سینه زنان در تشییع جنازه اش حاضر
و حقیقه اگر لشکر سالم و تیرهم میخواست از این احساسات مجنونانه آنها جلو گیری کند

نمی توانست با این کیفیت بآستان آورده و بر او حضرت آیه الله حاج میرزا فخر الدین قمی
شیخ الاسلام قم نماز خواند و در جوار علیا حضرت فاطمه سلام الله علیها در همین قبر شریف
بخاک سپرده شد

منظره از تشییع جنازه آیه الله حایری در عهد پهلوی که از هر تظاهر دینی جداً جلو گیری میشد

حضرت آیه الله حاج آقا صدر الدین صدر رضوان الله علیه قصیده در مرثیه و تاریخ فوتش
سرود اند که در میان قاصد و مرانی بسیاری که در ضایعه فوت ایشان گفته شده بیشتر مرضی
خدا و مورد توجه آن مرحوم واقع گردیده
عبد الکریم آیه الله قضا - و انحل من سالك العلوم عقده

عبد الکریم آیه الله قضا

و انحل من سالك العلوم عقده

اجنب ربع العلم بعد خصبه -
 كان لاهل العلم خير والد -
 كوكب سعد سعد العلم به -
 في شهر ذي القعدة غاله الردى
 في حرم الامة الاطهار في
 دعاه مولاه فقل مورخا
 وحده اركان المعالي قدده
 و بعده امت يتامى ولده
 دهر او غاب اليوم عنه سعده
 بسمة يا ليت شات يده
 شهر الحرام كيف حل صيده
 لدى الكريم حل ضيفاعبه (۱۳۵۵)

فرمود پس از انشا دین قصیده در عالم رویا دیدم در باغی هستم که فوق ماده از حیث اشجار و انهار و ازهار و انهار و خیابانها زیبا و قلیل النظیر است و من در خیابانها قدم میزدیم شخصی از مقابل بمن رسید و گفت میل دارید آقای حاج شیخ را ملاقات بنمایید گفتم کدام حاج شیخ گفت آقای حاج شیخ عبدالکریم حایری گفتم کمال میل دارم
 افتاد جلوی و گفت بفرمایید سه چهار خیابانی طی کردیم رسیدیم به ضائی که وسط باغ بود و بحوضی مضاف شدیم که اطراف آن گل کاری شده بود و در سمت راست آن فضا عمارتی بود که سه چهار پله از زمین باغ مرتفع بود و درهای چند بطرف باغ داشت نگاه کردم دیدم در آخر اطاق گوشه دست راست حاج شیخ تکیه بندر نموده و باغ نگاه میکند من سلام کردم و با عجله بالا رفتم و وارد اطاق شدم تا نایا سلام کردم جواب دادند و برخاسته تعارف کردند خدمتشان نشستم احوال بررسی کردم جواب فرمودند الحمد لله خیلی خوب است ایشان هم از شخص بنده و رقما و حوزه علمیه احوال بررسی کردند جواب دادم الحمد لله خوب است از جواب من و اخبار سلامت و حسن حال مسئول عنهم بشاشت و مسرت در ایشان ظاهر میشد در این بین پیش خدمت وارد و در دست خود فنجانی بود که خیال میکردم جانی باشد نزد آقای حاج شیخ گذاشت فرمود این را برای من درست کرده اند بعد اشاره به پیش خدمت کرده فرمودند برای آقا هم بیاور رفت و يك استکان چائی آورد در تمام این جریانات تصور میکردم که ایشان زنده هستند و باغ آمده اند عرض کردم تنها تشریف دارید اگر میل مبارک باشد من هم خدمت شما باشم فرمودند خیر شما کار دارید و بشما کار دارند و باید بروید و بعد هر دو دست بلند کردند فرمودند من تنها نیستم خیر تنها نیستم در آن میان ملتفت شدم که ایشان فوت نموده اند تا نایا احوال بررسی کردم و ایشان هم احوال بررسی نمودند بعد نظری بطرف باغ انداختم ایشان همچون فهمیدند که من بمنظره باغ مجذوب شده و از تراثت و طراوت آن استعجاب میکنم مختصری نیم خیز کرده و هر دو دست را بلند و بطرف من اشاره

کرده و فرمودند (لدى الكريم حل ضيفاعبه) من فوق المادة تعجب کردم که چگونه از شعر و تاریخ گفتن من مسبوق شده اند از شدت تعجب از خواب بیدار شدم
 و یکی دیگر از قصائد و ماده تاریخهای خالص و قرینه الی الله که با صدق نیت گفته شده در فوت ایشان این ایله است

عجب از سیرت بی ارزش دنیای دنی
 زهد و دنیا طلبی سازیا بند بهم
 بی مکارم نرسد فایده علم به کس
 گشت از حوزه علمیه روان سوی جنان
 نشنیدیم در این ملک چو او مردی راد
 خود اگر داشت کسی دیده بینامی دید
 همه کس را نرسد رتبه همپائی وی
 گفتم این جامه که دارد یکشدر و زبسن
 صلیح ناکرده ز اول دل دانا با او
 نشده يك قدمی سازش دنیا با او
 گرچه علم و هنرش بوده چو دریا با او
 آنکه شد حاصل دانش و تقوی با او
 همه اسباب شرف بوده مهیا با او
 رسم و آیین تدین هککه هویدا با او
 فیض روح القدس بود به پیدای او
 خط بطلان بخط جرم خطاها با او
 (قال رسول الله صلى الله عليه وآله ادامات العالم نلم
 فی الاسلام نلمة لا یسدهاشی و قال اذا مات العالم
 بکت علیه السموات و الارضون اربعین صباحاً) در کتب اخبار و احادیث و تفاسیر عامه و

خاصه در ذیل آیه (و ما بکت علیهم السماء و ما کانوا منظرین) و بعضی آیات دیگر وارد شده که مرگ عالم و دانشمند مخصوصاً کسیکه مرجع و پیشوا بزرگ و آراسته بملکات فاضله اخلاقی و ملیس (بلباس التقوی ذلک خیر) باشد تاثر عمیقی در جامعه و جهان هستی دارد بطوریکه آسمانها و زمینها و هوام و حشرات و وحوش و طیور و سباع برای فقدان او متاثر شده و گریه میکنند و حتی بمضون خبر قبلی آسمانها و زمینها برای او تا چهل روز گریانند چنانکه برای انبیاء و پیمبران الهی تا چهل سال میگیرند

رحلت و فوت مرحوم آیه الله حایری آن مجسمه حقیقت و معنویت و بیکره علم و فضیلت در چنان بحران و کوران عصر تاریکی که تمام دست ها و قوای مر موزه اجنبیان و دشمنان دین و ممالکت بر علیه قرآن و اسلام فعالیت میکرد و روزی نبود که بدعت تازه و منکر جدیدی تعمیل مردم ضعیف الایمان ایران نشود بزرگترین ضایعه قرون اخیر و عصر مایوده زیرا که تمام علما و دانشمندان بزرگ و فعال و متعصب و متفقد ریا تبید و یازندانی و یا مسموم و مقتول و یا خانه نشین نموده بودند و تنها مردم میدان مجاهده که با مبارزه منقی دشمنان را بعقب

شرافت را صاحب تحصیلات تقدیماتش نزد اساتید فاضل و باتقوای حوزه و سطو حش نزد فضلاء تلامذه مرحوم آیه الله حایری و بیشتر در درس اجتهاد و خارجش تردید دیگر خود (اب زوجك) حضرت آیه الله حجت حدوده ۱۸ سال بوده تا نایل بمقام منبع اجتهاد و استغناء از رتبه و ضیع تقلید و اکنون هم از مفاخر و فضلاء رتبه اول و اساتید عظام رتبه دوم حوزه علمیه قم محسوبست و اما فرزند اصغر و رشید آیه الله حایری جناب حجة الاسلام آقای آقا مهدیست که در میان بسیاری از آیه الله زادگان و مراجع اسلامی گوی سبقت را در آراستگی و پیراستگی و وجاهت مقام و مناعت طبع و لیاقت کمال برده است جامع علم و فضل و حادی عقل و خرد و عالم عام الاجتماع و لایق و شایسته ریاست و زعامت و زمامداری جامعه است زیرا مورد قبول قاطبه مردم از دولت و ملت شاه و رعیت و عالم و تاجر است و اکنون در طهران دارای موقعیت شایانی میباشد تحصیلات ایشان در قم چون برادر بزرگوارش نزد فضلاء و دانشمندان حوزه علمیه و به باحثات خارج و اجتهادش در خدمت مرحوم سیدنا الاستاد آیه الله حجت که بسیار علاقه و محبت بایشان داشت تا نایل بدرجه اجتهاد گشته و مجاز گردیده است و ترجمه آن دو نور دیده اسلام را در جزه دوم کتاب در جای خود دخواهم نگاشت

تالیفات مرحوم آیت الله
حایری

مرحوم آیه الله حایری رضوان الله علیه با آن کثرت اشتغال و ریاست عظمایی که داشت نهایت علاقه بتألیف را داشت و از خود رساله و جزوات و کتابهای مفیده برای ابناء روحانی بیاد کار گذاشت در فقه کتاب سلوه را در ۴۷۱ صفحه در اصول کتاب در و غیره را که هر دو مطبوع طبع و طباع و مورد استفاده دانشجویان فقه و اصول است

مدارس حوزه علمیه قم که در
زمان ایشان دایر شد

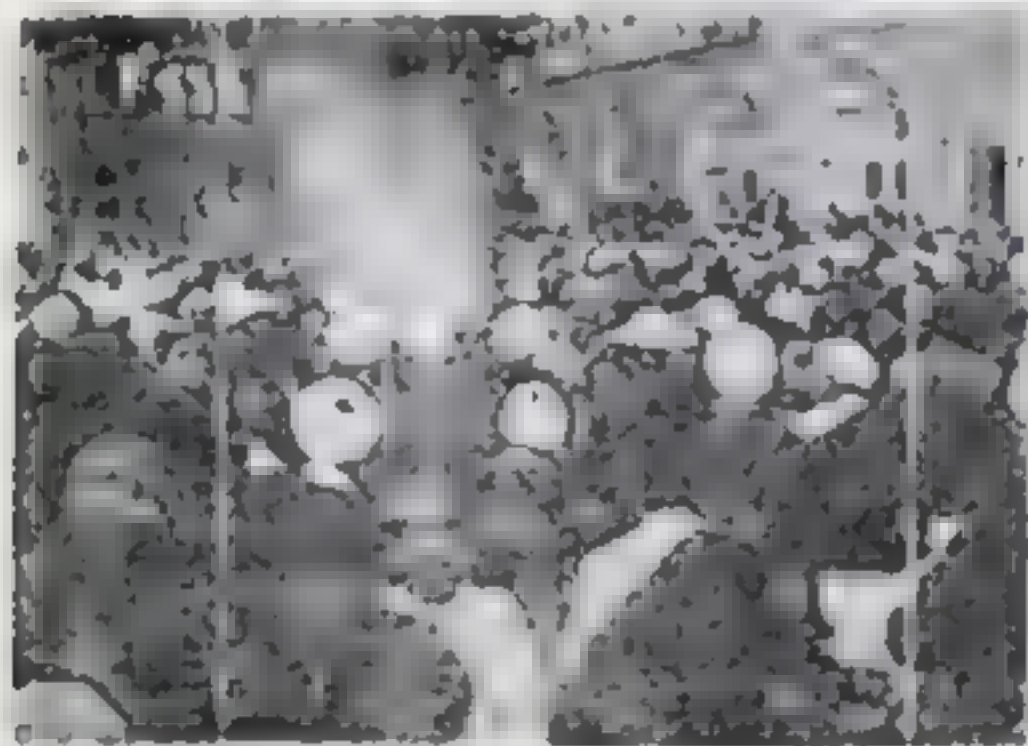
در سابق اشاره کردیم بمدارس قم که قبل از ورود آیه الله حایری خالی از سکنه و مهمترین آنها فیضیه و دارالشفامسکن قرار داشت و بیچارگان بود پس از تشریف فرمائی ایشان و جدیت و همت آنجناب از غربت بیرون آمده و مسکن اهل علم و فضل و تقوی شد

امام مدرسه فیضیه که امروز دانشگاه روحانی قم و مجمع فضلاء و دانشمندان و منظره روح بخش و فرح افزایی دارد و مرکز حوزه علمیه قم است دائرترین و بزرگترین مدارس دینی ایران و بلکه جامعه تشیع است و موقع عصر بسیار جالب توجه و نظر و از تمامی مدارس قم و ایران و بلاد شیعه پر جمعیت و رو پر سر و صدا تراست بانی اولیه حجرات تعناتی آن مرحوم فاضل شاه قاجار و بعد در زمان آیه الله حایری حجرات فوقانی ساخته و روز

بروز در تعطیلات آن افزوده و در زمان ایشان مرکز درس اصول ایشان و تلامذه الحجه ۱۳۰۸ قبل از رحلت آیه الله حایری محل درس صبح و عصر ایشان و مدرس درس اصول حضرت آیه الله بروجرودی و امروز هم اساتید حوزه چون حضرت حجة الاسلام شریعتمدار تبریزی و حجة الاسلام آقا شیخ محمد علی عراقی و حجة الاسلام آقای آشیخ عباسعلی شاهرودی و بعضی دیگر تدریس می کنند و در موقع ظهر جناب حجة الاسلام آقای حاج سید احمد زنجانی با صد ها نفر از طلاب و مؤمنین اقامه جماعت و شبها جناب آقای آشیخ محمد علی عراقی برای سکنه آن مدرسه امامت می نماید

و این مدرسه محل و مرکز بزرگترین و حساس ترین مجلسهای تبلیغاتی و فواید و شعائر دینی می باشد و در آن صد ها نفر از واعظ و خطبای برجسته و نامی اسلام چون مرحوم حاج شیخ محمد سلطان و آقای حاج شیخ محمد همدانی و اعظم و مرحوم حاج سیدبحی یزدی و طبسی و اعظم و مرحوم حجة الاسلام اشراقی و خطیب شهر آقای فلسفی و آقای انصاری و آقای برقمی و آقای تربتی داد سخن داده اند

و این مدرسه دارای صد و کسری حجره دارد که در هر حجره دوسه نفر طلبه مشغول تحصیل و بیتوته هستند و سکنه آن متجاوز از سیصد نفر طلبه است که از نقاط مختلف شهر جمع کرده و در این دانشگاه شرکت نموده و بایک روح بسیار

باز و عالم وجد و نشاط مبارزه با
منظره از اجتماع طلاب در یکی از مجالس فیضیه
مادیات و شهوات می کنند

یکی از اطباء معروف و بزرگ تهران بنام آقای لقمان الدوله ادهم وقتی از این مدرسه عبور کرد و وضع مدرسه و بشاشت و سر حالی طلاب و سکنه آن را دید و گفت یکی از ادله توحید و وجود خدا همین مدرسه است زیرا با هوای نامرتب و وجود پشه های مالا ربائی فراوان این جوانانی که سلول های بدنشان مهباب برای پذیرفتن میکروب مالا ربای و سایر میکروب ها است در این کانون و مرکز میکروب های مالا ربائی و غیره سلامت و نشاط زندگی می کنند این خود دلیلی است برای بودن خدا و حقانیت این مردم

روقتی نظر این بنده است در قوایح مرحوم آیت الله امینیه در همین مدرسه مرحوم
حجة الاسلام اشراقی و اعتدالی منیر برای تشویق و تسلی حضرات علماء و مراجع و آقایان
طلاب میگفت که زمان مرحوم آیت الله حایری در خواب دیدم که حضرت امیر المومنین
علیه السلام در این مدرسه مشغول نهال کروی و غرس اشجار است روشن است که مراد از

نظر بنده به شمال مدرسه بنیه
نزد کنگره و راه درختی ایستاده

نهال کروی و غرس اشجار همین نهالهای برومند اسلام و اشجار مشرعه طلاب و محصلین
این مدرسه است که نمره وفایده آنها بعالم اسلام رسیده و میرسد چنانچه فرموده اند
(منها فیض العلم الی سایر البلاد)
کتابخانه حوزه علمیه که از تاسیسات آیت الله حایریست در این مدرسه قرار دارد و
مورد استفاده و قرائت و مطالعه عموم طلاب قم است

منظره قسمت جنوبی داشگاه فیضیه و دور نمای آستانه مقدسه

و اما دار الشفا که در قدیم مستشفی و مریضخانه آستانه بوده و راه و زوار و معبر
عمومی مردم بمدرسه فیضیه و از آنجا بآستانه مقدسه فاطمیه علیها سلام در زمان آیت الله حایری
در آن بیش از حجرات تحتانی نبوده و بعد از ایشان بهمت چند تن از تجار خیر اندیش طهران
آقای نیکزاد نوتونچیان و بعض دیگر طبقه فوقانی آن با اسلوب جدید ساخته و اکنون
سوم مدرسه حوزه محسوبست و حدود پنج هجریه دارد و بالغ بر یکصد و بیست طلبه
و سه سالست که بامر حضرت آیت الله بروجر دی محدود از معبریت عامه افتاده و مخصوص
تحصیل طلاب و سکونت آنها شده است و در این زمان هم حجرات شرقی و تحتانی نویسی
بالسلوب جدید بآن اضافه گردیده و دیگر مدرسه مبارکه و عطیمه حجیه است که امروز حجت
بر تمام مدارس و شرح بنا و عظمت آن را در ترجمه پرافتخار بایش خواهم نوشت ان شاء الله تعالی
دیگر مدرسه عبدالله خان در خیابان ارم مقابل میدان آستانه است که هنوز بهمان وضع
قدیم و حجرات مرطوب محل سکونت حدود سی نفر از طلاب حوزه علمیه است
دیگر مدرسه حاج ملا صادق است در میدان میر و دیگر مدرسه مرحوم آیت الله حاج سید

صالح روحانی است و دیگر مدرسه رضویه در بازار و مدرسه جانی خان در مقابل
مدرسه قم در این شهر و تمام این مدارس مطروس از طلاب و علاقه هزاران نفر طلبه
مجرد که در مدارس جای خالی نبوده در خانه های کرایه ساکن میباشند

و رود شخصیتهای مهم علمی و سیاسی و اجتماعی جهان در قم و حوزه علمیه از اول
تأسیس آن تا فوت آیت الله حایری قدس الله تعالی عنه الزکیه

در مقدمه کتاب وعده دادیم که در این تاریخ اشاره به درویشیهای برجسته دینی
و علمی و سیاسی و اجتماعی جهان در دوران تاریخ حوزه نموده و بطور اجمال و فهرست
ترجمه بعضی از آنها را توضیح دهیم اکنون در اینجا بوعده خود وفا نموده و اطلاعات خود را در
این مورد تقدیم جامعه علم و ادب و فضل و حسب می نمایم

شهرستان قم از جهتی که مقام یکی از مشاهد مشرفه اسلامی و مدفن حضرت فاطمه
معصومه علیها سلام و حرم اهل بیت و مرکز علم و دانش بوده است از صدها سال قبل بلکه
از هزاران سال پیش محل ایاب و ذهاب (رفت و آمد) رجال و نوابغ اسلامی و سایر طبقات
مردم بوده در زمان صفویه بواسطه اینکه سالها اقامتگاه و مسکن مرحوم صدر المتعالین
آخوند ملا صدرا صاحب اسفار اربعه و شاگردان برجسته او چون جناب حکیم متاله
وقتی که کامل مرحوم محدث کاشانی ملا محسن فیض که دانشگاه و مدرسه فیضیه منسوب
بلاست با آخوند فیاض صاحب شوارق و شرح مطالع و دیگران بوده محل رفت و آمد
مردم بزرگ بوده که اگر ضبط شده بود خود کتابی میشد

از سنه ۱۳۴۰ هجری مبدی تأسیس حوزه تاکنون که ۳۳ سال از عمر این مؤسسه
گذشته است قم و حوزه علمیه مردان بزرگ و نوابغ سترگی را در علم و تقوی و سیاست و
اجتماع و غیره پذیرائی نموده که معارف آنها را از اول تأسیس حوزه تا فوت مرحوم
آیه الله مؤسس در این جا نگاشته و از بعد از فوت معظم له تا امروز در جزء دوم این
تاریخ خواهم آورد

۱- مرحوم آیه الله آقای حاج میرزا محمد رضای کرمانی در سال ۱۳۴۳ ق بمقام مشرف
و مورد تجلیل آیه الله حایری و عموم دانشمندان واقع گردید

مرحوم آیه الله حاج میرزا محمد رضا فرزند مرحوم حجة الاسلام والمسلمین حاج ابو جعفر
فرزند مرحوم آیه الله حاج آقا احمد کرمانی است که از تلامذه صاحب فصول و صاحب جواهر
بوده و بزرگترین شیخیه شهر خود حاج محمد کریم خان قاجار معاصر و شاگرد بزرگ استاد بوده اند

گویند بکر و زهر دو در درس صاحب فصول پهلوی هم نشسته و مذاکره علمی میکردند حاج
محمد کریم خان شیخی میگوید آبا اجتماع ضدین نیست اینکه میگویند در جهنم ملکی
است که نصف بدن آن از برف و نصف دیگر از آتش است مرحوم آیه الله عیفر مایه خان والا
چرا جهنم میروید در این عباد شما هم که يك حاشیه آن سیاه و دیگرش سفید است جمع اعداد
شده اگر بنظر شما جمع ضدین این باشد (مؤلف گوید) یسواد آنقدر تشخیص نمیداد که
جمع ضدین در چه صورت است

خلاصه پس از مراجعت آن بزرگوار بکرمان بنه امخالف با فرقه شیخیه را گذارده و اصل
تزعیم شیخی و بالاسری کرمان از ایشان شروع شده و کتاب بی نقطه و هم علمی در رد آن فرقه
نوشته که جناب حجة الاسلام آقای حایری کرمانی میفرمودند من آن کتاب را دیده و
افسوس میخورم که چرا استنساخ ننمودم و پس از فوت ایشان نوبت بفرزند ایشان مرحوم
حاج آقا ابو جعفر والد آیه الله کرمانی رسیده و تا آخرین نفس باریق شیطانی خود حاج
زین العابدین خان کرمانی شیخی مبارزه دینی نموده و پس از ایشان آیه الله حاج میرزا
محمد رضا با مشا ایه و تبعه او جنگیده و حتی حکم بنجاست آنها نمودند

معظم له از تلامذه برجسته مرحوم آخوند خراسانی و علامه یزدی و مراجع بزرگ دیگر
بجف و از رجال برجسته و علمی عصر خود و اول شخص و مرجع و ملجاء مردم کرمان بوده و
چنانکه اشاره کردیم چون والد ماجد و معظم خود با فرقه ضاله و ضاه شیخیه کرمان مبارزات
شدیدی نموده و از آن جماعت معذول و گمراه هم صدماتی دیده و همه را برای خدا تحمل
نموده است

شرح احوال آن جناب و خدماتش مفصل و از عهده این تاریخ بیرون است در کرمان از دنیا
رفته و قبرش مزار مردم کرمانست برای او و قبرش کراماتی درین مردم کرمان معروف است
۲- مرحوم آیه الله آقای آقا رضای مسجدشاهی اصفهانی از شخصیتهای برجسته و رجال علم
اصفهان و تلامذه میرزا مرحوم میرزای بزرگ شیرازی و مرحوم آیه الله آقا سید محمد فشارکی
و مرحوم آخوند خراسانی و هم مباحثه و رفیق شفیق مرحوم آیه الله حایری بوده و کمال
خصوصیت و صمیمیت را با ایشان داشته و آنجناب هم بسیار احترام و تعظیم از معظم له مینموده
در اوایل سال ۱۳۴۴ ق و ایدم و مورد استقبال و تکریم آیه الله و حوزه علمیه گردیده و
در مدرسه فیضیه شروع بتدریس و بمنبر افاضه و افاده بالا رفته و حدود یکسال فضا را از
مبانی علمی و بیانات متقن خود مستفیض و همواره مرحوم آیه الله حایری فصلا تلامذه خود

را توصیه و منصب بر فتن درس ایشان مبقرمود

این مرد بزرگوار و اسطوانه علمی با کمال قناعت و علمیت که حلاج مبانی اصول و فقه بوده بسیار خلیق و خوش محضر و مطایب و مزاح بوده و معروف است که وقتی در درس استاد خراسانی خود اشکال نموده و اصرار می کند مرحوم آخوند خراسانی بایشان خطاب نموده و می گوید ساکت آخوند خر. ایشان با صراحت لهجه مخصوص خود سری تکان داده و می گوید (قیدش توضیحی است) که استاد و همه را بخند می آورد. در حوزه علمیه قم تالیس از شهادت مرحوم آیه الله آقای حاج آقا نور الله اصفهانی عم معظم خود تدریس نموده و پس از آن باصفهان مراجعت و در آنجا اشتغال بتدریس و مرجعیت نموده تا از دنیا می رود

۳- مرحوم آیه الله آقای حاج میرزا محمد صادق اصفهانی از رجال علم و سیاست اصفهان است که با مرحوم حاج آقا نور الله شهید و سایر علماء اصفهان بهم آمده و تا چند ماه تکمیل جلسه درس و مباحثه داده و فضلا بر جلسه را از محضر خود بر خوردار نموده است

۴- مرحوم آیه الله آقای آشیخ محمد صادق شیرازی که از اسطوانه های علمی فارس و مراجع آن عصر و آن سامان بوده در سال ۱۳۴۷ تقریباً بمقام وارد شده و حوزه علمیه را از مقدم خود بهره مند نمودند

۵- آقای میرزا عنایت الله اخباری زاده مرحوم آقای میرزا محمد اخباری مقتول ساکن حوالی بصره که از مراجع موافق عرب بوده در سال ۱۳۴۵ قمری بمقام وارد نموده و پس از مدتی بوطن خود برگشته است

۶- مرحوم آیه الله آقای حاج میرزا محمد کفای نجل مرحوم آیه الله آخوند ملا محمد کاظم خراسانی که سالها ریاست حوزه علمیه مشهد و خراسان را عهده دار بوده و در انقلاب مشهد و مسجد گوهرشاد با مریدان شاه ظلم وقت از راه یزد تبعید به تهران و در آنجا بطور مرموز از دنیا رفته و در مشهد سیدنا عبدالعظیم الحسنی در مقبره مرحوم ناصرالدین شاه شهید قاجار مدفون گردید

این مرد شریف پس از مراجعت از مکه در سال ۱۳۴۷ هجری بمقام وارد و مورد احترام مخصوص آیه الله حابری و عموم دانشمندان واقع و در مدت توقفش در قم بین ایشان و مرحوم آیه الله حونساری مباحثاتی واقع شده که مورد گفتگوی بعضی فضلا میباشد

۷- مرحوم آیه الله علی الاطلاق در اقطار هند آقای آقا سید نجم الحسن هندی موسس

(مدرسه الواعظین) هند در سال ۱۳۴۹ قمری بمقام وارد و پس از دو روز توقف در مسافر خانه بنا بدعوت آیه الله آقای آقا نجفی مرعشی بمنزل آنجناب وارد و مورد تجلیل آیه الله حابری گردیده و بآنحضرت پیش نهاد تاسیس مدرسه الواعظین نموده و بعد از چند روز حرکت کردند

۸- مرحوم آیه الله آقای آ میرزا ابوالحسن انگلی تبریزی که اول شخص روحانی آذربایجان و مرجع تقلید آن سامان بوده بعنوان تبعید از وطن خود با مریدان وقت بمقام آمده و تا مدتی هم اقامت نمودند

۹- مرحوم آیه الله الشیخ عبدالعزیز البغدادی که از تلامذه مرحوم آیه الله آ میرزا محمد تقی شیرازی و مرجع تقلید شیعه بغداد بوده در سال ۱۳۴۹ بمقام ورود نموده است

۱۰- مرحوم آیه الله العظمی حاج سید حسن جبل عاملی صاحب اعیان الشیعه و مولفات دیگر که از مراجع عظام عصر ما در شامات و سوریا و لبنان بوده وصیت کمال و فضائی مستغنی از توصیف این حقیر است بقصد زیارت حضرت نا من الحجج در سال ۱۳۵۳ هجری وارد ایران و در تهران مورد تجلیل دولت و ملت و شاه و رعیت گردیده و برای زیارت روضه فاطمیه و ملاقات آیه الله حابری بمقام آمده و مورد تجلیل و تعظیم و استقبال همگی و مخصوص آیه الله حابری و حوزه علمیه گشته بعدیکه مرحوم آیه الله حابری تا موقع توقف ایشان محل نماز خود را و اگذار بآنجناب کرده و نهایت پذیرائی را از این میهمان عزیز نموده است

مرحوم آیه الله جبل عاملی از مردان بزرگ عالم و تقوی زمان ما بوده و برای ایشان دو نوبت تشرف بحضور حضرت ولی عصر ارواحنا لتراب مقدمه الفداء و روز قنانه رؤیه در مکه معظمه حاصل شده که این نگارنده بیا یک واسطه موثق یعنی جناب عمده الاختیار آقای حاج میرزا علی حیدری تهرانی از آنجناب در حال حیات و بعد از وفاتشان شنیدم غیر از چند نفر از علماء و موقنین دیگر که حکایت کردند و خلاصه حکایت آن که از جناب

حاج حیدری مذکور شنیدم از این قرار است

فرمود در تهران از مرحوم حجة الاسلام والمسلمین حاج شیخ اسحق رشتی فرزند مرحوم آية الله حاج میرزا حبیب الله رشتی از آنجناب شنیده و بعد در سفر یک ماه مشرف به مکه شده در مراجعت بشام آمده و خدمت ایشان مشرف شده کم و کیف آنرا بر سیدم فرمودند در زمان مرحوم شریف حسین آخرین حاکم شریف مکه و حجاز بمکه مشرف شده و در ایام موسم حج و عرفات و منی متوجه به حضرت ولی عصر امام زمان حجة بن الحسن عجل الله له الفرج گردیده و اینکه بنا بر قاعده و استفاده از اخبار و احادیث همه سال آنجناب بمکه مشرف و در میات حاج و معتمر اعمال و مناسک حج میگذارد حال شوق ملاقات حضرتش بر من دست داده و از خدا این توفیق را مسئلت نمودم و بسیار العاج کردم و لکن ایام حج گذشت و این نعمت عظمی مرا روزی نشد پس تصمیم مراجعت بعراق و شام را نموده که بیایم و برای سال بعد باین منظور مشرف شوم سپس حساب آمدن و برگشتن را نمودم دیدم صرف نمی کند که بیشتر و یا کشتی آمده و باز برای عام قابل مشرف شوم پس بنا بر این توقف گذارده و تا سال بعد ماندم و در سال بعد هم در ایام حج موفق نشدم تا سال سوم الی پنج سال یا ۷ سال در مکه مسامدم (نزدیدم در مدت اقامتی از نگارنده است) و در خلال این مدت با مرحوم شریف حسین مراد و منصوصی پیدا نموده و در گاه و بیگاه بدون حاجب و مانعی بمنزل او وارد و ملاقات مینمودم تا در سال مزبور در ایام حج استاز شریفه خانه کعبه را گرفته و گریه بسیاری نمودم از اینکه چرا تا کنون در این مدت همچو منی که عالم و سید و از مخلصین دین و آنحضرتم موفق نشدم پس از گریه زیاد برای بی توفیقی حال تفرج و گردش در کوه های مکه بمن دسته داده از مسجد الحرام بیرون آمده و از کوهی بالا رفتم چون بفراز کوه رسیدم در آنطرف کوه مرتع سبز و خرمی که هرگز مثل آنرا ندیده بودم نگریسته و تعجب کردم که در بیابان و وادی غیر دی زرع مکه این خضارت و چمن زار کجاست و چرا در این چند سال اینجا نیامده و این مکان را ندیده ام پس از فراز کوه بنشیب آمده و در میان آن چمن زار خیمه و چادر را دیدم بطرف آن آمده که جویای آن سرزمین شوم دیدم جماعتی در میان خیمه نشسته و شخص بزرگوار برای آنها صحبت میکند باینجای مطلب اورسیده که میفرمود اولاد و ذاری جده ما حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در موقع مردن تلقین ایمان و ولایت بآنها شده و باین حقه از دنیا میروند پس از اصفای این کلمه سبزی و طراوت آن زمین مرا بخود مشغول متوجه شده وقتی برگشتم بخیمه بنکرم و

و آن اشخاص و آن بزرگوارا انری از آن خیمه و مردم آن ندیده بطرف آن چمن زار متوجه شده از آنهم چیزی نیافتم خود را در پای کوه در بیابان گرم و سوزان و خشک مکه بافتم برخاستم و از کوه بالا آمده و اردم مکه شده اوضاع مکه را بطور دیگر دیدم مردم را دیدم باهم آهسته صحبت می کنند عسکرها را انکران دیدم پرسیدم گفتند (احتضر الشریف یا الشریف محضر) بعجله بطرف منزل شریف آمده دیدم کسی را راه نمی دهند امام را که می شناختند مانع نشدند وارد شدم شریف را در حال سکران دیدم و قضات و علماء چهار مذهب را اطراف او نشسته و نزدیک او بر بزرگش منهم نزدیک شریف نشستم ناگاه دیدم همان بزرگوار که در میان آن خیمه آن عبارت را فرمود برای آنجماعت از در وارد شده و بالای سر شریف نشست و با فرمود قل اشهد ان لا اله الا الله گفت و فرمود قل اشهد ان محمد رسول الله (ص) و گفت و فرمود قل اشهد ان علیاً ولی الله و خلیفه رسوله گفت و فرمود قل اشهد ان الحسن حجة الله گفت و فرمود قل اشهد ان الحسین تائیکه فرمود قل اشهد انک حجة بن الحسن حجة الله و گفت پس از جا برخاسته و بیرون رفت من که تا آنساعت که گویا از خود رفته بودم بخود آمده دیدم شریف در آخرین کلام اقرار مرده است در این هنگام علماء چهار مذهب رو بهم نموده و گفتند (ان الرجل لیهجر) شریف هذیان می گوید پس سر شریف گفت بلی از پدرم شنیدم که میگفت هر يك از پدران من که میخواهند بمیرند در موقع مردنشان همین هذیانها را گفته اند

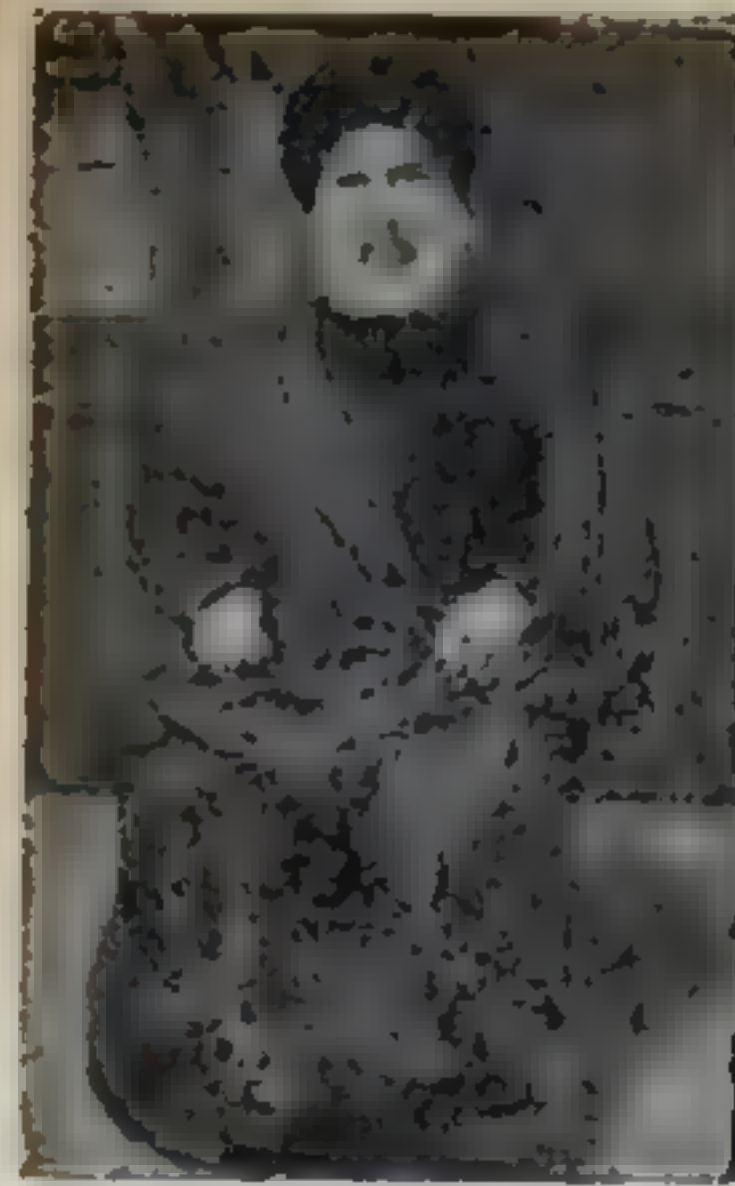
پس خوشحال شدم که خدای متعال مرا بی نصیب نگذارد و باین کیفیت دو بار آنحضرت را ملاقات کردم مرحوم آية الله حاج سیده حسن جبل عاملی در سال ۱۳۷۱ ق در شام از دنیا رفته اعلی الله مقامه و انار الله برهانه

۱۱- حضرت آية الله فی الوری آقای حاج شیخ محمد حسین آل کاشف العطاء که از مراجع عصر حاضر در نجف اشرف و مردان بزرگ عالم و کلام مناظره و صاحب قلم و بیان و تصنیفات و تألیفات بسیار است در سال ۱۳۵۰ هجری وارد بقم و بمنزل آية الله حائری نزول و از هر جهت مورد تجلیل و تبجیل آية الله واقع و در صحن مقدس منبر بسیار مهمی رفتند و پس از مدتی بنجف مراجعت نموده و تا کنون در قید حیات و بتدریس و مرجعیت عرب و تألیف اشتغال دارد

۱۲- حضرت آية الله العظمی آقای حاج سید عبدالحسین شرف الدین عاملی صاحب فصول المهمة و مراجعات و تصانیف دیگر که اکنون بمرجعیت علی الاطلاق لبنان و

و صورتی دارد و از مفاخر شیعه و پیشوایان عظیم الشان امامیه است در سال ۱۳۵۳ هجری بقصد زیارت مشهد مقدس وارد ایران و بقم نزول اجلال فرموده و مورد تقدیر و تکریم آیه الله و قاطبه علمه گشته و در مدت توقفش در قم آیه الله آقای نجفی مرعشی محل نماز خود را در صحن مقدس بایشان تفویض نموده و پس از مدتی بوطن خود لبنان مراجعت و تاکنون بزعامت شیعه جبل عامل و مبارزات بامعصیین از اهل بدع و تسنن اشتغال دارد ادام الله ظلاله علی رؤس المسلمین و منع الله الاسلام بوجوده ۱۳ - تاگور بودایی فیلسوف معروف هندی که

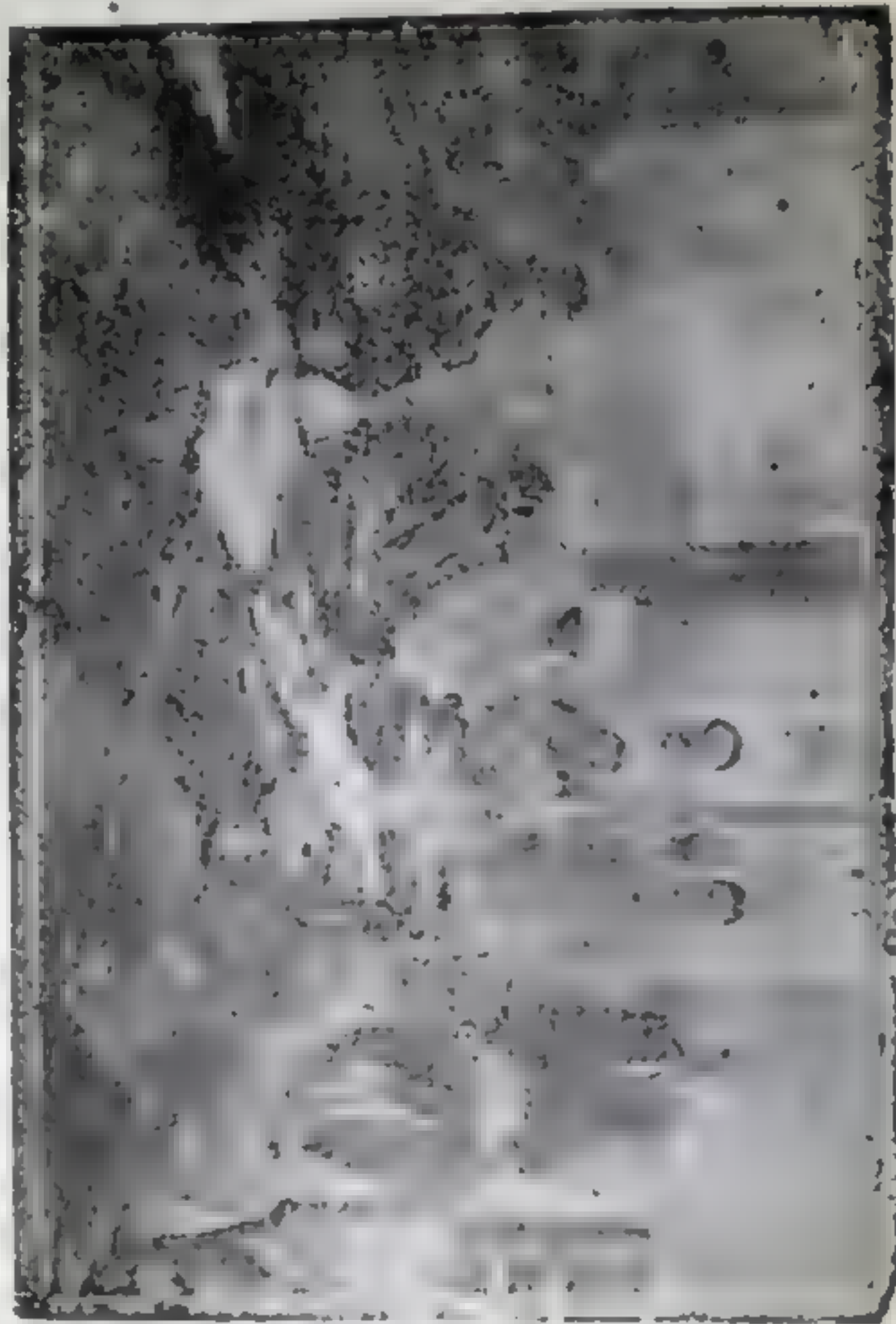

مانند گاندی پیشوا و رهبر بزرگ آیه الله حاج سید عبدالحسین شرف الدین عاملی هند مورد تجلیل و توجه مردم هندوستان بوده در سال ۱۳۵۴ هجری بقم وارد و مرحوم آیه الله حابری یکمرتبه جناب آیه الله میرزا خلیل کمره و مرحوم حجة الاسلام اشراقی را با جماعتی بدیدن او فرستاده و بار دیگر حضرت آیه الله آقای آقاسید شهاب الدین نجفی مرعشی را بملاقات ایشان اعزام فرمودند

۱۴ - جناب مولوی لقمان علی که از مستخرجین و فارغ التحصیلان مدرسه النواظین هند و از مبلغین معروف شیعه در افریقا است در سال ۱۳۵۳ ق ه بقم المعصیه مشرف و مورد احترام و تکریم آیه الله حابری واقع شده و بعد از نماز آنجناب در صحن عتیق منبر رفته و عموم مردم مخصوص اهل علم را مستفیض فرمودند

۱۵ - جناب الشریف السید محمد بن زبارة الحسنی الزیدی الیمانی وزیر امام یحیی یعنی سلطان مقتول یمن و صاحب کتاب نیل الوطر و نشر العرف فیمن بعد الالف و کتاب الامالی در سال ۱۳۵۵ ق ه با مصاحب و ندیم خود السید ابوطالب المعروف بالواعظ الیمانی وارد بقم شده و از آیه الله مرحوم ملاقات و مسائلی در انساب و غیره ستوال نموده که آنجناب امر باحضار خیرت فن نسب و غیره حضرت آیه الله آقای آقاسید شهاب الدین نجفی مرعشی فرموده و جواب مسائل و وزیر یمانی را حواله بمعظم له نموده و ایشان هم بطور اوفی و احسن که مورد قبول و تحسین وزیر مذکور شده پاسخ مسائل او را داده و مقالاتی بین ایشان رد و

قبول گردیده و بسید استاد ما آقای آقانجفی ادام الله ظله اجازه روایتی جامعی از طریق خود دادند که اکنون در کتاب اجازات آنجناب موجود است از رجال علم و دانش و مردان با فضل و قلم اسلام بوده و از مفاخر عربستان و بخصوص بلاد یمن است

مرحوم آیت الله حابری با وزیر امام حبی بنی و حضرت آقای آقانجفی مد ظله

تغیر اول و حاکم اول و دوم و وزیر امام یحیی سید مرحوم آیت الله حابری در مجلس شهر باقی قم صفر مقابل و دوم و اعظمین سومی آقای آقانجفی

۱۶ - مرحوم آیه الله العظمی آقای حاج میرزا سید علی مدرس لب خندقی یزدی که در سفر مشهد بقم مشرف و مورد تجلیل و تقدیم آیه الله حابری و حوزه عامیه گردیده است، عظم له از یسکرمه های علم و فضیلت و مجسمه های تقوی و دیانت بوده از شاگردان بزرگ و نلامذه میرز بلکه اول مرحوم آیه الله آقای آقاسید محمد فشارکی اصفهانی بوده از بعضی علماء و متون قم از مرحوم آیه الله حابری شنیدم که در باره او میفرمودند اگر آقای حاج میرزا سید علی در

نجف مانده بودند نوبت ریاست بمرحوم آخوند خراسانی و آیه الله بزدی صاحب عروة الوثقی
نمیرسید زیرا که ایشان مقدم بودند بر دیگران از هر جهت
۱۷- مرحوم حجة الاسلام والمسلمین آیه الله مجاهد آقاسید حسن مدرس شهید معروف
و وکیل مجلس شورای ملی که تا آخرین نفس در راه استقلال کشور و نوامیس دین مبارزه
نموده و جان خود را در این راه تقدیم جانان کرد

باعظمت و استقبال کم نظیر که عموم طبقات مخصوص علمای و روحانین امروز قم و حوزه
علمیه تا چند فرسخ از ایشان نموده بودند و در دم گریه و در تمام اوقات اهتمام با انجام مقاصد
و حوائج مردم داشت و حتی در بازدید از طلاب و معصّلین دانشگاه فیضیه و حوزه علمیه ساعی
را که در ایوان مدرسه نشسته بودند از باب حوائج نامه های حاجت بدست گرفته و در
گردش از هر سو جمع و آنجنابیم باروی باز قضا حوائج آنان مینمود تا پس از چند روز مراجعت
بتهران و عاقبت بامر شاه جابر و ظالم و دولت میثوم وقت تبعید بکاشمر امر و روزی شیز قدیم شده
و در آنجا بقتل صبر شهید و مدفون گردیده حشره اله مع النبین و الشهداء و الصدیقین و حسن
اولئك رفیقا

۸۱- حضرت آیه الله العظمی السید محمد علی الشیرازی بهیة الدین الشیرستانی که از نوابغ
عصر حاضر و پیگرم علم و سیاست و بیان و قلم و صاحب تصانیف کثیره میباشد و اکنون در
کاظمین علیها السلام بتالیف و تصنیف اشتغال دارند و باینکه دشمنان دین اسلام انگلیس ها از
دو چشم وینائی معرومش نمودند که بگفته آن مرد بزرگ مصری دو چشم علم و سیاست
را کور کردند آنی از تصنیف و تالیف و تدریس غفلت نموده و شب و روز خود را مصروف این
معنی داشته و دارد که اگر ادر حیات مرحوم آیه الله حایری و پس از ایشان بقم مشرف و مورد
تجلیل شده است

۱۹- مرحوم آیه الله حاج میرزا عبدالباقی معروف بملا باشی سر سلسله خانواده و فامیل
آیه اللهی شیرازی که اکنون فرزندان بزرگش جناب آقای آقاسید محمد باقر عالم آیه اللهی از
علمای شیراز و فرزندان دیگرش جناب آقای حاج سید محمد کاظم آیه اللهی در قم و
در ردیف فضلا و حوزه علمیه میباشد با احترام و اردقم شده و بتجلیل از آن هجرت نموده اند

۲۰- مرحوم آیه الله حاج سید محمد رضای شربی کلشانی معروف به پشت مشهدی و الد معظّم
آیه الله حاضر آقای آقامیرزا سید علی کاشانی استاد معاصرین قم که از رفقاء مرحوم آیه الله
حایری در سامری و درس مرحوم آیه الله فشارکی اصفهانی با هم بوده اند

۲۱- مرحوم حجة الاسلام والمسلمین حاج سید محمد امام جمعه تهران که در انریك مبارزه
در کشف حجاب محبوبیت خاصی در تهران و ایران پیدا نموده و مورد اجلال همه طبقات
شده است (فرموده بود اگر کشته شوم عیالم را بی حجاب در مجلس جشن بی حجابی نمیاورم)
۲۲- مرحوم حجة الاسلام والمسلمین حاج امام جمعه خونی ساکن تهران که از شخصیت های
برجسته روحانیت تهران بوده است و صدها نفر امثال ایشان که برای اختصار از ذکر آنان
خود داری میکنیم

و از شخصیت های سیاسی ابرار از قبیل سلاطین و رئیس الوزراء و وزراء و کلا و رؤسای
لشکر و کشوری در این مدت بسیار بقم آمده و از مرحوم آیه الله مؤسس و علماء عظام دیگر
ملاقات نموده اند چون تفصیل آنها موجب اطناب و اطاله کلام خواهد بود فقط اکتفا بآمدن
سلاطین میکنم

اول مرحوم احمد شاه سلطان معزول و جوان قاجار که بزل و سقوط او سلطنت و دولت
قاجاریه منقرض گردید و ایشان مکرر بقم آمدند یکبار در سال ۱۳۴۰ ق که برای تبریک
تاسیس حوزه علمیه قم و زیارت مرحوم آیه الله حایری بقم مشرف و ملاقات و دست بوسی
از حضرت آیه اللهی حایری نمود و در همان مجلس مورد ارشاد و نهی از منکر و امر بمعروف و
مواعظه حسنه مرحوم آیه الله حاج شیخ محمد تقی باقی واقع گردید که شرح آنرا در رساله
التقوی نگارش دادم

بار دوم برای زیارت و دستی بوسی مراجع بزرگ نجف چون مرحوم آیت الله اصفهانی و
نائبینی و شهرستانی و غیرهم مشرف شد

دوم شاه قیدر شاه (۱) پهلوی بکرات قم آمده و مرتبه در زمان رئیس الوزرائی

(۱) چنانچه از بعضی اخبار استفاده می شود شاه مزبور یکی از اعلام آخر الزمان و ظهور
حضرت امام عصر عجل الله له الفرج است زیرا تمام اوصاف مذکوره در آن اخبار در او جمع
و کاملاً منطبق با اوست از جمله دو خمر در کتاب غیبت طوسی قدس سره در ص ۲۸۴ و ۲۸۵
که مجلسی علیه الرحمه در جلد ۱۳ بحار الانوارش در علام ظهور (از غط) آورده است
این مؤلف فقیر برای بصیرت معومین و دانشمندان هر دو را از غیبت میآورم

۱- انفضل (مراد فضل بن شاذان است) عن ابی نجران عن محمد بن سنان عن ابی الجارود عن
محمد بن بشر عن محمد بن الحنفیة قال قلت له قد طال هذا الامر حتی متی قال فمرك رأسه
ثم قال انی یکون ذلك ولم یس الزمان و یکون ذلك و یموت الذخوان انی یکون ذلك

وزارت جنگیش در موقع تشریف فرمائی آیات عظام نجف بوده و در معضرات نهایش نهاد جمهوری را نموده و از بعضی از آن بزرگواران عطا خورده و مورد توبیخ و تهدید آنان واقع گردیده و چندین بار دیگر که از همه مهم تر شده در تعویل ۱۳۰۱ شمسی سال ۱۳۴۶ ق بوده که برای توب بستن و خراب کردن آستانه مقدسه فاطمیه علیها سلام و بهم زدن حوزه علمیه و روحانیت آمده ولی بمضمون کریمه (و قد بناه بذبح عظیم) خدای متعال مرحوم حجة الاسلام عالم مجاهد ربانی آقای حاج شیخ محمد تقی باقری راننده روضه مبارکه که حضرت معصومه و حوزه مقدسه علمیه نموده و بگفته آن مرحوم و بعضی از حضرات دیگر سیر آن بلا شده و بهتران تبعید و زندانی و قم و مردمش از شر آن زندیق مصون مانده است

معظم الشاه مردان مرحوم آية الله بزرگترین آنار و نمرات حوزه علمیه و مکتب حائری و اصحاب برجسته او و مؤسسه مرحوم آية الله حاج شیخ عبد الکرم حائری در امر و زرجال علمی قم و غیر آنست که هر کدام دارای مقام فضل و دانش و کمال و تقوی و غالباً حائز اجتهاد مطلق و یا مجتهد متجزی و مصنف و نویسنده نامی میباشند و تمام آنها از درس و بحث آن فقید معظم حیات آن مقام شامخ را نموده اند آية الله حائری در عصر ما از نوابع و فحول علمی چنانیست که از حوزه او مجسمه های فضیلت و اسطواناته های شرافت و مجتهدین جامع الشرائط و علماء عالی قدر و مدرسین کرام و اساتید عظام بیرون آمده است مانند وحید بهبهانی و شیخ الاسلامی و آية الله الشیرازی و شیخ الاسلامی و استاد

ولم یظلم السلطان انی یکون ذلک (ولم یقم الزندیق من قزوین) فیهنک سنورها و یکفر صدورها و یغیر سورها و یدهب سبجتها من فرمه ادر که و من حاربه قتله و من اعترله افتقر و من تابعه کفر حتی یقوم ما کبان ان یکس علی دینه و بان یکس علی دیناه

بر خردمندان و دانایان روشن و مبرهن است که از کلمه و لم یقم الزندیق من قزوین تا آخر حدیث کما و کیفاً و صف او و اعمال اوست و از این خبر واضح تر خبر دوم است که می نگارم

و روی عن النبی ص قال ینخرج بقزوین رجل اسمہ اسم بنی یسرع ان ینس الی طاعته المشرک و المؤمن یملاہ الجبال خوفاً در این خبر از اسم او هم که اسم یکی از فرزندان پیغمبر اکرم اسلام است خبر داده است و بعضیکه اسم بنی را (اسم نبی) خوانده اند اشتباه محض کرده اند و در این خبر قیام و خروج او را چنانچه در تواریخ اخیر مسطور و مشروح است قزوین فرموده اند فافهم و احفظ

المعاصرین آقا ضیاء الدین المراقی قدس الله اسرارهم که از حوزه های آنها مردان بزرگ و دانشمندان سترگی بیرون آمده است و این بنده در اینجا فهرست اسامی معظم آنان را با محل سکونتشان نگاشته و ترجمه احوال و مآثر و آثارشان را در جزء دوم این تاریخ مینگارم

شماره	اسم و شهرت	محل سکونت	شماره	اسم و شهرت	محل سکونت
۱	آقا حاج سید میرزا آقای ترابی دامغان	قم	۲۴	حاج آقا روح الله خمینی	قم
۲	آقای آسید ابراهیم مقبر تبریز	تبریز	۲۵	حاج آقا روح الله کمالوند خرم آباد	خرم آباد
۳	آشیخ ابراهیم ریاضی نجف آباد	نجف آباد	۲۶	آقای آقا ربیع الله نعمی	قم
۴	حاج سید ابوالحسن رفیعی قزوین	قزوین	۲۷	حاج سید سجاده علوی کرگان	کرگان
۵	سید ابوالحسن اسلامبولچی تهران	تهران	۲۸	آسید شهاب الدین مرعشی معروف	تهران
۶	حاج سید ابوالحسن روحانی قم	قم		به آقا نجفی	قم
۷	حاج میرزا ابوالفضل خراسانی تهران	تهران	۲۹	حاج میرزا شهاب همدانی	همدان
۸	ابوالفضل مفسر قمی قم	قم	۳۰	حاج سید شمس الدین ابهری	تهران
۹	حاج سید ابوالقاسم ققیه رفسنجان شیراز	شیراز	۳۱	مرحوم حاج سید صدر الدین صدر	قم
۱۰	شیخ ابوالقاسم اصفهانی قم	قم	۳۲	آقا ضیاء الدین خونساری	قم
۱۱	حاج شیخ اسمعیل جاپلگی تهران	تهران	۳۳	حاج شیخ عباسعلی شاهرودی	قم
۱۲	شیخ اسمعیل بهاری تهران	تهران	۳۴	آشیخ عباس تهرانی	قم
۱۳	حاج سید احمد خونساری	تهران	۳۵	آشیخ عباس انصاری همدانی	تهران
۱۴	سید احمد زنجانی قم	قم	۳۶	حاج میرزا عبد الله چهل ستونی	تهران
۱۵	سید احمد لواسانی تهران و مدینه	تهران و مدینه	۳۷	عبد الله سرابی	تبریز
۱۶	آقای حاج سید جعفر شاهرودی تهران	تهران	۳۸	آمیرزا عبد الله مجتهدی	تبریز
۱۷	حاج آقا حسن فرید محسنی اراک	اراک	۳۹	حاج میرزا عبد الله حسین صاحب الداری	قم
۱۸	آقای میرزا حسن یزدی نجف	نجف	۴۰	حاج میرزا عبد الله علی تهرانی	مشهد
۱۹	حاج سید حسن مبینی شاه عبد العظیم	شاه عبد العظیم	۴۱	جناب آمیرزا سید علی کلشانی	کلشان
۲۰	آقا سید حسن اصفهانی تهران	تهران	۴۲	آقای آخوند ملا علی همدانی	همدان
۲۱	مرحوم حاج سید حیدر طاهری خرم آباد	خرم آباد	۴۳	حاج شیخ علی اسفر صالحي	کرمان
۲۲	آقای حاج میرزا خلیل کمره تهران	تهران	۴۴	حاج میرزا علی آقای مهرابی	کرمان
۲۳	آقای حاج آقا رضای زنجانی تهران	تهران	۴۵	حاج میرزا سید علی برقی	تهران

شماره	اسم و شهرت	محل سکونت	رشته	اسم و شهرت	محل سکونت
۴۶	مرحوم حاج شیخ فضاملی	قرودین	۶۳	حاج شیخ محمد رضای طبسی	نجف
۴۷	جناب فاضل لنکرانی	قم	۶۴	آقا شیخ محمد علی عراقی	قم
۴۸	حاج میرزا فخرالدین جزایری	تهران	۶۵	حاج سید محمود روحانی	قم
۴۹	آقا سید کاظم شریعتمداری	قم	۶۶	حاج میرزا مصطفی صادقی	قم
۵۰	آقای آقا کاظم کلیایگانی	اراک	۶۷	آقا سید مصطفی خونساری	قم
۵۱	مرحوم آقای سید محمد حجت	قم	۶۸	حاج سید محمدی الدین طالقانی	تهران
۵۲	آقا سید محمد امامدیزی	قم	۷۰	حاج میرزا مهدی بروجرودی	قم
۵۳	آقای آشیخ محمد غروی	ستقر	۷۱	مرحوم آقا سید مهدی کشفی	تهران
۵۴	مرحوم سید محمد صدرالعلماء	قم	۷۲	حاج سید مهدی انگی	تبریز
۵۵	آقا میرزا محمد تقی	تهران	۷۳	آقا شیخ مهدی کوجه حرمی	قم
۵۶	مرحوم میرزا محمد نابتی	همدان	۷۴	آقای حاج سید هادی روحانی	اردسر
۵۸	مرحوم حاج سید محمد تقی خونساری	قم	۷۵	آقا میرزا هاشم آملی	نجف
۹۵	میرزا محمد تقی اشراقی	قم	۷۶	حاج میرزا هدایت وحید	تهران
۶۰	حاج شیخ محمد حسن کلیایگانی	تهران	۷۷	آقا سید بهی یزدی	نجف
۶۱	حاج شیخ محمد حسین شریعتمدار سواد		۷۸	آقا سید بهی فروزی	بفروزی
۶۲	حاج سید محمد رضای کلیایگانی	قم	۷۹	آقای آقا سید بهی اسلامبولچی	تهران

و صد ها نفر دیگر امثال آقای آقا سید حسن سریزدی و آقا سید محمد حسن مدرسی و آقا حاج شیخ عباس مستقیم و آقا شیخ محمد جابلقی و آقا شیخ محمد حسن هرمینی و حاج آقا مجتبی اراکی که ترجمه و آثار هر يك از آنها در جز دوم انشاء الله توضیح خواهم داد و صی مرحوم آیه الله حایری مرحوم آیه الله حایری اصحاب و یاران و معاضدین و وزعیم حوزه علمیه پس از ایشان معاونین جندی داشتند که در زمان ایشان قسمت عمده از تدریس خارج و کلاهای مهم دیگر را اداره میکردند و بآنها کمال و توق و اطمینان را داشته مشورت و تشریک مساعی بآنها را مفتیم میشمردند و از میان آنها با سه نفر بسیار علاقه و محبت و نظر داشت و آنها مرحوم آیه الله المعظم و سیدنا الاستاد آقای آقا سید محمد حجت کوه کمری که نسبت سببی هم با ایشان داشتند زیر ادختر عقیقه و مخدومه ایشان در منزل آیه الله زاده حایری بود و مرحوم آیه الله المعظم حاج سید محمد تقی خونساری رضوان

الله اعلم ما رحمت و کرم آیه الله العظمی حاج سید صدر الدین صدره موسوی طباطبائی در موقع و استجد در روزی صا به و نشان حضرت که آیه الله حجت و آیه الله صدر را بوضایت و رسیدگی در کارهای طلاب و حوزه تعیین و تنصیب فرمود و آیه الله حجت اظهار کرد شخص ثالثی را هم از تجار متدین منضم و شریک کند پس جناب عمداً التجار آقای حاج محمد حسین یزدی را که در کمک و اعانت بحوزه سهم بسزائی دارد اضافه فرمودند که مأمور وصول پول و وجوه مالی بوده باشد بکرو در مجلس خود نظر بآیه الله آقای حجت و آیه الله آقای صدر فرموده و گفتند من دیگر ضعیف و خسته شده ام یکی از آقایان بجای من نماز بخواند و بلافاصله فرمودند آقای حجت عوض من در جای نماز اقامه جماعت کند پس ایشان امثال نموده و تا اواخر یک که حالشان مقتضی بود تابستانها در صحن کوچک محل نماز آیه الله حایری و زمستانها در مسجد بالاسرد در کنار قبر ایشان در بقعه العلماء نماز جماعت می خواندند و روح پر فتوح آیه الله مؤسس را شاد جزاء الله عن الاسلام خیراً زعیم حوزه علمیه پس از فوت توضیح داده شده که مرحوم آیه الله حایری رحمه آیه الله حایری علیه بالینکه یاران و اصحاب برجسته ای داشت که در میان آنها چند نفر را انتخاب نموده و بآنها نظر داشت و آنها را شایسته مقام زعامت و زمامداری و ریاست حوزه اسلام و مسلمین میدانست و لکن در هنگام رحلتش جهت بعضی ملاحظات و سیاستهای حکیمانه خود شخص معین و بخصوصی را برای این مطلب تعیین فرمود جز همان موضوع وصایت که دو تن از حضرات و یکن از تجار را قرار داد چنانچه بیان کردیم

اما این موضوع مسلم و مورد اتفاق است که نسبت به حضرت آیه الله حجت رضوان الله علیه بی اراده نبود و اگر ملاحظه بعضی از امور نبود حتماً ایشان را نصب میکرد و بزمآمداری بعد از خود و این مطلب از باره از قرائن ظاهر است یکی واکذاری مجلس درس و بحث خود و دیگر تخصیص محل نماز خود بان قیام معظم و دیگر تسلیم دفتر شهریه طلاب و و بعضی از قرائن دیگر

اما ارجاع احتیاطات خود بایشان و یا دیگران از حضرات حجج اسلام قم از مدتی نشنیدم جز اینکه صاحب دیعانه الادب در کتاب خود گوید مرحوم آیه الله حایری در زمان حیاتش احتیاطات خود را به حضرت آیه الله حجت ارجاع فرمودند و الله اعلم ولی از بعضی نقل شنیدم که در موقع سوال و استفتاء از ایشان راجع با احتیاطاتشان در رجوع به حضرت آیه الله بروجرودی زعیم الشیعه و رئیسها اليوم بی نظر نبوده بلکه ارجاع فرموده بودند و بسیار متمایل و شایق

بنوقف آن معظم له در قم بودند

حاصل پس از فوت مرحوم آیت الله حایری که همه یقین بانحلال حوزه و تفرقه و پراکنده شدن طلاب برادر داشتند و گفته یکی از مراجع و حجج امروز که میگفتند ما انتظار روز بعد و دوم فوت آیه الله را هم در قم نداشتیم و میگفتیم حتماً همین روز اول ماشین ها را در مدرسه و مسجد آورده و همه را تبعید خواهند نمود زیرا بقدری سخت بر ما گرفتند که غیر از آنرا منتظر نبودیم حتی برای مرحوم حضرت آیه الله حایری که رئیس و مرجع عالی الاطلاق بود هیچ یکی از شهرستانهای ایران نگذاشتند فاتحه گرفته شود و در قم هم که مرکز ریاست و حوزه ایشان بود بیش از دو ساعت در مسجد با لاسر نگذاشتند مجلس گرفته شود فوراً بهم زده و آقایان و طلاب و غیره را با عنف و تشدد بیرون و متفرق کردند

ولکن تا یکسال تقریباً مجالس فاتحه خصوصی در منازل ادامه داشت و دولتیها تصمیم وجدیتشان بهم زدن حوزه علمیه و این عده محدود و معدود اهل علم بود و حقاً هم کوتاهی نکردند آنچه را که نکردند توانی و قدرت آنرا نداشتند که بکنند و الا مضایقه از مقدور خود ننمودند آنها خواستند مضمحل و نابود کنند اسلام و روحانیت را اما خدای عزیز و توانای دانا نخواست و ما شاء الله کلن و عالم یشالم بکرم و لا حول و لا قوة الا بالله العزیز الحکیم قال عزه اسمہ بریدون لیطفوا نور الله بافوا هم والله متم نوره ولو کره المشرکون حضرت آیات الله العظام مرحوم آیت الله حجت و مرحوم آیه الله خونساری و آیه الله صدر طاب ثراهم جلسه کردند و بابکد بگرفتند که با هم تشریک مساعی کنند و حوزه علمیه را کما کلن اداره نمایند و زحمات طاقت فرسای آیه الله حایری را کما ینبغی حفظ کنند

مرحوم آیت الله حجت رضوان الله علیه نان طلاب را چنانچه در زمان مرحوم حاج شیخ متداول و معمول بود بعهده گرفته و متکفل گردید که بهر طلبه مجرد در ماه هفت من نیم و بهر طلبه معیل بشماره عائله اش سری پنج من نان بدهد و تا هجده سال پس از فوت مرحوم حایری رسانیده و علاوه تا ۸ سال متجاوز هم بولی تقسیم میکردند تا ورود حضرت آیه الله بروجردی دامت برکاته العالی و نیز حضرت آیه الله خونساری و آیه الله صدر هم بنوبت خود متکفل تقسیم شهریه شد که ترجمه احوالشان را توضیح خواهم داد ان شاء الله

توجه و نظریه مرحوم آیه الله حایری
بمرحوم آیه الله حجت حتی بعد از وفاتش
توضیح دادم که حضرت آیه الله
حایری در میان حضرات حجج

نظر مخصوص بمرحوم آیه الله حجت داشت و از ایشان بسیار تجلیل مینمود که حتی بعضی یقین داشتند که اگر ایشان کسی را برای زعامت و زمامداری پس از خود بنخواهد تعیین کند آیه الله حجت خواهد بود زیرا احترامات حاج شیخ بایشان و نسبت سببی ایشان با آیه الله حایری و شخصیت علمی و فقاوت و موقعیت عقلی و منانت آیه الله حجت چنین ایجاب میکرد اما گفتیم که برای چند لحاظ مرحوم حایری تعیین شخص ایشان را ننمود مگر برای وصایت و تغییر ایشان را ولی بدون نظر هم بایشان نبود اگر سؤال میکردند مضایقه از اشاره و یا تصریح بایشان نمیکردم حتی بعد از وفاتشان هم در خواب و عالم رویا بمرحوم حجت توصیه میکردم

و این بنده نویسنده این ارقام و سطور يك قضیه حساس و عجیبی را که خود از توصیه مرحوم حایری بمرحوم حجت دیدم که بسیار عجیب و مورد اهمیت است شرح میدهم که خواننده کلان عبرت گرفته و غبطه بر آن مرحوم خورند و روح پرفتوحش را از اخلاص یاد و شاد فرمایند

در دو سال یا سه سال بعد از فوت مرحوم آقای حایری مؤسس حوزه مسافرتی اینجانب با طرفه نراق (مسند الرأس) فاضل نواقی و اطراف آن نمودم و خاطر ندارم ۵۸ و یا ۱۳۵۹ هجری بود ولی مسلم دانم که پیش از شهر یور ۱۳۲۰ شمسی بود در یکفرسخ و نیمی نراق به قریه خوش آب و هوایی بنام سینقان که یکی از ۷ ده و قریه اردغال است که در اخبار آخر الزمان رفتن بآن توصیه شده است رفتم

در آنجا شنیدم که میگویند در (مشهد قالی) اردغال که مدفن و مشهد حضرت شاهزاده علی الباقر فرزند حضرت امام محمد باقر علیه السلام که امامزاده مجرب و بزرگوار و روز مشهوری دارد مردیست بنام بسیار متدین و پرهیزکار و در خوبی مورد وفای آن صفحات و آبادیهاست این شخص در سال گذشته شب ۱۹ و یا ۲۱ ماه رمضان مرده و چون او را برای تجهیز و کفن و دفن برده اند بر خاسته و زنده شده و عجایی میگوید و پس از زنده شدن او تا چندین روز از دهات دور و نزدیک مردم بدیدن او میآیند

از شنیدن این حکایت بالینکه امثال آنرا شنیده و نظیر آن برای خودم اتفاق افتاده بود تعجب کردم که چگونه کسیکه مرد در مرتبه زنده شود چون دیدم غالب مردم آن ده میگویند شایق بدیدن او شدم پس مرکبی تهیه کرده و با چند نفر ناد و فرسخی به شهد اردغال رفتم و آن مؤمن را طلبیدم در حریم شاهزاده علی الباقر آمد دیدم بسیار مرد ساده و پاک است

برسیدیم بن صحبتها که از مردن تو وزنده شدنت میشتوم سحت دارد یا خیر گفت بلی درست
 گفتم تو شیخیده گفتم من چندین سال بود در دلد کهنه و مزمن داشتم که گاه گاهی
 سحر مرا ناراحت کرده و اذیت مینمود تا سال گذشته که شدت کرد در ماه رمضان و روز
 روز زیادت میشد تا در شب احیاء که از زبان و حرف زدن افتادم و حتی نفس کشیدن هم برام
 مشکل شد و عیالم با چه هابم و همسایگان یقین کردند که من مرده ام و رفتند در مسجد
 مردمیکه برای احیاء جمع شده بودند خبر کردند بیایید فلانی از دنیا رفت جنازه او را بر
 دارید مردم تابوت گرفته و آوردند مرا بلند کنند که من برخاسته و مان و بنیر طلبیدم زیرا
 باینکه چند روز بود غذا نخورده و نمیتوانستم بخورم احساس گرسنگی زیادی در خود کردم
 و باشتها و راحتی بدون درد دل و الم خوردم
 گفتم چطور شد که در دلدت خوب شد گفت بلی آنوقتیکه از زبان و نفس افتادم علام مرگ
 در خود دیدم در دلد خود گفتم ای وای امشب شب احیاء و شهادت امیر المؤمنین است و گفتم یا
 علی میخواستم امشب که مخصوص تو و شب قتل تست بمسجد رفته و خدمت کنم که اینطور
 شدم تا این را از خاطر م گذرانیدم دیدم کسی آمد گفت فلانی بیاب رویم گفتم کجا گفت نزد
 آنکسبکه در اخوانی گفتم کجاست گفت مسجد سهله با او بر اه افتادم مام عالم را ظلمانی
 و تیره و تار دیدم و خط از طرف قبه بکروشنائی دیدم که کم کم نزدیک میشد از جلو و مقابل
 خود نور و روشنائی دیدم گفتم آن نور کجاست گفت مسجد سهله است بمسجد رسیدم داخل
 مسجد شدم در وسط مسجد دیدم منبری نصب است و آقای بزرگواری را که از کثرت نور
 توانستم صورتش را ببینم دوزانو نشسته و ذوالفقار را روی زانو گذارده پرسیدم کیست این
 این آقا گفت حضرت امیر المؤمنین است عرض کردم آقا جان برات مراده اشاره بطرف راست منبر
 کرد آمد دیدم مجمعی از علماء بزرگ است که فقط در میان آنها مرحوم آیه الله حایری حاج
 شیخ عبدالکریم بزدی را که در قم زیارت کرده و دستش را بوسه داده بودم شناختم و دیدم برای
 آن آقایان درس میفرمود و صحبت میکرد با ایشان عرض کردم آقا برات مراده فرمود برو
 در قم برات از آقای آقا سید محمد حجت بگیر و بعضی از مردم دو مرتبه برات خواستم
 فرمودند همانطور که حاج شیخ گفت برو در قم از لای بکیر آنکس که مان بود فوراً مرا بر
 گردانید در راه با چند نفر رفقا بر خوردم که مرده بودند احوال بررسی کردم گفتند حال ما خوب
 است از آنها گذشته ۲۴ کوسفند بسیار جانی دادیم مشغول چرا هستند در چمن زار سبز و
 خرمی رسیدم این کوسفندان از کیست گفت از تو است و تو ۲۵ کوسفند فرستادی لکن یکی

از آنها مان رسید به درامتنزل آورد فوراً برخاستم و دیدم انری از دلد در چنانی نیست و بسیار
 گرسنه ام مردم را دیدم تابوت آورده اند و عیالاتم گریان و نالانند
 گفتم آن کوسفندان چه بود گفت بلی همه سال از ۲۵ سال پیش در روز عاشورا يك کوسفند
 کشته و آن گوشت میکردم و بفقره و بیچارگان در آن روز اطعام مینمودم یکی از سنوات غفلت
 کردم کوسفند را کشتم و گوشتش را تقسیم بین و انکران از مالکین و اغنیاء نمودم و
 بمسحتش نرسانیدم

برسیدم از او آقای حجت را میشناختی گفت نه بخدا ناآشب که حاج شیخ فرمودند
 اسم او را هم نشنیده بودم آقایان که بدیدن من آمدند پرسیدم آقای سید محمد حجت در قم
 کیست گفتند مجتهد و نایب آقای حاج شیخ عبدالکریم است در قم و جای ایشان ماز می
 خواند و درس میگوید

پرسیدم قم رفتی و خدمتشان رسیدی بانه گفت بلی رفتم و دستش را هم بوسیدم و قضایا را
 عرض کردم و برات خواستم رساله عملیه از خودشان مرحمت کردند

مولینا الامجد و سیدنا المجد و الجبر المتمد العلامة
 الکبری آیه الله العظمی السید محمد بن العالم الکامل
 آیه الله حجت کیست
 و هویت او چیست

السید علی بن السید الاعلام السید علینقی بن السید محمد الحسینی الکوه کمری اصلا از قریه
 کوه کمر که یکی از قراقرز است میباشد منشاء و تولدش تبریز مرکز استان آذربایجانست
 از سادات و خانواده های اصیل و نجیب کوه کمر تبریز است که بگفته نقیب السادات و نسابه

کبری عصر حاضر علامه فقیه حضرت آقای آقا سید
 شهاب الدین نجفی سادات کوه کمر بخصوص
 سادات حسینی آن که آیه الله حجت از آنهاست و از
 طرف مادر منسوب به آنها هستم بصحت نسب و
 شرافت حسب درغایت شهرت و در هر عصری مورد
 توجه عامه و خاصه مردم بوده اند

نسب عالی ایشان به سید اجل سید محمد
 مصری ملقب حجازی از فرزندان علی اصغر فرزند
 امام سجاد علیه الصلوة والسلام موصول و تا آن
 بزرگواری ۲۵ واسطه است

آنجناب حاوی فروع و اصول و جامع معقول و منقول و عالم عامل و فقیه کامل و محدث فاضل و حکیم ماهر و اصولی محقق و رجالی مدقق و عابد زاهد جلیل القدر عظیم الشان دارای کمالات نفسانیه عالیّه و حائز مقامات معنویه شامیه که در مضمائر مسابقه حاوی مدح معلی بوده و گوی سبقت از اکابر وقت بر بوده و از مراجع تقلید شیعه و رؤسای فرقه صوفیه اتنا عشریه و مدیر و مدیر حوزه علمیه قم صانعه الله عن العبدان گردیده بود

در ماه شعبان ۱۳۱۰ هجری در شهر تبریز متولد و در مهد تربیت پدر و حجر عصمت و عفت مادر نشو و نما نموده تا وقت تحصیل و از آن استمداد سرشار و هوش و زکاوت و ادراک و سرعت انتقال و فهم و دراکه فوق العاده بسرعت زیاده مدت کوتاهی تحصیلات مقدماتی لازمه و ادبیات معموله را مدتی در همان شهر خوانده و پس از آن فقه اصول و باضیات و معقول و طب قدیم و تجرید و مقدار وافی از علوم جدید و فیزیک و شیمی و سایر فنون متنوعه را از اجلاء علماء و اکابر دانشمندان فضلا آن شهر دیده و اغاب تحصیلات فقهی و اصولی سطوح او نزد والد معظمش بوده است

خود این بنده از آنجناب شنیدم که میفرمودند شرح کبیر موسوم بر ریاض سید علی صاحب ریاض را بتمامه نزد پدر خود در تبریز خواندم و جلدین شرح لمعه را با مطالعه تنهایی بدون اینکه نزد استاد خوانده باشم دو دوره در تبریز درس گفتم و پس از تکمیل سطوح بنجف اشرف عزیمت نمودم

والد ماجد آیه الله حجت رحمة الله علیه مرحوم
حجة الاسلام والمسلمین سید الفقهاء العاملين السید

شخصیت پدر معظم
آیه الله حجت

علی آقای کوه کمری از اجلاء علماء و دانشمندان بزرگ و از تلامذه مرحوم آیه الله حاج میرزا حبیب الله رشتی و فاضل ایروانی و فاضل شریانی قدس الله اسرارهم بوده و پس از آنکه در نجف اشرف فارغ التحصیل شده و عازم مراجعت ایران گردید مورد توجیل و تبحیل فوق العاده استاد خود فاضل شریانی قدس سره واقع شد چنانچه باجمعی از طلاب و اکابر علماء نجف تا کوفه مشایعتش فرموده و باجمعی پیشمار بلا اقتداء کرده و پشت سرش نماز خواندند و این رویه را بجز بارضوان مکان حاج میرزا رضا آقا امام جمعه تبریز طالب نراه در باره کسی معمول نمودند

باری در تبریز مشغول همه گونه و ظایف لازمه و خدمات دینیّه بوده و بسیار مجلل و بزرگوار و پس در عظمت و شخصیت او که گذشته از مقامات شامخه و فضائل عظیمه فرزندی

چون آیه الله حجت حجة اعلی حضرت حجة بن الحسن حجة الله الکبری منسوب با دست در ۲۹ محرم الحرام ۱۳۱۰ هجری در تبریز عازم کازار جنان بوده و جنازه اش را با تجلیل و احترام فراوان با آنکه در آن ایام نقل جنازه موقوف و غدن و تشییع و تظاهرات دینی ممنوع بود از تبریز نقل و حمل بقم داده و در قم تشییع باشکوهی از مسجد امام تا آستانه مقدسه گردیده و با وجودیکه چندین قبر در حجرات صحن بزرگ و کوچک و مسجد بالای سر تقدیم شد حضرت آیه الله حجت رحمة الله علیه نه پذیرفته و فرمودند برای پدرم قبر بگری میخوانم که تا کنون دست نخورده باشد یکی از خدام محترم آستانه اظهار کرد که من قبر بگرو دست نخورده برای خود گذاشته ام تقدیم میکنم پس آنرا اهداء کرد پس در همان قبریکه اکنون در هشتی و معبر مابین صحن بزرگ و کوچک مورد توجه عموم و خصوص است مدفون گردیده و تا یک هفته مجالس ترحیم در مدرسه فیضیه و مسجد بالامر و مسجد امام و مساجد دیگر با احترام و تقدیر و تعظیم خود آن مرحوم و فرزندان بزرگوارش آیه الله حجت دائر بود که خود مخلص غالباً شرکت میکردم طالب درسه و حشره الله تعالی مع اجداده الطیبین الطاهرين عائش حمید او مات سعید ا

عم معظم آیه الله حجت مرحوم علامه یکی از اعظام و بزرگان این خاندان جلیل سادات آیت الله حاج سید حسین کوه کمری مرحوم علامه وحید و نابغه فرید آیه الله الملك المجید حاج سید حسین کوه کمری فرزند محمد بن الحسن است که ماه ۲ پشت بامیر المؤمنین علی علیه السلام میرسد از علی الاصفربن الاما هزین العابدین و سید الساجدین علی بن الحسین علیه الصلوة والسلام

و ایشان برادر مرحوم سید الاعلام آسید علینقی پدر عالم کامل سید علی آقای کوه کمری پدر مرحوم آیه الله حجت است که خلاصه عموی پدر ایشان بوده باشد و راستی از جمله مفاخری که آیه الله حجت دارد اینست که عموی معظمی چون حاج سید حسین کوه کمری دارد که از نوایع علماء متاخرین امامیه در قرن سیزدهم هجری است و بگفته مجله المرشد ج ۴ ص ۲۴ در اواخر قرن سیزدهم هجری چند تن از علماء اعلام و مجتهدین عظام طلوع کردند که عالم بنور هدایت ایشان روشن گردید و دولی دو نفر مجد و بزرگواری و عمل عزیز و مساعی جمیله خود را حیات کردند و ایشان سیدنا المترجم آیه الله العظمی حاج سید حسین کوه کمری و رئیس الامة آیه الله میرزا محمد حسین شیرازی اعلی الله مقامها بودند

در قریه ارونی تبریز متولد و در عنایات نامه مادر گرامی اثر پرورش یافته و آن مخدومه صالحه در تربیت و تعذیه آن وجود مسعود کمال مراقبت و تمام مواظبت را مسکوب داشته و به نیکوتر و صف و خوشتر وجهی حسانت نمود حتی اینکه هرگز در حال جنابت او را شیر داده بلکه بعد از غسل و تحصیل طهارت شیر میداد پس از آن طهارت و اقبیه این فضایل نفسانیه و کمالات معنویه و پاکی ذات مقدس بظهور پیوست

در تبریز حضور نابغه عهد در آذربایجان مرحوم میرزا احمد مجتهد و نجل او علامه حاج میرزا الطغی امام جمعه و تلمیذ و شاگرد سید صاحب ریاض و در کریمشرف خدمت اعلام هداة صاحب ضوابط و صاحب فصول و شریف العلماء ملا ندرانی و در نجف اشرف در محضر شیخ علی بن جعفر آل کاشف الغطاء و شیخ محمد حسن صاحب جوهر و شیخنا الانصاری تلمذ نموده و بحث و مباحثات مرحوم علامه انصاری را برای تلامذه و شاگردان او تقریر میفرمود و حدود ۴۰ نفر از طلاب و فضلاء علماء نجف پای منبر تقریر و درس او حاضر میشدند مرحوم آیه الله حاج سید حسین کوه کمری عموی عزیز آیه الله حجت در انبار و گذشت و تواضع و هضم نفس نادره در هر بوده و تاکنون کمتر نظیری برای او دیده و شنیده است شنیدم از مرحوم آیه الله حاج شیخ مرتضی آشتیانی نجل آیه الله حاج میرزا حسن آشتیانی که قرین و هم بحث با مرحوم کوه کمری بوده که مرحوم حاج سید حسین کوه کمری در میان آذربایجانها و ترکها ریاست و زعامت داشت و تمام آذربایجانها و ترکهای ایران و بخصوص مرکز و حایت نجف اشرف مطیع و منقاد او بودند و ریاست فارسها با مرحوم میرزا حبیب الله رشتی بود و گاه گاهی میان بعضی از مریدهای فارس ایشان و ترکهای آن معظم نزاع و اختلاف و مشاجره میشد تا اینکه با ایشان خبر دادند که ملا مرتضی دزفولی (شیخنا الانصاری) که آن روز بآن اسم شهرت داشت درس شروع کرده پس روزی متفکرانه بمسجد هندی مجلس درس شیخ انصاری آمده و از پشت ستون اصغاء بیان و تقریر بحث و درس شیخ را نمود و حال آنکه شیخ روی زمین پای منبر نشسته و مکسب خود را تدریس میکرد پس مرحوم حاج سید حسین کوه کمری از شنیدن آن بمیان و تقریرات و بهوت مانده و بیخودانه از جای بر میخیزد و میآید و شیخ انصاری را از پای منبر بغل گرفته و بالای منبر میکذارد و میگوید شیخنا در این بالا درس بفرما و خود پای منبر ایشان منشینند پس چون این خبر بدو بدست نفر از تلامذه او آیه الله رشتی رسید با شاگردان فارس خود تمامی بر درس شیخ حاضر شده و ریاست درس و مسلمین برای شیخ مسلم و معین گردید

مجله المرشد گوید در زمان شیخ انصاری مشرف بر ریاست روحیه سیدنا المترجم و قرین وی علامه مجدد شیرازی بودند و بعد از شیخ هر دو منصفی حکومت شرعیه و متحمل رجوعات دینیه شدند و آنچه شایسته و سزاوار مقام ایشان بود از مناعت و جلالت حیلات کردند پس از اصطاع عالم و بلاد بمیدان ایشان اراده نمودند و هر گرسنه و تشنه از فاضل علم و جمیل اخلاق و بسطید ایشان مستفید و مستفیض گشتند تا آنکه سیدنا المترجم بر رحمت حق پیوست و مجدد شیرازی بر ریاست دینیه و دنیویه مستقلا قیام فرمود زهر الری گوید در ایام شیخ الطائفه انصاری صدیادریست فاضل بیعت آیه الله کوه کمری قدس الله سره حاضر میشد و لیکن آن بزرگوار تیمنا بدرس شیخ حاضر میگشت تا شیخ در گذشت پس بر ریاست دینیه مقلد و رساله های عملیه اش طبع و مؤمنین بروی مقلد شدند

و از مؤتقین تلامذه آن مرحوم شنیدم که پس از وفات شیخ ششصد و یاهفتصد فاضل بدرس او حاضر میشد و اولاد ذکوری از وی نماند و بمرض قلع مبتلا گردید ولی با وجود این تدریس را دو سال بیاسه سال ترك نکرد ۱۲۹۹ با جداد طاهرینش ملحق شد (رضوان الله علیه) احسن الودیعہ ص ۱۵۸ گوید افضل المحققین و اکمل المدققین آیه الله فی العالمین المتعمل بكل زین و المبره من کل شیء مولینا آقا سید حسین تبریزی کوه کمری قدس الله سره الشریف و نور مضجعه المنیف از اکابر علماء مجتهدین و افاضل و نقباء محققین بود خداوند علوم دین را با وداد تا بعد از اندر اس احیاء نمود و اعلام یقین را تا پس از انقطاع مرتفع فرمود دفاتر علماء بتقریراتش مزین و مداد فضلاء بتحریراتش مشرف گردید بعد از فوت محقق انصاری مرجع تلمید بلکه در اواخر عمرش مقلد مشهور و مجتهد معروف گشت رحمه الله علیه

مائزو آنرا گوید ص ۱۴۸ آقای سید حسین کوه کمری علامه اقران و محقق دوران بود در میان تلامذه بزرگ شیخ الطائفه مرتضی الانصاری عدیل حجة الاسلام میرزای شیرازی بود بعد از فوت مشارالیه مجلس درس او در نجف اعتبار بسیار بهم رسانید و در اصول و فقه اسلوبی سلس و مشیی با اقتصاد داشت بهمین جهت شاگردان وی از سایر مجتهدین بیشتر است در سفر اعلی حضرت همایونی ناصر الدین شاه بعتبات عالیات اتمه عراق علیهم السلام است بحضور مرحمت ظهور شاهانه رسید و انواع تملقات خاصه بدید

(وفات آن بزرگوار) و شمس نفس زکیه اش ظهر روز شنبه ۲۲ رجب ۱۲۹۹ هجریه غروب و در نجف اشرف در بقعه خود که معروفست مدفون گردید و سر قبرش قبه عالی بنا کردند و ابداء عصر

من جمله علامه سید محمد سعید حبیبی و فاضل بارع شیخ کساطم سی و غیر همابر وی دنا گفتند

وما کن قیس هلکة هلك واحد
ولکنه بنیان قوم تهد ما
وبفلسی برایش گفته اند

مقدار آفتاب ندانند مردمان
تانور او نکردد از چشمها جدا
آنار و ما نر مرحوم علامه دهر آیه الله حاج سید حسین ترک کوه کمری عموی پدر آیه الله
حجت بسیار که تلمیذ و شاگردش علامه شیخ حسن مامقانی قدس سره ذکر نموده و فرموده که
آنها بقدریک ظرف بزرگ مملوی که حملش مشکل باشد بود ولی بواسطه ضعف خدم و عدم
روابط در ذیل صفحات تدوین آنها صعب و ضایع گردید مگر آنچه را که از آنها موجود
است ۱- رساله فی الاستصحاب ۲- رساله فی مقدمه الواجب ۳- الغلل فی الحج تمام ۴- الاجاره
۵- الارث ۶- القضاء ۷- الصلوة ۸- الزکوة الا اینکه این دو تاتدوین نشده

و از تقریر بحث آن عالم تحریر اوثق الوسائل حاشیه رسائل شیخ انصاری که طبع شده و
علامه حاج میرزا موسی بن حاج میرزا جعفر بن میرزا احمد مجتهد تبریزی تالیف فرموده و
کتاب منتهی الاصول الی علم الاصول تالیف مولی احمد شبستری که پنج مجلد از آن را دیدم و
کتاب علامه مولی علی نهادی و غیر اینها که این کتاب گنجایش ذکر آنها را ندارد

از خصایص و مختصات مرحوم آیه الله حجت اینکه بیشتر کتب خطی و چاپی از تالیفات و
تقریرات علامه کوه کمری عموی معظم خود را داشت و از آنها استفاده نموده و بتلامیذ
و شاگردان خود افاده و افاده مینمود و بعضاً در مباحثاتش اشاره بتعقیقات آن وحید دهر
مینمود مرحوم حاج سید حسین کوه کمری گذشته از مقام علمی و فقهاتی در زهد و تقوی
و کرم نفس و حسن اخلاق و علو طبع کم نظیر و از قوه حافظه و سداد او چیز هائی نقل شده که
از خوارق عادتست رحمه الله علیه

مهاجرت آیت الله حجت بنجف اشرف مرحوم آیه الله حجت و علامه نانی کوه کمری
و اساتید و مشایخ عظام او پس از تکمیل مقدمات سطوح و فنون ادبیات و

متون متداوله سنه ۱۳۳۰ پس از گذشتن ۲۰ سال از سن مبارکش بنجف اشرف که
دارالعلم شیعه و مرکز علمیه دینیه فرقه محقه می باشد مهاجرت فرموده و در حوزه درس
سید جلیل علامه دهر سید محمد کاظم یزدی که فقیه یگانه بوده تفقه نموده و جلال و حدیث
را از سید نبیل آقای سید ابوتراب خونساری یاد گرفته و اصول و نیز فقه و حدیث و رجال

را از سید عصر خود آقای حاج ملا فتح الله شریعت اصفهانی که از نوادر امامیه است فرا
گرفته و در حوزه علمیه شیخ مدقق شیخ علی قوچانی صاحب حاشیه کفایه و شیخ علی کنابادی
و علامه وقت آقای میرزا حسین نائینی و آیه الله سید جابلق سید محمد فیروز آبادی و
وحید عصر آقای آقاضیاء الدین عراقی و دیگر ارجاء طراز اول عصر حاضر رنجها کشیده و
کنجها برده و بمقامی بس عالی ارتقاء جسته و مضبوط یگانه و یگانه گردید

وقتی بنده مؤلف از حضرت حجة الاسلام والمسلمین حاج سید علی اسفر آقای خومی
که از علمای موجه فعلی طهران و آذربایجانست در طهران از اساتید و مقام علمی مرحوم
آیه الله حجت پرسیدم فرمودند اکثر مباحثات ایشان خدمت نابغه دهر آیه الله شریعت
اصفهانی و آیه الله نائینی بوده و در درس این دو بزرگوار گوی سبقت علم و فضل و تحقیق و
دقت را از هم میکنند و در حوزه درس مرحوم آقاضیاء عراقی هم تفننا حاضر میشد فرمود
از مرحوم حاج شیخ محمد حسین اصفهانی معروف بکبانی از ایشان پرسیدم فرمودند آقای آقا
سید محمد حجت گرچه بمباحثه من حاضر نشده لکن شخص فاضل و برجسته خواهد بود

آیه الله حجت رحمه الله علیه اهل مطالعه و ریاضت و زحمت کشیدن بود وقتی
میفرومودند که من هر سه سال و یا چند سال یکمرتبه تمام کتب درسی معموله را از مقدمات و
سطوح و متون درسی معموله را بدقت مطالعه میکنم یعنی از اول جامع المقدمات الی آخر کفایه
و غیرها روی این زحمات مزاج شریفش ضعیف شده و در نجف اشرف مریم و حسب
الاحضار و الذم معظم خود عازم تبریز و در اوقات اختلال امور نجف در آن بلده اقامت
فرموده و بعد از وفات استاد بن معظمین خود علامه طباطبائی یزدی و شریعت اصفهانی
که شش ماه بیشتر زعامت و ریاست نیافت و از دنیا رفت بلاز بنجف اشرف مراجعت
فرموده و سالها حاضر حوزه اساتید دیگر خود شده و در خلال این احوال بتدریس و
تصنیف اشتغال داشته تا آنکه از حضور مجلس درس و حوزه اساتید وقت مستغنی و در مسجد
شیخ مرتضی انصاری و مقبره میرزای شیرازی با کمال استقلال تدریس و جمعی وافر
از فضلا و عبرزین و اکابر حاضر حوزه آن یگانه علامه ثانی (کوه کمری) بوده و
مجلس درس ایشان و در عداد مجالس استفاده عامیه بشماره برفته سپس در اثر هوا و آب نجف
سخت مریض شده و به یزقان و ورم کبد و (برانشیت) کسالت سینیه مبتلا و در نجف و کاظمین
و بغداد بلوازم معالجه و مداوا برداشته تا آنکه تخفیف کلی حاصل و باز بحکم ضرورت
بقصد مراجعت مسافرت ایرانرا تصمیم و در سال ۱۳۴۹ هجری وارد بلده طیبه قم صانها الله

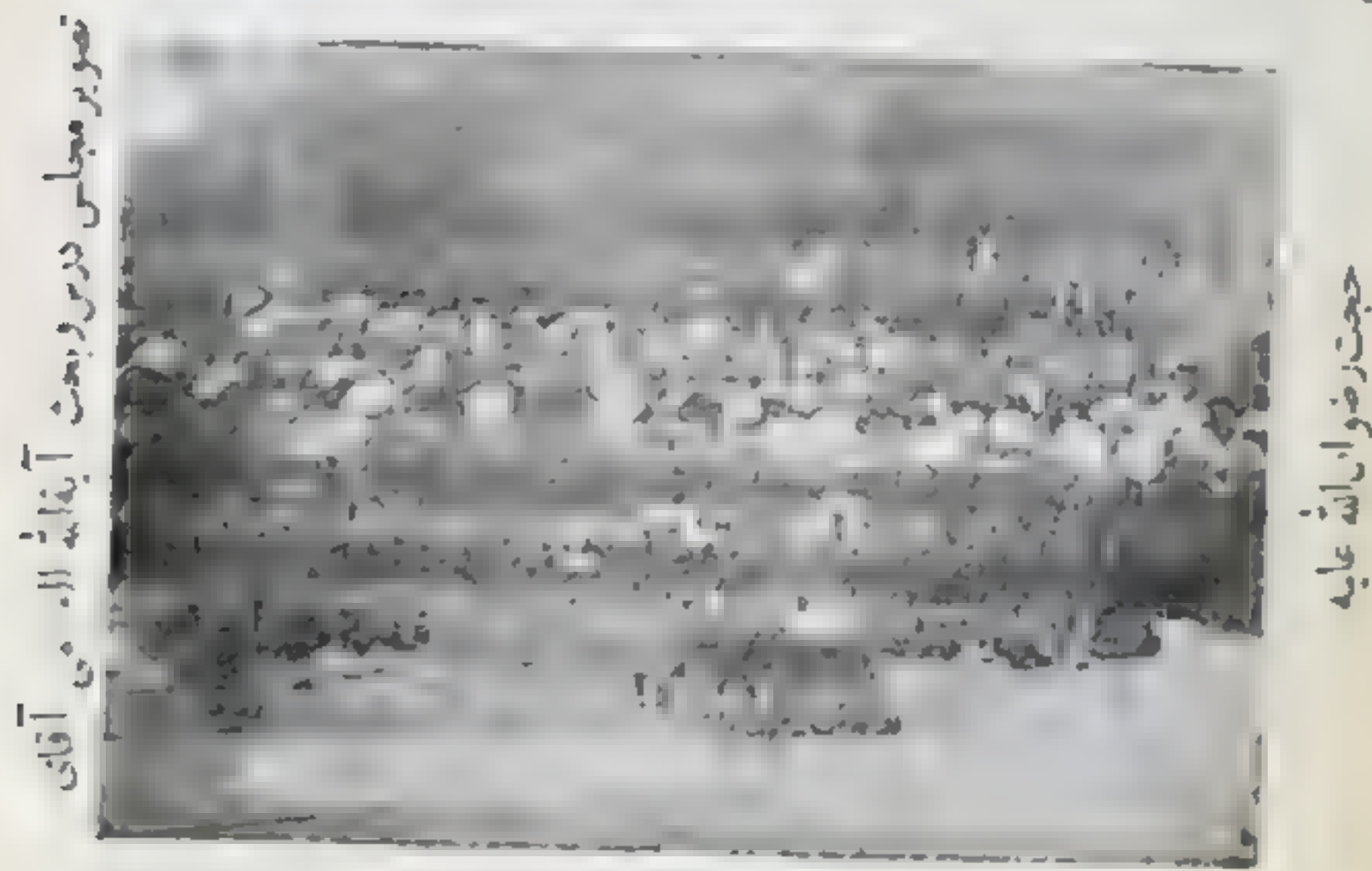

عن فتن آخر الدهر والنلاطم بوده اقامت گزیده و محل توجه مرحوم آیه الله حایری و اکابر فضلاء افاضل و مشتغلین گردیده و بتدریس سطح و خارج فقه و اصول استدلالی اشتغال داشتند تا آنکه رئیس الملقه والدين آقای حاج شیخ عبدالکریم حایری بزدی بدرد جهان گفته و صاحب ترجمه را بنماز خواندن در مسجد حضرت معصومه علیها سلام تعیین و بوصایت و نیابت او در انجام کلیه امور مذهبی چند ماه پیش از وفات خود تنصیب فرمودند چنانچه تقریر شد

مقام علمی و فقاہت و حوزه حضرت آیه الله حجت قدس السره الزکی در مقام تدریس مرحوم آیت الله حجت علمیت و شموخ فقاہت از نوابغ متاخرین بشمار میرود زیرا از حجت رجال و درایه رجالی عصر و از جهت حدیث و روایه محدث دهر و از لحاظ فقه و اصول قلیل المثال و کم نظیر بوده هیچوقت از رجال و حدیث متوالی از ایشان نشد که جوابش را حاضر نداشته باشد و هیچگاه مسئله فقهی و اصولی و فتوائی یا استفتائی برسیده نشد که بی درك جواب مرضی و حکم الله واقعی و با ظاهری را نگویند در حافظه حافظ وقت بود اگر بیست سال پیش کسی را یکبار دیده بود پس از آن مدت مدید قوفاً میشناخت و می فرمود فلانی هستی و میفرمود اگر ۲۰ سال پیش خبر برادر بچار الانوار مجلسی دیده باشم پس از بیست سال اگر عین روایت محفوظ نمیشد مضمون آن را در خاطر دارم و می دانم در کدام صفحه جلد چهار دیده ام در سرعت انتقال نادره زمان و از این حیث خلق عاده بود مجلس درس و حوزه بحث و مباحثه اش در زمان آیه الله حایری اولین حوزه درس خارج قم بود پس از ایشان و اکابر فضلاء از محضر پر فیض استفاده مینمودند

از اول ورودش در شهر قم و حوزه علمیه بناء بر تدریس و افاده و افاضه گذارد روز بروز رونق درس و حوزه اش بیشتر و داوطلبان علم و فضل و فقاہت دامن امن از خرمن علم و مبانی متقنه اش استفاده میکردند و بقدری شاخسار علم فقه و اصولش بلند بود که هر طلبه مبتدی توانای ادراک و پرواز بی آنرا داشت یا باید سالها سرتابا گوش و هوش شده و برای فهمیدن زانو بزمین زده و اصطلاحات متین و متقن علمی ایشان را نموده و تحصیل قوه و نیروی ادراک در خود کند تا بفهمد و یا از اول باید پایه سطوح و معلومات مقدماتیش در او چرفت بوده باشد تا بتواند از آن منبع علم و فضل استفاده نماید و یا سالها و مدتها در درس خارج دیگران را دیده باشد تا قابل پرواز در میدان آن یگانه فعل زمان و نایه دوران و لایق سیر در فضا آن بحر مواج و قلم زخار گردد

وقتی بر فراز منبر می نشست و یا ادریس بمقام تدریس آمده و بالتمان بر مسند تادیب و تربیت نشسته و با علامه حلی و شیخنا المفید زبان بافاده و افاضه گشوده و یا چون وحید بهبهانی و شیخنا الانصاری وارد میدان تحقیق گشته بطرزی اداه مطالب علمی و مبانی شخصی خود می نمود که جای اشکال نمی ماند و بطوری داد سخن می داد که گویا علاوه از فروع فقهی و مبانی اصولی حکمت از ییاش جاریست کمتر کسی از محضر شری بهره نمی ماند از شاگردان و تلامیذیکه نیرومند و مستعد درس و بحث ایشان بودند (رضوان الله علیه) اگر بر کسی هم اشتباه شده و در اثر عدم توجه و التفات اشکال می کرد با ممانعت جواب او را می داد و او را قانع و مفهم مینمود الا کسیکه مکابره نموده و مزاحم و مصدع اوقات دیگران و تطیل و اطاله بحث میشد او را تنبیه پدران نموده و بکلمه اینکه برو مقدمات بخوان و یا مطالعه کن و امثال این کلمات او را ساکت میفرمود و الحق و الانصاف هیچ جای اشکال نمی گذاشت و هر کس اشکال داشت اشکالش مولا داشت و اشتباه و یا عدم ادراک او و دو وقتی تامل می کرد حرف خود را پس گرفته و منفعل می شد بعدی آن فقیه کامل و عالم ربانی مسلط در اقوال و مبانی فقهیه و مؤسسين مبانی بود که کمتر نظیری برای او در متاخرین دیده می شد ششم الفقاہ و ششم الحدیثی او در نظر اقران و معاصرینش منحصر بخود او بوده و در این فضیلت هم گوی سبقت از میدانز بوده بود

حضرت رضوان الله علیه
تصویر مجلس درس و بحث آیه الله حایری
در فون مرحوم آیه الله اصفهانی خود این نگارنده برای ادراک مرتبه فقاہت واقعی و فقیه جامع الشرايط حدیث کشی را که در رجال خود از حضرت صادق علیه السلام نقل نموده برای

بسیاری از مراجع و حجت اسلام قم خواندم و خواستار کشف پرده از روی حقیقت و معنای آن حدیث گردیدم جز مرحوم آیه الله حجت دیگری حل آن معما را ننمود از آنجا ادراک مرتبه فقاہت و معدنی (بفتح) ایشان را نمودم که فقہاء امامیه رضوان الله تعالی علیہم از آن تعبیر بشم الحدیث و باشم الفقاهة میکنند

مرحوم آیت الله حجت از محدثین حضرت صادق علیه السلام در روایتیکه مرحوم علماء متأخرین برده کثی در اول رجال خود از آنجناب نقل میکند میفرماید (اعرفوا منارل شیعة بقدر ما یحسنون من روایاتہم عنانا لا ناعد الفقیہ منهم فقیہا حتی یکون محدثا قبلہ بسابن رسول الله او یکون المؤمن محدث قال بلی یکون مفہما والمفہم محدث) یعنی بشناسید مراتب و درجات شیعیان و پیروان حقیقی ما را باندازه ای که روایات را از ما خوب تحویل گرفته و خوب نقل و معنای میکنند پس بدینستیکه مافقیہ از ایشان را فقیہ نمیدانم مگر اینکه محدث باشد (بفتح) گفته شد بآن بزرگوار ابفرزند رسول خدا صلی الله علیه و آله آیا مؤمن هم محدث میشود فرمود بلی مفہم میشود و مفہم محدث است

از علماء امامیه رضوان الله تعالی علیہم بسیار اندک بوده اند که بمقام محدثیت رسیده باشند که در مقامات ایمان مقامی سر رفیع و درجه بسیار بلند است زیرا قرین ولایت است و باصطلاح اهل حدیث و کلام محدث (بفتح) کسی باشد که در آنچه غیب بر او گشوده و گوش دلش اصفاء الهام غیبی نماید و یا صدای فرشتگان قدس را بشنود چنانچه حضرات ائمه علیہم السلام تمامی محدث بوده اند محمد بن حسن صفار شیخ و استاد صدوق الطائفة در کتاب بصائر الدرجات بابی را عنوان نموده که (ان الائمة علیہم السلام هم المحدثون) و احادیث بسیاری از ایشان نقل نموده است در این موضوع

البته علماء و مجتهدین چون بر وساده آنها تکیه زده و بر مسند ایشان مینشینند باید از این معنی بی بهره نباشند زیرا نایب ایشان و مبین حکم الهی و احکام قرآن و سنن پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله هستند و اگر این پایه نرسیده باشند سامی شود از آیات متشابه و روایات مستصعبه درست استفاده نکرده حکم بر خلاف ما نزل الله و ما قاله الرسول و الائمة بدهند و مردم عوام و جاهل مقلد را اغرایجهل و اضلال نمایند و یا بداع بدعتی کنند

از علماء و دانشمندانیکه محدث بوده و دارای شم انفقاہة و الحدیث بوده اند یکی شیخنا المفید محمد بن محمد بن نعمان اکبری بغدادیست که بسیار مورد عنایت خاصه و

مخصوص حضرت امام زمان ارواحنا له الفداء بوده و آن بزرگوار در فقد او مرثیه خوانده و گریسته و روی قبرش نوشته است

لا صوت الساعی لفقدك انما
و ان غیبت فی جدت الثری
یوم علی آل الرسول عظیم
و العدل و التوحید فیک مقیم

و دیگر سید بن طاووس حلی صاحب اقبال و معج الدعوات و کشف المہجہ و تألیفات دیگر بوده که صدای اعلی حضرت ولی عصر صاحب الزمان عجل الله له الفرج را در سر داب مقدس شنیده (اللهم اغفر لشیعتنا فانهم منا خلق و امن فاضل منیتنا و عجزوا بمانا و لا یثنای فرحون لفرحنا و یحزنون لحزننا) و در علماء قرن وسط جناب مقدس اردبیلی رضوان الله علیه بوده که غالباً مشکلات خود را از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و فرزند عزیزش حضرت صاحب علیه الصلوة و السلام ستوال میکرد و پس از او جناب سید مهدی بحر العلوم که بکرات و مرات درک صحبت ولی عصر (عج) را نموده و پس از او شیخنا المرتضی الانصاری که با داشتن آن اوج علمی و کتاب اجتهادی و استدلالی مکاسب در فقه و فرائد در اصول خود داری از فتوی دادن مینمود و هر چه با و امر از میگردند میفرمود من خود را مجتهد نمیدانم تا اذن و اجازه تصدیق از مولایم حضرت صاحب الامر ارواحنا له الفداء برسد تا اتفاقاً روزی در منزلش و یا مجلس درس نشسته و اصحابی چون علامه رشتی و کوه کمری و میرزای شیرازی و آشتیانی و دیگران حاضرند سیدی با و قار از در وارد و سلام نموده و میفرماید (شیخنا ما قول فی عدة امرأة مسخت زوجها) چه میفرمائی در عده زنیکه شوهرش مسخ شده و از زی انسانی بیرون رفته باشد جناب شیخ ناملی فرموده و میگوید تا مل در جواهر نموده چنین مسئله نیافتم و در حدائق خوض نمودم ندیدم و در فلان و فلان کتاب فقهی بر نخوردم (از لحاظنیکه چون در این امت مرحومه برای شرافت و فضیلت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله مسخ و مسخ و سایر بلاهاتیکه در امت های سابقه میآمد نیاید تا فقهاء متعرض فرع آن بشوند)

پس آنسید میفرماید شیخنا ما را بک او ما نظرك) رای و نظر شما چیست شیخ انصاری می گوید سیدنا (هذا الفرع علی وجهین تارة یمسح روح تلك المرأة حیوانا تارة یمسح جماد او مالکها ذلك فان مسخ علی صورة الحيوان کالکلب و الغنیر و غیر ذلك من اقسام الحيوان فعدتها عدة الطلاق و هی ثلثة اشهر و نصف او ثلثة قروہ و ان مسخ علی صورة الجماد کالجمبر و المدر و غیره من اشباهه و مدتها عدة الوفاة و هی اربعة اشهر و عشر الا ان المیت کالجماد) تا این بیان و توضیح را جناب شیخ دادند آن بزرگوار میفرماید شیخنا انت المجتهد

انت المجتهد تاسه مرتبه و حرکت کرده و میر و ندشیح پس از رفتن ایشان متوجه شده و با صاحب بیفر مایند در بایند سیدن ایس سرعت از بی او میر و ندلکن ادرا نمی یابند شیخ ملتفت میشود که حضرت دلی عصر (عج) بوده اند و تصدیق اجتهاد او را فرموده و تصریح کرده اند پس از مرحوم شیخ انصاری از جمله کسانی که محدث و موید بوده است مرحوم آیه الله الفقیه و سیدنا الاستاد آقای حجت است که درهای غیبی بر وی گشوده و ابواب نامتناهی رحمت بر حضرتش مفتوح گردیده و گوش دلش برای اصناف هوائی و الهامات رحمانی باز و از این لحاظ بود که در تمام مدت مرجعیت و ریاست و زمامداریش ذره بر خلاف رضای خدای خود و مولینا حضرت صاحب الامر (عج) منوب غده عزیز خود ننهاد و کوچکتز قدمی که مورد رضای موالیان و اجداد خود نباشد بر نداشت و هیچگاه در امور مادی معطل نگشت

تقوی و متانت آیه الله حجت حضرت آیه الله فقیه آقای حجت در این فضیلت قدس سره هم از دیگران پیشی گرفت و در تقوی و پرهیزکاری و اجتناب از شبهات یکه تا این میدان بود و در قوای قلب و شرح صدر کسی بگردش نمیرسید و در متانت و وقار شبه الناس با جداد گرامیش بود از تظاهر گریزان و از خود نمائی مبرا و منزله از تماس و نزدیک شدن با سیاستمداران و وزرا و امراء و سفراء و کلاه متوحش و پیریشان در تمام مدت ریاست و زمامداری با آن همه نفوذ و اقتدار و محبوب شاه و دربار و وزیر و وکیل و خام و عام بودن شاه را ندید و حاضر بملاقات شاه نگشت و عذر خواه گردید و هیچگاه آرزوی دیدار نخست وزیران و رجال دیگر دوله و سیاست را ننمود و کوچکتز و کمتر انتظار توقعی را در امور دنیوی و مادی از ایشان برای خود و یادستان خود نداشت و نکرد و در این جهت در عصر ما منحصر بنفوذ بود حقیقه و انصافاً که نتوان از حق گذشت مصداق این حدیث قدسی بود (العلماء امنه الله مالم یخالطوا السلطان) بعدی متانت را حفظ کرد و لباس و قلمرو پوشید که مخالفین را بمدح و ستایش خود گویا نمود که وقتی قوام السلطنه در زمان اقتدار و ریاست و وزرائیش در هیئت وزیران درباره عظمت روح و شخصیت و موقعیت و متانت و وقار آن فقیه معظم صحبت کرده و گفت خوبست تمام روحانین و علمه ما از آیه الله حجت درس متانت و تقوی را بیاموزند این مرد از موقعی که بزعامت مسلمین و حوزه امامیه قم رسیده با کمال وجه و بزرگی مقام علمی و عملی کوچکتزین درخواست و تقاضائی را از دولتهای وقت و دولت من ننموده با اینکه همواره مستعد فرمانها و اوامر سیدانه ایشان بوده و هستیم

در افضل اعمال که برای اهل سیر و سلوک صمت و سکوتست و حید زمان بود تا چیزی سؤال نمیکردند صحبت نمیکرد مگر بضرورت آنهم قناعت و اکتفا بمختصر تر آن همین بود در مجالس درس بزرگان حضور بهم میرسانید و لکن مجسمه و قار و متانت بود با کمال صمت و سکوت اصعاه و استماع مینمود و اگر حرفی و اشکالی داشت در موقع خلوة اظهار نموده و اسناد خود را ممتنع میکرد.

حضرت حجة الاسلام حاج سید احمد زنجانی که یکی از معاضدین ایشان بود میفرمودند یکروز در مباحثه آیه الله حایری ایشان را دیدم با کمال متانت و سنگینی نشسته که گویا کوهی از وقار است اظهار ارادت نموده و گفتم چه وقت تشریف آورده اید فرمودند دو ماه است گفتم دو ماه است در قم تشریف دارید فرمودند بلی بسیار تعجب نمودم از اینکه چگونه این مرد بزرگوار راپس از دو ماه زیارت کرده ام

هر وقت یک رجل سیاسی و پادشاه بقم میآمد بر ای فرار از ملاقات و دیدار آنان بانمارض می نمود و از اندرون خانه بیرون نمی آمد و باین بهانه کسی را نمی پذیرفت از ایشان و یافورا حرکت نموده و بمسجد جمکران مسجد صاحب الامر روحی له الفداء میرفت از هوا و هوس خالی بود و سر تا پا قولا و فعلا مخالف با هوا و تظاهر و خود نمائی و ریاکاری بود که وقتی یکی از رجال برجسته سیر و سلوک که دارای مقام و فضیلت در ایمان است بقم آمد و تمام مراجع را زیارت نمود برای تقلید کردن خود در قضا و دستان خود تا بایشان رسید دلباخته شده و سر تسلیم سپارد و بناء تقلید از ایشان گذارد و خود این مؤلف از آن نته جلیل پرسیدم گفت تمام آقایان را دیدم ولی بی هوای از آقای حجت نیافتم

در حوادث بسیار متالم و متاثر میشد از ایشان سریع التاثر تر نبود در قم و همین خود بر کسانتهای ایشان میافزود ولی اگر کاری میکرد بطوری انجام میداد که کسی جز خدا و اجداد خود مطلع نشوند مگر یک یاد و نفر که وارد آن حادثه بوده اند

فاضل دانشمند آقای حاج شیخ حاج آقای مشایخی که از فضلاء تلامذه ایشان است حکایت کرد برای این بنده که وقتی در چند سال قبل در محل شهر نو و ابرقوی قم چند بهائی پیدا شده و سر و مدائی راه انداختند که منجر بزد و خورد و آتش زدن خانه و غیر اینها از آشوب ها گردید من چون در آن کوچه و محل بودم بسیار نگران بودم خدمت مرحوم آیه الله حجت رسیدم تا مراد دیدند فرمودند فلانی تو که در آن حادثه دست نداشتی گفتم خیر فرمودند راه ازین بردن آنها منحصر با آشوب و فتنه کردن نیست بهین این چند نفر بهائی

خانه کی میشینند بر و صاحب خانه را به بین و بگو خانه ات را از آن پاسب گرفته و بمن اجازه بده و لو بمبلغ زیادتری و بدیگران از مسلمانین اجازه بده گرچه بکمتر هم باشد مابه التفاوت آنرا خودم قبول دارم و میدهم ولی کسی جز شما نفهمد این موضوع ها را باین کیفیت ها امر معروف و نهی از منکر نموده و فیصل خصومات و نزاع ها میداد و کسی ملتفت نبود

همواره بر قمار و دستان خود سفارش میکرد که برای من تظاهر نکنید پارباکان تمنایید اجازه نمیداد در جراند و روزنامه ها عکسی و یا تعریف و توصیفی از او شود میفرمود راضی نیستم حتی در منابر نام من برای تبلیغات برده شود مرحوم میرزا محمد تقی اشراقی خطیب نامی و واعظ مجتهد و فعل زمان خود میگفت خودم را خسته کردم و نتوانستم آقای حجت را حاضر کنم که اجازه بدهد برای او تبلیغی در منبر بکنم باینکه فضل و کمال و تقوی و سایر فضایل و ملکات او را خوب میدانستم رخصت هیچگونه تظاهر را نمی داد خود این بنده با شاق یکی از محصلین و علاقه مندان ایشان پس از فوت مرحوم آیت الله اصفهانی خدمتشان مشرف شدیم فرمودند فلانی من راضی نیستم کسی در منبر و یا غیر منبر برای من تبلیغ و تظاهر کند و بیاناتی فرمودند و در آخر فرمودند من ریاست و شهرت را طالب نیستم من میخواهم نزد خدا بروم و سفید باشم ریاستیکه ۱۲ شبانه روز سكرات موت داشته باشد بچه کار آید (اعاذنا الله منها اللهم سهل علينا سكرات الموت و هول القيامة)

مرض تر از ایشان از دنیا و شهرت و ریاست در این زمان ندیدم اخلاصش بقدری کامل بود که نزدیک ترین مردم بایشان ادراك خلوص و معنویت او را نمینمود و روابط و توشلش با اجدادش و مخصوص با اءای حضرت ولی عصر عجل الله الفرج سیار و از قبل ایشان تأیید میشد زیرا با اینکه اطراف او که در کارهای ایشان شرکت کند چندان نداشت جز دو نفر محرر تمام کارهایش منظم و مرتب و جواب مراسلات و استفتاآت با سرعت و وقت داده میشد و بقدری نظم و ترتیب داشت که هیچکس از دستگاه او و اصحاب و اطرافیاناش گله و شکایت نداشت و هیچگاه کارها را بکسی واگذار نمیکرد بلکه خودش شخصا و رأسا انجام میداد حتی نامه ها را با دقت قرائت و فوراً مبادرت بجواب آن مینمود و آن دو محرر که مینویشتند خود باز با توجه خوانده و اگر محتاج با اصلاح بود اصلاح میفرمود و مزین بمهر و امضاء خود میکرد و از دور و نزدیک مخالف و موافق اعتراف و اذعان بنظم دستگاه او داشتند و میگفتند در مراجع اخیر کمتر کسی در نجف اشرف و در ایران وضع مرتب و منظم او را دارد

معنویت آیت الله حجت

اعلی الله مقامه

علامه کوه کمری رضوان الله علیه از حجت معنویت و باطن داری و صفاء قلب و زکات نفس و کی روح

در مناخرین کم نظیر بلکه بی عدیل و قرین بود امتیازش بادیگران از اهل معنی و باطن این بود که چنانچه اشاره کردم بسیار کثرت و باطن دار بود که اقرب اشخاص بایشان و حتی داخلی ایشان هم کمتر توجه باین فضیلت و خصیصه ایشان پیدا میکردند

پس از مرحوم آیه الله العالم الربانی مرحوم آقا شیخ محمد بهاری همدانی که از شاگردان ملا حبیبقلی همدانی که قطب العارفین و انسالکین عصر خود و متاخرین بود کسی را بمعنویت و سلوک او نیافتم با این باب که منان فقط سالك راه و عارف شاه و طارق درگاه می شناخت و میدانست آیه الله حجت کیست و چه کاره است خود این مولف قضایائی از آن سید معظم دارم که بزرگترین شاهد و برهان معنویت و صفاء اوست

پس از فوت مرحوم آیه الله قمی یکی از ارباب سلوک و عرفان که حدود صد هزار مرید و مخلص و پیرو دارد و مورد توجه و وثوق مراجع نجف و کربلا و معلى مخصوص مورد علاقه مرحومین علامتین آیه الله اصفهانی و آیه الله قمی بود حدود چهل شبانه روز در مسجد کوفه معتکف میشد و توسل بامیر المومنین علیه السلام میجوید که در میان این عده مراجع نجف و ایران با اصطلاح آنهار بر شریعت و یا پیر شریعت و با اصطلاح ما مرجع تقلید بیکه مرضی خدا و حضرات معصومین علیهم السلام باشد با و ارائه دهند پس از این مدت شبی در عالم مکاشفه یعنی میان نوم و بقیظه سید برامی بیند با وقار و نور و جمال که بر سجاده ای ایستاده برای نماز و لکن عده از اینها نوع اطراف او را گرفته و میخواستند مصلی و یا ساده را از زیر پای او بکشند میشنود که بازمیگویند دانست مرجع تقلید تو و مسلمین پس متنبه میشود و در نجف و کربلا جستجو میکند او را نمی یابد پیرسان پیرسان آینه و قم مشرف میشود و منازل حضرات مراجع رفته تا به خانه ایشان میرود وقتی اجازه گرفته و باندرون و داخلی ایشان مشرف میگردد همان سید را که طلب میکرد با همان صورت و سیرت می بیند که نشسته و در رك خود بشخصه تزریق آمبول میکند پس دست ارادت و اخلاص داده و سر اطاعت و انقیاد سپرده و چند رساله میگیرد و آقا شرط میکند که مرا معرفی نکنید و بر قنایت بگو که راضی بتظاهر و تملیف نیستم قبول این شرط را کرده بر میگردد

خود این نویسنده چندین نفر از اتباع و مریدهای او را در قم و طهران و شهرهای دیدم و پرسیدم از که تقلید میکنند گفتند ما ذون نیستیم مرجع تقلید و پیر شریعت خود را معرفی کنیم پس

از اسرار گفتند بلی از ایشان تقلید داریم ولی خود را ضعیف بنظر نمیستند
یکی از فضلا شاگردان حوزه ایشان آقای سید علی طالقانی در این باره مذاکرانی
کردند پس از سه روز گذشتن از ضایعه اسفناك فوت ایشان در یکی از مجالس ترجیم و
گفتند من شواهدی دارم از معنویت این فقید معظم و برای بنده شفاها حکایت و کتابم رقوم
داشتند که بنده متن نامه ایشان را درج میکنم

بسمه تعالی و له العز والكبرياء این حقیر بی بضاعت علی الحسینی فرزند مرحوم سید
اسحق طالقانی ساکن قزوین که نه سالست بحوزه علمیه قم مشرف هستم و سال
ورودم بمباحثه درس غوامس بحار تحقیق و شمس فلك نقاهت آنکه فلم و بیان امانت بنده از
بیان فضائل و مکارمش ناچار است اظهار عجز - الفقید السعید حضرت آیه الله آقای حاجت
کوه کمری اعلی الله مقامه نیز حاضر میشدم فقها و اصولا تا آنکه مباحث الفاظ را تمام و
بمباحث قطع رسیده برای عدم مساعدت مزاج ترك بحث فرمودند و لکن فقه ایشان ادامه
داشت تا آنکه صلوته تمام و دارد مباحثه بیع شدند و احکام در تمام نشده دعوت حق را اجابت
و عالم شیعه و بالخصوص حوزه علمیه قم را اسفناك و داغ دیده نمودند این بود ملخص
آنچه مراجع بایام بحث ایشان که در متهای اختصار قلمی شد و اما مراجع بمعنویت ایشان
آنچه برای حقیر واقع شده خوابهای چند است که بنحو اختصار عرض میشود

خواب اول قبل از ده سال ۱۳۶۲ از حالت تحریر یعنی ۱۳۷۲ قمری حقیر
بعنوان زیارت بقم مشرف و در صحن اتابکی چند مباحثه ایشان حاضر و نهایت علاقه را
بیان شیوا و ملیح و تحقیقات ایشان پیدا کردم پس از مراجعت بمحل مسکونی که دهی
است از قراقرزین بنام شاکن روزی در یکی از مجالس بعض آقایان آن حدود بودیم حضرت
حجة الاسلام آقای آقا شیخ علی اکبر فرمود آقایان گوش بدهند تا من طلاق است بگویم
حقیر در مقام اعتراض بر آمدم که خود داری کنید فرمود من فلا ترا عادل میدانم گفتم قطعاً
عادل نیست قریب پنج روز از این قضیه گذشت یکشب در عالم خواب دیدم بنده در ایوان
بلور حضرت معصومه سلام الله علیها هستم که الساعة آقای حاجت برای مباحثه خواهند
تشریف آورد یکمرتبه دیدم شخصی وارد و بمنبر رفت و لکن غیر آن شخصی است که من
محضر ایشان را ادراک کرده ام گفتم این آقای حاجت نیست گفتند اشتباه کردی همانست نظر
کردم دیدم در مجلس غیر از من و يك شیخی کسی وجود ندارد توجه کردم بمنبر عرض کردم
آقا هنوز که آقایان نیامده اند من مسئله دارم جواب آنرا بفرمائید و آن اینست اگر ما

درده عادل پیدا نکردیم چه کنیم راجع بطلاق فرمودند رجوع بقزوین کنید عرض کردم
اگر در قزوین هم عادل پیدا نشد چه باید کرد فرمود رجوع کنید بنجف عرض کردم فرض
محل محل نیست اگر در نجف هم خدا نکرده عادل پیدا نشد چه باید کرد فرمودند
موضوع طلاق الغاء می شود آن شیخ که در یسار منبر بود گفت آنوقت با ادله نفی حرج
چه باید کرد فوراً از روی غضب فرمودند خفه شو جای ادله حرج نیست من بیدار شدم ساعت
نگاه کردم دیدم از شبیه ساعت بفرج باقی است خیلی متأثر بودم که مطلب ناتمام ماند
دوباره خوابیدم در خواب دیدم من با همان شخصی که می گویند آقای حاجت است در يك
اتومبیلی قرار گرفته ایم و اتومبیل بطرف کوهی بزرگ حرکت می کند من عرض کردم
آقا مسئله من ناتمام ماند فرمود شبیه بیجاست دلیل مطلب از این کوه محکم تر است باز
بیدار شدم باز ساعت نگاه کردم دیدم دو ساعت خورده بصبح دارم خوابیدم باز در عالم
خواب دیدم همان اتومبیل حاضر است و من با آن شخص جلیل توی اتومبیل قرار گرفته ام
و اتومبیل بطرف آب صافی حرکت و آفتاب هم در وسط السماء و شعاع آن در آب افتاده
اشراق می کند عرض کردم آقا خواهش می کنم جواب مسئله را واضح تر کنید فرمودند که
دلیل مطلب از کوه محکم تر و از آفتاب روشن تر و از این آب صاف تر است عرض کردم من
اینهارا که اشارات است درست درك نمی کنم فرمودند آبا این را ادراک می کنی (عند ذوی
عدل منکم) پس بیدار شدم دیدم تقریباً یک ساعت بیشتر بفرج نمانده صبح که شد آقای آشیخ
علی اکبر نامبرده ملاقات کرده رؤیای خود را نقل کرده و گفتم خواب مزبور مربوط
باجرا بطلاق شما بود

خواب دوم پس از مراجعت از قم پس از تعطیلی بهار همان آقای شیخ علی اکبر آمد پیش
این حقیر قرار مباحثه کفایه گذاشت از جاد اول مشغول شدیم پس از چند روز بنده و ایشان را
در دهی از دهات هم جوار مهمان کردند در حالیکه کتاب همراه ما نبود ایشان مصر شدند که
که نباید مباحثه ترك شود بنده هم بر حسب تقاضای ایشان قبول و در مباحثه از حفظ واقع
شد در خواب قبلوله در خانه آقا شیخ محمد علی سلمه الله از اهل ورکرد و دو دانکه که ربع
فرسخی از محل مسکونی است در خواب دیدم که حضرت آیه الله فقید در سر درو بروی اطلاق
تشریف دارد من مثل اینکه پیر و از خود را بایشان رسانیده بعجله دست ایشان را بوسیدم عرض
کردم حضرت آیه الله شما کجا اینجا کجا فرمودند جهنت معلوم میشود دوتا شعر از شما می
برسم به بینم می دانید دو شعر خواندند که من ابد آن شنیده بودم پس از بیداری هم یادم نبود

عرض کردم نمیدانم فرمودند بیا وجود این حال چگونه از حفظ مباحثه کفایه میکنی علاوه بر اینکه مطالب از حفظ برخلاف گفته میشود این کار سبب عجب نیز در نفس تو شده و من هر دو را نمی پسندم بعد ایا حاضر از روی کتاب بکن و خیلی از خود تراشی مباحث خلافت میدی که این را مرا برای معالجه تو آمده بود عرض کردم تشکر میکنم و توبه کردم از هر دو و شروع کردم بگریه در همان حال بیدار شدم و خواب خود را قل و چند روز متعجب بر طرف نمی شد باین بیان میگفتم که این شخص جلیل القدر در توی این کوهستان نیز ارباعال خود مانده اگذار نمیکند

خواب سیم در سال سوم از تشریف این جانب بود در قم که در تنگه ملام محمود منزل داشتم هوا فوق العاده گرم و عازم بحرکت بودم ولیکن برای مخارج حرکت در فکر بودم که شاید فرشی بفروشم و حرکت کنم و بخواب قیلو لهر رفتم در عالم خواب دیدم دستی آمد در را باز کرد و سر و گردن آیه الله تعالی ای الله مقامه داخل اطاق و بقیه بدن بیرون صدازند فلانی عرض کردم بلی آقا فرمودند بیا از ما خدا حافظی کن عرض کردم چشم فرمودند عزت نفس هم میزان دارد عرض کردم نفهمیدم دست بچیب بفل کرده بیرون آوردند در حالیکه يك پنجاه تومانی در دست داشتند فرمودند بیا این پول را برای خرجی راه بشما بدهم من فوراً بیدار شدم خواب خود را برای والد و اهل خانه و خادمه نقل کردم گفتم بروم خدمت ایشان رفتم دیدم در بیرونی نشریف دارند دستشان را بوسیده خدا حافظی کردم و قتی که حرکت کردم از اطاق خارج شوم در قلبم خطور حکم کرد که خواب مشتمل بر زیاده و نقیصه میشود شاید مطلب همان بود که من موقع رفتن از ایشان زیارت کنم فوراً دیدم صدازند فلانی برو آن اطاق رفتم اطاق دیگر که خالی بود دیدم آقا میر آقا از طرف ایشان آمد يك پنجاه

تومانی در آورد عیناً مثل همان پول بود که من در خواب داده بودند بصیرت فرورفتم و ساکت شدم و این خواب را برای بعضی رفقا چند سال پیش عرض ولیکن از گفتن بخود ایشان خود داری کردم ولیکن امروز برخود فریضه میدانم ابراز معنویت ایشان را بنمایم اعلی الله درجاته و السلام علی من اتبع الهدی (علی الحسینی القزوینی ابن سید اسحق الطالقانی)

الحاصل از این مکاشفات و رؤیاهای قضایای دیگر که شاهد و مؤید معنویت مرحوم آیه الله وسیدنا الاستاد آقای حجت است بسیار و ما برای اختصار قناعت بهمین مذکورین نموده و باز در داستان رحلت ایشان و مکاشفات و اشارات خودشان بموتشان بچند روز قبل از موت توضیح دیگر خواهم داد

صبر و تحمل و برد باری قال رسول الله من کاد الحليم ان یکون نیما مرحوم آیه الله آیت الله حجت رحمت الله علیه حجت طلب متواضع در غالب خصال حمیده و اخلاق پسندیده محمود درجه اعلا را پیموده و بآخرین مرتبه آت خصلت و فضیلت رسیده بود و از جمله آن ها خصلت صبر بود که آن بزرگوار عالی مقدار علم خود را مزین بعلم و صبر نموده و در این صفت حمیده و سجدیه محموده از همه اقران و امثال و اینله نوع پیشی گرفته و تمام اقتدابه نباکان و اجداد گرام خود بنصوص امام متعین ابی محمد الحسن المجتبی علیه الصاوة والسلام نموده بود اشخاصیکه با ایشان نزدیک بودند و تماس مستقیم یا غیر مستقیم داشتند میدانند تا چه حد و اندازه آن فقید معظم آراسته بلباس صبر و پیراسته بزیور تحمل و بردباری بود زیر احوادث پس از فوت حضرت آیه الله حایری و قضایای مهمه واقع در قم و حوزه علمیه کمتر از زمان ایشان نبود بلکه بیشتر و مهم تر بود از بعض لحاظ در تمام آن رقاب و حادّه ها و فشارها و اعتراضات بقدری آن روح بزرگ ثبت قدم بخرج داد و ایستادگی کرد که اگر کوه های صبر هم بود متزلزل میشد بسیاری از رجال و اقران ایشان طاقت نیاورده شانه خالی کردند جز آن عنصر صبر و مجسمه و قار و پیکره متانت و هیکل توحید و تقوا و توکل که خود را نباخته و از میان نرفت اشخاص وارد میدانند تا چه اندازه او را شفاهاً و کتباً حضوراً و غیاباً ذیت کرده و حرفهائیکه دامن اولیاء خدا از از آن میراد پناک و خودشان لایق آن بودند می زدند و اگر خود این گرد آورنده این قضایا بخواهم آنها را با جملات نادر ایشان را تقریر کنم از مقصد برکنار رفته و خود آن بزرگوار هم راضی نباشد چنانچه در عالم حیوتش راضی نبود مخالفینش شناخته اید بلکه هر که بایشان اسائه ادب و جسارت میورزید بیشتر مورد لطف و عنایت او میگردید

آیه (وَالكَافِرِينَ وَالْغَافِلِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهِ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) را مصداق حقیقی بود و کریمه (و اصبر علی ما یتولین) را عامل واقعی (و لا تکن کصاحب العوت اذ نادى و هو مکتوم) را شاه از (و ان تمفوا قرب للفقوی) را دانه خود قرار داده بود این رویه و سجدیه مخالفین را بنوازی ارادت آورده که عقل مات و خرد مبهوت گردید خود بنده یکی از آنها که میگفت من

اگر قدرت بیایم خود و پسرش را خواهم گشت پس از مدتی دیدم متنبه شده و توبه نموده و استغفار میکرد و میگفت اگر رخصتم دهمم الاغ او را بوسه میدهم و نعلین او را بیچشم می گذارم

در تمام حملات و فشارها و اهانتها که از ناحیه (الجاهلون لاهل العلم اعداء) میدیدم خشم بابر و نمی آورد از او وسیع القلب تر و با شرح صدر تر ندیدم در بلاها صابر و در عطاها شاکر و در امور دنیوی و مادی خون سردی اعتنا و در امور دینی و اخروی متعصب و غیور و لکن داعی بر تظاهر نداشت اگر نیروی اصلاح داشت در خفاء اصلاح و اگر نداشت خود را خورده و متاثر میشد

وقتی مرحوم حاج شیخ بافتی رضوان علیه ده علاقه و ارادت تامی بایشان داشت خواست تعمیل ربه و وظیفه خود را بنماید باینکه مثل ایشان و مرحوم آیه الله حایری و پس از ایشان مرحوم آیه الله حجت مثل حضرت موسی و حضرت خضر علی نبینا و آله و علیهما السلام بود هر کدام وظیفه بخصوصی داشتند

گفت چرا شما ساکت و صابر نشسته و قیام و نهضت نمیکنی و باین پیدایشان مبارزه نمی نمایی و می فرمودند تا آخر گفتند مگر شما فرزندان امام حسین علیه السلام نیستید که قیام نمود و با دشمنان دین جنگید مرحوم آقای حجت که تاحال تمام ساکت و صامت بود و لا و نمی نمیزمود در این موقع يك جواب مختصر مفید که مرحوم حاج شیخ براساكت و قانع نمود داد فرمود بطور تبسمانه و روی باز خیر آقای حاج شیخ من فرزند امام حسن مجتبی هستم که ده سال هر چه معاویه و انبأش نمودند صبر کرد و سخنی نگفت و حرکتی نکرد تا آن حد که در مقابل او به بدر عزیزش چون امیر المؤمنین علیه السلام بالای منبر هاست و نازا گفتند از صبر و تحمل ایشان داستانهای معجز العقول و خارق عادت بسیار که باز برای اختصار از شرح آن خودداری نمودم

مرجهت آن آیه الله عظم و قال الشيخ جلیل ابی الحسن علی بن محمد السیمری
مقلدین ایشان (السفر الرابع) قال مولانا الحجة بن الحسن
المسکری علیها الصلوٰة والسلام (واما من کل من الفقهاء صائناً لنفسه حافظاً لدينه مخالفاً لهواه مطيعاً لامر مولاه فلله وامان یقلدوه) مرحوم آیه الله حجت که آن چهار صفت را کاملاً متصف و موصوف بود از زمانیکه در قم تشریف آوردند و وسیله النجاة مرحوم آیه الله علامه اول کوه کمری حاج سید حسین ترک عموی را معظم خود حاشیه نمودند و فضلاء حوزه ادراک مقام

اجتهاد و فقاہت ایشان را نمودند و بگفته صاحب بیحایة الادب مرحوم آیه الله حایری ارجاع احتیاطات بایشان نمودند کم کم دارای مقام شده تا فوت مرحوم حاج شیخ پس از ایشان جم غفیری و جمع کثیری از مقلدین حاج شیخ بایشان گرویده و روز بروز در تزايد و تضاعف گذارد تا مرحوم آیه الله اصفهانی و پس از ایشان آیه الله قمی فوت نمودند پس در آن هنگام باتمام اعراض و امساك ایشان از ریاست و تظاهرات خود بخود بالطبع والطبیعه دسته دسته از ترك و فلامس و کرد و بسیاری از عربده و افغان از ایشان تقلید نموده و ربه پیروی و تبعیت از فتاوی و نظریه های ایشان را در مسائل و احکام بگردن گرفتند به دیکه در میان مراجع در بین ترکها و آذربایجانیهام مطلق و علی الاطلاق و در بسیاری از شهرستانهای طهران و اصفهان و همدان و خراسان و غیر ذلك مقلدین بیشماری داشت و روی هم رفته پس از حضرت آیه الله بروجردی حفظه الله تعالی اولین مرجع عالم تشیع بود در ملیونها نفوس شیعه از ایشان تقلید میکردند بخصوص خواص از مؤمنین و متدینین و اهل عرفان و سلوک در هر کجا که بودند نوعاً و غالباً مقلد ایشان بودند و عدد آنها بالغ بر چند صد هزار میشد یکدسته از آنها همان هائی بودند که تابع حاج مطهر عايشه رئیس و قطب طایفه خاکسار از سلسله قراء و اهل عرفان باشند که در چند صفحه قبل در معنویت ایشان شرح توسل و اعتكاف حاجی را در مسجد کوفه و رسیدن خدمت ایشان و تسلیم شدن او را دادام

رساله های ایشان از وسیله النجاة و حواشی بر عروة الوثقی و وسیله مرحوم اصفهانی و غیر آن که مکرر بچاپ رسیده و تمام گشته در سرتاسر کشور معمول به و متداول بود حوادث و قضایای مهمه و واقعه در اثنه ۱۳۵۵ که مرحوم آیت الله حایری دار قم پس از فوت مرحوم حایری تا فانی را بدرود گفت تا سنه ۱۳۷۲ که حضرت رحلت آیه الله حجت رحلت کرد حوزه علمیه قم شاهد

حوادث دیگری بوده که از بعضی لحاظ کمتر از حوادث زمان مرحوم حایری نبوده (بلکه از بعضی جهات مهم تر بوده است) در تمام آن قضایا و حوادث حضرات مراجع و آیات عظام مخصوص زعماء حوزه علمیه و بالاخص حضرت حجت آیه الله اعلى الله مقامه با کمال متانت و ثبات قدم ایستاده گی نموده و به ارزه منفی که صبر و سکوت باشد از حوزه اسلام و روحانیت قم و ایران دفاع نموده تا ورود حضرت آیه الله بروجردی و تسلیم دادن بایشان که عنقریب آنرا شرح خواهم داد انشاء الله تعالی

حادثه اول پس از فوت مرحوم
حاجری رحمه الله علیه
اولین حادثه ای که پس از فوت مرحوم حایری
حوزه علمیه قم بخود دید فشار و تعقیب و سخت
گیری دولت ظلم وقت بطلاب بود و از زمان مرحوم حایری بیشتر اذیت می کردند
برای اینکه تمام حوزه های روحانیت طهران و مشهد و اصفهان و تبریز و جاهای دیگر
را منحل کرده بودند تنها حوزه ای که بامبارزه متقی ایستادگی میکرد حوزه علمیه قم بود
که میخواست آنرا حجت خود را حفظ و وعده خود را ایفا کرده و پیشگویی اولیه خدا
علیه السلام را بسدق آورد از آن دفاع مینمود و آنرا نگهداری میکرد

و دولت وقت تنها مشغول بر انداختن این حوزه بود و لذا از هیچ تعقیب و فشاری
خودداری نمیکرد به بهانه مختصری زندان و تبعید و بزور سر نیزه متحد الشکل مینمود خود این
نکار نه را ۲۴ شبانه روز در قم بجزر مطلبه کی و لباس روحانیت و بهانه ناروای دیگری زندانی
و در میان قطاع الطريق ها و چاقو کشان و سایر اوطاع و جنایتکاران توقیف تا مرحوم آیه الله
حجت نورالله مرقد الشریف حجة الاسلام حاج آقا حسین اثنا عشری را بطهران و شهری
فرستاده و بوسیله مرحوم آیه الله باقی وسائل استخلاص را فراهم فرمود

و پس از آزاد شدن هم باز از تعقیب و اذیت ها و ورین دو امت راحت نداشتیم تا چندین روز همه
روژه از مدرسه و شهر به بیابان فرار کرده و پناه بشاه ابراهیم و شاه جمال و جمکران و امامزاده
و غیره میاوردیم و در تمام این قضایا آیه الله حجت رویه اش رویه مرحوم حایری بود و حقا اگر
بقای حوزه علمیه قم را مرسوم خدمات و ثبات قدمها و ثبات های آقای حجت بدانیم مبالغه
نکرده باشیم زیرا اسلام است بگفته و عقیده معتقدین از حکماء و متکلمین هر چیز همان طور
که برای ایجادش محتاج به ملت بوده است برای ابقا و ثباتش نیازمند به ملت مبقیه میباشد عادت موجوده
حوزه علمیه قم علی الظاهر مرحوم حایری و علت مبقیه آن مرحوم حجت بوده چنانچه بر هیچ
منصف خیر و بصیری پوشیده و مخفی نیست معرین آقای صدر و خونساری هم دخیل بودند
صریحا ما مورین میگفتند دیگر شما چه میخواهید حاج شیخ عبدالکریم که رئیس و کل
گردان شما بود که مرد و از میان رفت شما چرا ازین نمی روید و متفرق نمیشوید بد بختها خدا را
فراموش کرده بودند که اگر حاج شیخ مرده لکن خدای حاج شیخ نمرده و نمی میرد بقرآن
اعتقاد داشتند تا کریمه و بقی و جهر بک ذوالجلال والا که ابرایخو انتدو بداند با خدا نتواند
مبارزه کنند خدای عز و بزر و توانا صبر می کند ولی وقتی بخواهد انتقام بکشد و بزند طوری
در تهر ان می زند که صدایش از جزیره موریس افریقا بلند شود (و هو اشد المعاقین فی موضع

النکال و التقمه

حادثه دوم یا فوت مرحوم حاج
شیخ محمد علی قمی و امتحان
طلاب
یکی از طرق دولت برای بر انداختن حوزه علمیه
بسط امتحان طلاب و محصلین حوزه علمیه بود و
این امتحان گرچه مورد تأسیس الوان و ذریا بنظر نمی

آمد ولیکن زیر پرده هدف دولت و فرهنگ که از مر کز دوسه منتحن میفرستاد و حضرات را
خواه و ناخواه امتحان میکرد تا غول طلاب و تسلط بر حوزه و از ریشه کشدن حوزه علمیه قم بود
در وی همین لحاظ بسیاری از فضلا و محصلین خوش استعداد را بدادن تصدیق و ورقه مدرسی
از حوزه بیرون بست های بست دولتی که هر شغل بست آزادی حتی کناسی از آن بهتر و نزد
خدا محبوب تر است دادند و ناک محصلین را باین امتحان متفرق نمودند البته این خود يك
امتحان خدائی هم بود تا خوب از بد و مؤمن از منافق شناخته شود و این همه آنات و ساعات و
شهر و سنوات برای همه هست لیمز الله الخیث من الطیب

خوش بود تا محک تجربه آید بمیان تاسیه روی شود هر که در او غش باشد
ولی عده هم ثبات قدم ورزیدند از زندانها و شهر باینهارفتن و تعقیب شدن و توهین
شنیدن و کتک خوردن نه هراسیدند و گول امتحان و ورقه مدرسه و اشغال مناصب و
بست های شیطانی را نغور و دند و چون کوه محکم با تمام آن ادا های مختلف هیزره کردند تا
خشم را بر انوی ذلت و عبرت در آوردند خدا المواتشان در رحمت و احیایشان را توفیق و نصرت
دهد آمین یا رب العالمین

یکی از آن امتحان ها امتحان ۱۳۵۸ بود از طلاب محترم که مبدل بعزاء و مصیبت
گردیده و برای چند روز در آن سال بتعویق و تاخیر انجامید و برای سالهای بعد بکلی
منحل شد

صبح روز پنجشنبه طلاب مهیا برای امتحان بودند و آن شب را تا صبح نخوابیده و
در کتابخانه فیضیه و حجرات مدرسه بمطالعه گذرانیده و خور این بنده بیک ازرقا از
اول طلب مشغول بگرفتن ختم صلوات ۱۴ هزار مرتبه بودیم و منضمین حاضر و مجلس امتحان
تشکیل که ناگاه خبر آوردند حضرت آیه الله حاج شیخ محمد علی قمی فوت نموده از رئیس
فرهنگ اجازه گرفته شد که چند روزی امتحان برای مراسم عزاء و تجلیل آن عبید معظم
تعطیل شود

پس تمام شهر و حوزه علمیه تعطیل و تشییع جنازه مهمی از آن مرد جلیل گریه دو مجالس فاتحه

روز اول از طرف حضرت آیه الله حجت ربیع از طرف حضرت آیه الله صدر روز سوم از طرف آیه الله خونساری و بعد طبقات دیگر گرفتند
 شخصیت آن مرد بزرگوار در میان اهل علم و فضل معروف و مشهور و از علماء برجسته قم بشمار میرود و تحصیلاتش در نجف اشرف در محضر مرحوم علمین آخوند خراسانی و سید یزدی و در کربلا از خواص اصحاب آیه الله میرزا محمد تقی شیرازی بوده و بسیار مورد وثوق و اطمینان آن عالی قدر و از کسانی بود که مرحوم میرزا ارجاع احتیاطات بایشان فرموده بودند

تولدش در سال ۱۲۹۹ ق واقع شده و پس از رشد و طی مقدمات مسافرت به تهران نموده و خدمت مرحوم آیه الله آشتیانی تلمذ و پس از آن در سال ۱۳۱۸ ق نجف مهاجرت و از محضر آیات عظام آنجا استفاده نموده و در سال ۱۳۲۵ ق سامری رفته و پس از جنگ بن المللی اول بکاظمین آمده و از طرف مرحوم آیت الله میرزا محمد تقی شیرازی احضار بکربلا و پس از چند مدت توقف در سال ۱۳۴۹ ق عزیمت مشهد مقدس نموده و در مراجعت قم را مسکن خود قرار داده و مجاورت

آیه الله آقای آقا شیخ محمد علی حابری قمی بقعه فاطمیه علیها سلام را اختیار و تربیت و تعلیم عده از فضلا و محصلین مشغول گردید و فضلا حوزه را عقیده این بود که پس از فوت مرحوم آیه الله حابری زعامت حوزه علمیه قم با او خواهد بود زیرا از حیث مقام علمیت و تقوی و زهد و ورع و مخالفت با هوای نفس و اطاعت مولای خود و صیانت نفس و محافظت دین کامل و سزاوار آن مقام بود لکن پس از فوت مرحوم حابری پیش از سه سال زنده نماند و در آن مدت هم مبتلا به کسالت قلبی که منجر بآستسقاء

بود تا در دو شنبه ۲۲ ربیع الثانی ۱۳۵۸ از دنیا رحلت نموده و در بقعه حابری مدفون گردید از آنرا ایشان (۱) گنایست بنام مختارات در دوره اصول بسبک جدید ۲ حاشیه بر کفایه جلدین ۳ ردبر و هایه که بطبع رسیده ۴ دیگر کتابهای در فقه و متفرقات و دیگر مسجد نو در خیابان شیخان مقابل درب قبرستان شیخان و یا باغ ملی که معروف به مسجد حاج شیخ محمد علی و یا مسجد نو میباشد قبرش در قبه العلماء قسمت بالاسر مرحوم آیه الله حابری است حادثه سوم یا فوت حکیم ربانی آیت الله سومین حوادث قم و حوزه علمیه پس از فوت حاج شیخ مهدی چکنی قمی و قضاایای مرحوم آیه الله حابری فقدان اولین میزبان ایشان شهر یور ۴۰ ... مرحوم آیه الله حاج شیخ مهدی حکیم ربانی

قمی است که معروف به یابن شهرست این مرد بزرگوار از اکابر و شیوخ علماء قم بشمار میرود و گذشته از مقام فقه و علمیت اصول و حدیث مقام فلسفه و حکمت ایشان در میان دانشمندان متأخر قم ممتاز و از همین لحاظ معروف به حکیم میباشد در ۱۲۸۰ در باده طیبیه قم متولد و تحصیلات خود را در قم و طهران و نجف نزد اساتید عظام بکمال رسانیده با مقام اجتهاد و موقعیت علمی فراوان در سنه ۱۳۲۲ بشهر دینی و مقدس خود بلده طیبیه قم مراجعت و رسماً در قم مورد توجه عموم و مجری احکام و حدود و قصاص و قضا و غیره گردیده و شرا بخوار و زانی را حدود دیگران از مرتکبین منافی راننیه مینمود

مرحوم آیه الله حابری در ورودش از اراک بمنزل ایشان نزول فرمود خلاصه این مرد بزرگوار بودانی که این نگارنده دوسه مرتبه توفیق شرفیابی محضرش را درک نموده و بهر معنی از مصادیق (عالم الذی یدکر کم المرزیه) بود در قدس و تقوی و زهد و ورع عالم و عمل صفات و وفا کم ... در این اشان کرامانی برای او قتل میکنند

یکی را آیه الله است برکت و شرف ایشان بود که غالباً بهر آیه الله حاج شیخ مهدی قمی مریض صاحب دردی ویران و ... در مدینه شریف قم نوعاً عقرب گزیده و مار گزیده را خدمت ایشان می ... اکثر و بیادست خود را بموضع نیش و درد گذارده فوراً سم بیرون آورده و آن شخص متلاً از ... نجات پیدا میکرد

... در این اشان کرامانی برای او قتل میکنند

ماشین شوهر ایشان را می بیند و اجازت سوار شدن را نمیدهند و میگویند این آخوند را سوار نمیکنم مگر من ماشین پنجره شود هر چه اصرار می کنند این مرد عالم ربانی و حکیم الهی و قید و مجاهد جامع است آنرا ندانند میگویند هر که باشد آخوند است سوار نمیکنم تا عاقبت بشفاعت مدیر کار از دیگران با کمالی میلی و بی اعتنائی و اهانت و جسارت ایشان را سوار میکنند تا در مورد خورج خورت اسفهان اتفاقاً ماشین پنجره می شود و ماشین های آن روز چون نوعاً کهنه بود و سالهای متعددی در خارج اروپا و آمریکا کار کرده بود و طایر هایش فرسوده و پوسیده شده بود با آن راهای خراب ایران زیاد پنجره و میوه میشد مخصوصاً اجانب و بیگانگان در دشمنان و دشمنان روحانین و روحانیت اسلام این نحو ماشین های شکسته را تعمیل ایران کرده بودند با القاء این کلمات برای نابود کردن اهل علم و روحانین و مردم (عوام کالانعام) و هیچ رعاع فکر نمیکردند این تبلیغ ها از پنجره کی بیرون می آید و فوراً در تحت تاثیر تبلیغات شوم دشمنان اسلام واقع شده و این جملات را تکرار میکردند

در مورد خورج و ماشین که ماشین پنجره شد و فریاد هتاک را گدارد که نگفتم آخوند سوار نمیکند ماشین پنجره می شود می گفتند این فلانست این مجتهد است دیدید عاقبت پنجره شد من از اینجا به دور او را سوار نمیکند در همین بیابان خواهم گذارد مردم دیگر که عوام بودند با ادهم عقیده گردیدند تمامی مسافری را پیاده نمودند که پنجره ماشین را بگیرند آقای حاج شیخ مهدی بکناری نشسته با بعضی از خواص و مریدهای خود و مسافری دیگر هم متفرق شدند شاگرد ماشین مشغول گرفتن پنجره و اصلاح بودند و شوهر برای قضاة حاجت بطرفی رفته بود که ناگاه فریاد زدیناید و مرا دریاید که ماری مرا در این تاریکی شب گزید و دور او را گرفتند و می فریاد کرده و از این پهلویان پهلومی غلطید و ناله میکرد بدن او درم کرده و مشرف به موت شد همه مسافری پریشان شدند که در این ظلمت شب میان این بیابان بر خطر از مار و گزند کان دیگر و زردان و راه زنان و مردن شوهر چه کنند

همه فهمیدند که این بلیه شوهر در اثر اهانتها و جسارتی او بمقام مقدس آن عالم جلیل القدر است پس او را بمحض ایشان آوردند در حالیکه آثار مردنش ظاهر بود و عرض کردند او را به بغشای و صرف نظر فرما فرمودند او را بخشیدم جلوی من گذارید دست مبارک خود را بر بدن و موضع درد و نیش مار گذارد فوراً از جای حرکت و حالش خوب

شد و روی دست و پای ایشان افتاده و بوسه داد و معذرت خواهی ها نموده از مریدهای قرص و خواص ایشان شده و ناظم نهایت احترام و تجلیل را مرغی داشت و دانست تمام آن حرفها تبلیغات مسموم بیگانگانست درباره علماء و روحانین

مرحوم حاج شیخ مهدی بسیار متعصب و غیور بود و همین باعث کسالت مسکته ناقصه ایشان شد چون رفیقش مرحوم حجة الاسلام باقی که در شنیدن قضایای مسجد گوهر شاد مبتلا بسکته ناقصه گردید تا از دنیا رفت

ایام تابستان را برای هوا خوری و ییلاق بمحلات تشریف می بردند سال ۱۳۶۰ هجری بود که در محلات از دنیا رفت و جنازه اش را با تجلیل و احترام شایان ناظم تشییع نموده و در بقعة العلماء قسمت باین پای آية الله حابری دفن کردند و چون ایشان در تأسیس حوزه علمیه قم و هم کاری با مرحوم حابری بی سهم نبودند مختصر ترجمه او را نگارش دادم رحمه الله علیه

و از قضایاییکه در همین سال اتفاق افتاد و نفع آن برای اسلام و مخصوص حوزه علمیه قم کمتر از نفع آفتاب بر ذرات نبود قضیه شهر یور ۲۰ و شعبان ۶۰ هجری بود که مفتقین کثیف و نجس آمدند و ایران و حوزه اسلامیت و علم را از وجود منوعوس و پلید عنصر کثافت و نجاستی تطهیر کردند و همان کسیکه تمام همتش از میان بردن قرآن و اسلام و آثار دیانت و روحانیت بود خائفاً و جلا فرار را بر قرار اختیار و رهسپار وادی برهوت و بیابان نیستی موریس گردید

و حوزه علمیه قم پس از ده سال فشار و تعقیب از جنگال مأمورین پست و اخلاص و بساط امتحان و یادام فریب و اغوا بهم خورد و مؤمنین از هر گوشه و کنار بیرون آمده و سر بآستان قم گذاردند و کم کم حوزه از خمول و خمود بیرون آمده و محصلین رو بتزاید گذاردند و از پاسد تقریب پنج هزار نفر امروز رسیدند

قضایای آن سال بسیار و کنایاتی گذشته از جزایر و مجلات درباره شهر یور ۲۰ نوشته شده هر کس طالب است بآن ها رجوع کند

یکی از مراجع بزرگ قم که اکنون حوزه علمیه باز بینده است میفرمود وقتی که از حرم بیرون آمدم در خیابان ارم بعد از نماز ظهر و عصر بود دیدم یارو را که سرگردان و متحیر و بیچاره آواره ماشین نشسته و در باصفهان می رود بطوری از حرکات و ستم های او عصبانی بودم که اگر پیاده می شد کله او را می کندم و تمام مردم آن طور بودند

الحاصل دولت ظلم و ستم او که مولود ناد بود چون با درفت ولی بدعتها و جنابتهای او
نرفت هنوز سرهای برهنه زنان و لباسهای خلاجی مردان و ووالی هزارها بدعت او را
بامن و تفرین یاد میکنند چنانچه پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله میفرماید (من سن سنة سیئة
فله و من عمل بها)

حادثه آب در قم و از میان رفتن یکی از حوادث دیگر قم که نفش برای اسلام و
مشروب خانه ها حوزه علمیه و بلده طیبه قم بسیار بوده حادثه آب
بود که در ۱۳۶۱ واقع شد شهر مقدس و مذهبی قم بلحاظ اینکه از قدیم مسکن صاحب اهل ایمان
و تقوا بود کمتر در آن منکر دیده میشد زیرا حرم اهل بیت و مدفن علیاحضرت فاطمه
معصومه سلام الله علیها بود مجاورین آن تمام شیعه و اهل عبادت و پرهیزکاری بودند تا وائل
آن ذنوب قزوینی که منکرات معروف و معروف ها منکر گردید و بدعتها ظاهر و دارالایمان
های ایران دارالافتق و الفجور گردید آستان ملت پاسبان اعلی حضرت نامن الحجج علیه
الصاوة و السلام هدف توپ و مسلسل و روزه مقدسه فاطمیه قم مورد همله و هتک آن جنایتکار
گردید شرب و خمر و مسکرات در همه جا غلظت و در شهر دینی و علمی و مقدس قم هم رسمی
و حتی در خیابان حضرتی در مجاورت آستانه مقدسه مشروب فروشی بازو اشاعه
فحشاء میشد

مردم غیور و متعصب مسلمان از این موضوع بسیار متأثر ولی جلالت داشتند جز سکوت
نامرحوم حاج شیخ محمد تقی باقی همان مردمی که تا قیام بود کسی جرئت برایش نداشت
نداشت فحشاء از جنابتهای دیگر چون شرب مسکرات بنا بوعده خودش پس از فرار آن عنود
بقه آمده از دایره بودن این اماکن فساد بسیار متاثر و مکران حضرت حجج اسلام و مراجع
آن روز را احضار و با آنها صحبت فرمود اگر نمی توانید مبارزه کنید با این منکر قبیح که
در پیش چشم همه شما حضرت معصومه علیها سلام رائج است با وجوهاتی که نزد شما میآید
جلوگیری کنید بخرید آنها را در میان چاه بریزید که کسی نخورد و زیر خود ندان
میدانید که یکی از مصارف وجوهات بریه جلو گیری از منکرات و فحشاء است ولو باین
طریق باشد

و بعد فرمود شما باید در زعامت مسلمین نمی خورید شمانها باید نماز جماعتی بنخوانید
و درسی بگوئید انشاء الله بیاری خدا خودم آنها را از میان بر میدارم گفتیم بچه طریق
فرمود بعضی از جوانان و دانشمندان این شهر را نعره می ککنم که شما رعیت حضرت

معصومه علیها سلام هستید چه جواب پدر و جدش را خواهید داد اگر به پرسند چگونه
با بودن فاطمه مامشروبات صرف شده و عاتاً جنایت و فحشاء میشود اگر گفتند چه کنیم می
گویم عرق و شراب و کلیه مسکرات در اسلام مالیه ندارد و وجود و ارمی هم نباید تجاوز
از احکام اسلام در کشور اسلامی کنند بریزید و این دکانهای مشروب فروشی را آتش زده
و از بین ببرید

این جملات را با بسیاری از مردم فرمودند و روز شنبه بود که حرکت به حضرت عبدالعظیم
علیه السلام کردند فردا یکشنبه آن میان قمی ها و معالیه ها در سر آب نیم در دلجان و
معالات نزاع و چون بنا بود شش روز آب بطرف قم و پنج روز در آن اراضی صرف شود چند
نفری از ارباب های اراضی چون صدرالاشراف معالیه و سرهنگ نیم وری بعکس نمودند
و بلکه آب را بکلی بر روی قم بستند از این جهت باغات و مزارع قم خشکیده فریاد مردم بلند
بالاخره کار بالا کشید تا همه رعینهای قم اعتصاب و با مردم دیگر هم دست بنماز جماعتی
آقایان حمله بردند و حتی سجاده ها از زیر پای آقایان کشیدند مرحوم آیه الله حجت با
مرحوم آیه الله خونساری و حضرت آیه الله صدر و آقای فیض و دیگران مجتمع تا فکری
برای مردم بینوا کنند راستی آستان قم در آن روز ناظر انقلاب مهمی بود

یکی از حضرات و عاظم معروف در میان آن مردم بیچاره فریاد زد مردم چرا جماعتی
را بهم می زنید باید شما در این مواقع بخدا و نماز متوسل شوید و اگر بنخواهید انقلاب
کنید که نتیجه بگیرید پس بریزید شرابها را بهم زنید که در این شهر دینی شما بر
علیه قرآن و مقدسات مذهبی اشاعه منکرات ندهند بجهت این کلفه که از سینه موزان
آیه الله غیوری چون حاج شیخ محمد تقی باقی القاء شده بود و کوش آن مردم از خود
گذشته رسید غیر نهایی ببحوش آمده و در آن میان فریادشان بلند شد فردا هیچکس حق
باز کردن دکان خود را ندارد و اگر کسی دکانش را باز کرد غارت خواهد شد آن شب را بتشنج
بی حادثه گذرایده برای صبح کم کم مردم جمع شده و دکانها را باز نکردند و درس ها هم
تعطیل و در صحن مجتمع و چون زیاد شدند باتکیه و صلوات شعارهای دیگر و طرف
خیابان های حضرتی و شهر نوبر افتادند و در خیابان حضرتی حلب نفت و بنزین بد کفن مشروب
فروشی ریخته و آتش زدند و از آنجا بطرف شهر نو عمده فروشی مسکرات و نیز با نفت
و بنزین آتش زده و هزارها تومان ارمی صاحب دکان را بکلی سوزانیدند و از آنجا
بنخانه چند فاحشه بد بخت ریخته اسباب آنها را هم با آتش دادند

دولت چون اوضاع را وخیم دید برای تفرقه مردم دستور شلیک داد اتفاقاً چند تیر هوایی که در سربل قدیم رها شد اصابت به پا و بدن بعضی مأمورین خود از امانیه نموده بعضی مقتول و بعضی مجروح تادستور خود داری دادند و مردم خود بخود متفرق شدند و چند نفر از طلاب محترم هم با بعضی از مردم دیگر دستگیر و پس از چند روز با اقدامات حضرت آیه الله حجت و آیه الله صدر آزاد و آب بنفع قمی هاقبصل شد

و رود حضرت آیه الله قمی بقم و یکی دیگر از روزهای مهم قم و حوزه علمیه ورود تجلیل عظیم از ایشان حضرت آیه الله حاج آقا حسین قمی است بقم و این از لحاظ شعاعی بسیار مورد اهمیت بود زیرا آن بزرگوار در اثر مبارزه ای که در سنه ۱۳۱۳ شمسی با آن دولت ظلم وقت نموده بود و از آمدن بطهران و حضرت عبدالعظیم (ع) آمده و ملاقات خواسته و شاه ققید روی نشان نداده امر بقبعد آن بزرگوار نموده بود آنسید جلیل مظلومانه بکربلا نفی شده و از آن سال تا ده سال به حالت تبعید در آن عتبات عالیات باقی مانده بود در سال ۱۳۶۳ که عازم زیارت مشهد مقدس گردید دایران دایرانی نکانی بخود داده و این مقدم شریف را مبارک دانستند لذا در تمام شهرهای مسیر و سر راه چون قصر شیرین و کرمانشاهان و همدان و ملایر و اراک استقبال کردند و از همه مهمتر استقبال حوزه علمیه و مردم قم بود که از تمام شهرستانهای بیشتر و مهم تر گردید

زیرا روحانیین قم شخصیت آیه الله قمی آن عنصر تقوی و زهد و رجل علمی و مجسمه مجاهده و فداکاری را بخوبی می شناختند و صرافان کوه شناس و انسان شناسی چون آیه الله حجت و آیه الله صدر و آیه الله خونساری و فیض در آن بود و شناسای مقامات آنسید معظم بودند

و دیگر چون آیه الله قمی از اهل قم بودند و بنی اعمام و بنی اخوان در آنجا ساکن و داماد بزرگوار چون آیه الله صدر رضوان الله علیه در آنجا داشت و روابط معنوی زیادی با مرحوم آیه الله حجت که در این وادی بود داشت از همه جا بیشتر تجلیل شد

آیه الله حاج آقا حسین قمی و پنج برادر دیگرش از سادات طباطبائی قم و خانواده جلیل آن شهرستان پس از دیدن مقدمات در قم و طهران بنجف اشرف عزیمت نموده و در حوزه درس مرحوم آخوند خراسانی و مرحوم سید یزدی حاضر تا بمقامات ارجمند و اجتهاد عام و تقوی فائق و در همان دوره از مرحوم آیه الله سید مرتضی کشمیری درس تهذیب آموخته و می فرمود تا پیش از دیدن آن بزرگوار منکر آدم خوب و انسان کامل در این زمان بودم

ایشان را که دیدم دانستم که خوب هم پیدا میشود و علم حدیث و در آیه را از آیه الله حاج میرزا حسین نوری و به مدر کربلا بخده ت آیه الله آقای میرزا محمد تقی شیرازی شنانته و تا چندین سال از خواص اصحاب ایشان بودند و آن جناب ایشان را برای مرجعیت و اهلیت تقلید بعد از خود مین فرمودند

مرحوم قمی بمشهد

مشرف شده و مجاورت

مرحوم آیه الله الاعظمی آقای حاج آقا حسین قمی قدس سره

آن امام مظلوم و غریب را اختیار و سالهای دراز ریاست و زعامت حوزه مشهد امتکفل و مورد توجه عموم مسلمین دنیا و مرجع تقلید نثلی از مردم شیعه دنیا بودند تا موضوع کشف حجاب و کلاه پهلوی پیش آمد از مشهد حرکت بعضی از عبدالعظیم نمود برای ملاقات شاه و صحبت در این باره که شاید او را منتهی و منتهی کند از این اقدامات آن دیکتاتور وقت ملاقات نداد که بلکه دستور هم داد تا در باغ سراج منزلگاه ایشان را در شهرری محاصره و مانع از دیدن و باز دیدن مردم و علمای هم شوند و حدود یک هفته در آنجا متوقف بودند و کرامات چندی از ایشان دیده شده که اینجا را مورد قتل آن نباشد

پس از آن مدت ایشان را تحت الحفظ بکربلا تبعید نمودند و در آنجا توقف و بیشتر مورد

توجه مسلمین جهان گردید و در زهد و ورع و قدس و تقوی از تمام مراجع معاصرش اِکمل و از او تعبیر باور و دینی و از همدین نمودند حوزه درسش در محسن شریف حسینی دائر و فضلاء کربلا از معاصرش استفاده می نمودند در سال ۱۳۶۳ که عازم بیت شرف اقدس شدند پس از سالها تبعید ایران و خراسان را بمقدم خود متبرک ساختند خود این نگارنده چند ماه مانده بحرکت و تصمیم ایشان خواب تشریف ایشان را بشهید دیدم و در بالای سر حضرت ابوالفضل العباس علیه السلام برای ایشان نقل کردم خوشحال شدند و دعا کردند که آرزوی من این است و از خدا خواهم و سایل آنرا فراهم کنند و با امیدوارم

پس در آن سال حرکت کردند و با تجلیل تمام تالار تشریف آوردند و در ملایر حضرت آیه الله بروجردی مدظله العالی از بروجرد بملاقات و دیدار ایشان آمدند و این دو پیر مرد نورانی همدیگر را در آغوش گرفتند و خرسندیدند و چون تالار وارد شدند و حوزه علمیه خود را مجیز برای استقبال بی سابقه نمودند و تجلیلی انصافا کردند که در تاریخ اسلام کم سابقه است حضرت آیه الله حجت رضوان الله علیه در ۹ فرسخی قم قریه چهار و دو سائل چهار رافراهم و در آن قریه دور از شهر و سایل حدود باشد نفر را با افتخار ایشان با حضور ایشان ضیافت نموده و متجاوز از چندین هزار تومان صرف این مهمانی و تجلیل نمودند و خود هم در خدمت ایشان حرکت و بقم آمدند و در قم نهایت تجلیل و احترام را بجا آوردند گاوها و گوسفند ها قربانی و اشعار و قصاید در مدحش خواندند تا از آنجا هم حرکت و به حضرت عبدالعظیم (ع) تشریف آوردند و خود بنده در آنجا ناظر شور و احساسات و شوق و اشتیاق فراوان مردم مرکز و پایتخت بودم که صدها هزار با استقبال آمده و پیاده میدویدند تا در باغ ملک شهری نزول اجلال و تا چندین روز عموم طبقات از دربار و دولت وقت و علماء مرکز همه روز دسته دسته بدست بومیش مشرف و تبریک میگفتند تا از شهری حرکت بارض اقدس نموده و در تمام شهرستانهای سر راه تجلیل و تکریم شده تا ورود بمشهد که خراسانیها اگر قربان فرزند را اسلام تجویز کرده بود هزاران فرزند قربانی مقدمش می کردند چندی در آن وطن اتحادی قدیم برای زیارت اعلی حضرت ثامن الحجج علیه السلام توقف و پس از آن مراجعت بطهران و در خانه آقای ابوالفضل مصباح التولید قم ورود و مشغول مبارزه با کشف حجاب و سایر منکرات گردیدند و ایستادگی کردند تا زنان را از تحت فشار سر نیزه ها و تعدی مأمورین آزاد و مختار گذاردند و این برگشت حجاب و چادر مرهون خدمات و مجاهدت آن مرد بزرگوار است جزاء الله عن الاسلام و المسلمین

خیر الجزاء

پس از آن مراجعت بعقبات عالیات و کربلا معلی نمودند تا آیه الله اصفهانی مرحوم شدند و زعامت شیعه جهان بر ایشان استوار آمد پس از کربلا بنجف اشرف منتقل و بسر پرستی حوزه اسلام در حانیت نجف و عاصمه تشیع مشغول گردیدند لکن هزاران افسوس که چندان طول نکشیده و ادامه نیافت و پس از سه ماه بعد از فوت مرحوم اصفهانی در کاظمین از دنیا رفت جنازه اش را با سانجلیل شایان حمل بنجف و در مقبره مرحوم شریعت اصفهانی در صحن مطهر دفن گردید یکی از ثقات میگفت من خود حاضر دفن ایشان بودم که پس از گذاردن جنازه ایشان را در میان قبر دیدم آقا زاده بزرگ ایشان چندین شیشه کوچک مملو از آب را در میان قبر ایشان گذارد و پرسیدم چیست اینها گفت این شیشه ها بر از اشک چشم ایشان است که در نیمه شب از خوف خدا ریخته و در آنها جمع و وصیت فرموده که آنها را با ایشان دفن کنند و در این عمل اقتداء با جداد و اسلاف گرامی خود مخصوص مادر عزیزش فاطمه زهرا علیها السلام نمودند رضوان الله تعالی علیه

آنرا ایشان عبارت است از ۲۲ فرزند ذکور و آنک که غالب فرزندان ذکورش اهل اهل فضل و دانش و چون حجة الاسلام آقای حاج آقا حسن قمی که اشمه الناس پیر عزیز خود میباشد در مشهد رضوی ساکن و از طراز اول علماء آسمان و مورد توجه عمومی و نماز جماعتش در جامعه کوهر شاد جالب و قابل توجه و بتدریس و تربیت محصلین مشهد مشغول و برادر گرامی او دومین فرزند فاضل و جامع جمال و کمال مرحوم قمی حجة الاسلام حاج آقا مهدی قمی است که در کربلا بر مسند پدر معظم خود نشسته و از جماعتش در حرم صبح ها و ظهر ها و در محسن شریف در مغرب ها آبر و منداست و نیز در نهران حجة الاسلام آقای حاج آقا باقر قمی الی دیگر فرزندان برجسته و با وقفیت ایشان در نجف و طهران و غیر ذلك که مهم ترین آنرا ایشان و هر پدریست که دارای چنین فرزندان باشد ایدهم الله تعالی لمرضاة و فاتهش در ۱۶ ربیع المولود ۱۳۶۶ داماد بزرگش که جهان شیعه بوجود او افتخار دارد حضرت آیه الله صدر است که در بقاء و نظم حوزه علمیه قم سهم بسزائی دارد و در جای خود انشاء الله توضیح خواهم داد

ورود آیه الله العظامی آقای دوم روز سر ورقم و حوزه علمیه پس از فوت بروجردی مدظله العالی مرحوم آیت الله حایری روز ورود آیه الله فی العالمین رئیس الملة والدين آقای حاج آقا حسین طباطبائی بروجردی متع الاسلام

والمسلمین بوجود بود که در محرم سال ۱۳۴۷ واقع شد و چون تفصیل آنرا در اول جز دوم این تاریخ که در ترجمه احوال و آثار ایشان و سایر علمای اعلام و اساتید عظام و فضلاء کرام و فراغ التحصیلان و آثار حوزه مقدسه علمیه قم است نوشته ایم در اینجا ذکر آن خودداری نموده و مالمین را احواله با انجامینمایم.

و در وجه الاسلام و آیه الله کاشانی در سنه ۱۳۶۴ بود که قم و حوزه علمیه تکیانی خورده پس از خلاصی از تبعید بقم و پس از استقبال و تجلیل از مرحوم آیه الله قمی و آیه الله بروجرودی خود را مهابرای استیصال و تجلیل از جناب حجة الاسلام و المسلمین آیه الله حاج سید ابوالقاسم کاشانی ابن آیه الله حاج سید مصطفی کاشانی که از علمای بزرگ حوزه علمیه نجف بود میباشند این مرد شریف در سال ۱۳۳۰ هجری قمری فوت شده و در سن ۱۶ سالگی در خدمت پدر بزرگوار خود که از مراجع تقلید شیعه اثناعشریه و از مجاهدین اسلام بوده بقصد حج بیت الله الحرام بعبات عالیات و معکه معظمه مشرف و پس از انجام تشریفات حج مجدد با بعتاب مقدسه مراجعت فرموده و در نجف اشرف که مرکز علم و ادب و دبانت مسلمین شیعیانست اقامت گزیده و علوم مختلفه دینی را در محضر والده معظمه خود و حضرت آیه الله آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و آیه الله آقای حاج میرزا حسین حاج میرزا خلیل و سایر فعول علمای آن زمان فرموده و در سن ۲۵ سالگی بدرجه اجتهاد رسیده و مورد توجه و اعتماد عموم علمای اعلام و هیئت روحانین و وجوه مردم و قاطبه مسلمین گردیده و در سال ۱۳۳۱ هجری در جنگ بین المللی اول موقی که انگلیسها بایروی شکفتی بقصد تسلط بر عراق و مناطق شرقی حمله ور گردیدند در خدمت والد معظم خود و جمعی دیگر از علمای اعلام بانبروی ملی بمیدان جنگ شتافته و جلوی نیروی جرار مهاجم را گرفته و در مدت ده ماه در یک نقطه با استقامت و با فشاری فوق تصور در مقابل این همه تجهیزات نوین اروپائی مقاومت نمود و نگذاشتند قدمی فراتر نهند تا آنکه انگلیسها روزی با تجهیزات زمینی و دریائی و هوائی و بانمای نیروی خود حمله ور گردیده شکست سختی برایشان وارد آمد که در اثر صدمات جنگ و مصائب شکست خورده جسم والد ایشان حاج سید مصطفی نحیف و پس از چندی بدرود حیات گفتند

آقای حاج سید ابوالقاسم کاشانی بعد از فوت پدر خود در میان عموم مسلمین و ایالات عرب (شیعه و سنی) دارای نفوذ و قدرت فوق العاده بوده که باین جهت و عظمت و احترامیکه حتی در میان مذاهب مختلفه از قبیل یهود و نصاری داشت و مورد قبول عموم ادیان مختلف

بودند انگلیسها پس از فتح بغداد و در گذشت پدر ایشان متعرض ایشان نگردیدند و پس از چندی سکوت چون انگلیسها برای انعقاد قرارداد و توق الدوله نیروی زیادی بالغ بر چهل هزار نفر را بر آن نگاه داشته بودند و باعث نکدر و رنجش تمام وطن پرستان ایرانی بخصوص حضرت ایشان شده بود لذا ایشان با تمام نیروی ایلاتی و تمام طوائف عراق عرب از شیعه و سنی با کمک حضرت آیه الله آقای میرزا محمد تقی شیرازی اعلی الله مقامه بر علیه حکومت دولت انگلستان در عراق قیام نموده و پس از چندین ماه جنگهای خونین منجر به حصول استقلال عراق و خروج نیروی انگلیسی از ایران بکمک نیروی خود در عراق و نابود شدن نیروی خود در عراق و نابود شدن نیرو و سران مهم آن گردید و چون انگلیسها تصمیم بگرفتاری ایشان داشتند لذا از پشت کوه بایران آمد و در سال ۱۳۳۹ هجری در طهران ظاهر گردیده و مورد تجلیل و احترام مسلمین و مردم پایتخت و اولیاء امور وقت واقع گردیدند

و در اثر اقدام دولت (سپه دار) انگلیسها که کم کم نفوذ خود را از دست داده بودند از گرفتاری و تعرض بایشان در میان جامعه شیعه خود داری کردند

و پس از تشکیل دولت عراق هر یک از اولیاء امور عراقی و علمای اعلام و شیوخ عرب و غیرهم که اقدام برای مراجعت ایشان بعراق عرب و اعتبات عالیات نمودند به نتیجه نرسیده و دولت انگلیسی مخالفت نموده که ناچار در ایران تاکنون متوقف گردیدند

حضرت آیت الله کاشانی

تا در سنه ۱۳۶۳ همان ایامیکه مرحوم آیه الله قمی در تهران بر علیه کشف حجاب و منکران دیگر مبارزه میکردند با بودن متفقین طهران انگلیسها در تعقیب ایشان بر آمده و بانها اینک ایشان ستون پنجم آلمان را در ایران تشکیل داده اند در امانزاده قاسم شیران تهران ایشان را دستگیر و باراک اعزام و پس از چندین ماه زندان مجرور و فشار فوق العاده از آنجا بکرمانشاه و چندین ماه هم در آنجا در تحت فشار و بعد از رفتن آنها از ایران آزاد و از کرمانشاه با تجلیل و احترام بهمدان و اراک و از آنجا عازم قم گردیدند و چون خبر حرکت ایشان بمراجع عظام حوزه علمیه قم و مردم این شهرستان رسید همگی مهبای استقبال و پذیرائی

شده و ناچندین فرسخ مراسم پیشوا را فراهم کردند حضرت آیت الله بروجردی يك اتوبوس از فضلا و علماء قم را به سه فرسخی و حضرت آیت الله مرحوم آقای حجت هم يك اتوبوس از فضلا اصحاب خود را ناچند فرسخی و نیز حضرت آیت الله صدر و مرحوم آیت الله خونساری هاشمین ها را از اصحاب خود پر کرده و باستقبال فرستادند و از جمله حضرت حجة الاسلام والمسلمین نسابه خیر و علامه بصیر آقای آقا نجفی مرعشی تا پنج فرسخی استقبال نمودند و تمام حوزه علمیه که خود بنده هم بودم تا بکفرسخی (حضرت شاه جمال) با غالب مردم قم از تجار و اعیان و اشراف استقبال نمودند و در نیم فرسخی قم هم مرحوم آیت الله قین و آیت الله کبیر مجلس تشریفاتی تشکیل و با تجلیل و تکریم زیادی بقم وارد و در منزل تولیت آقای مصباح التولیه وارد گردیدند و پس از چند روز بعد از دیدن باز دیده ها و ملاقاتهای مراجع دسته دسته از علماء و وعاظ و خطباء و تجار مردم درجه يك طهران بقم آمده و ایشان را با احترامات شایانی شبانه وارد طهران نموده و بمنزل معروفش در بامناز رسانیدند

نادر سال ۱۳۶۵ هجری ماه شعبان که ایشان بقصد زیارت آستان قدس رضوی مشرف می شدند در سبزو از طرف دولت وقت (قوام السلطنه) بواسطه سوء ظن و توهم دستگیر و برای دوم مرتبه تبعاً بیهجت آباد قزوین گردیدند و چون این خبر در تهران منتشر مردم علاقه مند تهران و مسجد سلطانی اجتماع و اظهار تنفر از عمل قوام نمودند و یکی از شعرای عصر حاضر بنام میرزا علی اکبر خوشدل بمنبر رفته و باین دو بیت ابراز انزجار و تنفر از دولت قوام نمود

حجة الاسلام کلشانی راد شد بزدان قوام بدنهاد
شعبان را زین عمل آمد بیاد از حدیث مسلم و این زیاد

پس دولت توسط امام و دین مردم را متفرق و آقای خوشدل را دستگیر و بجرم این دو بیت چند روزی حبس نمود مردم دیگر جرأت احساسات نداشتند ناپس از یکسال و چند ماه دیگر که ایشان از تبعید بقزوین آزاد و بتهران مراجعت کردند و باز مشغول مبارزات با دولت های جائر گردیدند تا در شب ۱۶ بهمن ماه ۱۳۲۷ ربيع الثاني ۱۳۶۸ که تصادف با سوء قصد نسبت بشاه شده بود از طرف دولت ساعد در نیمه شب مزبور در خانه خود دستگیر و شبانه تبعید بخرم آباد و قلعه فلك الافلاك گردیدند و بعد از چند روز از آنجا تبعید ببلقان و سوریه گشتند

قم در همان ایام روزهای خطیر برای بیمود زیر امر کز نحسن و تهاجم مردم علاقه مند تهران و فدائیان اسلام برای پشتیبانی از ایشان در منزل حضرت آیت الله بروجردی شده بود تا خلاصه هزیر وزیر دربار شاه بدست يك سید جوان مردی که يك پارچه غیرت و تعصب و حرارت بود بنام شهید مرحوم میر سید حسین امامی اولین تقدیمی جمعیت فدائیان قاتل کسروی ملعون متنبی کشته و بقعالیت و فداکاریهای همین جمعیت آقای کلشانی انتخاب برای وکالت مجلس و پیدا کردن مصونیت پارلمانی از تبعید بلقان آزاد و با استقبال که از طرف یکصد هزار نفر مردم طهران صورت گرفته بود نوعاً آنرا ازل استقبال عام تشییع و اسلام از یک نفر روحانی میدادند و اردن تهران شدند و پس از سه روز برای دیدن حضرات آیت الله العظام قم عزیمت بقم نموده و در منزل مرحوم آیت الله خونساری از تمام زعماء و مراجع قم و علماء دیدن نمودند

آیت الله کلشانی در دنیای امروز اولین روحانی سیاسی مسلمین شناخته شده است و عموم کشورهای امروز نسبت بایشان تعظیم و تواضع کرده و او را بعظمت یاد میکنند

تشریف مرحوم آیت الله حجت رضوان الله علیه زیارت اعلی حضرت ثامن
الائمة علیه الصلوات و السلام و مسافرتها ای ایشان بشهری

مرحوم آیت الله آقای آقا سید محمد حجت دامت آثاره از سال ۱۳۴۹ که بقم تشریف آوردند پنج مرتبه برای معالجه کسالت سینه و قلب و فشار خون و سوء هضم خود مسافرت بتهران نموده و در شهر ری اقامت کردند سفر اول در سال ۱۳۵۹ هجری بود که در باغ اندرونی ملک منزل کردند و در حدود دو ماهی که در آنجا توقف داشتند این بنده ملازم ایشان بودم و آنرا بر ا از آن حجت الهی مشاهده کردم

و سفر دوم در سال ۱۳۶۵ هجری در اوائل رجب بود که تشریف آوردند در حضرت عبدالعظیم و در منزل که این نگارنده برای ایشان تهیه کرده بودم نزول اجلال کردند و حدود یکماه و نیم توقف و در روز نیمه شعبان سنه مذکور عزیمت آستان قدس رضوی نموده و این بنده را برای تبلیغات دینی ماه رمضان اعزام بکرگان فرمودند و در موقع حرکت هر چه از طبقات علماء و زعماء دولت و تجار تهران و خراسان مراجعه کردند که اجازه تشریفات و استقبال و سایر تعلیمات و احترامات را بگیرند چون يك بارچه تقوی و يك عالم معنویت بودند و اصولاً بانظارات مخالفت کلی داشتند اجازه فرمودند و حتی اشارتی داشتند که از آن استشمام پیش آمدهائی میشد چنانچه در همان ایام که آن معظمانه بی سر و صدا و تظاهر ان شهرهای

مسیر را مدتی کردند و شبانه وارد مشهد شدند آقای کاشانی در سزوار دستگیر و تعقیب گردیدند معلوم شد که ایشان باشم المقاهیه که داشتند حدث آن پیش آمد را می زدند

خلاصه بدون تظاهرات و تفردها مشهود و مورد تجلیل عموم مردم مشهد گردیده و قاطبه اهالی خراسان را این رویه خداپسندانه بخود علاقه مند نمودند و نهایت جود و بذل و بخشش و عطایا که سبیه کریمه ایشان بود مبذول داشتند و از هزار تومان الی ۱۵ تومان در میان عموم علماء و فضلا و طلاب مشهد از مبتدی الی من بلغ مرتبه الاجتهاد و الی ریاسة تقسیم کردند و همین احسان و کرم مردم را بیشتر بایشان متوجه نمود

ولی کسالت ایشان و موافق نبودن آید هوای مشهد نگذاشت حظ بیشتری ایشان از زیارت امام هشتم به برد ناچار در اثر شدت کسالت حرکت و مراجعت بقم نمودند در ماه رمضان و پس از چندین روز بمحل بیلاقی هر ساله خود قریه هیم قم عزیمت نمودند

و سفر سوم در سال ۱۳۶۷ بود که باز برای معالجه بحضرت عبدالعظیم تشریف آورده و در منزل مرحوم حاج آریاب محمد علی که از اخبار شهرری بود و قبلاً نهبه شده بود سکونت کردند و در این سفر حدود پنج ماه متجاوز در حضرت عبدالعظیم (ع) توقف نمودند و از برکات این سفر ایشان این مؤلف توفیق تشرف بمسکه معظمه و عتبات عالیات را یافتم

در سفر چهارم در سفر ماه رمضان ۱۳۷۰ هجری بود که بشهرری تشریف آوردند بامعیت فرزند بزرگوار و منند خود حجة الاسلام آیه الله زاده حجت آقای آقا سید محسن که از فضلا بر جسته نجف اشرف محسوب میشوند و عنقریب ورود ایشان را بقم خواهم نگاشت

و سفر پنجم در اوخر رسی الحجه ۱۳۷۱ هجری بود که برای چند روزی به بیمارستان فیروز آبادی شهرری و منزل شخصی حاج سید رضای فیروز آبادی وارد و پس از چند روز آزمایش و دستور مراجعت بقم فرمودند و در تمام این پنج سفر نهایت تجلیل و تکریم از طرف شاه و رؤسای دولتهای وقت و وزراء و کلامه علماء و عموم مردم دیگر شدند در سفر سوم بود که خود حاضر بودم در روز دوم آقای حکیم الملك نخست وزیر آن زمان بزیارتشان مشرف و بی اندازه تعظیم و تواضع نمود و نیز در همان سفر و سفرهای بعد و قبل در همان روز اول که بکرو ز قبل رادیو خبر تشریف فرمائی ایشان را میداد و جرائد ملی و دولتی هم مینوشت اولین کسی که بملاقاتشان مشرف میشد وزیر دربار شاه بود که از طرف شاه آمده و تبریک

ورود گفته و اظهار اطاعت و امتثال او امر او را می نمود و در سفر دوم آقای شکوه الملك وزیر دربار باتفاق مصباح التولیه و جمعی از درباریان و وزراء و کلامه دیگر و سفر سوم آقای محمود جم و پس از آن نخست وزیر حکیم الملك و سفر چهارم آقای حسین علا وزیر دربار و دو ساله اخیر و نخست وزیر یکماهه سابق پس از رزم آرا ولی خدا شاه داشت که در تمام این ملاقاتهای این دسته مردم سیاسی و مادی و دولتی کمتر بشرو و خرسندی از سبمای مرحوم آیه الله حجت دیده نمیشد بلکه بسیار ناراحت و متاثر بود و اگر برای پاره از جهات نبود ما بتقدم رو بایشان نشان نمیداد زیرا که مرد سالک الهی و عالم عارف ربانی بود (کن فی الناس ولم یکن معهم) از حریم مادیین و دنیا پرستان دور و بر کنار بود از ریاست معرض و از شهرت گریزان زبان حال و قالش گویا بکریمه (تلك الدار الآخرة نجعلها للذين لا يريدون علوا في الارض ولا فسادا والعاقبة للمتقين بود

ضامه بزرگ جهان تشیع و عالم روحانیت و حوزه عامیه نجف و قم المحمیه یا فوت زعیم الشیعه آیه الله المرحوم السيد ابوالحسن الاصفهانی

در نهم ماه ذی الحجه ۱۳۶۵ هجری بود (همان سالیکه آیت الله حجت مشهد مقدس مشرف شدند) که دنیای اسلامی تکان عجیبی خورده و لطمه بزرگی بر عالم تشیع و روحانیت شیعه از فقدان رئیس الشیعه و زعمیها و قطب الشریعه و روحانها آیه الله العظمی السيد ابوالحسن الاصفهانی وارد آمد و آن سال سال عجیبی برای مسلمین جهان و شیعیان عالم گذشت بواسطه از دست دادن رجال بزرگ عالم و فضیلت و مردان پاک تقوی و شرافت و مشهور شد به امامه العلماء در همان سال بود که چندین نفر از نوایب علمی و تقوا و مجاهدت از دست شیعه رفت که برای حوزه روحانیت شیعه بخصوص نجف و قم گران تمام شده بود در ۱۰ ماه جمادی الاولی آن سال عنصر توحید و توکل و پیکره زهد و تقوائی چون حجة الاسلام مرحوم حاج شیخ محمد تقی باقی که احوالش ضرب المثل میان مردم بود از دنیا رفت و یامسوم شد چنانچه قبلاً گذشت در شب ۱۳ ماه رجب همان سال بود که سید جوان و فاضل ناکام چون مرحوم سید مهدی پیشوائی یزدی ابن حجة الاسلام و المسلمین شیخ الفقهاء الزاهدین الحاج سید علی اکبر یزدی و مسهر آیه الله فی العالمین مرحوم حاج میرزا محمد فینس قمی که از نمرات رسیده حوزه علمیه قم و غنچه های باز شده گلستان علم و فضیلت بود در مراجعتش از نجف اشرف در شط بهمن شیر آبادان غرق شده و چون حوتی از دریای فضل و سیادت بود باصل خویش یعنی دریای بی پایان رفت و حوزه قم و نجف

و مجمع فضلاء جوان و اقران خویش را در نجف و قم و غیره مآداغدار و تا ابد متاثر نمود و این سید ناکام و اجد تمام محسنات علم و فضل و تقوی و شرافت حسب و نسب ادب و سیادت و ملکات فاضله اخلاقی بود که خدا شاهد است هر وقت او را بیاد میآورم با آن همه فضائل که خلق به جسم بود بی اختیار متاثر شده و آه از نهادم بیرون آید و تمنای آن کنم که کلتش من فدیه او میشدم و چون آن نوگلی از دست میرفت

و مثل من صدها جوان و پیر چنین آرزو کنند حوزه علمیه قم و بلکه تمام شهرستان قم مصیبت زده شدند و برای او تا چندین روز عزاهای گرفتند و شعراء نجف و قم و تهران و خراسان از علماء و دانشمندان برای ضایعه او قصاید حزین و جانکدازی سرودند و ماده تاریخ هائی از قبیل

آه که از گردش چرخ کبود مهدی مانعیت کبری نمود

گفتند ترجمه مختصری از احوال او را با چند قصیده در ضایعه اسف ناک او در رساله کوچکی بنام مهدی غریب برادر فاضل داغدار و آقای آقا سید حسین پیشوائی گرد آورده و تقدیم دلای دوستان او که مقبره اوست (وفی قلوب من والاه قبره) نموده است

و در همان سال خراسان و حوزه علمیه مشهد دو تن از رجال علم و فضیلت خود را چون مرحوم آیه الله حاج شیخ مرتضی آشتیانی نجل مرحوم آیه الله العظمی حاج میرزا حسن آشتیانی که سالها ریاست حوزه مشهد را داشته و مرجعیت خراسان با او بود و چندین سال تبعید در آن ظلم گذراند و کردید و مرحوم آیه الله آقامیرزا مهدی اصفهانی را از دست داد و در دو هفته مرحوم میرزا مهدی اصفهانی مربی کامل اخلاقی در میان اهل علم و تقوای مشهد و آخوند ملا حسینقلی زمان خودش بود سالک و عارف و فقیه و حکیم الهی بود هر کس درس و بحث او را دیده میداند سبک اخلاقی او را این ناچیز که حدودش ماه بیشتر موفق بادراک مباحتی حج و محضر ایشان نشدم هنوز پس از ده سال صدای روح بخش او را که میگوبد (الحج فی اللمة القصد و فی الاصطلاح اوفی اصطلاحا قصد العاشق نعویت معنوقه) در گوشم طنین انداز است فضلاء امروزه مشهود چون حجة الاسلام حاج شیخ هاشم قزوینی و حجة الاسلام حاج شیخ محمود حلّی و آقای آقامیرزا جواد تهرانی و حاج شیخ حسین و جید و صدها نفر فاضل برجسته دیگر افتخار تلمیذی ایشان را میکنند از همه حوادث و ضایعه های آن سال مهم تر رحلت آیه الله اصفهانی بود که تاریخ اسلام کمتر نشان میدهد انقلاب و تاثیر را در فقدان آیه اللهی چون ایشان

مرحوم آیه الله اصفهانی شرح احوال و ریاستش در کتابهای بسیار چون علماء معاصر و ریحانة الادب و احسن الودیع و کتابهای مستقل دیگر مشروحاً تالیف و طبع و این مختصر را گنجایش آن نیست فقط بطور اجمال و فهرست چون مربوط به حوزه علمیه قم است اشاره میشود در سن ۸۸ سالگی پس از ۳ سال ریاست و زعامت مسلمین جهان از دنیا رفت بمجرد اتشوار و ضایعه او تمام کشورهای اسلامی بخصوص ممالک شیعه نشین عراق و ایران و لبنان و افغان و پاکستان پرچمهای عزائیم افراشت و اعلان تعطیل و عزادادند و در همه ارکان تشیع وقفه و سکنه عجیبی که نشان از دست دادن روح خود بود پیدا شد

شب قبل از واقعه مناسبات عجیبی که حاکی بر فقدان او بود دیده شد و خود این فقیر رؤیای غریبی دیدم که از نقل آن خود داری میکنم در روز آن ضایعه پیش از اینکه در ایران و قم بخصوص منتشر شود در مجلسیکه رفقای طهرانیم برای پیش بینی جشن مرسوم عید غدیر جمع شده بودند گفتم امسال عیدتان عز او خواهد بود بعضی پرسیدند برای چه اشارتاً گفتم برای رحلت و فقدان آیه الله اصفهانی و بعد از دو ساعت از بیرون آمدن از آن مجلس را دیو و تلکرافات وارده از عراق عرب اطلاع آن ضایعه بزرگ را داد و در تمام کشور ایجاد احساسات و تهییج انداخت در قم و طهران از همه جای ایران بیشتر سر و صدا بود

مردم قم را دیدم عموماً و محصلین و طلاب حوزه علمیه را خصوصاً چون گله ای صاحب و گریه زده بی اختیار از صحن بمدرسه فیضیه و از آنجا بنیابان و مسجد امام و در کوچه ها حیران و سرگردان میگرددند تا پس از چند ساعتی ییخودانه سبیل جمعیت بطرف منزل حضرت آیه الله بروجرودی روان و فریاد یاد هراف لك من خلیل کم لك بالاشراق والاصیل می زنند مرحوم آیه الله خونسار را دیدم که با حالتی بس آشفته و پریشان با جماعتی از فضلاء بطرف منزل آیه الله بروجرودی می آیند با ایشان آمد و وارد منزل شدیم و آیه الله العظمی تشریف آوردند با سیمای برافروخته از حزن و اندوه نشستند صدای مرحوم خونساری بگریه و ناله بلند شد که آیه اللهها سر شما سلامت باشد و همه حضار بدون اختیار صداها را بگریه بلند کردند از آنجا بمنزل حضرت آیت الله آقای حاجت اعلی الله مقامه آمدیم ایشان را دیدم بارنگ پریده و حالی بس خطیر روی ذانوی خود افتاده و گویا احساس چیزی نمیکند (از عظمت و ناآواری این ضایعه) پس از مدتی سر برداشته و فقط فرمودند از تهران خبر بگیرند شاید انشاء الله صحت نداشته باشد

تا بر فقدان مرحوم اصفهانی حتی در ملل مختلفه یهود و نصاری و غیر ذلک هم بسیار

بود در تمام شهرستانها و مراکز یکسکونت داشتند چون به داد و مهران و تبریز و آبادان و اصفهان و خراسان چندین روز در کنیسه‌ها و کلیساهای خود عزا گرفته و در مجالس مسلمین هم حاضر می‌شدند و تمام این انقلابات مربوط بباطن مرحوم اصفهانی بود و یکی از کوچکترین اثر آن پس از رحلتش شکست خوردن و منقرض شدن و از بین رفتن فرقه دموکرات و حزب منحل و پلیده و منحرف توده بود که در مدت چند ماهی صدها هزار نفر مرد و زن و بچه بی‌گناه این کشور اسلامی را در آذربایجان و نواحی دیگر کشته و هزاران ناموس‌ها هتک و ملیونها اموال مردم را بتاراج و غارت بردند مرحوم اصفهانی رضوان الله علیه از مؤیدین فقهاء عالم تشیع بود که از غیب باو کمک شده و تائید می‌شدند و اعلیٰ حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء باو نظر مخصوص داشت و از آن بزرگوار بوسیله فقه الاسلام حاج شیخ محمد کوفی شوشتری که متجاوز از چهل سفر به مکّه مشرف شده توقیعی برای مرحوم سید آمد که اصل آن در خانه مرحوم سید موجود است

و یکی از ادله صحت توقیع شریف رسیده کی مرحوم سید بود بنما امورات و مراجعات ملیونها شیعیان جهان که غالب آنها را خود بنفسه رسیده کی میکرد (و لولا تأیید من الله تعالی و من صاحب الامر عجل الله له الفرج لما یمكن له ان یفعل ذلك) در روزهای اول فوت مرحوم سید قم محل ایاب و ذهاب و تماشای عجیبی بود مردم از اطراف ایران بقم

مرحوم آیه الله علی الاکابر فی زمانه السید ابوالحسن الاصفهانی قدس سره

می آمدند برای کسب مقلد و تقلید و اینکه به یسند کدام یکی از حضرات مراجع بیشتر مورد توجه اند و هر دسته و اطراف برای مراد خود فعالیت زیادی می کردند و هر یک از آقایان کثر الله امثالهم را بتشریفات و تجلیلات بمجالس فائمه مدرسه فیضیه که تا ۱۵ روز ادامه داشت می آوردند و همه چشم‌ها نگران این تظاهرات بود فقط فقط تنها و تنها شخصیکه جلوی تمام تظاهرات را برای خود گرفت و با کمال ساده گی وی آلاشی از خانه بمدرسه آمد مرحوم آیت الله الربانی آقای حجت بود که والله اورا دیدم تنها بدون یکنفر از اصحاب اطرافیان خود جز سید رضا نوکرش که عبا زمستانی ایشانرا داشت وارد مدرسه شد و همه ناظرین را منعجب نمود

حکایت کرد برای ما آقای آقا شیخ محمد آقای احمدی بروجردی که از طلاب فاضل حوزه است در آن روز من برای تماشای این تظاهرات بمنزل آیه الله حجت رفتم دیدم حیات بیرونی پر از فضلاء اصحاب اراکی و آذربایجانی ایشانست و همه منتظرند که ایشان از اندرون بیرون آمده و بتشریفات و تظاهرات اورا بمجلس فائمه آورند ایستادم به بینم چه میشود قریب ساعت ۹ نیم بود که بیرون آمده و نظری بجمعیت کرده فرمودند آقایان چه فرمایشی دارند گفتند هیچ عرضی نداریم منتظریم در خدمت شما فائمه برویم فرمودند شما بروید من خود میایم بعضی گفتند در خدمت شما می رویم فرمودند خیر شما بروید من خود خواهم آمد چند نفر رفته و غالب فضلاء ایستادند باز فرمودند شما هم بروید و بدیوار تکیه کرده فرمودند اگر نروید من نخواهم آمد و قسم خوردند که راضی نیستیم بایستید و یاد نبال من بیاید همه که رفتند خود بانو کرش بیرون آمده بمدرسه آمد

ضایعه فقدان حجت الاسلام علامه خطیب آقای آ میرزا محمد تقی اشراقی نیز از حوادث قم و حوزه عامیه است

یکی دیگر از حوادث قم که در ۲۵ ماه رمضان ۱۳۶۸ هجری واقع شد و قم را عزادار و حوزه علمیه قم را بی زبان و بیان نمود رحلت مرحوم خلد آشیان جنت و رضوان مکن حجة الاسلام مروج الاحکام نایب زمان در خطابه و بیان و مادریه دوران در فن ابتکارات و سخن وری آقای آقا میرزا محمد تقی اشراقی نجل حجة الاسلام و المسلمین غوث الفقهاء و اله مجتهدین مرحوم آ میرزا محمد ارباب قمی است این مرد بزرگوار در سال ۱۳۱۳ هجری قمری در قم متولد شده و در مهد تربیت پدری

چون مرحوم علامه میرزا محمد ارباب نشو و نما نموده و مقدمات و سطوح را از والد معظم خود و سایر اساتید و آیات معظم قم چون مرحوم آقا شیخ ابوالقاسم کبیر و دیگران آموخته تا در سالک شاگردان میرزا مرحوم آیه الله حایری در آمده و عمده تحصیلات فقه و اصول خود را از آن بزرگوار تحصیل نموده و از مرجسته ترین لامذه آن مرحوم بشماره برفته است

مرحوم علامه اشراقی دارای مقام اجتهاد و حقاً در هر علم و فنی از فقه و اصول و حکمت و فلسفه و منطق و عرفان حائز آن مقام منیع بوده و از همان زمان مرحوم حایری تدریس سطوح فقه و اصول و کلام و حکمت و تفسیر را بایمانی پس رسا و مایع میکرده است و مخصوص در فن خطابه و ابتکارات منبری و تحقیق در مطالب در قرون اخیر کم عدیل بوده و علم خود را بزرگوار و در علم و وقار و تواضع و حسن اخلاق آراسته و در این فضائل گوی سبقت از بسیاری از اقران خود ربوده بود بقدری مهارت و استادی در تطبیق مطالب داشت و حق مطلب را ادا میکرد و داد سخن میداد و از روی معضلات پرده برمیداشت که عقول حیات و خرد ها حیران میماند

از آن بزرگوار مردمی بر بختی میگردیدند و بیرون میماندند تا این اندازه بود که چندین شب در اطراف (ولایه جوزا) ابتداء بالنکرة و نیز والاسم منه معرب و مبنی صحبت میکرد و از این دو

بیت نحوی استفاده و افاده مطالب اجتماعی و سیاسی و اخلاقی مینمود که همه را مبهوت می ساخت از خاطر ها نمیرود که ده ها شب در اطراف انقلاب که از مطهر است تحقیق مطالب و انتقاد از دستگاه سیاسی و سیاست مداران وطن فروش میکرد

تقریرات منبری ایشان مایه افتخار دارندگان آنست حوزه علمیه قم پس از فقدان و از دست دادن این مرد گویا از زبان خاموش شد

تالیفات ایشان که مطبوع شده تفسیر سوره یوسف و سوره نال قلم و غیر مطبوع از زمین

جناب حجة الاسلام و خطیب فعل مرحوم اشراقی طالب نرا

در حدیث و تقریرات فقه مکاسب مرحوم آیه الله حایری و تعلیقات ایشان بر کتب فقهیه و اصولیه و حکمت و فلسفه بسیار در سال ۱۳۶۸ که از طهران دعوتش کردند برای افاده دادن بمردم پایتخت در مدرسه صدر جلو خان مسجد سلطانی و مسجد اردبیلی ها تا ۲۴ روز هم مرتباً انجام این وظیفه گرانگیزه را در روز ۲۴ ماه رمضان پس از تبلیغات بلیغه ای که هزاران نفر مردم پایتخت از اول ماه تا آن روز از بیانات شیوایش از علماء و فضلاء و طبقات دیگر استفاده میکردند مبتلا بسکته قلبی شده و همانشب قلب و روح خود را در راه احساسات دینی و حرارت های مذهبی و مبارزات خدا پسندانه خود با منکرات و جنابتها و ستمگری های ستمگران و خائنین بدین و مملکت پس از ۵۵ سال زحمت و فداکاری باخته و برای همیشه خاموش گردید این مصیبت ناگوار غیر مترقبه برای مردم طهران و مردم قم و بلکه همه ایران بسیار گران تمام شد با تامل و شوکت فراوان جنازه را تا قم تشییع و بآرامگاه ابدیش در بالای سر مرحوم آیه الله حایری بخاک سپردند

از بقیات الصالحات عزیز ایشانست نرزد فاضل و دانشمند ایشان جناب آقای آقا شهاب اشراقی که از افاضل جوانان حوزه و موصوف بفضل و متانت و صبر معظم جناب آیه الله خمینی میباشد مرحوم اشراقی دارای طبع روان و ذوق فراوان بودند و از رشحات ذوق و فکر ایشان قطعه ذیل است

از زندگی خویش پشیمانم	زیرا که بمرده گن همی مانم
رازیست در درون این کبتی	کش من بسی خرنده و خواهانم
لیکن بکود چهل همی اندر	بگرفته مار و مور گریبانم
جهلی که زاید همگی حیرت	در سر خلقت است ز رحمانم
رحمان این همه غم و درد و رنج	داده است از چه سهم فراوانم
بیداشی من نه ز دانش هاست	کز این دانش ها چو سلیمانم
سرف و مجسطی و نحو فقه	عرفان و فلسفه همه می دانم
گاهی لطیف و پاک فرشته وار	گاهی پلید و پست چو حیوانم
گاهی چو تار سست بود عهدم	گاهی چو کوه سخت به پیمانم
گاهی باوج ذروه لاهوتم	گاهی بیهوی عالم امکانم

و نیز از حوادث قم و حوزه علمیه فقدان مرحوم آیه الله فیض قمی است که برای اسلام و مسلمین گران بوده است

مرحوم آیه الله حاج میرزا محمد فیض قمی یکی از اعظم علماء طراز اول و دارای شخصیت تامه و مقبولیت عامه و مرجعیت کامله بوده اند

تولد ایشان در سنه ۱۲۹۳ هجری بوده در قم مقدمات و سطوح را تحصیل نموده و برای تکمیل فقه و اصول و حکمت و عرفان بطهران مهاجرت فرموده و در نزد آیه الله حاج میرزا حسن آشتیانی صاحب حلشیه کبیر بر رسائل تحصیل فقه و اصول و نزد آقای میرزا محمود قمی و آقای شیخ علی رشتی تحصیل حکمت و عرفان نموده و در سال ۱۳۱۷ بنجف اشرف عزیمت و در محضر درس آقای آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و آیه الله آقای سید محمد کاظم بزدی حاضر میشدند

پس از استفاده کامل از محضر این دو بزرگوار برای سیر دقایق افکار و تحقیقات رشتیه حضرت آیه الله آقای میرزا محمد تقی شیرازی بسامری حجرت فرمودند و علاوه از اینکه در شمار اعظم تلامذه آن بزرگوار آمدند یکی از مدرسین نامی آنجام محسوب شده فوق العاده مورد عنایت و عقیده و طرف توجه مرحوم شیرازی گشتند که همان زمان در احتیاطات مطلق بعضی از مقلدین خود را بایشان ارجاع میفرمودند

چنانچه بعد از مراجعت بقم هر کس از اهالی قم و ساوه و اطراف آن که از آیه الله شیرازی سؤال مینمودند که احتیاطات مطلق شمارا بکدام يك از علماء مرجوع کنیم ایشان را در قم تعیین میکردند در سال ۱۳۲۳ هجری بقم مراجعت نموده و از رؤسای روحانی آن شهر محسوب گردیده اند

و برای تربیت طلاب علوم دینیّه آن زمان (البته پیش از ورود مرحوم آیه الله حایری) کمر همت بسته مدرسه فیضیه که بسیاری از حجرات آن انبار علاف و بقال و کسبه شده بود از دست آن جماعت استخراج نموده مسکن طلاب علوم دینیّه کرده و خود در آن مدرسه تدریس میفرمودند

وقبل از ورود مرحوم حایری در مسجد بالاسر حضرت معصومه جماعت داشت ایشانکه با توضیح سابق تشریف آوردند محل نماز خود را بایشان واگذار و تا چند شب هم بایشان اقتداء مینمود و بعد خود در مسجد امام مستقلاً اقامه جماعت نموده و در همانجا هم تدریس می کرد و انصافاً ایشانهم بی سهم در تاسیس حوزه علمیه قم نباشند

پس از فوت مرحوم حایری همت بیشتری برای حفظ جمعی از طلاب و محصلین گماشته و بآنها شهریه خصوصی می داد در سال ۱۳۶۷ که سال حج العلماء بود با چند نفر از فرزندان و خواص خود بمکه مشرف شده که در منازمکه زیارتشان کردم و از محضر فیضشان درك فیض نمودم

در ۲۵ ماه جمادی الاولی سال ۱۳۷۰ در هنگام نماز دینارفت و قم و حوزه علمیه و مسلمین را بفقده خود داغدار نموده و چنانچه در حیویش برای عموم مردم فیض معنوی بود در وفاتش هم برای دولتیان و کشور ایران عموماً و برای این بنده هیچ نیاززنده خصوصاً فیض ظاهری شد گرچه در زمان او درك فیض مادی نکردم اما در وفاتش از این جهت محروم نکشتم در روز اولیکه آیه الله کاشانی فاتحه گرفت برای ایشان در مسجد مدرسه مروی تهران شرکت نمودم

طاوqe لباسیکه یکصد و بیست تومان مرحوم آیه الله حاج میرزا محمد فیض قدس سره قیمت آن بود برای لباس عیدم رسید از کسیکه با او سابقه آشنائی و دوستی نداشتم و حتی اسم مرا هم نمی دانست پرسید چیست گفتم فلان حواله آن طاقه لباس را خود بخود داد و گفت خصوصی است همان آن دانستم که از فیض و برکات مرحوم فیض است گفتم خدا رحمت کند تو را که اگر در حیوات از توفیق مادی ندیدم در روز اول وفات جبران کردی و روز دوم وفات او که چهارشنبه بود از طرف دولت و شاه مجلس ترحیمی در مسجد سلطانی طهران و در این بنده مؤلف در آن روز ساعت ۹ صبح برای شرکت در آن فاتحه وارد مسجد گردیده دیدم بسیار گرفته و از در و دیوار و فضای آن استشمام حادنه بزرگی میشد در آن حال یکی از رفقای کسبه تهران نزد من آمده و گفت فلانی چرا متعجب

ایستاده گفتم برای مجلس فائحه آمده ام ولی از این فضا بوی خون استشمام میکنم و تعجب مانده و رفت و من بمجلس ترجیم رفتم ناپس از ساعتی خطیب شهیر جناب آقای فلسفی آمد و بمنبر رفت و مشغول سخن رانی شد و در اطراف سرمایه مادی و معنوی هر کشوری صحبت می کرد تا رسید باین جملات که سرمایه معنوی هر کشور در جلال علم و فضیلت و مردان برجسته آن کشور است و خواست تطبیق بامر حرم آیت الله فیض کند که از سرمایه های معنوی این کشور بوده که ناگهان صدای تیر فضای مسجد را بر نمود و ما مورین از هر طرف دویدند و مجلس بهم خورده و خطیب معظم روی بمن کرده و گفت که دو تیر بود گفتم خبر بلکه سه تیر شلیک شدن ناچار از منبر بزیور آمده و هر يك از حضار بگوشه ای گریختند

این بنده مولف بی اختیار بطرف صف پاسبانان و مأمورین که چون سدی محکم ایستاده و مردم را متفرق کرده و بعضی را می گرفتند رفتم و از میان آنها بدون تمرضی عبور دیدم شخصی بر زمین افتاده و تیر از پشت سرش وارد و از پیشانی بیرون آمده جلو آمده نظر کرده دیدم همان حاجی علی رزم آراء است که دیر روز با اقتدار و نیروی قوی مشت محکمی بر میز مجلس شورانزده و می گفت اقلیت بامن مخالفت نکنید اکثریت با من راه بیایید من از هر تیر قلندر ترم ایرانی بتواند لوله هنگ و آفتابه بسازد چه گونه میتواند نفت را ملی و بادولت بزرگ انگلستان بچنگد اگر شما مخالفت کنید مجلس را بسر اقلیت و وکلا و مسجد را بسر کاشانی و فلان را بسر فلان خراب می کنم خواستم جلوتر بروم و سر یائی باو بزنم و بگویم برخیز مردان با اقتدار چنین نیفتند

و چون نخست دزیر با بهت و شوکتی مانند رزم آراء در آمدن بمجلس ترجیم آیت الله گشته شد آیت الله فیض که تنها در ایران شناخته شده بود در تمام دنیا شناخته گردید مرحوم فیض را با تشییع مهمی با باریدن باران رحمت و فیض حق تعالی از منزلش حرکت داده و غالب مردم قم در آن شرکت نموده و بآستانه آوردند و حضرت آیت الله العظماء بروجردی نیز خوانده و در ایوان مطلای صحن کهنه در مقابل دختر موسی بن جعفر علیه السلام حضرت معصومه سلام الله علیها دفن نمودند

و درود آیت الله زاده آقای آسید محسن حجت از نجف اشرف بقم المجدید حضرت آیت الله حجت رضوان الله علیه دارای پسر و چند دخترند که سه نفر آنها هر يك در خانه یکی از فضلا میباشند و از پسران دو تن دانشمند یکی حجة الاسلام آسید حسن آقا که اکنون در قم سرپرستی خانواده و عیالات و الدخود را می کنند و دیگر حجة الاسلام آسید محسن

آیت الله زاده حجت که اکنون در نجف اشرف در سلك فضلاء و مدرسین آن سامان و از حیث متانت و اخلاق ثانی پدر بزرگوار خودند مانند برادر ارجمند مذکورش

در ماه شعبان ۱۳۷۰ هجری بود که پس از چندین سال توقف در نجف برای تکمیل تحصیلات علمی بواسطه مبتلا شدن بکسالت سینه و سوء هاضمه بامر والد معظم خود حضرت آیت الله حجت دامت آثاره اعزام ایران و زیارت پدر عزیز خود گردید چون خبر حرکت این یوسف علم و کمال به یعقوب قهاست رسید اظهار ابسط فرمود فضلاء حوزه ایشان که این معنار مشاهده کردند با بسیاری از محصلین حوزه و جمع کثیری از مردم شرافتمند قم تاجند فرسخی استقبال نمود و در یک کفر سخنی قم حضرت شاه جمال برای استراحت و خیر مقدم گفتن انجمن کرده و آیت الله زاده حجت را با تجلیل و تکریم وارد قم نموده و پس از دیدن آستانه مقدسه بمنزل شخصی حضرت آیت الله حجت رسانیدند و این پدر بزرگوار از دیدن این فرزند برومند پس از سالها مفارقت خوشحالها نمودند و تا چندین روز حضرات آیات الله العظام قم آقای بروجردی و مرحوم آقای خونساری و حضرت آیت الله صدر و دیگر مراجع و علماء و عموم طبقات دیگر از ایشان دیدن نموده و به حضرت آیت الله حجت تبریک و بایشان خیر مقدم میگفتند

و بعضی از فضلاء حوزه آیت الله حجت و سایر حوزه ها قصایدی در تبریک درود و مدح این پدر و پسر بزرگوار سروده اند و مایکی از آنها را که جناب آقای آ میرزا ابوطالب فاضلی خونی گفته تقدیم اهل ادب و صاحبان ذوق مینمایم

مرزده اید که آمد حجة نانی بقم
شهر قم پر نور شد از مقدم خیرش عیان
یک درخشان آفتابی سرزد از مشرق زمین
حجة بن الحجة آمد بر دیار و شهر علم
اهل ایمان جملگی شاداب و خندان گشته اند

ز آنچه دلشاد است چون يك همچو جانانی بقم
ز آنچه نازل شد عیان يك نعمت نانی بقم
پرتو افکن شد بسان نور بارانی بقم
بهرشان برپا شد يك جشن شایانی بقم
آیت الله نخل امیدت بیانت آر مید
حجتی حجیت تو قابل انکار نیست
آیتی ای آیت الله شمع ایوانی بقم
میوه قاب شریفت بین که چون جانانی بقم

مرد باد آنکس که ویرانیده حق بین نیست

آینی از سوی حق چون شمس نورانی بقم

افتخار آل طاهرا داعی دین مبین منبع فیض و کرم چون نور تابانی بقم

حجتی از حجة ثانی عشر خیر الوداء محو فضل جهانی قطب امکان بقم

آیه الله زاده حجت آقای آقا سید محسن آقا تائب اول ماه رمضان همان سال در قم

مانده و شب اول ماه در خدمت والد معظم خود حضرت آیه الله العظمای حجت برای معالجه

بشهر ری آمدند و این سفر چهارم آیه الله العظمای بود بطهران چنانچه اشاره کردم و تاسعه ماه

تقریباً بمعالجه پرداخته و با تحصیل بیهودی مختصری با اجازه والد معظم بنجف اشرف مراجعت

نموده و تا کنون در آن باب مدینه علم و حکمت مشغول بتدریس و تکمیل بحر بی پایان علم و

فضلند و فقه الله تعالی

ضایعه رحلت پدر بزرگوارشان را ایشان و سایر خانواده حجت تا قیامت تسلیت می

گویم (محمد رازی)

ضایعه فقدان روحیات آیه الله العظمای آقای حاج سید محمد تقی خونساری رضوان

الله علیه و شخصیت او

حوزه علمیه قم پس از رحلت آیه الله المؤسس المعیری بهمت سه مرد بزرگ و برجسته در

علم و فضیلت و تقوی چون حضرت آیه الله العظمای آقای حجت و آیت الله صدر و مرحوم آیت الله

خونساری رضوان الله علیه اداره میشد و هر يك از سه بزرگوار بموقعیت و وجاهت خود در

درمیان جامعه که بحوزه و طلاب و محصلین محترم مینمودند و از میان ایشان آیه الله

حجت که مرجعیت زیاده از روم و اندیشتر داشت نان قم را متکفل شده چنانچه در سابق توضیح

دادیم و پس از ایشان نامدتی هم آیت الله صدر نامین قسمتی را میفرمودند و لکن بگانه قرین

مرحوم آیه الله حجت مجسمه تقوی و فضیلت و عنصر و قار و شرافت و بیسکره علم و مجاهدت

مرحوم آیه الله خونساری که اگر بگویم سزاوار است کتابی قطور درباره شخصیت و عظمت

و فداکاری ایشان نوشته شود بمبالغه نموده ام و هر کس بخواهد شمه از احوالات و حسب و

نسب آن آیه الله العظمای را بداند مراجعه نماید بمجموعه حکمت شماره دو از دهم ۱۳ شنبه ۱۳ مهر

ماه ۱۳۳۱ و معمر ۱۳۷۲ نماید که بقلم حجة الاسلام آقای حاج آقا مجتبی عراقی نوشته شده

و تمام مجله درباره آن تقید عظیم القدر است

و این بنده مولف ندیدم که اگر بخواهم

آن مجله را در این کتاب درج کنم

گذشته از مکر و رشدن از مقصد دور

خواهم ماند فقط برای اداء حق آن

بزرگوار فهرستی را که در ترجمه

ایشان حضرت حجة الاسلام و المسلمین

آقای آقا شیخ محمد علی عراقی

ابو الزوجه ایشان نوشته است بابت بعضی

اضافات لازمه می نگارم و از روح

پرفتوحش استمداد خواهانم

(سلسله نسب معظم له بگفته دوائر

المعارف و رسالة عدم النظیر

آیه الله العلامة الحاج سید

مرحوم آیه الله الحاج سید محمد تقی خونساری قدس سره

محمد تقی الخونساری بن الامام العلامة الارواه السید اسد الله بن العلامة الاوحد السید

محمد بن المحقق السید حسین بن العلامة الافضل السید ابوالقاسم بن الامام الاکبر

العلامة الاجل الحاج سید حسین بن مولا العلامة الحاج میرزا ابوالقاسم (جعفر) بن السید

حسین ابن السید قاسم بن السید محبت الله بن السید قاسم بن السید مهدی بن السید زین

العابدین بن السید ابراهیم بن السید کریم الدین بن السید رکن الدین بن السید زین

العابدین ابن السید صالح (العالم الجلیل الشهیر بالقصیر) ابن السید محمد بن السید محمود بن

السید حسین بن السید حسن بن السید احمد بن السید ابراهیم بن السید لمجاهد السید

عیسی بن السید حسن بن السید یحیی بن السید ابراهیم بن السید حسن بن السید عبدالله بن

الامام الهمام موسی بن جعفر علیهما السلام

ساروا وقد بعدت عنا منازلهم

مخبرات بان القوم قد رحلوا

فسرت شرقاً و غرباً فی تطلبهم

هذا المنازل والاثار والطلل

فلان لا عوض عنهم ولا بدل

وكلما جئت ربعا قیل لی رحلوا

در میان این سلسله جلیله ستاره گان درخشانی در آسمان علم و دانش و چراغهای روزانی در طریق هدایت و خداپرستی و گلهای ذیبت بخشی در مجالس زهد و تقوی یافت شده که هر يك از آنان بنوبه خود علم اسلام و پرچم دین را بدوش کشیده و هزاران نفر را از گمراهی چهل و نادانی بشمار راه مستقیم دیانت هدایت و نامهای نیک و یاد گارهای زیبایی از خود بجای گذاشته اند و جامعه علم و روحانیت را مروه نذ حیات و مشقتهای طاقت فرسای خویش ساخته اند یکی از آن برجسته رجال آن دانشمند متقی آقا سید ابوالقاسم فرزندان آیت الله العاج سید حسین است که در سال ۱۱۶۱ در قصبه خوانسار متولد شده و در اعلی درجه زهد و تقوی و علم و دانش بوده و بعلمت شدت احتیاط در دین و اجتناب از پیروی هوا و دنیا سراسر زنده گی از اقامت در ریاست و حکم و فتوی کناره گیری نموده و بتمام قوا کوشش در انجام مهمات و قضاء حوائج اخوان میفرمود دارای نفسی عجیب و دعائی مجرب که در زمره کراماتش شمرده میشد چنانچه مشهور است که بمجرد خواندن یا نوشتن دعاء بیماران شفا می یافتند

در اواسط ماه مبارک رمضان در سال ۱۲۴۰ در قصبه خوانسار بر حمت حق واصل شده است (روضات الجنات ص ۱۲۶) (الکنی واللقاب ج ۱ ص ۱۳۵) دیگر از اعظام این خانواده آیت الله العلام العاج سید حسین است که از اکابر محققین اعلام و عظام علماء اسلام دارای اخلاق نیکو و در علیا درجه زهد و تقوی و دین در زمان خود بوده زاده خوانسار را بجهت خود اختیار و کمتر از آن قصبه بیرون آمده از مسافرت خود دارای میفرمود و از این رونامش بر بسیاری از علماء و دانشمندان مخفی و پوشیده گشته در بعد از ظهر روز یکشنبه هشتم رجب سال ۱۱۹۱ در قصبه نامبرده رحلت و در جوار منزلش دفن و قبرش زیارتگاه است

و دیگر ابوالقاسم جعفر بن الحسین است که در ماه صفر روزاربعین سال ۱۰۹۰ در اصفهان متولد مقدمات و سطح را در نزد علماء و دانشمندان اصفهان تحصیل و در قسمت درس نهایی خدمت علامه مجلسی تلمذ نموده است و لذا از ایشان در کتب و مصنفاتش تعبیر می نماید (شیخی الاعظم و استادی الافهم)

دارای تالیفات و تصنیفات چند است در کلام و فقه و ادعیه و غیر ذلک و یکی از شاهکارهای ادبی ایشان منظومه عربی میمی که خالی از همزه و الف است از سه هزار بیت متجاوز که در حکم و آداب شرعیه نوشته است

در حدود سال ۱۱۳۰ بواسطه فتنه افعان از اصفهان حرکت بموجب تقاضای اهالی خوانسار را محل اقامت خود گرفته و در آنجا قیام و اقدام بامورات شرعیه نمود و در سیزدهم شهر ذیقعدة الحرام سال ۱۱۵۷ در قریه قودجان که از قراه خوانسار است رحلت و بر حمت حق واصل و در همان قریه مدفون و قبرش مزار هر خاس و عام است و در رحلتش اشعاری سرودند که از آنجمله است

میر ابوالقاسم اعلم زجهان رحلت کرد از میان نسخه آداب مسامانی رفت
سال تاریخ وفاتش ز خرد پرسیدم گفت دانای ادب عالم ربانی رفت
و در شرح حال بقیه بزرگان علم و نوابغ زمانه و نتایج دهر که در این سلسله بوده اند بتراجم رجال و مشجرات آل الرسول مراجعه شود زیرا که این نامه را آن گنجایش نیست و از مقصد باز خواهم ماند

مضافاً اینکه خاندان آیه الله خوانساری از بیوتات علم و دانش و خانواده فضل و فقه و ادب است که دانائی در آن بوراثت یکدیگر رسیده و همیشه در این خانه رجال برجسته در فنون علم و دانش بوده که نام آنها زینت بخش فهرست ها و تراجم و اجازات است که برای همان جهات از ذکر آنها خودداری و بترجمه نمره طیبه آن دو دمان باک حضرت المستطاب آیه الله حاج سید محمد تقی و سوسی خوانساری می پردازم ولادت با سعادتش سنه ۱۳۰۵ در بلده خوانسار واقع و پس از بلوغ بعد شد و کمال بتحصیل ادبیات و بعضی سطوح مشغول سپس سنه ۱۳۲۲ بارض اقدس عتبات عالیات مهاجرت و پس از تکمیل سطوح سه سال بدرس مرحوم آیه الله خراسانی و مدتی هم بدرس مرحوم آیه الله سید طباطبائی بزدی قدس سرهما حاضر و پس از فوت استاد خراسانی بدرس مرحوم شریعت اصفهانی و میرزای نائینی و آقا ضیاء عراقی و معقول حاج شیخ علی قوچانی قدس سرهما حاضر و در سنه ۱۳۳۳ بیلا د هند مسافرت و پس از ۴ سال اقامت بایران مراجعت و بوطن خود خوانسار رهسپار گردید و بعد از مکث قلیلی بیاده سلطان آباد عراق متوجه شد در جینی که حضرت آیه الله حایری اعلی الله مقامه در آن بلده باقامه حوزه علمیه برداختند حضرتش بتعلیل در آن مدرس شریف حاضر و خود نیز مستقلاً بتدريس و بحث می برداخته تا در سنه ۱۳۴۰ که حضرت آیه الله حایری بر حسب خواهش اهالی قم و طهران ببلده طیبه قم منتقل گشته باقامه حوزه علمیه برداخت حضرت آیه الله خوانساری را هم برای تزیین حوزه مبارک که همراه خود بقم انتقال داد و حضرتش بطرز سابق در مجلس درس آن مرحوم حاضر میگردد و خود هم مستقلاً

بتریت عده کثیری از افاضل مشتعلین می پرداخت تا آنکه در سنه ۱۳۵۵ که آیه الله حایری بجوار رحمت ایزدی پیوست عده از افاضل اهل علم حوزه اطراف وجودش ریفتش را گرفته ریاست حضرتش را بر خودشان بجان و دل متقبل گردیدند و عده تلامیذش بیش از پیش گشت والحق والانصاف آن را در مرد علم و تقوی در ابقه حوزه علمیه سهم بسزائی دارند و نیز در تاسیس آن که کمک و رفیق با وفائی برای مرحوم آیه الله حایری بوده اند و آن بزرگوار در طول ۶۷ سال زندگی اش قدمهای حساسی برای حوزه اسلام و علم برداشته که از صفحه تاریخ محو نخواهد شد یکی مبارزه و فداکاریش در جنگ بین المللی اول بر علیه دولت استعمارچی و ظلم و جنایت انگلستان که مدتها در سنگرها ایستادگی کرده و با نیر خوردن بیای مبارکش از میدان نرفته تا اسیر و دستگیر آن جنایتکاران شده و مدت ۴ سال در دیوار شهرهای هندوستان تحت انواع شکنجه و آزار و زیر قیدها و زنجیرها بسر برده تا بخواست خدا و توجه مولایش اعلیه حضرت ولی عصر عجل الله الفرج آزاد و بمسقط الراس خود مراجعت نمود و پس از توقف جندی مهاجرت بارالک و از آنجا در خدمت مرحوم حایری بقم رحل اقامت فرمود دیگر اقامه نماز جمعه اش که پس از سالها از رسمیت افتادن در سنه ۱۳۶۰ هجری که نظر شریفش با احتیاط لازم در فعل آن مؤید گردید قیام باقامه آن نموده و در مسجد جامعه امام قم با هزاران متدین و عالم و مجتهد از مجاور و زائر بجامی آورد و خود در دو خطبه قبل از نماز مرد در ا باموعظه حسنه بند و اندرز داده و بتقوی و پرهیزکاری که خود مجسمه آن بود دعوت مینمود و گویا که میبینم ایشان را روی منبر ایستاده و از سوبدای قلب میگوید (یا ایها الذین امنوا اتقوا الله حق تقاته ولا تموتن الا و انتم مسلمون)

نماز استسقاء مرحوم آیت الله خونساری در سال ۱۳۶۴ هجری

و دیگر از کلامهای حساس ایشان که ابد آفراموش نمیشود صلوٰه استسقاء و نماز باران ایشان است که تمام تشنه گان را از جمادات و نباتات و حیوانات و بخصوص انسانهای با معرفت را سیراب و حتی بیگانگان را به تعجب و حیرت انداخت

و نماز استسقاء ایشان حقیقتاً یکی از آثار بزرگ اوست که برای عموم مسلمین موجب افتخار و مباحثات گردید نماز استسقاءیی بود که آن شخص بزرگ بجای آورد و ملل جهان خواهی نخواهی در برابر عظمت اسلام سر تعظیم و تکریم فرود آورده دنیائی متوجه عالم روحانیت و شخصیت آن پیشوای مقدس شیهه گردید در سال ۱۳۶۳ هجری قمری که رحمت حق تالی از شهر قم و حومه آن قطع شده و از آغاز بهار تا اوایل خرداد ماه بهیچ وجه بارانی

از آسمان رحمت نازل نشده بود دشت و هامون خشک و مزارع در انری آبی بزم کرده و آخرین مراحل حیاتی خود را میپیمود منظره غم انگیز و وحشت آوری در سراسر این منطقه ایجاد و خرم امید مردمی را بر باد میداد

نماز باران آیه الله خونساری طاب ثراه

در يك چنین موقع خطر ناك و ساعات وحشتناكى كه امید افراد رفته رفته بناامیدی مبدل می گردید و بیم قحطی و غلای این سامان را تیره میساخت نسیم صبح رحمت و اشعه الهیه وزیدن گرفته یگانه مرد ایمان و خداپرستی که در کانون معرفت اسرار حقیقت آموخته و آن کوهر کرانهاییکه در کنجینه تقوی و فضیلت برای چنین موقعی اندوخته شده بود باعزمی متین و ایمانی راسخ دامان همت بر کمر زده تصمیم گرفت بوسیله نماز استسقاء و دعا طلب باران از منبع رحمت الهیه نموده روی عجز و نیاز بدرگاه خداوند رحیم بی نیاز آورد اراده خود را بموم طبقات اعلام و در روز جمعه یک ساعت از طلوع عازم گردید که بارعایت دستور مقدس اسلام مشغول نماز گردد مردمیکه بر اثر سستی ایمان بخداوند خوش گمان بودند بزعم فاسد خود از راه خیر خواهی حضرتش معروض داشتند ممکن است این نماز بلا اثر مانده و مقام شامخ شما در نظر جمعیت کاسته شود ولی آن را در مرد با آن حسن ظنیکه بخدای خود داشت که هیچکس را جز خدای خود نمیدید و جز سخن حق نیشینید بدین سخنان و قبی نگذارده میفرمود من بدستوری که از شارع اسلام رسیده عمل نموده وظیفه خود را انجام میدهم و بیمی از گفته این و آن ندارم آنچه صلاح باشد واقع خواهد شد

این بود که طبق مقررات دینی خود و یکمده از مردان ایمانی با داشتن روزه چنانچه دستور رسیدند عبارت را از راست بچپ و بالعکس انداخته بپای برهنه مانند عموی بزرگوارش اعلی حضرت نامن الاثمه علی بن موسی بن الرضا علیهما السلام که در مرو خراسان بای استقامت بیابان رفت استغفار گویان و تضرع کنند و سپس شمت خارج خاک فرج گردید و بامید فتح و فرج روبرو بیابان نهادند این حادثه مصادف با موقعی بود که قسمتی از قوای متفقین متمرکز در ایران شده و یکمده از لشکر و سربازان انگلیسی و آمریکایی در حدود خاک فرج (که در ضلع شمال غربی نیم کیلومتری شهر قم قرار گرفته و راه آن کنار بل قدیم رودخانه است) جای داشتند

قبلاً چند نفر معاندین قرآن از فرقه ضاله و مضله بهائیه بآنها خبر داده بودند که عدم زیادی از اهالی در نظر دارند باین حدود آمده و جاه آبی را که مورد استفاده شماست بر نموده و حمله سختی بشما نموده و شما را ازین به بر ندم ممکن است خطر بزرگی متوجه شما بشود آنها که این خبر را شنیدند و از جریان قضایا هیچ اطلاعی نداشتند و نیز هیاهوی مردم نباید افکارشان را مینمود کاملاً مجهز برای دفاع گردیده حتی رگبارها را بسوی جمعیت قرار دادند تا هنگام هجوم مردم دفاع نمایند مرحوم آیه الله تعالی فرمود که تنها متوجه خدا بود هدف مخصوص داشت بانهایت شاد و متانت بوضع خود ادامه داده با حضور متجاوز از بیست هزار نفر تقریباً در حال تضرع و خشوع بذات مقدس ربوبی نماز استقامت را بجای آورده و با خطبه و دعا پایان یافت دلها طپیده و رنگها در پریدن بود هر کس با خود زمزمه و نوا می داشت که آیا این دعا بهدف اجابت خواهد رسید یا نه متخصصین اروپایی که در لشکر متفقین بودند اوضاع جوی را بدقت مورد بررسی قرار داده ابداً امارت نزول را اثر مشاهده نمودند

پس روز دیگر را مرحوم آیه الله تعالی قید اعلی الله مقامه الشریف باجمعی از خواص اهل علم باخضوع و خشوع بیشتری بیرون رفته و بحکم من لاج باباً و لاج اصرار و استفانیه از یاد تر نموده و با چشمی گریان و دل برین که خدایا بنده گن تو اگر مخالفت و معصیت تو را می نمایند تو آنها را بغضب خود و قطع رحمت مواخذه فرما بر آنها رحم کن زیرا تو ارحم الراحمین از این قبیل ادعیه مانوره و غیره مانوره خوانده و در سجده تضرع زیادی نموده و تقاضای باران رحمت نمودند پس از آن سر بر داشته آثار رحمت حق تعالی را ظاهر دیدند چونکه حق خواهد که غفاری کند میل بنده جانب زاری کند

که ابر های متراکم آسمان قم را پوشانیده بطرف منزلها روان شدند هنوز نرسیده بودند که شروع بباران بی نظیر نموده و شهر و حومه را سیراب بطوریکه سیل در رودخانه قم افتاده و حتی تازه در سراسر باغات و مزارع و بیابان طغیان نموده و زمین که بر اثر بی آبی خشک و آتشین شده بود دخیل برین گردید و مصداق این آیه مبارکه هویدا گردید (و استغفر وار یکم انه کان غفار ابرسل السماء علیکم مدراراً) ظهور این کرامت بزرگ و دعاه سریع الاجابه در جهان اثر عجیبی بخشیده بطوریکه زلزله ها و فرمان دهان لشکر متفقین نیز تسلیم مقام دینی شدند و از آن بزرگوار خواستار گردیدند برای رفع غائله جنگ جهانی دعا فرمایند و از مقامات رسمی لندن و آمریکا وقوع این حادثه شکفت انگیز بوسیله رادبو در تمام دنیا پخش گردید حقانیت دین اسلام و اثر حوزه علمیه قم عملاً بر جهانیان آشکار گشت و بر آن مردم مصادی و عناصر ناپاکی که بدیانت اسلام و حوزه علمیه قم بنظر منفی و حقارت می گریستند ثابت شد که مردان پاک و با فضیلتی در عالم هستند که بلا واسطه با عالم غیب پیوسته و میتوانند بآیروای ایمان جهانی را تکان دهند و طبیعت را باذن خداوند جهان در زیر فرمان آرند درود فراوان بر روان پاکت یادای رادمرد با حقیقت و ایمانی که اسلام را زنده ساخته قوت اسلام را بر مردم جهان نمایش دادی

پس از انجام نماز و نزول رحمت بی پایان حق تعالی ناظرین و گوینده گان سخن سرانی هائی در مدح و ستایش مرحوم آیه الله و شعراء اشعاری در این قسمت سرودند که برای اختصار از درج آن خودداری میشود

مرحوم آیه الله خونساری دارای مقام جمع الجمعی بوده اند با آن تقوا و زهد و قدس و عبادت در صحنه اجتماع و سیاست نیز پیش رو قافله و میدان دار آن صحنه بوده و بزرگترین شاهد این دعوا دخالت ایشان در امورات سیاسی از قبیل ملی شدن صنعت نفت و موضوع انتخابات که فتوای ایشان در مسئله نفت در باختر امروز شماره ۴۵۴ درج و منتشر گردید و نیز در بعض جرائم ملی دیگر و در موضوع و کالت و انتخابات هم در پاسخ عده از بزرگانان طهران که استوال کرده بودند جواب بذیل را دادند

بسمه تعالی

احساسات متدینین و توجه بجهاتی که در سوال ذکر شده مایه بسی امیدواری و موجب تقدیر و تمجید است در این موقع حساس که دیانت و استقلال مملکت را خطراتی تهدید میکند برای اداء وظیفه شرعی لازم است مسلمین با کمال جدیت در امر انتخابات

شرکت کرد و کلامی را که متدین و علاقه مند با استقلال مملکت و واقف بمصالح عالیّه کشور باشند انتخاّب نمایند و چنانچه در اثر مسامحه و تسبی در این امر مهم لطمه بدیانت و استقلال مملکت وارد شود علاوه بر ذلت و نکبت دنیوی در پیشگاه خداوند حکیم مسئول خواهند بود سه شنبه ۱۱ شهر ربیع المولود ۱۳۷۱ سید محمد تقی الموسوی الخونساری محل خاتم شریف

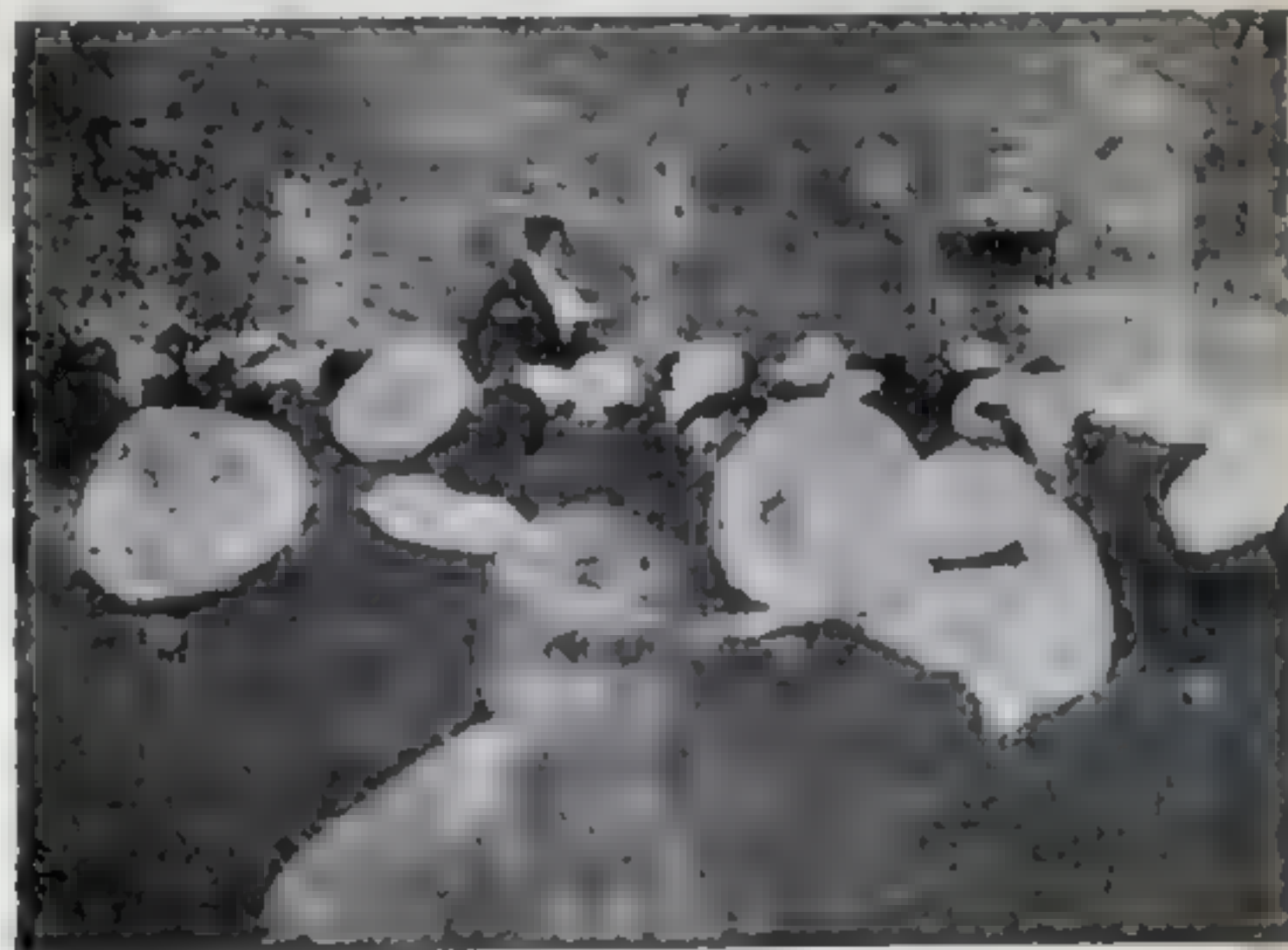
البته این فتوی و نظریه تأثیر عمیق بسزائی در روحیه افکار متدینین و اهل ایمان کرد و اشخاصی را که از اول عرش کمتر رانی هم نداده بودند بمیدان کشانیده و داخل در امر انتخابات نمود

مقام علم و تقوی و زهد این را در مرد بزرگ که اسطوانه عام و فضل بود هر مرحوم آیه الله خراساری چند بواسطه اشتغال با هم از قلم مبارکش تاکنون در قالب تصنیف توصیف نیافته لیکن تقریرات بعضی اباحت شریفه اش بقلم عده ای از فضلا تلامیثش تحریر یافته که شایسته است برای نشان دادن مراتب علمی و تحقیقی آن بیکره علم و فضیلت که حادی معقول و منقول و علامه فقه و اصول بوده زبور طبع در آمده و مورد استفاده اهل فضل و دانش گردد که حقا و قتی برفراز منبر مینشست برای تدریس کویا استادش مرحوم آقا ضیاء عراقی و استاد او مرحوم آخوند خراسانی بمسند تحقیق نشسته به دردی دقیق و موشکاف بود و عبارات در قالب الفاظ علمی بیان میفرمود که هر کس را بی روی فهم آن نبود مگر کسانی که سالها زحمت و ریاضت کشیده و قوه فهم و استنباط پیدا نموده بودند

آنها را ایشان از تلامذه فاضل و برجسته و زبردست که از دریای علم و تحقیقات فقهی و اصولی و معقولاتی ایشان حایز مقام منبع اجتهاد شده بسیار بعضی چون حضرت حجة الاسلام و المسلمین آقای آقا شیخ محمد علی عراقی و حجة الاسلام آقای حاج شیخ عبد الجواد اصفهانی و آقای آقا شیخ راضی تبریزی و امثال ایشان در قم سمت مدرس سیطخ و خارج حوزه را دارند و یا در اطراف ایران و شهرستانها سمت امامت و ریاست و غیر ذلک را دارا هستند و افتخار تلمذ و شاگردی آن آیه الله العظمی را مینمایند

در تقوی و زهد بیکانه عرصه و حید در بوده نماز جماعتش اولین نماز در قم از حیث کمیت و کیفیت همه فضلاء و دانشمندان برجسته و باتقوی و احتیاط کرام و سایر بلدان و نیز اخیار طبقات دیگر و این خود کاشف تقوی و زهد آن بزرگوار بود زیرا که تارك هوا و تارك زینة و تارك دنیا بود که در کمال بی آلاشی حرکت میکرد در قضا و حوائج اخوان و

و مؤمنین بی نهایت گوشا بود در صبر و تحمل هم کم نظیر بود اخلاق او چون نیاکل و اجدادش نیکو و عظیم بود در خاطر دارم که یک شب نیمه شبی که شب سرور آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین و شیعیان و دوستان ایشانست از نماز جماعتش در مدرسه فیضیه فارغ و بطرف منزل می رفت در وسط مدرسه رسید طلبه جاهلی جسورانه جلو آمد و گفت حضرت آیه الله عرضی دارم ایستادند و فرمودند بگو آن بی ادب برای مزاح کردن و خنداندن بی مهابا آیه سجده واجب را قرائت کرد آیه الله همانجا سجده افتاد و تا میخواست سر بردارد بار دیگر میخواند مدتی آن مجسمه اخلاق حسنه را در سجده معطل کرد تا بعضی از آقایان طلاب آن جسور را نگاهداشته تا ایشان تشریف بردند و بعضی خواستند او را اذیت کنند و تنبیه نمایند اجازه

مجلس درس مرحوم آیه الله خونساری طلبه راه

ندادند این بود و نمونه از اخلاق کریمه ایشان

انصافاً این چند بیت شایسته مقام آن حضرت است که از دل و زبان بر اخلاص و ارادت آقای نبوی قلمی سروده شده

مغزون علم و کمالی مصدر زهد و ورع	زهره افلاک زهدی بهتر از هر اختری
یاوردین را تو یاری خصم او را دشمنی	بی نوایان را توانی بی مکنان را یاری
قهرمان عرصه میدان علم و دانشی	علم و تقوی را سراسر کشور پهنای
از محمد و ز تقی شد نام نامیت تمام	زین دو نور حق عیان گردیده اینک انوری
ای مجاهد گز سر صدق صفا کردی قیام	الحق الحق در زمانه مظهر یا قاهری

باید اینسان معدن علم و هنر آید بر دین
ما به فخر و مباهاتی تو بر اسلامیان
بر سر اسلامیان جاوید بادا سایه ات
عقل عاجز گردد از وصف تو ای یکتا پرست
شاگردان برجسته و معظم تلامذه
مرحوم خونساری
آیه الله العظمای خونساری از روزیکه باتفاق
آیه الله المؤسس از اراك بم مهاجرت نمودند
بنام تدریس سطوح نهائی فرایند مکاسب شیخنا الانصاری و کفایه خراسانی را گذارده و
تا اواخر عمر مرحوم حایری قدس سره چندین دوره کتب مزبوره و کتب معتول را تدریس
نموده و هم تقریر درس معظم له را برای جمعی از تلامذه و شاگردان آنجناب میفرمودند
تا چند سال مانده بقوت ایشان رسماً و مستقلاً شروع به تدریس خارج کفایه الاصول و
کتب فقهیه نموده و تا آخر عمر خود چند دوره تدریس خارج فقه و اصول فرموده و فضلا را از
مبانی علمی و تحقیقات خود بر خوردار نموده اند

دین از فوت مرحوم آیه الله حایری غالب و بلکه جل تلامذه ایشان (لولا الكل)
بمعثر و حوزه تدریس آنجناب و مرحوم آیه الله حجت شافیه و درك فیض نموده اند و
اغلب فضلا و مدرسین کونی حوزه علمیه قم و دانشمندان و علماء خارج قم که در شهرستانهای
ایران مشغول خدمات دینی هستند از فارغ التحصیلان و مستخرجین حوزه آن دو جناب
میباشند و چون فهرست اسامی مشاهیر آنان را در ضمن ترجمه آیه الله حجت نگاشته ام در
اینجا تلامذه مخصوص ایشانرا مینگارم که تنها و یا بیشتر مباحثات و استفادات آنها از
آنجناب بوده است و آنها بقرار ذیل است

- ۱- آقای آقا میرزا ابوالقاسم دانش آشتیانی قم
- ۲- آقای آقا شیخ ابوالمکارم رشتی قم
- ۳- آقا سید احمد خسر و شاهی تبریز
- ۴- آقای آقا سید احمد خرم آبادی خرم آباد
- ۵- آقا سید جلال شهیدی معلاتی معلات
- ۶- آقا سید حسین رسولی شمیران
- ۷- آقای آقا میرزا رضی تبریزی قم
- ۸- آقای آقا بدش فیض واحدی لاهیجی رشت
- ۹- آقای حاج شیخ عبدالجواد اصفهانی قم
- ۱۰- آقای شیخ عبدالرحمن فرنقی
- ۱۱- آقای میرزا عبدالرحیم مدرس تبریزی قم
- ۱۲- آقای حاج آقا عطاء الله اصفهانی قم
- ۱۳- آقای حاج سید محمد باقر طاطبائی سلطانیه قم
- ۱۴- آقای حاج شیخ غلامرضا فقیهی قم
- ۱۵- آقای آقا شیخ محمد علی عراقی قم
- ۱۶- آقا شیخ محمد دولی هرسینی نهاوند

- ۱۷- آقای آقا شیخ محمد صدوقی بزد
  - ۱۸- آقا سید مصطفی خونساری قم
  - ۱۹- آقای آقا شیخ مهدی صادقی قم
  - ۲۰- آقا سید هادی روحانی رودسر
- و جماعتی دیگر و مشترکین دروس مرحوم آیت الله حجت و آیت الله صدر قدس سرهما
از تلامذه ایشان از صدها متجاوز و در ضمن فهرست تلامذه مرحوم آقای حجت طالب نراه
خواهد آمد

مسافرت آیه الله خونساری بمکه معظمه

سفر بمکه آیه الله خونساری رضوان الله علیه هم قابل توجه است کسانیکه در سنه العلمه
و یا حجة العلماء ۱۳۶۹ سال اول پس از ۷ سال تعطیل شدن از ایران مشرف بودند و چون این
بنده هیچ نیاز نداشت و در روزیکه نگران حرکات و سکنات آن هیکل نوحید بودند می دانند
که با کثرت فقهاء بزرگ و آیات عظام و مراجع تقلید کرام که از هر شهر و قصبه از ایران يك یا
چند نفر روحانی بود (و کمتر سالی مکه این گونه حاج بخود دیده است) از طایفه حقه
اثنا عشریه رجالی از مراجع و پیشوایان شیعه چون مرحوم آیه الله خونساری و آیه الله فیض
و آیه الله کبیر و آیه الله سبزواری و حجتی الاسلام بهبانی و طهرانی و امثال ایشان در مکه
بودند اما هیچ کدام باندازه مرحوم آیه الله خونساری اثر نداشتند و مورد توجه عموم
مسلمین و حجاج بیت الله نبودند

در هر حال باینکه رعایت تقییرا برای حفظ جان و مال و حرمت شیعه ها مینمود دست
از تبلیغ و امر بمعروف و نهی از منکر بر نمیداشت بوجاهت و نفوذ ایشان رفع اختلاف ماه
و رؤیت هلال شد زیرا حجاج شیعه با توجه و ارادتیکه بایشان داشتند و نزد ایشان هلال
نابت شده مردم بتبع و پیروی ایشان از شك و شبهه بیرون آمدند و مناسك حج را بدون
تکرار انجام دادند شب عید غدیر ایشانرا دیدم باینک حالی که هر متوجه ملتفتی را
منتقل مینمود پس از طواف و نماز در مسجد الحرام با آن وسعت و بزرگی می گردد و
ناقرب صبح کلش در آن مکان مقدس و شریف همین بود و گویا که از دل ایات جدش
را میسرود و میگفت

یا من یجیب دعاء المضطر فی الظلم
قد نام و فدك حول البيت قاطبة
ادعوك رب دعاه قد امرت به
ان كان عفوك لا يرجوه ذو سرف
یا کشف الضر و البلوی مع السقم
وانت وحدك یا قیوم لم تتم
فلرحم بکائی بعق البيت و الحرم
فمن یجود علی العاصین بالنعم

با اینکه صحنه مسجد الحرام مطروص بود از مردمیکه تمامی چون بهائم خوابیده و از برکت آن ليله مسوده و شب مبارك و غدیر و آن مکان مقدس غافل گشته بودند گفتگوی آن آیت رحمانی با مصریان و مباحثات ایشان بابت بعضی از قضایه‌ها و مدینه هم شایسته توجه است. مجله مجموعه حکمت حوزه علیه قم شماره دوازدهم تفصیل آنها را داده شایسته مطالعه است. رجوع فرمائید

حضرت آیه الله خونساری پس از خاتمه اعمال حج و زیارت حضرت رسول صل الله علیه و آله و ائمه بیع علیهم السلام بفتیات عالیات مشرف شده و تا اواخر ماه صفر را با عظمت زیاده در میان مراجع و علماء اعلام نجف و کربلا و سایر اعقاب مقدسه مانده و در آن ایام مراجعت بم و در روز اول ماه ربیع المولد با استقبال شایان کم سابقه از طرف عموم طبقات قم وارد شهر گردید و همراه که زبان گویای مردمند در مدحش اشعاری سرودند که برای نمونه این چند بیت جناب حاج محمد علی انصاری تقدیم خوانندگان میدارم

در هزار و سیصد و اندر شصت و هشتم چون قمر
مردمان در بام اندر چرخ جوای هلال
در زمستان بود و در دیماه در شهر ربیع
کیست دانی آنکه هر مو کبوی مشک یز
آنکه باشد مفتی شرع از حلال و زحرام
آیت الله زمانه آن تقی متقی
خواند اندر خانه اش ایزد بهممانی و را
حل ایمن سرور ایقان و مرآت کمال
از پی ترویج مذهب با گروه مصریان
با بیانات رشیق دلکش خود قلب خصم
چشم دارد از توانصاری چو عبل از رضا
امام حنیف و هزاران افسوس که آن بزرگوار چون نیاکن گرامش از روز نخست
مبتلا بکسالت و بلا بود و هر روز يك بلیه روح و بدنش را آرزو می ساخت در همان
گرفتاریهای در جنگ بین المللی با اجانب مبتلا بکسالت قلب و سوء هاضمه و بعضی دیگر
بود گاهی در اثر معالجات بهتر میشد ولی اگر تصادف بایک امر ناگواری مینمود و عود کرده و
شدت میافت

مبارزات آن بزرگوار بر علیه کشف حجاب مشهور و در این موضوع قدم بقد و بدوش
بدوش با مرحوم آیه الله قمی شرکت داشت و این آزادی امر حجاب پس از آن شدت یاب
سر نیزه ها باین صورت آمدن مرهون خدمات و مجاهدات ایشانست با مرحوم قمی
چنانچه در سابق اشاره شد

چندین مرتبه برای معالجه آن کسالت ها ب حضرت عبدالعظیم ع و بیمارستان فیروز
آبادی و طهران به بیمارستان پانصد تخت خوابی مسافرت نمود ولی قلع ماده نشد تا پس
از اقصاء ماه رمضان ۱۳۷۱ هجری که از آقایان علمای و روحانیین و بازرگانان محترم همدان
تلکرافتی از ایشان دعوت شد که تابستان را در آنجا بسر برند ایشان پس از مشورت با اطباء
دعوت آقایان را اجابت و روز ۲۶ شوال از قم ب طرف طهران و همدان حرکت فرمودند شب را
منزل آقای فیروز آبادی در شهری توقف و روز را با کمال تجلیل و نهایت احترامات وارد شهر
دینی همدان گشتند

مرحوم آیه الله خونساری و آیه الله کلشانی در بیمارستان

و بنا بر دعوت علمای و اخیار و متنفذین همدان برای نماز جماعت مغرب و عشاء قبول کرده
و در مسجد جامعه همدان اقامه جماعت مهمی نمودند تا یکی از روز ها که با تقلیل لباس
در مسجد حاضر شدند در بین راه بتصرف هوا مبتلا گردیده با داشتن آن کسالت های سابق
و عدم مساعدت شهر همدان با فشار خون و کسالت های ایشان جنابش دچار حمله قلبی
گردید و با حضور شش نفر از اطباء حاذق و آمدن اطباء مخصوص از تهران با مر حضرت

آیه الله بروجردی دامت برکاته مختصر تخیفی حاصل و بلکه بهبودی موقتی که باعث مسرت و خورسندی همگان گردید پیدا شد ولی این بطول نیاچامید قریب ۲۰ دقیقه بظهر بود که فریاد شیون و صدای ناله دلخراش و جگرسوزی از اندرون برخاست و در اثر صداهای وحشت انگیز و جانسوز در کمال سرعت و نهایت عجله کمیون از پزشکان همدان تشکیل و پس از امتحانات پزشکی خبر ناگوار و حزن آور و غم انگیز رحلت ایشان را دادند

ابتداء عرض تسلیت محضر مقدس آیت الله العظمی بروجردی بوسیله تلفن عرض شد و پس از آن بطهران وسیله خطیب شهر آقای فلسفی واعظ بمقامت رسمی و اداره انتشارات و تبلیغات در سراسر کشور و جنازه را بعد از تغفیل و تجهیز بسایکجهان تانر و گریه و ناله کدزن و مرد و کوچک و بزرگ همدان داشتند و در و بوم آن شهر ستانرا با خود هم آهنگ کرده تشییع و بعد از ۳ ساعت در کنار جاده طهران از همان راهیکه یکماه و نیم قبل با عزت و جلال وارد شد و استقبال گردید باشوکت و عظمت مشایعت گردید و در آنجا در آمبولانس گذارده و بطرف طهران روانه نمودند

تشییع جنازه مرحوم آیه الله خونساری طلب نراه

و در طهران هم تجلیل و تشییع شایانی گردیده و با هزارها نفر مردم طهران بطرف قم و آیه الله بروجردی که در شب وفات خواب جنازه نابغه و مؤسس تشیع مرحوم سید مرتضی علم الهدی را دیده بود که بقم می آوردند و از اول صبح انتظار پیش آمد بزرگی

داشت تا رسیدن آن خبر که حوزه علمیه و مردم قم را اعزام باستقبال جنازه آن عنصر فضیلت نموده و هزاران نفر تاشهرری از قم باستقبال جنازه آمده و باشکوه عجیبی که نمونه عشورای عزا بود بقم وارد و در مسجد بالای سر در قبة العلماء پیش روی مرحوم آیه الله المؤسس الحائری هم چنانچه متجاوز از ۲۰ سال مواجه و ملازم بایشان بود مدفون گردید طلب الله نراه و جعل الجنة مکانه و مأواه

این بنده مؤلف که نهایت اخلاص و ارادت و سرسپردگی را بباغاك مقدمش داشتم و آن وجود معظم هم نهایت نهایت و لطف و احسان و کرمی را که سببه کربمانه و دیدن مرضیانه ایشان و اجداد گرامش بود با این فقیر مستوعب التقصیر داشتند و مرا مختصر باجازه روایتی از مشایخ عظام خود منضمات بتصدی در امور حسیه فرموده بودند در موقع ضایعه عالم گذار رحلت ایشان در مشهد مقدس مشرف بودم و وقتی مستحضر شدم حقیقتا عالم در نظرم تار شده بیخودانه از این طرف و آن طرف رفته و زائرین از فضلاء و علماء قم را ملاقات نموده و نیز علماء و فضلاء مشهد را و استخبار از صحت و سقم آن خبر نموده تا یقین صحت آن برایم حاصل شده بتکابو افتادم که چرا مشهد تعطیل نمیکند و چرا اقامه عزانی نمایند دیدم میخواستند مسامحه در تجلیل از این نابغه علم و فضیلت و تقوی کنند در منزل یکی از علماء منبر رفته و شمه از فضائل و شخصیت معظم له را که برای خواص مجهول نبودند تذکر و حتی متمسک شدم بکلمات اعیان حضرت سید الشهداء علیه السلام در ساعات آخرش در روز عاشورا و گفتم (ان لم یکن لکم دین و کنتم لاتخافون المعاد و تکتونوا احرارا فی دنیاکم) اگر از این مرد جلیل القدر و عظیم الشانیکه مقبول کل فی الكل بودند که اگر به متجدد میگفتند از مراجع که راقبول داری بلا درنگ میگفت آیه الله خونساری را که روش فکر است و اگر به مقدس و متقدم می گفتند کدام ارامی پسندی بلا تا مل می گفت آیه الله خونساری را زیرا عنصر تقوی و قدس است و اگر سیاسی و وارد در شئون اجتماعی میگفتند از مجتهدین کدام مورد قبول نیست می گفت آیه الله خونساری که مردی سیاسی و اجتماعی است و اگر به اهل علم و فضل هم می گفتند کدام یکی از معاصرین دانشمندان هستند تو است می گفت آیه الله خونساری که مردی محقق و مدقق است

پس اگر برای این مرد تجلیل برای دین و عظمت مقام روحانی او که از مراجع بزرگ عالم تشیع بوده ننکند و نیز برای ترس از معاد و روز واپسین هم که عدم تقدیر و تعظیم از مرگ يك عالم و پیشوائیکه برای او آسمان و زمین تا چهل روز کربه می کنند و از موت او

نلمه در اسلام پدید آید که هیچ چیز آنرا سد نکند خود در قیامت مواخذه دارد تجلیل نکنید پس برای دنیای خودتان که همین روز (یعنی مردن) برای شما هم خواهد بود تجلیل کنید تا از شما تجلیل کنند بالاخره اولین مجلس ترحیم با عظمت در جامعه گوهر شاد از طرف آیه الله زاده قمی حضرت حجة الاسلام حاج آقا حسن اعلان شد با چند مجلس دیگر از بعضی طبقات دلی آنها عقده دل مرا نکشود خود در مدارس اعلان و عموم رادعوت به مدرسه نواب و پس از دو ساعت فاتحه و تلاوت قرآن بی ریا با پرچم سیاه اهل علم و مردم دیگر از زائر و مجاور که آمده بودند حرکت داده و جهت تعظیم از رحلت آن بزرگوار در خیابان بطرف بازار و مسجد گوهر شاد براه و این دو بیت را انشاد و عموماً با حالی حزین می گفتیم

قوموا نمزی الحجة يا هيت العلم
للاية الغوسل جرتومة العلم
ما تقيه الامه يا صاحب الامر
هنا بلرض الغربية يا هيت العلم

پس با آنجماعت معتنی بازار آمده و مردم را مخاطب و در بازار از عظمت آن عالم ربانی بگریه سخن گفته و بیجامه گوهر شاد وارد شده و یکی از منبریهای خراسان منبر رفته و در اطراف شخصیت آن فقید معظم سخنان شایسته و حقایق بمورد ایراد نمود

و تمام این تعظیم از ضایعه فقدان آن بزرگوار گذشت از مقامات ایشان برای آن تعظیماتی بود که ایشان بواسطه داشتن تقوای قلب از شعایر دینی می نمود چنانچه در هر وفات و عیدی از وفیات و اعیاد حضرات ائمه و اهل بیت پیغمبر علیهم السلام که پیش میآمد و بایشان مراجعه شده و استدعا کمک می شد مضایقه از اعانت ننموده و جاناً و مالاً قدماً و لساناً مبادرت بکمک می نمود در وفات علیا حضرت عقیلة العربیه بنی الزهرا عصمت صغری زینب کبری علیها سلام که در شب نیمه رجب سنه ۶۲ هجرت واقع شده و متجاوز از ۱۵۰ مدرک از کتب سنی و شیعه برای آن بدست آمده و تا چند سال قبل در ایران اصلاً انتشار نداشت و بلکه مجهول بود تا این بند مؤلف با اشاره و تأیید حضرات ائمه علیهم السلام قیام بنشر آن نمود و از حضرات مراجع حوزه استمداد خواستم و هر يك بنوبت خود کمک نمودند مرحوم آیه الله خونساری از کسانی بود که قدماً و شخصاً استقبال این سنت حسنه را نموده و از شهادت و وفات عمه عزیز خود تجلیل و تعظیم می نمود در شب نیمه رجب ۱۳۶۸ هجری که در مدرسه فیضیه مجلس عظیمی داشتیم و مرحوم حجة الاسلام اشراقی مستفیض فرمودند معظم له روی بعضی توهملات و سعایت ها در آن مجلس شرکت نکردند تا موقع نماز مغرب و عشا که تشریف آوردند از حضرتش کلابه کردم که چرا تشریف نیاوردید فرمودند مرا مشته کرده اند

الان حاضر بجبران آن هستم گفتم بچه نحو جبران خواهید فرمود فرمودند بعد از نماز عشا یا کسالت و علاوه کلریکه دارم می نشینم و شما بمنبر رفته و یک ساعتی در اطراف آن مخدومه صحبت کنید و مرثیه بخوانید بنهم گریه می کنم عرض کردم چون شب وفات است اگر اجازه بفرمائید پس از نماز بانوحه و مرثیه در خدمت شما از مدرسه با جمعیت مؤمنین بخیا بان رفته و با آستانه مشرف شویم و تسلیت بعضرت معصومه علیها سلام بدهیم برای تعظیم شعائر دینی بهتر باشد فرمودند بسیار بموقع و نیکوست پس به از نماز نوحه گرفته و با انقلاب و شیون عظیمی از مدرسه در عقب حضرت ایشان حرکت و بخیا بان و آستانه مشرف شدیم و چون در قم انتشار یافت که حضرت آیه الله خونساری با جمعیت طلاب و مؤمنین حرکت و با آستانه مشرف شده اند روز نیمه رجب یعنی فردای آنشب بیاس احترام عمل دیشب آن بزرگوار و تجلیل از وفات بی بی علیا مخدومه حضرت زینب کبری سلام الله علیها بازار قم و کاکین تعطیل و تا کنون رسمیت یافته و انشاء الله تا ابد از این سنه حسنه روح پر فتوح آن جناب شاد و مأجور و مثاب خواهد بود

در رحلت آن بزرگوار علماء و فضلاء نجف و قم و طهران و کاشان و نقاط دیگر اشعاری سروده اند که چند قصیده آن در مجموعه حکمت درج قند در اینجا برای نمونه قصیده مرثیه حضرت حجة الاسلام آقای آقا شیخ عباس طهرانی را که در عالم رؤیا ایشان را دیده و سروده تقدیم دوستان محترم میدارم

آه و افغان کز کشا کشهای این چرخ کهن
گشت این عالم بر از رنج و غم و درد و محن
هر خوش آن با هزاران ناخوش آمد مقرر
هر خوش آن با هزاران ناخوش آمد مقرر
چهره چون آب او کی قابل آرایش است
دامن خاکش نباشد جای آرام و وطن
مار بر زهر است کی بتوان از او یکمهره برد
خار پر تیغ است درد یوسف گل پیرهن
آرزوهایش بختاك شد مریدش نا مراد
هیچکس از وی وفاداری ندید اندر زمن
کر چه عین لطف آمد این نظام بی نظام
این چنین تقدیر فرمود آن خدای ذوالمنن
تا که باشد دل نبندد کس بدین دنیای دون
با دل فلرغ کند فکر مال خویشتن
بهر این دنیا نگشتی خلق تا اسباب کار
هر جهت بهر تمعیا گردد ای مرد کهن
این جهان گر جای راحت بود مردان خدای
مستطی و مرتضی سبطین و زهرای بتول
پنج تن بانه تن دیگر امام مؤمن
ز ابتیا و ز اولیا از آدم و نوح و خلیل
عسی و موسی شده دلخون ز دیو و اهرمن

بعد از آنها افضل و فال افضل از اخیار ناس
هر يك از نواب و آبلت و حجاج در دور خویش
از كف یاران جاهل دشمنان پر غنا
خاصه اند در دوره حاضر که شد عصر نفاق
غیر فکر اوسیاست نیست در خورد و کبار
هر که با صفت عدل و صلح و دین و اتحاد
زین سبب مردان حق مایوس از اصلاح امر
قلب آنها چون نمک در آب و روح می نشاط
چون ققید تازه مرحوم آنکه از دست زمان
آیت عظمای خونساری که اندر فوت او
یک جهان علم و شهادت رفت اندر زیر خاک
آنکه آمد از دعایش ابر رحمت سوی خلق
رحمت بی منتهی بادش بروح بر فتوح
و نیز مناسب دیدم چند بیت عربی را که جناب فاضل ادیب آقای آشیخ محمد کرمی حویزی
در ماتم آن ققید معظم سروده اند تقدیم دارم

الایة العظمی محمد التقی
لجبهاده و تعلیمه المتدقی
فهو الزعیم بمغرب و بمشرق
من فیض حیدرة السعادة و الرق
کید العدی بمحیط اسر ضیق
و یثید فی الجمعات احسن منطق
من ورده و صلوته حتی سقی
لهوی التقی الا لانک متقی

و جناب حجة الاسلام حاج سید هادی روحانی و دوسری در مرثیه ایشان گوید

بهر بهار گل از گل شکفته مالا مال
کلی فرو شده در گل که تابه یوم قیام
برفت آیت عظمای عصر خونساری
کل شریعت ایمان شده است معمو الحال
کلاب اوست که هر دهن دیده گان سیل
قبیه آل محمد (ص) همان ستوده خصال

جهاد کرد و اسارت برفت و حبس نشست
بحفظ حوزه و در تربیت نموده قیام
نماز جمعه بپا کرد نفس قدسی او
همان بس است کرامت نماز بارانش
هزار و سیصد و هفتاد يك پس از هجرت
برفت آن تقی متقی و زاهد دهر
نمود ختم بکفتار خویش روحانی
از آثار ظاهره و باقیات الصالحات آیه الله المرحوم خونساری رضوان علیه فرزندان
برومند و صالح ایشان مخصوصاً جناب حجة الاسلام آقای حاج آقا باقر آیه الله زاده
خونساریست که از فضلا، حوزه و افاضل اقران خویش دارای تقوی و متانت و وقار و سکونت
است در سال ۱۳۳۸ از هجرت در بلده اراک بدینیا آمده و پس از تحصیلات جدید و مقدمات نزد
اساتید حوزه سلووح را از جناب حجة الاسلام والمسلمین آقای آشیخ محمد علی عراقی
و والد معظم خود خوانده و پس از تکمیل سلووح حاضر درس خارج والد ماجد خود و
چندین سال از آن جناب استفاده نموده و پس از رحلت ایشان از محضر درسی آقای عراقی و
حضرت آیه الله بروجرودی استفاده کرده و اکنون بنجف اشرف مهاجرت نموده است

و دیگر برادر محترم ایشان جناب محامد آداب نقه الاسلام آقای حاج سید محمد علی
آیه الله زاده خونساری است که در شایستگی و صلاح قرین برادر مکرم خود میباشد در سال
۱۳۳۹ از هجرت در بلده اراک بدینیا آمده و پس از طی معلومات جدید و مقدمات و سلووح را
نزد والد معظم خود و اساتید دیگر حوزه دیده و مدتی از درس و بحث پدر بزرگوار خود
استفاده نموده است دارای طلاق لسان و صنعت محاورت و خطابه است و فقه مالیه تعالی و ایانا
و جعلها لله خلیفته من بعده و متع الله المسلمین بوجودها

اعلان اذان یا بانگ خطر یا مؤثر ترین حوادث حوزه علمیه قم بعد از آیه الله المؤسس
الحائری یعنی رحلت آیت الله حجت رضوان الله تعالی علیه

حوزه علمیه قم و دانش گاه روحانی تشیع از اول تاسیس آن در سال ۱۳۴۰ هجری تا این سال
حاضر ۱۳۷۲ که ۳۳ سال از عمرش میگذرد ناظر حوادث مؤثر و وقایع عالم سوزی بوده
لکن هیچ کدام از این حوادث و ضایعات پس از حادثه رحلت مرحوم آیه الله حائری مؤثرتر
از دو حادثه ناگوار فقدان آیه الله خونساری و بزرگترین حوادث حوزه پس از شهر ربور ۲۰

لذا ضایفه آیه الله العظمی حجت نبوده

حضرت آیه الله حجت با آن منانت و صبر و بردباری و اخلاق نیکو و یکدنده کی از روز نخست در این اواخر محبوبیت عجیبی عند الكل پیدا کرده بود همه و همه شیفته و مجذوب این رویه حسنه و سبیه کریمه اوشده بودند زیر ادر مدت ۲۳ سال توفیق در قم همه نحو امتحان خود را داده و در آن امتحانات حائز مقام اولیت شده بود حتی دشمنان منصف هم تسلیم رفتار او بودند شاه و رعیت او را میخواست متجدد و سیاسی بکند میگفت سیاست از روحانیت جداست (البته

آیت الله حجت قدس سره

بمعنای خودش که عبارت از شیطنت و قلب و تزویر و زور و قلدری باشد نه سیاستی که بمعنای تدبیر امور مردم باشد) بآیه الله حجت معتقد بود زیرا ایشان را روحانی محض میدانست و میبود متدین و متقی هم علاقه مند ایشان بود زیرا هم نفس و احتیاط و محافظه کاری که ایشان داشت از لوازم هر دیندار و پرهیزگار است و سالک و عارف هم از ایشان تقلید میکرد زیرا مرجع تقلید سالک و مجتهد عارف دینی در این عصر میدانست آن فقید معظم را چنانچه چنین بودند روز دوشنبه سوم جمادی الاولی بود موقع ظهر که مردم قم از زائر و مجاور مرد و زن بزرگ و کوچک عالم و جاهل بخصوص طلاب و محصلین حوزه قم میبای فریضه و نماز جماعت بودند عده از مردم متدین و علماء و فضلاء در حرم مطهر و مسجد بالاسرو جماعت کثیری در مدرسه فیضیه و مردم بسیاری در مسجد امام و سایر مساجد خیابان و باقی مردم در دکان ها و خیابان های قم مشغول کسب و کارهای شخصی خود باولی فارغ و دلی راحت و آرام بودند که بلندگوی آستانه مقدسه شروع باذان نمود مردم از گوشه و کنار چون هم روز برای نماز جماعت در مدرسه فیضیه و مسجد بالای سر مطهر آماده و صفها را تشکیل و بعضی مشغول خواندن نوافل که اذان تمام و میخواستند اقامه گفته و شروع بفریضه نمایند که ناگوس خمار و زنگ بلا و بانگ مصیبت صدا نمود که متوجه باشید توجه کنید توجه کنید از قرار خبر و اصل الساعة حضرت آیه الله العظمی آقای حجت رحلت نموده تا این اعلان ناگوار و غیر مترقبه داده شده بی اختیار ناله و

آه و ناله و ناله را چون از دل قم و مردم قم بلند بعضی جماعتها بهم خورده و مردم بی اختیار از فریضه الهی غافل شده و بطرف منزل آن فقید معظم رهسپار گردیدند خود این بنده مؤلف از کسانی بودم که در منزل میبای فریضه ظهر شده بودم تا این صدای عالم گداز را شنیدم از خود میخود شده از منزل بیرون آمده و بیوشانه روانه دارالعلم و بیت السیاده ایشان گردیدم در راه مرد و زن را دیدم با اطفال خردسال هربك چون من واله و حیران می دويدند و وا حجتاه می گفتند رؤیای دیشب دوشنبه خاطر ام آمد که از صبح پریشان آن بوده و منتظر پیش آمدن ناگواری بودم

آقای حاج میرزا عبداللہ سبحانی واعظ طهرانی را دیده بودم در رؤیا که در میان جمع کثیری بمنبر رفته و سخنان مهیج و محرکی دارند تا اینکه بمردم گفت چرا ساکت نشسته و آرامیدم مگر نمیدانید امشب چه شبی است امشب شب عاشورا و شب شهادت مسلم بن عقیل نایب خاص حضرت امام حسین علیه السلام است برخیزید و عزاداری کنیم از منبر بزرگ آمده و مردم در آخر کت داده بایر چم سیاه و براه افتادند و گویا می گفتند

مات فقیه الامه مات الامه مات ولی الحجة مات الحجة

از شنیدن آن سر و صدا و دیدن آن منظره های دیگر کون تاویل و تعبیر رؤیای صادق خود را گرفتم و بمنزل حضرت المعظم وارد شدم دیدم جماعتی از فضلاء و محصلین مدرسه حجتیه و دیگران بی مهابا وارد اندرون و اطاق مخصوص آیه الله می شوند منم چون دیگران داخل شدم منظره عجیبی مشاهده کردم دیدم آیه الله فی الانام ابو الارامل و الایتام غوث الفقهاء و الاسلام حجة حجة الملك العالم و من یسمی باسم سید الانام مستلقیا روی بقبله خوابیده و نور سیمایش که بگفته نقه الاسلام حاج آقامدی حابری طهرانی که حاضر بود هیچ مبتنی را نور و روشن تر از آیه الله حجت ندیدم

در دیوار و فضای اطاق را منور و معطر نموده فریاد و شیون و احتیاجی طلاب و محصلین از یکطرف ناله و افغان آیه الله زاده کن از یکطرف آه و گریه مخدرات آیه الله از طرف دیگر منظره دلخراشی را مواجه شدم دیدم طاقت بانوان محترم طاق شده و در این لحظه اول که هنوز توشه از دیدن آقای بزرگوار خود نگرفته اند و ممکن است بیخودانه در میان نامحرمان آیند بجزمت بکمك بعضی از برادران طلاب و فضلاء را بیرون و حضرت آیه الله را با متعلقینش گذارده و به بیرونی آمدم صحن بیرون را مطر و س و مملو از جمعیت دیدم که غالباً بسرو سینه می زدند و ناله و گریه میکردند خواب شب قبل را گفتم و مرثیه خوانده و دیگران هم خواندند

وبالنسبة لتفاضل واخلوت وحقار را به درسه حجتیه دعوت نموده و مهیا تنبیل و تهجیز آیه الله المعظم گردیدم کفن او را حاضر دیدم که غالباً بغط مبارک خود و بعض از ثقات و معتمدین مکتوب بحديث شریف سلسله الذهب و شهادتین و آیات الهیه و ادعیه مانورده است از آنجا که این مرد بزرگوار الهی تمام کارش در زنده گانی مرتب و منظم بود در وفاتش هم مرتب و خود کارهای بعد از مردنش را هم منظم کرده بود

در کفش بسته باز شد مقدارى چوب مخصوص و خاک دیدم پرسیدم چیست گفتند این چوب از صندوق ضریح مقدس حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و این خاک کرد ضریح اعلی حضرت نامن الاثمه علیه السلام و بعض از ائمه معصومین عتبات عالیات است که خود برای امروز تهیه نموده در میان دو کفن پاکیزه که یکی بردیمانی و دیگری متقال بود کفن کردند پس از غسل دادن بعض از فضلا و ثقات اهل علم و خود بنده هم مفتخر شدم به گذاردن هدیه شریفه ای که از استاد و شیخ جلیل القدرم جناب حجة الاسلام حاج شیخ اسد الله قائمی که از اولیاء و اوتاد عصر حاضر و برادر مرحوم آیه الله باقری حاج شیخ محمد تقی که توصیه کرده بودند ندهم مگر بخواس از شیعیان آل محمد علیهم السلام و این حقیر از آن بزرگوار مصداق تری ندیدم پس در میان دست راست مبارکش گذارم تا مرا که از کوچکترین شاگردان مکتبش بودم نزد اجدادش شفاعت کند ان شاء الله تعالی

پس از تکفین بدن را حرکت و در عمارى گذاشتیم و مردم هم از عالم و جاهل مقلد و مقلد و عالی ودانی گریه کنان و واحجه تاه گویان از مدرسه حجتیه بزرگترین آثار باقیه و باقیات الصالحات آن فقید معظم تشییع نمودند

مردم عوام می گفتند رفت دار فنا حجت یزدان ما آیه عظمی حق رهبر و جانان ما فضلاء و اهل علم می گفتند) اصح الاسلام بیکی اسفا لفقیه کل الدین حمه

باین کیفیت تا نزدیک صحن آوردند که زعمیه الشیعه آیه الله المطلق حضرت آقای بروجردى دامت تاییدانه از جنازه استقبال و باحالی حزن تشییع فرمودند و جنازه را در تمام خیابان ارم تا بلوار برده و از آنجا بخیابان آستانه ناصحن آوردند و در نزدیک صحن موزه بای ایوان گذارده و آیه الله المعظم علامه طباطبائی بروجردى نماز خواندند و تمام مردمی که در صحن بودند و متجاوز از ۱۵ هزار نفر بود اقتداء کردند و پس از آن حرکت داده و بمدرسه حجتیه آوردند و در طول این تشییع و مدت کسی را ندیدم گریان و نالان و یا متاثر و

محزون نباشد مثل اینکه همه بدر مرده و عزیز مرده هستند در جوار مسجد مدرسه حجتیه حسب الوصیه خودشان در مقبره ای که خود مهیا کرده بود بخاک سپرده شدند

ایش پیش و پیش گوئی مرحوم آیه الله حجت از مرگ خود) از بیانات و تحقیقات سابق روشن شد که آیه الله العظمی آقای حجت از علمای بیدار و سالک الی الله و از مصادیق حقیقی (اتقوا من فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله) بود از چند سال پیش مرگ خود را که برای هر ذی نفس بحکم (کل نفس ذائقة الموت) پیش بینی میکرد و لذا روز بروز کارهایش را مرتب و منظم تر مینمود تا يك سال قبل که کاملاً اشاره کرد و واسطه خوانی که دیده بود و انقائیان خواهیم کرد

تا چند روز مانده بموتش که محسوس شد برای همه خانواده و اطرافیان ایشان و لذا فرستاد از بی حضرت حجة الاسلام والمسلمین نایب و قرین و وصی خود آقای حاج سید احمد زنجانی و پس از حاضر شدن ایشان با بعضی از فضلا دیگر فرمودند مهراسم مرا بشکنید آقایان گفتند برای چه فرمودند برای اینکه کسی بعد از من از این مهر سو استفاده نکند عرض کردند حالا چرا فرمودند از این کسالت خوب نخواهم شد و اصرار فرمودند و حاضرین تفال به يك نگرفته و انکار کردند تا ایشان قرآن خواسته و تفال بقرآن زدند و استغاره برای این کار کردند و همه منتظر بودند که آیه بد آید و وعده بیبودی حال ایشان را دهد دیدند تا آقا قرا آنرا کشود و باول صفحه آن نگاه فرمود تبسم کرده و باوجود نشاط و ابساط فرادان گفت (له دعوة الحق) و قرآن را بدست حاضرین داد دیدند اول سطر کریمه له (دعوة الحق) بود

پس ایشان را قانع نمودند که اجازه بفرمایید که مهر در ظرفی لاک و مهر گرفته شود و بنحو امانات نزد آقای زنجانی بماند اجازه فرمودند و بیچی خواستند تا بند آنرا از کردن به برند حاضرین متاثر از این عمل ولی خود بار و ج باز بند را بریده و مکرر میفرمود له دعوة الحق له دعوة الحق

آیت الله دجت آفرین و صد آفرین بر دوست مرحبا و هزاران مرحبا بردل روشنت که از چند روز مانده بمرگت دعوت حق را بیک گه نی و خود را بر این میهمانی حق و اجدادت آماده نمودی و نیز وکیل خود در طهران عمدة التجار آقای حاج غلامحسین اتفاق را خواسته در حضور آقای زنجانی و بعض دیگر موجودی خود را و جواهر و احواله نمود که بطالاب تبریز و به نجف و مبلغ دوهزار تومان برای طبع کتاب العبدیر آیه الله امینی بدهند و فرمود

این ماه اگر زنده باشم کمک بیشتری بطلاب و محصلین خواهم نمود و مقسم بطلاب جناب
نقعة الاسلام و عماد الاعلام آقای آید عبد الوهاب یزدی را که حدود ۱۶ ساله قسم شهریه و
نان ایشان بود طلبید و دستور تقسیم نان را دادند و پس از آن فرمودند خدایا العمدته
که نزد تو رو سفیدم و مکرر میفرمود (خدایا او زوم آغدی)

و نیز از اول روز دوشنبه و حتی روز قبل از آن از ظهر می رسیدند مثل کسیکه در نزدیک
ظهر کلامی داشته باشند حاضرین تصور میکردند برای نماز سراغ ظهر را میکند تا
روز دوشنبه سوم ماه جمادی رسیدند از یکی دامادهاشان چه روزیست امروز او از
پیشانی خاطر اشتباه کرد گفت یکشنبه دوم ماه است از روی تعجب فرمودند (بی) که در
ترکی مورد تعجب استعمال میشود پس دیگری از بستگان و نزدیکانش گفت خیر امروز
روز دوشنبه سوم ماه است ایشان رحمة الله علیه چون حساب خود را روشن و مطابق دید
خوشحال شده و سر را بتصدیق حرکت و باز از ظهر رسیدند چه وقت است و چه قدر تا
ظهر مانده و بفرزند برومند خود جناب حجة الاسلام آقای آید حسن حجت دستور
دادند برای من عدیله بخوان ایشان امتثال نموده شروع بعدیله کردند
و خود ایشان هم خوانده و اعتقادات را مکرر نموده تب (استودعك دینی) که
رسیده مکرراً فرمودند خدایا دینم را بتر سپرده ام و پس از عدیله تربت سید الشهداء علیه
السلام طلاییده و قدری میل کردند و فرمودند (آخر زادی من الدنيا التربة و التربة الحسين)
جناب حجة الاسلام آیت الله زاده حابری آقای آقا مرتضی میفرمودند حاضر بودم خدمت ایشان
و دیدم و شنیدم که فرمودند را باز کنید جدم علی علیه السلام بعبادت من میآید و کراراً از
آیه الله زاده حابری شنیدم که غبطه میخوردم و حسرت می برد برای چنین مردن (آیه الله العظمی
حجت) و میگفت هنوز چنین مردنی ندیده ام و بگفته واعظ شهیر آقای حاج انصاری قمی در
مجالس فاتحه اینگونه مردنها واقعاً سر قفلی دارد

تجلیل روحانین و ارواح مقدس حکایت کرد برای این نگارنده جناب حجة
الاسلام و المسلمین آقای حاج میرزا سید حسن
حجت قدس سره برقمی رضوی قمی از جناب حجة الاسلام حاج
شیخ محمود یاسری تهرانی که گفت در یکی از کتب ختمی را از مرحوم شیخ بهائی دیدم
که فرموده اند هر کس این ختم را بگیرد اگر حاجتش روان شد بمن و پدرم شیخ حسین
ابن عبد الصمد لعن کند پس آن ختم را گرفته و در انتظار حاجت نشستم و اثری ندیدم

و جرئت جسارت بر شیخ را هم داشتم تا کم کم این موضوع از خاطر من رفت تا روز دوشنبه
سوم ماه جمادی الاولی ۱۳۷۲ ق ۵ بمحض آقای جنابی همدانی که دارای علوم غریبه
و احضار ارواح و فنون عجیبه دیگر است رفتم نزدیک ظهر بود دیدم آقای جنابی در کنار
میز مخصوص خود نشسته و جماعتی از اعیان و اشراف تهران که برای مسائل مهمه
و مشکله خود مراجعه نموده اند نشسته و منتظر پاسخ سئوالات خود میباشند من در کناری
نشسته متفکر بودم که دیدم آقای جنابی گفت آقای یاسری جناب شیخ بهائی است می فرماید
به آقای یاسری بگو (ختمه بوم الاحد) فوراً منتقل شدم که ختم را شنیدم گرفته ام باید
از روز جمعه شروع و به یکشنبه هفته بعد که دهم روز شود ختم کنم من اشتباه کرده از روز
یکشنبه شروع و در جمعه که ۵ روز باشد ختم نموده ام از این جهت حاجتم روا نشده بود
و پس از لحظه دیگر گفت می فرماید از حال به بعد در امروز به سئوالات شما پاسخ نخواهم
داد و مجال آنرا نداریم زیرا یکی از علماء بزرگ قم از دنیا رفته و ما باید باستقبال و پذیرائی
ایشان برویم آقای یاسری گفت ما مگر آن شده و گفتیم سئوال کن که کیست آن عالم پرسید
فرمودند ایشان آقای آقا سید محمد حجت همان کیست که خدمت حضرت ولی عصر
عجل الله الفرح مشرف شده بودند پس باناظر و تاسع فراوان از منزل آقای جنابی بیرون
آمده دیدم اول ظهر است و هیچ خبری از فوت ایشان نبود تا حدود دو ساعت بعد از ظهر که
رادیو تهران این خبر ناگهانی را منتشر نمود والله اعلم

اول کسیکه برایش مرثیه سرود این فقیری بی بضاعت بود که قصیده ذیل را سرود
و تقدیر علاقه مندانش کردم

ای فلک از کج رویهای تو فریاد و فغان	کلوری هر روز از نو یک غمی را در میان
می بری یکره و زینبیر رسول ذوالمنن	مرتضی را روز دیگری می بری از این جهان
در جمادی میشود فلغ ز جور و ای فلک	بنت خیر المرسلین آن مهتر جنس زمان
مجنبتی را میکنی مسموم از زهر جفا	شاه مظلومان حسین مقتول از ظلم خسان
عابدین بابا قزو صادق امام را سغین	کافظم و هشتم رضا آن پادشاه شمیمان
نور چشماتش تقی باهادی آن شاه زمن	عسکری یعنی حسن آن مقتدای انس و جان
کشته هر یک مبتلا از ظلم تو ابیچرخ دون	عاقبت مقتول زهر قورم بی نام و نشان
مسلمین هر روز دارند یک مصیبت لایزال	بهر خوبان زمن از پیشوایان زمان
خلق شهر قم همه گردیده یکسر در غزا	از برای آیه الله نایب صاحب زمان

آیه حق تعالی عنصر نقوی و زهد
آه از جور تغلک کز دست ماست ناگهان
شهرتش گردید (حجت) از آنکه از مولای عصر ع
حجتی در علم و حلم حجتی در فضل و جود
خانی او خاق محمد خوی او خوی علی
حشمتش چون نمطی و همتش چون مرتضی
الکمال الکلی بد او مصداق قول جعفری
سید عالم بدم کامل از خوف و ورع
منعصر از بهر آنجایی بحق هشت و چهار
منتسب با سید سجاد بدان بقرین
بسکه باشاه شهید داشت از دل ارتباط
گفت باشد (آخر زادی من الدنیای را ب)
رفت و آناری ذخود بگذاشت آن مرد بزرگ
مکتب آل محمد (حجیه) بادیگار
لیک افسوس فرادان از برای آنکه آن
دعوت حق را اجابت کرد آنعالی نسب
در جوار خانه حق (حجیه) مرقدش
یا ولی الله یابن العسکری علیک
خواه از حق تعالی اجر بهر مسلمین
هم برای آیت الله بروجردی که هست
رازی از بهر رنایش گفت این منظومه را
طول عمر حجة یزدان بروجردی و صدر

تأثیر این ضایعه عظیمه در طهران و آذربایجان و سراسر کشور ایران
در ساعات اول رحلت آیه الله العظمای حجت که نافه و باز قم طهران مخبره شد
ساعت دو بعد از ظهر همان روز توسط اداره تبلیغات رادیو در سراسر کشور منتشر شد بانکه
افغان و خروش از همه مردم بلند و پس از فوت مرحوم آیه الله اصفهانی که در این اواخر منحصر
بخود بود در تأثیر رحلت این بزرگ مرد تأثیر عجیبی در قلوب همه مردم نمود و بخصوص

دوستان مرکز (طهران) و آذربایجان (تبریز) از همه جای شتر و عجیب تر تأثیر افسوس و
اسف نمود مردم تبریز بی اختیار از خانه ها بیرون دویدند و خاك و خاشاك بسر می ریختند
و دسته دسته بطرف مساجد و بازار با پرچم های سیاه و نوحه و نند به میرفتند و میگویند
آنقدر که این فقدان مرجع تقلید ما آذربایجانیهها حضرت المستطاب آقای حجت در ما و همه
این استان تأثیر نمود فوت آیه الله علی الاطلاق اسمانی هم با آن موقعیت و شخصیت نمود
و ناکنون چنین انقلابی دید، نشده برای رحلت عالمی چون آیه الله اصفهانی نال روز اربعین
آن بزرگوار همه روز و همه شب سه مجلس و چهار مجلس مهم برپا میشد و همه مملو از جمعیت
و شاهد این اذکار و آن تبریز است که در چهارم بقم آمد که خواه نگاشت اشاء الله

پس از آن طهران عجیب انقلابی بخود دید که کمتر خطای های یاد آورد روز سه شنبه
صبح که از طرف عالم طهران در مسجد جامعه ترحیم بود آقای فلسفی خطیب میگفت وقتی
بآن مجلس وارد شدم مواجه با منظره رقت باره عجیبی گردیدم دیدم این چند هزار نفر
مردم که از عالم و تاجر و غیره و بخصوص ترك ها حاضرند همه چون بدر مرده صدرا بناله
و گریه و ضجه باند نموده اند که از سنك هم طاقت درود مدت بکریع بالای منبری اختیار
با آن مرحوم هم آهنگ شدم تا توانستم کم کم مردم را آرام و ساعتی از فضایل این مرد
بزرگ سخن بگویم

فردای چهارشنبه از طرف دربار و شاه در مسجد سلطانی اعلان فاتحه شد و عصر همان روز
از طرف دولت نخست وزیر جناب دکتر مصدق و اینک که هم شاه و هم نخست وزیر و هم مجلس فاتحه
و ترحیم بگیرد مخصوص برای حضرت آیه الله حجت بوده از مراجع تقلید و هر دو مجلس هم بموقع
خود با اهمیت و روز پنجشنبه که اولین مجلس ترحیم که از حیث کم و کیف برای يك پیشوای
دینی منعقد شد از طرف رئیس مجلس شورای ملی حضرت آیه الله گلشانی بود که تاریخ
مثل آن را یاد ندارد

آقای فلسفی واعظم میفرمود در عمر چنین مجلس با عظمت و پر جمعیتی ندیده بودم
و کرا می گفت عجیب مجامعی بود غریب مجلسی بود مجالس دیگر و ناله آذربایجان و
آذربایجانیهای مقیم طهران در مسجد ترکها و غیره بسیار و همه شایان توجه و کم سابقه بود
اما قم مرکز این ضایعه هم بسیار عجیب بود روز سه شنبه از صبح تا روز چهارشنبه
ظهر از طرف حضرت آیه الله العظمی بروجردی اعلان عزاء و ترحیم شد در مدرسه فیضیه
آقای حاج میرزا عبدالحسین بروجردی (صاحب الداری) میگفتند مدرسه فیضیه چنین جمعیتی

بخود ندیده بود که در عزاجت رضوان الله علیه دیدم مخصوص روز چهارشنبه سوم آن مرحوم در نمایندگی از طرف شاه و دولت در روز ۳ شنبه از طهران اعزام بقم شد برای شرکت در عزاء و عرض تسلیت سوای تلکرافات تسلیت در بار نخست وزیر اما نماینده شاه جناب آقای حشمت الدوله و الانبار که بمحضر آیه الله بروجردی و آیه الله صدر مشرف شده و از تسلیت شاه را ابلاغ و اینکه در تمام اروم و فرامین آیه الله حاضر و طبع و متقاریم و نیز در منزل مرحوم آیه الله حجت دامت آئاده برای تسلیت آیه الله ذادگان آماده که خود مؤلف حاضر بودم و اما نماینده دولت نخست وزیر بناب آقای امینی شهردار طهران که تا روز پنجشنبه در قم توقف و در مجالس حضرت آیه الله بروجردی و آیه الله صدر شرکت نموده و در منزلشان تسلیت مخصوص دولت را با کمال تأثر ابلاغ نمود

و از این شهرستانهای مذکوره گذشته شهرستان زنجان و قزوین و همدان هم بی احساسات نبوده در شهرستان قزوین همه مردم از دولتی بازاری عالم و جاهل و ضعیف و شریف در مسجد جامعه اجتماع و از آنجا مجتمعاً بطرف تلکرافخانه حرکت کرده و تلکراف جمعی برای تسلیت بعوزه علمیه قم و حضرت آیه الله بروجردی و خانواده آیه الله المرحوم آقای حجت و بطهران بآیه الله کاشانی و مقامات دیگر مغایره نمودند و با سخن رانی های فرماندار شهرستان قزوین و عرض تسلیت ایشان بمقام روحانیت و علماء قزوین و عموم مسلمین مجلس آن روز ختم و از تلکرافخانه بیرون آمده و متفرق شدند و برای روز دیگر از طرف فرماندار اعلان مجلس ترجیم شد و در آن مجلس عموم مردم شرکت داشتند و اصناف با پرچم های عزای آمدند و از طرف فرهنگیان قزوین مقاله خوانده شد که درج آن در این کتب بی تناسب نیست

بسم الله الرحمن الرحيم

قال الله تعالى في محكم كتابه الكريم ومبرم خطابه العظيم هل يستوى الذين يعلمون والذين لا يعلمون آنقدر که در کتاب آسمانی مآثر آن مجید در مقام علم و اهمیت علماء و دانشمندان پیرو حق و حقیقت سخن رفته و تذکر داده شده در هیچ موضوع دیگر اینهمه بحث نشده است گاهی علماء را خدای تعالی تشبیه بنور و جاهلان را تشبیه بظلمت میکنند و گاهی آنها را زنده و غیر آنان را مرده می نامد و مسلم است هیچ مقامی از مقام علم و هیچ نعمتی از نعمت علم بالاتر نیست علماء و دانایان راه توحید قافله سالارانی هستند که به پیروی از انبیاء و پیغمبران کلوان بشریت را بشاه راه هدایت سوق میدهند اینان در حکم چراغهای

درخشنده ای هستند که راه تاریک را بنور خود روشن میکنند و گمشده گان را از وادی غیبت به سوی روشنایی بخشد علماء دین و پیشوایان مذهب حقه جعفری در حکم مرزبانانی هستند که پیروی عام و اصلاح تقوی و ایمان و نشر حقایق و مجاهدت در راه ترویج علوم حقه بشوره های پیروان محمدی (ص) را از نفوذ عقاید خراب و فاسد نگاه می دارند و نفور مغزهای نویسنده گان و مردان و زنان پیروان دین را از دستبرد و نفوذ اباطیل حفظ میکنند

تعلیمات عالیہ اسلام که پیروی از آن مردان و زنان برومند چون کوههای محکم و بنیان مرصوص در راه دفاع از عقیده و ایمان تربیت میکنند بهمت این رجال عالیقدر و رفیع منزلت نشر پیدامی کند و مکتب جعفری که انسانهای برتر از فرشته به جامعه بشریت تحویل میدهد به نیروی مجاهدت حکومات علماء دین حکومت بردلها و پایه سلطنت اینان بر قلوب و مغزهای منور و روشن مسلمانان استوار است یا توجه باین موضوعات باید اندیشید که فوت یکی از بزرگان عالم انسانیت ضایعه بزرگی برای جامعه اسلام و بشریت محسوب میگردد همانطور که رسول اکرم (ص) فرمود (اذا مات العالم نلم فی الاسلام نلمة لا یسدها شیئی) هنگامیکه عالمی فوت کند شکافی در حصار باشد بنیان اسلام ایجاد شود که هیچ چیز آنرا پر نتواند کرد

بافوت مرحوم آیه الله حجت که یکی از مراجع بزرگ تقلید بودند بزرگترین صدمه به پیکر اسلام وارد شد حضرت آیه الله حجت حجتی از خدا بر بنده گان بود که بامشاهده روش سراپا قدس و تقوی ایشان مردم راه سعادت و طریق رهروی بسوی خدا پرستی را میآموختند حقا باید گفت در فوت این رجل توانایی در دین رخنه زردگی پدید آمد که هیچ چیز جای آنرا پر نکند این نه من غرق اشک و آه به تنها عالم اسلام در عزاست سرا سر نیست غلوگر بگویم که جهان مرد عالم دینی بعالم است برابر گرچه آنوجود شریف از میان جامعه ما رخت بر بست و عالم اسلامی را غرق در عزای ساخت و بی ما خود را با ذکر آثار و خصوصیات صفات و نام نکوی جاوید تسلیت میدهم مردم دلان مرده اند و رفته نمیرد عالم دینی بمرك قالب و پیکر

در خانه با کمال تأثر از طرف عموم محصلین دبیرستانها و دبستانهای قزوین این مصیبت را همه پرچمداران علم دین و توحید و حضرات آیات عظام خصوصاً شخص حضرت آیه الله آقای حاج آقا حسین بروجردی مرجع تقلید شیعیان و عموم علماء اعلام و مسلمین و

بازمانده گان ایشان مخصوصاً حضرت حجة الاسلام آقای شیخ عبدالحسین امام جمعه شهیدی و حضرت حجة الاسلام آقای شیخ عبدالله شهیدی تسلیت عرض کرده امیدواریم که با توجه مقامات روحانی بتوانیم مطابق استعداد خود از نور بخش خورشید فروزان اسلام و تعلیمات قرآن مجید استفاده شایان بریم والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

واما نجف اشرف که مرکز علم نه صد ساله تشیع است و ممکن فعلی آیت الله زاده حجت حضرت حجة الاسلام آقای آسید محسن حجت بمجرّد تلکراف واصل از طرف بنده گان آیه الله العظمی بروجردی برای آیه الله حکیم و خونی و شیرازی و انتشار خبر محنت اثر این ضایعه بزرگ فضلاء و علماء نجف در منزل آیه الله زاده حجت جمع و تسلیت گفته و و نیز در کربلا معلّی که مرکز حجة الاسلام آیت الله سید هادی میلانی و آیه الله آقای میرزا مهدی شیرازی و حجة الاسلام آقای سید حسین والد معظم خانواده محترمه آن قید معظم است تا چند روز مجالس ترحیم و فاتحه در مساجد و ضعیفین ادامه داشت و عموماً اظهار تأثر و تأسف مینمودند

و نادمه روز متوالی آرزوی نبود در قم که صداهای تلکراف تسلیت از سراسر کشور ایران و حتی خارج ایران از کشورهای اسلامی از طرف مقامات مختلفه برای آیه الله بروجردی و آیه الله صدر و آیه الله نجفی مرعشی و آیه الله شریعتمداری و آیه الله زاده گان حجت و حائری و دیگران از علما و آقاییان نشود

اشعار و قصائد مرثیه در فقدان و رحلت مرحوم آیه الله حجت گفته شده در فقدان و ضایعه اسفناک آیه الله العظمی علاقه قرن چهارده هجری مرحوم آقای حجت رضوان علیه قصائد و مرثیه بسیار فضلاء و دانشمندان حوزه علمیه قم و علماء و خطباء و شعراء نجف و طهران و تبریز به زبانهای مختلفه عربی و فارسی و ترکی سروده اند که حدود ۲۰ قصیده آن در اختیار این بنده گذارده شده که در میان آنها احسن و ابلغ را انتخاب و در این کتاب تقدیم خوانندگان نمایم و از آن منتخب های عربی قضیه ذیل آقای مین القریاء خراسانی است که میگوید در این مصیبت عظمی و فاجعه کبری

اصابت علی الا اسلام مصیبة	لا عظم آیات علی الله قد وفد
کیلة اضحی بادلا کلن نفسه	قرب قربانا الی الواحد الاحد
و قد نلم الاسلام من ذاک نلمة	بشی من الاشیاء الی العشر لاتسد
ایام محسن قم و انظر الجمع قد نشت	فقی ذلک الرايات بالحزن قد صعد

نظام امور الدین یاخیر معتمد	لقد عشت مبدو لا یجهد نفسك فی
لشرع الهدی قد کنت لكل مستند	و ریت شبانا من الثغب حافظین
وقد کنت للایتام عوناً و مستمد	و أصبحت للاسلام درعا و مغفرا
من العلم و النور الی الوصف مانع	و است بنیاناً عزیزاً منیدا
لقت سرورا اذا اوتیت الی الواحد	غربت عن الدنیا ایا شمس بهجة
تشرفت با لا قصر حقاً الی الابد	فیا ارض قم سقاك الله رحمة
ابن له التاریخ من ذلک العدد	و کلن بطوس الیهقی محقق
لقد لزم الفردوس فی غشع	ایام محسن العلامة السید السند

جناب حجة الاسلام و فخر الاعلام حکیم سالت و عارف درانی حاج سید محمد حسین طباطبائی قاضی تبریزی در فاجعه عالم سوز فقدان حضرت المستطاب آیه الله العظمی آقای حجت فرماید

دریغا که مهر هدایت برفت	دریغا جهان فضیلت برفت
شعاع علم و تقوی و همت برفت	فسوس آیت الله حجت برفت
بسر خاک این تیره ایام را	
که بشکست از کلان اسلام را	

سپهر فضایل نگویند سار شد	جهان هنر همچو شب تار شد
دل و دیده علم خونبار شد	بلی رستخیزی پدیدار شد
که اورخت ازین دام بیرون کشید	
فرو خر که خود به سامون کشید	
مهبین طایر آسمانی سرشت	که پرید از این تیره گون دامدشت
زند نغمه در گلستان بهشت	پیامی بآنان که افسرده هشت
پیامی که همچون سرود سرودش	
کند جلوه هر لحظه در گوش هوش	
که یاران نمی باید این روزگار	بگردید پابند کردار و کار
مکیرد از کار و کوشش قرار	منالید از رنج تن زینهار
بوبرانه در گنج یمین نیست	
کلی اندر این باغ بی خلر نیست	

ندارید جز کیش اسلام کیش   درین ره منالید از نوش و نیش
 بکوشید و بنهید بانی به پیش   مترسید از قطره خون خویش
 که زیباتر از خون به پیکار نیست   خود از لاله خوشتر به گلزار نیست
 بزرگان که رادند و آزاداند   بحق مهر و رزیده دل داده اند
 بخون خود آغشته افتاده اند   بدین آرمان راه بگشاده اند
 بشمشیر هر بند بگسته اند   بشیروی دانش دژی بسته اند
 مبادا که گردون کندرام تان   مبادا که کوتاه کند گام تان
 مبادا شود تیره فرجام تان   مبادا که تنگین شود نام تان
 شود چهره دل دشمن بر زکین   بگیرد دژ و بشکند کاخ دین
 حقیقت جز آئین اسلام نیست   به از نام نیکوی وی نام نیست
 بپیزی فضیلت جز اورام نیست   جهان جز بوی هرگز آرام نیست
 مهین کاخ اسلام آباد باد   همیشه برو بومش آزاد باد
 و فاضل محترم آقای محمد حسین بهجتی اردکانی بزدی بمناسبت فقدان اسفانگیزش گوید
 تا گشته خاک بستر آن ماه تابناک   از آسمان شده است فرو تر مقام خاک
 ابچرخ کن تو رحم بدلهای چاک چاک   از چیست کرده ای بدل خاک مهر پاک
 دلهای ماجولاله نمودی تو داغدار
 نزدیک آن بود که براید گل از زمین   لیکن بغاک برده گل ما فرو جنبین
 ای پیشوای محترم جمع مسلمین   بودی میان حلقه ما همچنان نکین
 یا در میان سیزه گل سرخ عطر بار
 ای در کن شرع پایه دین محکم از تو بود   ای چشمه حیات جهان خرم از تو بود
 اشجار باغ دین خوش و سرخوش هم از تو بود   سر سبزی و حیات همه عالم از تو بود
 رفتی و گشت خشک و غم افزا شکوفه زار
 ای زاله ای که نقش زدی بر گل وجود   ای لاله ای که باغ جهان خرم از تو بود

ای سوسنی که روی تو نور چمن فرود   ای زنبقی که چهره تو غم زدل زود
 مارا بترك گفتی و خفتی تو در مزار   از شهرها بدیدن رخسارت آمدند
 پروانه ها بمحفل غمبارت آمدند   بین بلبلان زار بگلزارت آمدند
 با اشک چشم و خون دل و ناله های زار
 کی خاک جای اختر شب زنده دار بود   کی جایگاه ماه فلک در مزار بود
 کی چهره شکوفه قرین باغبان بود   کی فرشته کی بدل خاک تار بود
 بشکر که تاجه کرده ای ایدست روزگار
 خورشید تابناک کند رخ نهان بشام   لیکن ز کوه باز بر آید بگاه بام
 آو خ غروب کرد پس خاک تیره خام   خورشید تابناک دلارای ما مدام
 دیگر امید نیست که سازد رخ آشکار
 در خاک بحر بنفش و کوه و قار رفت   چرخ جلال و فر بدل خاک تار رفت
 از دست گوهر شرف و افتخار رفت   آب حیات از دل این جویبار رفت
 افسوس رفت زینت و زیور ز لاله زار
 ای خاک این که در تو فروخته جان ماست   فرمانروای کشور قاب و روان ماست
 تابنده ماه چارده آسمان ماست   یاکنده سرو رو بوستان ماست
 چون دسته گلش تو همیشه عزیز دار
 یارب نمای رحمت خود را بر او تبار   روح بلند و پاک شریفش تاشاد دار
 بر بازماندگان معظم بده قرار   محفوظ دارشان ز بلاهای روزگار
 آیت خویش را ز حوادث نگاه دار
 ای آیت خدای پر و جردی از خدا   خواهیم که صبر و اجر شما را کند عطا
 تنها نشد فشرده دل فرخ شما   باشد جهان شیعه عزادار زین عزا
 باشد دلی عصر در این سوک سوگوار
 جناب فقه الاسلام و فاضل علام آقای نصر الهی خراسانی در این حادثه شورانگیز و تعریف علم
 و عالم گوید
 ای چرخ جفا گستروی ظالم دون پرور   يك لحظه مدارا کن از ظلم و ستم بگذر
 این ظلم و ستم تا کی این جور و جفا تا چند   ما منتظریم آخر با عدل شوی همسر

تاریخ گواه من کز ظلم توانی پرشد
هر دیده بسهم خود دیده است تو ظلمی
نه جاهل دون فهمی نه عالم دانشمند
داسن اجالت یکسر کرده است دروازه این
در نزد تو فرقی نیست بین گروستگی
آخر نه مکر عالم روحست بجمعیت
او نیست مکر منجی از هر خطر و وحشت
این نیست مکر قرآن ناطق بجلال او
يك عالم عامل شد بهتر ز هزار عابد
کر تکیه کند عالم بر مسند خود ساعت
آدم زجه شد مسجود جز عالم جهت دار
اینست که در هر گش اسلام شود معز و ن
وز درد فراق او هر دیده شود گریان
ای دهر جفا کردی بدانش و علم آخر
يك كن شكستی تو از حوزه قم افسوس
ایچرخ جفا کم کن وی دهر ستم بگذار
(حجت) تو ز ما بردی اسلام تو آزردی
در ظلم تو این کافیت کز ما بیری حجة
از آتش هجرانش سوزیم همه یکسر
یارب تو نما صبری از لطف بما اعطا
هم اجر و مصیبت ده آنسان که سزاوار است
جبران نشود این غم تا از کرم و لطف
مخصوص حلیف علم علامه دورانش
بلکه شده فخر علم با اینکه بدون شك
نایب بامام عمر مولی بجوان و پیر
آن یاور بی یاران عون همه محتاجان
هم نامشه مظلوم شهره به بر و جردی

هر صفحه دهر کاغذ و هر جرعه دهر دفتر
در ظلم و جفای تو عمر همه شد یکسر
نه فرق نهی ابلیس با حضرت پیغمبر
هم شاخ خس و خاشاک هم تازه گل ازهر
نشناخته ای گویا حطال توز قند تر
آخر نه مکر شمع است در ظلمت بحر و بر
آخر نه مکر عالم شد وارث پیغمبر
کز جاهل دون باشد صدها درجه برتر
چون ارض بود عاید عالم بسما اختر
بمزا آنکه کند عابد یکسال عمل یکسر
بس خاك چه شد عالم ازهر ملکی بهتر
تاریك شود دنیا با قدمه انور
آثار غم و اندوه پیدا است بهر محضر
از ظلم ربودی تواز تارك ما افسر
دیدي که چها کردی باختند دلان آخر
دست از سر ما بر گیر گشتیم همه مضطر
بس کن دگر آخر بس ای چرخ ستم گر
حجة چه بود لازم بر ظلم توزین بهتر
ترسم که کند آتش جانها همه خاکستر
شاید برهیم آخر از سوزش این اخگر
در باره اعقابش پیش است بکن اکثر
افزون کنی و زاید عمر حجج دیگر
آنکس که وجود او شد بهر جهان مفخر
علم است بهر شخصی اسباب جلال و فر
عالم بحدود شرع انسان ملک منظر
بر جمله جهان حجت بر تو رکوع جم سرور
از نسل امام دین سبط و کهر اکبر

اینست که چون جدش با حلم و وقار آمد
چون علم و شجاعت را کرده است بهم توام
امید ز حق داریم پاینده کند بر ما
اسلام کند تا یابد با حفظ وجود وی
و جناب حجة الاسلام آقای میرزا علی هاشمی سبغانی عراقی که از شاگردان ۱۶ ساله
حوزه و مکتب آية الله العظمی العلامة الفقیه وسید اساتیدنا المحبت الکره کمری بوده
در مصیبت موله رحلت آن بزرگوار با چشمی گریان و قلبی خونین قصیده عبس طه ای که
۵۶ بیت است گوید

ایچرخ که کهن چقدر دونی
دیرینه عدوی خو برویان
از جمله ستمگران فزونی
هر کشته خو برا تو خونی
تا اینکه گوید

باید گذرد چه روز گشت
تا آیشی از خدای بردوش
دلها شد خون ز حق پرستان
تا یافته آبتی چه طوسی
یا سید مرتضی فقیهی
علامه حلی و کلینی
علامه مجلسی محقق
آیات حق و شمس عرفان
هر يك بجهان جان فروزی
تا حجت دین گرفت آخر
سرت بکماله القلوب
بانت بیانه الحقایق
زانت بفصوصه العواشی

ای ان يقول

ای آیه حق فقیه مطلق
ذابت لفراقك الا حبه
من هجرک حاجت الشجونی
ذلت لقیابك البنونی

من قدحك سالت الدموع
 اخبرت بان آخر الزاد
 نوشیده ز آب تربت دوست
 آری تو وصل شاه خوبان
 هان آن توو حظ دعوت الحق
 رفتی و بزم نشاندی عالم
 خفتی تو و طرف دیده بستی
 آنکه بلعد نهاده سر را
 مایی تو بخود نشسته یکسر
 کردی تو بخاک تبره منزل
 گرگ اجل ای عزیز مصرم
 آناز تو در قلوب پیدا
 زان مدرسه بوی همت دوست
 جاوید بود رفیع و معمور
 تا آخرین قصیده اش که برای اختصار از آوردن تمام آن خود داری نمودم جزاء الله خیرا
 عنه وعن اجداده و نیز جناب آقای حاج ابوالقاسم نوری نوسر کاتبی در نوسر کان در ماده تاریخ
 این ضایعه بزرگ گوید
 ربوده در دو جهان پرچم سعادت را
 سمی ختم رسل هم به اوصیاء خاتم
 وطن زکوه کمر مسکنش بقم لیکن
 بدی بعوزه قم بعد حایری محور
 جوشد درود بر و جردیش بصحنه قم
 نمینمود که منهم فقیه این عصرم
 ز ساق عرش جو بشنید آیه رجعت
 زبان گشود به لیلک و رفت از دنیا
 نوشت خامه نوری پی وفات (زهی)

گرفت بر تن خود جامه شرافت را
 بکو (محمد حجت) بجو کرامت را
 خدایش کردش عطا خلعت قناعت را
 زمام کار گرفت و گشود همت را
 بعرضش سپردند آنریاست را
 نداد رای مخالف به بین عدالت را
 که حکم آمده زینت کنند جنت را
 نمود خدمت جدش قبول عزت را
 جدار مدرسه گوید مقام حجت را
 (۱۳۷۲) قمری هجری

و نیز فاضل معتمد آقای آقامیرزا علی آقای نوربخش کیلانی لاهیجانی چند قصیده در
 این ضایعه سروده که یکی از آنرا انتخاب و تقدیم دوستان و علاقه مندان آن مرحوم
 نمودم گوید
 ای فصل خزان در تو خزان شد گلستان
 شد در تو نهان آیه حق حجت رحمان
 شد خاک سیه مدفن کجینه عرفان
 هر ذره نماید ز غمش چاک کریبان
 گل کرد در این خاک سیه خانه و منزل
 ارکان دیانت ز فراغش منزلزل
 از فقد تو شد ثلثه بدیوار دیانت
 کردیم لباس غم و اندوه بقامت
 این واقعه از چیست مگر گشته قیامت
 دلها ز چه پرواز کند بر درو بامت
 گوینده حق از چهل از نطق به بستی
 از مرگ تو بر شیعه پرو بال شکستی
 ای مدرسه بنمای مباحث بدینا
 از آنکه شدی مدفن ذریه زهرا
 افزوده شده بر تو عنایات ز یکنا
 این فخر تو را بس که شرف در تو کند جا
 ای خاک سیه نیک بدان حرمت مهمان
 فرزند علی حجت حق آیه یزدان
 ای مدرسه در خاک نهان شد پدر تو
 افشاندند فلک گرد یتیمی بر تو
 ما چون تو یتیمیم نشستم بر تو
 شد روز تو چون شام سیه در نظر تو
 هر دیده ترا مینگرد اشک فشانست
 این نکته عیانست چه حاجت به بیانست
 روزیست که ساقط شده خورشید ز آفاق
 روزیست که طومار دیانت شده اوراق
 ای چرخ ز نفرین یتیمان بشوی عاق
 از کینه دبودی گل معشوق ز عشاق
 از ظلم نمودی دل این خلق پریشان
 و از جور توشد خانه این سلسله ویران
 یارب تو بتعجیل رسان دادرس ما
 روح تن ما رفت برون از قفس ما
 از غصه مضیق شده راه نفس ما
 سمعش برسان زود خدایا جرس ما
 از موج حوادث دل مالجه خونست
 زخم دل ما از حد و اندازه فروست

ای آیه خلاق سرت باد سلامت
از جانب ما ساز باین دهر ملامت

زیرا که لوا و علم دین بکف تست

حفظ علم و یرق دین در کنف تست

و نیز جماعتی دیگر از فضلا و محصلین حوزه چون جناب آقای آ میرزا جعفر اشراقی تبریزی و آقای میرزا ابوطالب فاضل خومی و آ شیخ محمد نجفی مزلقانی و آ قاضی محمدی هیدجی و آ قارحمت الله حسینی و آ قاسید یونس عرفانی و میرزا عبدالرحیم ناصح قمی و آ شیخ عبدالصمد مقدم داناتی تبریزی و میرزا حسین بهمانی تبریزی و آقای علی موسائی و آقای حاج محمد علی انصاری قمی و غیرهم قصائد و اشعاری در مدح و مرثیه آیه الله العزیز (حجت) رضوان الله تعالی علیه از عربی و ترکی و فارسی سروده اند که برای اختصار و به مناسبت از درج آن خوداری نمودم جز اهم الله عنه وعن الاسلام و المسلمین خیرا

اربعین مرحوم آیه الله آقای
حجت و کاروان تبریز

مراجع تقلید و مجتهدینی بود که در دل مردم مسلمان عموماً و قلوب مقلدین سالک و عارف و آذربایجانیهایی از مردم ترك و فارس و طبرستان خصوصاً جای داشت و لذا در رحلت او اولین باری بود که تبریز و نوع شهرستانهای آذربایجان اینگونه انقلاب را در فقدان مرجع تقلیدی بخود دید

از روز دوشنبه سوم جمادی الاولی که این خبر محنت اثر در تبریز منتشر شد فضای آن محیط را گردانده و غبار مصیبت فرا گرفت همه روز و همه شب در نقاط مختلف شهر مجالس ترحیم و عزاء بزرگی مانند مجالس طهران و قم منعقد و تنها بخواندن و قرائت قرآن و فاتحه برگزار نمیشد بلکه شعراء مرانی و قصائدی در آن ضایعه سروده و تقدیم ماتم زده گان مینمودند و اهالی ذکر و منبر هم حضار را بخواندن مصائب اهل بیت عصمت علیهم السلام و مخصوص خامس آل عبا علیه حضرت سید الشهداء علیه السلام مردمی را که گریه گلوگیرشان شده بود از عقده بیرون آورده و میگریانیدند

تا حدود ۲۰ روز از آن ضایعه گذشت مردم تبریز برای خالی کردن غمهای درونی برای اربعین آیه الله مجتهد شدند و اعلان این مطلب را منتشر که هر کس اشتیاق بزیارت قبر آیه الله حجت و تسلیت آیه الله المعظم بر و جردی و حوزه علمیه قم و بازماندگان

فقید معظم دارد خود را معرفی حدود بانصد نفر از رجال علم و منبر و بازرگان برجسته تبریز نام نویسی نموده و ملازمتهای علویه مخدیره مصیبت زده خواهر معظمه و همشیره مکرمه آیه الله حجت را قبول و در روز ۳ رحلت آن پیشوا عظیم الشان این کاروان اندوه و حزن بایکجهان اشك و ناله مردم تبریز بدرقه گردیده و از تبریز بسوی قم و آرامگاه ابدی و کربلا در گذشت و مزار آقای حجت طاب نراه حرکت و در شهرهای سر راه میانه و زنجان و قزوین با گریه و اندوه مردم استقبال شده تا قزوین که زن و مرد و کوچک و بزرگ وقتی شنیدند که این کاروان ماتم بی شباهت بکاروان شام نیست زیرا چون آنکاروان خواهر عزیز و داغ دیده را همراه دارد باشیون و فریاد بیرون ریخته و بالشک دیده گان خیابانها را آب پاشیده و باناله و فغان خوش آمد گفته و پذیرائی شایان نمودند و عده هم باین کاروان مصاحب گشته و بطهران حرکت کردند

مردم طهران بخصوص آذربایجانیهایی مقیم طهران از چند روز پیش مهبای این کاروان بودند دولت هم دستور تجلیل و احترام داده بود با عزت و جلالت وارد طهران و نیز چون قزوین استقبال با گریه و ناله مردم شده و روز ضایعه را تجدید نمودند و در مسجد ترکها که چند روز چادر زده بودند پذیرائی نموده و برای روز دیگر که شب اربعین آیه الله باشد هزاران نفر مردم ترك و فارس و عالم و تاجر طهران لباس عزای پوشیده و باین قافله و کاروان باشعارهای عزای و پرچمهای سیاه و شیون و شین بسمت قم حرکت کردند

عدد اتوبوسها که در جای آنها پرچم سیاه نصب و دارای شماره و نمره و همه پیر از مردم طهران و آذربایجان بودند از ۱۲۰ اتوبوس که بانظام و ترتیب مخصوص حرکت میکردند متجاوز و باین قصیده که در طهران و تبریز چاپ شده بود هدف خود را از این قیام معرفی نموده و چون آن قصیده بزرگ است مطلع آنرا نقل و از نگاشتن تمام آن معذرت میخواهم

ما که يك قافله باشو رو تو آمده ایم
بهر شخصیت حجت بعزا آمده ایم
تا آخر قصیده که مربوط بمرثیه بر حضرت سید الشهداء ع و آمدن کاروان شام بکربلا است و برای دعایت اختصار خود داری نمودیم از ایراد آن و خلاصه این کاروان که متجاوز از سه هزار نفر بود از غالب طبقات آذربایجان و طهران بقم وارد و از طرف حوزه علمیه و بازمانده گان مرحوم آیه الله حجت و مردم قم با سیل اشك و باناله و خرو و فرادان استقبال و تجلیل شدند و از مسجد امام بطرف آستانه و مزار مرحوم آیه الله حجت روان گردیدند

شهرستان قم در روز پنجشنبه نزدیک غروب شب جمعه ۱۲ جمادی الثانی ۱۳۷۲ ناظر عاشورا
و غوغای عجیب سیاحت بود که در روز عاشورا و محرمی هم کمتر نظیر و مانند آن را دیده بود
قم شده بود در آن روز کربلا و شاهد ورود قافله اندوه و کلروان مصیبت تبریز و تهران که
در همراهی یک بانوی مجلله علویه (خواهر داغدار آیه الله حجت) چون (کلروان شام) که از
صدها فرسنگ برای زیارت عزیز خود آمده بودند گویا تمام ذرات فضا، قم و در دیوار با
مردم قم و واردین هم آهنگ شده بودند تا بر مزار که بی شباهت با آمدن موکبهای
عربی در حرم سید الشهداء علیه السلام نبود در آن شب و صبح جمعه اربعین آیه الله حجت
که آن دسته جات عزادار با کلروان تبریز از طهران آمده بودند در اطراف مرقد شریف
و قبر منور آیه الله آنقدر بسر و سینه زدند تا جماعت بسیاری از هوش رفتند و بدنهای آنها
را از مقبره بیرون میآوردند عیناً اربعین کربلا و عزاداری انصار و موکبهای عرب در حرم
مطهر تا عصر روز جمعه ۱۲ یعنی عصر اربعین آیه الله که مجلس بانشریف فرمانی قائد عظیم
الشان و زعیم بزرگ شیعه و حوزه علمیه حضرت آیه الله بروجرودی ختم گردید
در شب و صبح آن جناب را عظمای شهر بر آقای فلسفی از طهران آمده و افاده نمودند و عصر آقای حاج
انصاری و اعظمی مردم ماتم زده را مستفیض فرمودند

قصائد و مرثیاتی چندی نیز در این معظم له سروده شده است که از آنها قصیده منمسیه
جناب فاضل دانشمند آقای آقامیرزا عباس مصباحزاده صهر مکرر ایشان را میگویم
غم زمانه دلم را فرو گرفته چنان که لال گشته مرا زین سپس زبان بیان
بخوان حدیث غم ناشوی شرر افشان زخون نوشته باین قطره های اشک روان
که رفت آیت حق شمس دانش و ایمان

چو آیت الله حجت فقیه دل آگاه بیست دیده بلرک بین زما ناگاه
چو شمع سوخت که بدهد باهل علم رفاه هر آنچه کرد همه خالصاً لوجه الله
هر آنچه خواست همه بود مرضی یزدان

چو اسوة حسنه یافت امر حق بکتاب بجو خویشتن تاسی نمود در هر باب
بروز فوت و بعمر و باسم و در آداب بخواند آیه طوبی له و حسن مآب
بسوی خلد خرامید از جهان جهان

بیاد دعوت حق که ز ظهر کرد ستوال گوی بجو گرامش نمود عرض حال
گهی بگفت علی جان رسید روز وصال گهی بجو خود فاطمه (ع) نمود اقبال

گهی بدر که جان جهان امام زمان گفت هر چه بمن دوست میدهد نیکوست
بشق خون خدا پر نموده اهر گد و پوست که جد و شافع مقصود و مقصد من دوست
بدید روی حسین (ع) و بداد نقد جان بده که آخر زاد من است تربت دوست

برفت حافظ دین نایب ولی خدا فقیه و مرجع شیعه زعیم مذهب ما
کسیکه بود پدر همه خصوص علماء چو خورد بمام و عمل نور بخش ارض و سما
غروب کرد و بماندش فروزه فرزندان

سلام ما بتو ای آیت الله حجت چو زود رفتی و ماندی از برای ما حسرت
شدی ز حمت و تنگی این قفس راحت ز سجن دهر بریدی بگلشن جنت
کجا پسر چو تو آید ز مادر دوران

چو برق نور فشانیدی و رفتی از انظار چو شمع سوختی و روشن از تو شد شب تار
چو شمس رفتی و کردی جهان بر از انوار چو پدر کسب ز تو کرده نور علم احرار
چو گنج گشته آخر بزر خاك نهان

الا تو ای پدر روح روح تو خرسند که یادگار نهادی ز روح و تن فرزندان
کنون افاضل و اولاد تو بغم غرقند درون مدرسه و مسجدت همه جهند
بر آرزو زلحد درس و بحث کن عنوان

شب چله تو امشب است یا ابتاه مقلدین تو از شهرها بناله و آه
بخاک بوسی قبرت رسیده اند از راه یقین که هستی ازین شور و اردین آگاه
ز جای خیز و تفقد بکن ز مهمانان

برای دیدنت ای پیشوای اهل تمیز رسیده است کنون کلروانی از تبریز
ز جای خیز و بین شور روز رستاخیز بسو گواری تو مانمی است زلزله خیز
چرا ز ملخ بر نور کرده پنهان

پدر ز داغ تو مصباح ادلی است کباب شود جمال تو بیند گریب جز در خواب
فلک بقوت تو دارد دریغ کنت تراب تو بعد دانش وینش چه شد چنین بشتاب
درون خاك گرفتنی چهل شب است مکان

کسیکه گشت در ایام بی پدر چکند قضا زده بدلت بیشتر دگر چکند
جز اینکه خون دل افشانند از بصر چکند ز داغ هجر تو مصباح خون جگر چکند

برای من بخدا این غمی است بی پایان

مزار آیه الله حجت در کجالت در شهرستان قم سه محل برای مدفن و مقبره علماء بزرگ و مراجع تقلید عظام تعیین شده اول آستانه مقدسه در قرب جوار مرقد علیا حضرت فاطمه معصومه علیها سلام و مخصوص مسجد بالای سر و بقعة العلماء آیه الله حابری و الخونساری و حدود ۱۵ نفر مجتهد و عالم برجسته دیگر دوم مقبره شیخان که مزار صدها راوی حدیث و محدث بزرگ و عالم جلیل چون زکریا بن آدم و علی بن ابراهیم و میرزا ابوالقاسم قمی است سوم قبرستان حاج شیخ که نوع جنازه های غریب را در آنجا میبرند و مدفن هزاران عابد متقی و عالم بزرگوار است

هر کس از دور شنید آیه الله حجت از دنیا رفته روی همین تقسیم تصور میکرد که قبر آن بزرگوار در مرتبه اول در بقعة العلماء و جوار آیه الله مؤسس حابری و باند و محیط آستانه و پس از آن قبرستان شریف شیخان است و احتمال محل چهارم و مدرسه حجتیه و جذر مسجد حجتیه را نمیدهد لکن از آنجا که این عالم ربانی و فقیه سالک سمعانی بواسطه شرف و مقام و کبریا داشت غالب کلامش بدستور الهام غیبی میشد متبایه اش هم در میان آثار بقیه و باقیات الصالحات از مقابر دیگر فرود و ممتاز آمده و بواسطه همان الهام غیبی (روای صادق) معین گردید

قبر مرحوم آیه الله حجت قدس سره

حضرت حجة الاسلام و المسلمین حاج سید احمد زنجانی وصی آن مرحوم برای

این بنده نویسنده کتباً نوشته و شفا فرمودند که مرحوم آقای حجت پیش از یکسال فوتش بامن در خصوص جای مقبره اش مشاوره فرمود حقیر مدرسه را صلاح دیدم ولی آن مرحوم خود در حال تردید بود تا اینکه پارسال یعنی سال ۱۳۷۱ سوم شعبان که يوم

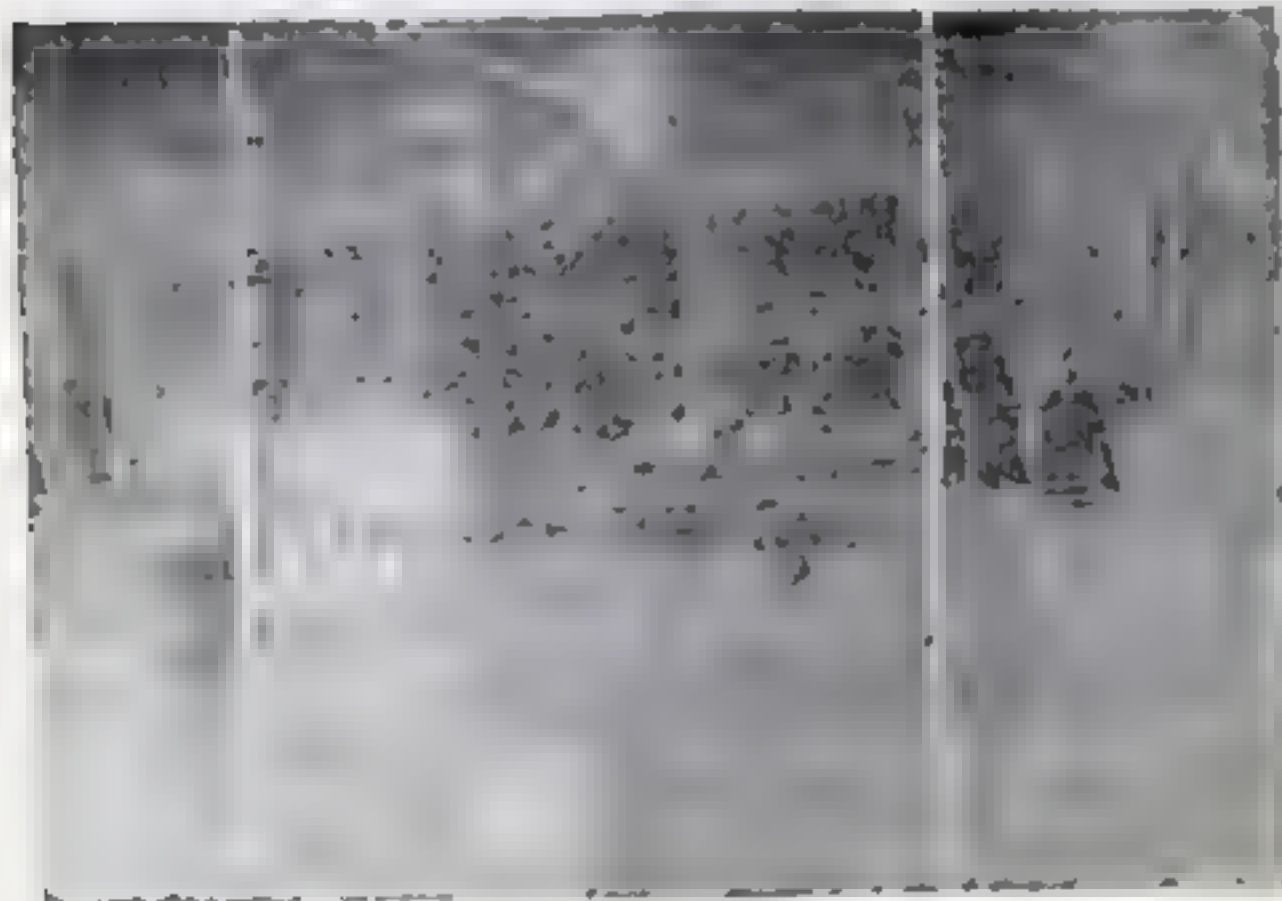
ولادت حضرت سید الشهداء (ع) بود بنده فرمود بمن امشب در خواب گفتند قبر خود را پهلوی مسجد درست کن (و هنوز در حجتیه مسجد نبود) صبح که از خواب بیدار شدم آقای حاج حسین اتفاق آمده صحبت بنده مسجد را بمیان کشید من فهمیدم که این مرحمتی سید الشهداء (ع) است شب ولادت سعادت آن حضرت من این خواب را دیدم و صبح ولادت حضرتش بانی برای

آیه الله بروجر دی در کنار قبر آیه الله حجت مسجد پیدا شد و بانی نیز زوار سید الشهداء (ع) است و او مرحوم حاج احمد اتفاق برادر آقای حاج حسین اتفاق است که در حین مراجعت از کر بلا خود و عیال و فرزندان منحصراً فردش با طیاره و مسافری دیگرش در نزدیک فرودگاه طهران آتش گرفته و همگی سوختند و بان راه سید الشهداء علیه السلام شدند

آثار مرحوم آیه الله حجت در فقه و حوزه علمیه

(قال علی علیه السلام قيمة المرء همة وفي حديث عبد العظيم ان عسني عن جواد الائمة عن آبائه عنه قيمة المرء ما يحسنه)
ارزش و قیمت و نفوذ مرحوم آیه الله حجت

منظره مسجد حجتیه و مقبره آیه الله حجت قدس سره

در میان ذمه گذشته و کنونی حوزه علمیه قم از آثار بزرگ او مدرسه و مسجد بزرگ حجتیه فعلی و مدرسه کوچک حجتیه که بوسیله و نظریه ایشان عنقریب انشاء الله بنا میشود و این

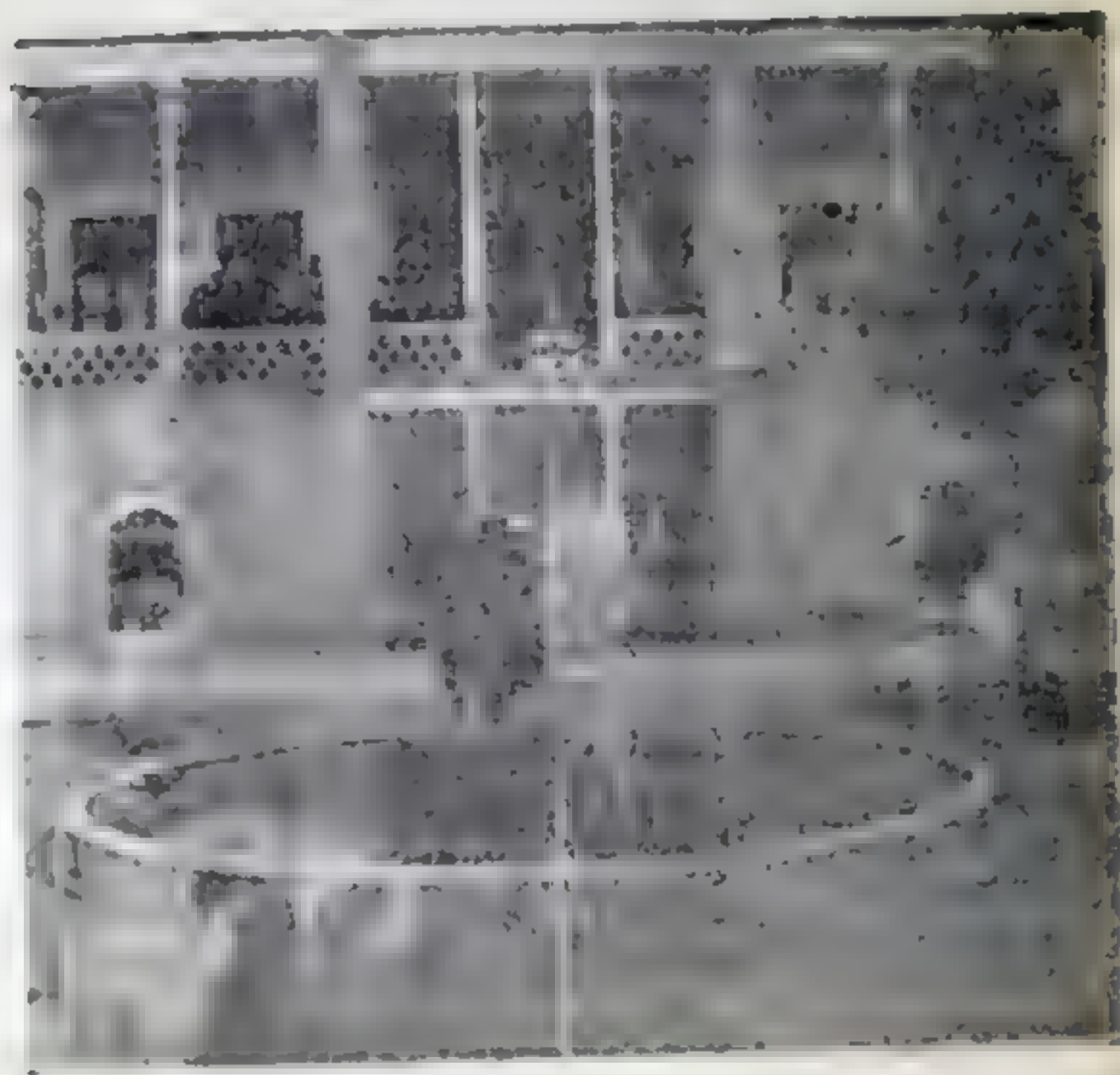

خود بزرگترین شاهد همت عالی و هم متعالیه آن مرد بزرگوار است که با آن همه کسالت و اندک است و گرفتاریهای گوناگون و اداره نان و شهر به هزاران طلبه معیل و مجرد قم و حوزه های دیگر تسریع و بیخود و غیر هماچنین آناری از خود باقی گذارد که از اول تاسیس حوزه تا کنون هیچکدام از علماء مؤسس و غیره نگذاشتند که ناقص قم است و حوزه علمیه اش باید از مدرسه بزرگ و کوچک و مسجد حجیه بنام آن بزرگوار درود فرستد و بر وحش رحمت حقیقتاً اگر چشم خرد دیده دل باز باشد دیده می شود که در دیوار قم و فضا حوزه علمیه آنرا آنار حجت احاطه نموده چنانچه فاضل معنوم آقای آقامیرزا علی نور بخش گیلائی گوید

بیادر ارض پاک قم نگر آنار حجت را
به بین از بام و در و از خشک و تر آنار حجت را
درخت علم گردش غرس اندر قم ز لطف حق
نمی بینی بجز از شاخ و برگ آنار حجت را
ز دستش مدرسه تاسیس شد بر پایه تقوی
خدا کردش برای دین سیر آنار حجت را
چو او بوده استراضی بر رضای کرد کار خود
خدا پر کرد اندر بحر و بر آنار حجت را
اگر بادیده ظاهر نظر کردی بآنار
به بین با چشم دل بار دگر آنار حجت را
زیمش پایه تعلیم در قم یافت استقرار
لذا کرده خدایش مستقر آنار حجت را
اگر مرغ دیانت سوخت بالش از افول وی
نموده حق برایش بال و پر آنار حجت را
ز حجت کعبه دانش عیان کرد کرد کاروی
نمودش قباله جن و بشر آنار حجت را
بچشم سر میسر میشود دیدن بنایش را
چه او گشته مؤسس کاخ تموار خدا کردش
بمهرش کرد احکام خدا را منتشر در خلق
تللوه میزند زین مدرسه انوار یزدانی
خداوند قدیم لم یزل در سایه لطفش
دریغاکشت طایس دیانت می پرویی بال
از او مانده گاهی هم بلبل در گلشن دانش
تو هم ای نوربخش مثل بلبل از فراغ گل

این مدرسه بزرگ که از حیث کم و کیف در ردیف بزرگترین مدارس ایران و سایر کشورهای شیعه بشمار میرود دارای یکصد و بیست و شش حجره فوقانی و تحتانی تله ساز کامل با اسلوب جدید مطابق حفظ الصحة غیر از حجرات اختصاصی بمقبره میباشد قسمت شرقی مدرسه بسیار جالب توجه است از لحاظ اینکه مسجد زیبای حجیه و مقبره

مرحوم آیه الله المؤسس حجت را در بر دارد مضافاً به چند حجره زیبا و قسمت شمالی مدرسه را دو بارک دور و دور تشکیل داده که یکی در مقابل بارک قدیم (کامران میرزا نایب السلطنه) است که بمدرسه قدیم حجیه معروف است و دارای حجرات فوقانی و تحتانی است که قسمتی از آن مدرس و کتابخانه حجت معروف (بکتابخانه حجیه) است که متجاوز از دو هزار مجلد کتاب دارد که بیشتر آن بهمت آیه الله پسر از ایشان بهمت و جدیت جناب آقا محمد باقر آقای حاج آقا مهدی حایری تهرانی برای استفاده عموم طلاب مدارس حجیه تشکیل شده است و قسمت عمده آن نیز مسکن طلاب لمعه و قوانین خوان حجیه است و آن در مجاورت و هم دیواری منزل مرحوم آیت الله حجت است

منظره کتابخانه حجیه و بارک قدیم کامران میرزا

و آن دو بارک که قسمت شمالی مدرسه حجیه است بارک مقابل بارک قدیم دارای ۳۲ حجره و دروی فوقانی و تحسب است مضافاً به سرداب بزرگ و خنکی که در زیر آن واقع و تابستانی طلاب مدرسه است و بارک مقابل که قسمت شمال شرقی مدرسه است دارای ۲۴ حجره بهمان کیفیت است

وقعت شمال غربی این مدرسه را آب انبار بزرگ و وسیعی بنام آب انبار حجّتیّه تشکیل داده که از حیث عظمت و بزرگی و مطلوبی در ردیف اولین آب انبارهای قم است و مورد استفاد، صدها ساله ساکن مدرسه و غیرهم میباشد که از ثلث مرحوم کلکّه جی تبریزی بنا شده و قسمت جنوبی این مدرسه بنویان فرعی ارم متصل است که در بزرگ مدرسه بآن باز میشود و از بهاوی آن در مسجد حجّتیّه که دارای صحن کوچک زیباییست که در خارج جی متبره مرحوم آیه الله جت در آن واقع است و امام مدرسه کوچک حجّتیّه که در قسمت شرقی در این هنگام پی ریزی شده دارای ۳ حجره تعناتی و فوقانی خواهد بود به علاوه آشپزخانه و رخت شوی خانه که برای رفاهیت محصلین سکنه آن دوم مدرسه بنا شده است و این مدرسه بزرگ حجّتیّه دارای شرطیست که مرحوم حجت رضوان الله علیه خود برای چندین لحاظ قرار و منظور فرموده اول اینکه محصل و طلبه این مدرسه دارای تهذیب اخلاق بوده و سوم سابقه نداشته باشد دوم اینکه از بیست سال کمتر نباشند سوم اینکه معلومات آنها از رسائل و مکاسب پایین تر نباشد

اما کیفیت تأسیس و بنا و تاریخ آن بطوریکه وصی مرحوم آیه الله حجة جناب آقای حاج سید احمد زنجانی برای این بنده کتباً مرقوم و و شفا فرمودند آقای حجت رضوان الله علیه در تاریخ ۱۳۶۴ هجری

منظره قسمتی از مدرسه مبارکه حجّتیّه و دور نمای آستانه مقدسه ایام ورود حضرت آیه الله العظمی بروجردی تصمیم گرفتند تأسیس مدرسه نمایند از خود که تا بد باقیات العالیات و آخر خیرایشان بوده باشد لذا زمین های مجاور پارك قدیم را که چندین مدرسه قدیم حجّتیّه و اکنون مدرسه و کتابخانه حجّتیّه است انتخاب و متجاوز از دو هزار متر آنرا که آزاد بود بدین منظور از مالکین آن خریداری و مابقی آنرا که حدود شش هزار متر بود از موقوفات آستانه که در قید وقف بوده صد ساله اجاره

نموده و در روز بیستم ماه جمادی الثانی روز تولد یگانه بانوی اسلام حضرت صدیقّه طاهره علیها سلام سال ۱۳۶۶ هجری پی ریزی آنرا شروع و کلنگ اول آنرا خود آن مرحوم در حضور صدها نفر عالم و فاضل و محصل و مهندسین و معمارها و غیره بنام خود زدند

حضرت آیه الله حجّت در وضع کلنگ زدن مدرسه

حجّتیّه بیرون عمارت گلزار و سار و در دست و در در میان آستانه مقدسه و بیرون

و چون اول کلنگ افتخار این بنا محکم دانش کمار روحانی را خود آن بزرگوار باقلابی مملو از ایمان و خالی از هوا و تظاهر زدند بعد الله مدرسه با عظمت فراوانی ساخته و از افتخارات و آثار حجّت در قم گردیده است خدا بمؤسس و بنیانش جزا بخیر دهد آقای زنجانی فرمودند بامر آن مرحوم در همان روز مقداری تربت سیدالشهداء علیه السلام بزریری گذاشتم و اسم بانی و مؤسس (یعنی آن فقید معظم) با تاریخ شروع را در صفحه کاغذی نیز نوشته با تربت در پاکتی گذارده و بزریر بنا گذاشتم جناب آقای عبدالصمد مقدم دانائی تبریزی که از محصلین و سکنه آن مدرسه است درباره مدرسه مبارکه حجّتیّه و بانی قید آن گوید

باقیست تا قیامت آثار حجّتیّه	نابش کند بعالم انوار حجّتیّه
گلزار اینجهانرا یزمرده گبست آخر	بزمردگی ندارد گلزار حجّتیّه
عالم شده است غرق دریای بهت و حیرت	حیران بمانده و بگسر نظار حجّتیّه
دانشکمی که الحق بی مثل و بی نظیر است	در عقل می ننگجد اسرار حجّتیّه
اسم بناست حجّت هم بهر حجّت حق	هم حجّت است اسم معمار حجّتیّه

درین علم و مسجد مدفون شده است یاران
از علم و از عبادت از هر دو مستفیض است
دلسوز علم بود و هم غمگسار اهلش
کنجی ز علم در قم اخراج کرد بلنج
هم چون بنان بوده دیگر نباشد همچون
هر حجره در حقیقت بگر و نه بهشت است
محشور بانی و اصحاب اوبقیناً
سال هزار و سیصد هفتاد و ز هجرت
نور رخس (مقدم) خاموش شد و لیکن
مؤلف گوید ملاحظه کنید که چون بایه این دانشگاه روحانی یعنی مدرسه حجتیه بر تربت
یاک مقدس و شریف اعلی حضرت سید الشهداء علیه السلام و نام نامی مرحوم آیه الله حجت که هم
نام جد امجدش خاتم انبیاء صلی الله علیه و آله و خانم الاوصیاء عجل الله له الفرج است که حقاً و صف
آن اسم و مسمی را نتوان کرد و چنانست که گفته شده

و صفش نتوان گفت بهفتاد مجلد این بس که خدا گوید (ماکان محمد)
قرار دارد باین عظمت و شکوه بالا رفته و صاحب آن تربت مقدس او را پذیرا شده و
قبر آن معظم را در جوار خانه خود (فیما بین العلم و الرحمة) تعیین فرمودند از طرف یمین
(راست) به بیت العلم (مدرسه علمیه حجتیه) و از طرف یسار (چپ) به بیت الرحمة (مسجد
حجتیه) متصل است چنانچه در آن قصیده مرثیه گفتیم

در جوار خانه حق (حجتیه) مرقدش در میان علم و رحمت آر میداند جنان
روز افتتاح مدرسه هم حجتیه روز ۲۰ جماد الثانی ۱۳۶۴ هجری بود که تصادف باروز
ولادت علیا حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیه داشت که در آن آن مدرسه قدیم (یعنی یارک)
جشن باشکوهی در آن تجا بر باشد که چندین هزار نفر از عموم طبقات و مخصوص حضرات
آیات الله العظام شرکت داشتند و با خطابه و عاظم و خطابه و قصائد و مدائح و صرف شیرینی و
بستنی پایان یافت

تالیفات و آثار از مختصات مرحوم آیه الله حجت باین همه گرفتاریها و کسالتها
و هم عالیه این بود که هیچگاه از مطالعه کتب حتی در شب
زفافش هم که بگفته شاعر (شب زفاف کم از روز پادشاهی نیست)

تا چندین ساعت چون شبهای دیگر مطالعته را از دست نداد و در اصول و بعضی السنه و فنون غریبه
دیگر مطالعات کاملی داشت و در غالب آنها استاد ما هر و مجتهد جامع بود مثلاً در علم طب
قدیم بسیار وارد و نوع اطباء حاذق قدیم و امروزی اذعان بدانش طبی ایشان داشتند و کسی
بود که در تزریق آمبول و حتی تزریق یرک دست خود از هر آمبول زن تحصیل کرده استاد تر
بود و غالب تزریقات رگی و غیره خود را خود بنفسه مینمود و در بسیاری از این علوم و مطالعات
علمی آثار مهمی از خود گذارده که هنوز بسبب طبع در اختیار عموم گذارده نشده و آنها
بقرار ذیل است

۱- رسالته فی الاستصحاب ۲- کتاب البیع که مبسوط و مفصل و حاوی فروع و مسائل بسیار و
استدلالات ۳- جامع الاحادیث و الاصول و آن کنایست نفیس و جلیل القدر و عظیم المنزله
و تمامی احادیث شیعه را که در این زمان دسترس فرقه محقه تواند بود جامع و بیان معانی و
مقاصد و جمع مابین متناقضات آنها را مستدل و مطالب مهمه رجالیه و بیان حال اسانید اخبار را
بطوری شکفت و طوری بس عجیب محتوی و از انفع کتب اتنی عشریه بوده و در رشته خود بی
نظیر میباشد که تا زمان حاضر ما مانند آن تالیف نیافته و مصنف معظم رضوان الله علیه عموم
محصلین و علماء امامیه و طلاب عموم دینیه را در همین منت قلم خود فرموده ۴- حاشیه بر کفایه ۵-
کتاب الصلوة که استدلالی و حاوی فروع بسیار است ۶- لوا مع الاوار الذریبه فی مرسلات
الانار النبویه فی بیان الروایة النبویه المرسله فی کتب الفروع و بیان مایصح الاعتماد علیه و
مالا یصح ۷- مستدرک اله - تدرك فی استدراك ما فات عن صاحب المستدرک ۸- کتاب الوقف
و آن نیز مانند کتاب البیع و الصلوة استدلالی و مملو از جواهر و لالی بی پایان و مشتمل بر فروع
فقهیه بیکرانی است و دیگر آن بزرگوار را مصنفات و تعایقات بسیار دیگر است در موضوعات
متنوعه و بر کتب حدیثیه و رجالیه که شرح و بسط آنها از موضوع این کتاب بیرونست

و از جمله کتب نفیسه که بهمت و تصحیح آن بزرگوار بزیور طبع و نشر رسیده تفسیر تبیان
طوسی است در دو جلد بزرگ که چندین سالست در اختیار عموم علماء و فضلاء گذاشته شده
شیخ الطائفه جزاه الله عن الاسلام خیرا

تزرعترین آثار زنده آیت الله در چندین ورق پیش در و رد آیه الله زاده حجت از
حجت باد و فرزند فاضل و ارجمند او نجف بقم اشاره بفرزندان برومند ایشان کردیم و
لکن چون درست حق بهترین آثار و باقیات الصالحات ایشان ادانشده بود لازم دانستیم یکی
از باب (ب حفظ الرجل فی ولده) و دیگر از جهت شخصیت مخصوص و فرزند عالم و دانشمند

ایشان علیحدہ فہرست ترجمہ آنار ایوانمایم تاہم تذکرہ دیگر برای آن مرحوم شدہ دم حق آن عزیزان ادا کرد

جناب آقای آسید حسن

حجت دام ظلہ

از فاضل دانشمندان و آقا زادہ کلان حوزہ علمیہ قم و کلیہ ایرانست کہ بمنانت رفتار و وقار کردار و فضل و احسان ثانی آن پدر بزرگوار و سرآمد اقرانست در سال ۱۳۳۱ ہجری در تبریز متولد شدہ و پس از مہاجرت با والد معظم خود در سال ۱۳۴۹ و دیدہ مقدمات سطوح را نزد اساتید حوزہ و والد ماجد خود استفادہ نمودہ و حاضر حوزہ درس فقہ و اصول پدر عزیز خود گردیدہ و در مدت کوتاہی حائز مقام فضل و دانش شدہ است و در سفر مشہد مقدس و سفرهای دیگر ہم ملازم والد ماجد بودہ و مورد توجہ ایشان بودہ اند تا سال ۱۳۶۹ کہ با نظر آن پدر مکرم توقف در شہر ری و پس از آن طہرانرا اختیار و در آن دو بلدہ محترم آژندگی و بتدریس سطوح نہائی مسائل و مکاسب و کمایہ و معالجہ کسالت قلب و ریہ خود اشتغال داشتہ تا یکہفتہ بضایعہ اسفناک فوت مرحوم آیۃ اللہ الوالد کہ بالہام غیبی حاضر خدمت ایشان شدہ و مورد مہر و شادمانی معظم لہ گردیدہ تا هنگام آن حادثہ ما کواری پس از رحلت ایشان علماء بزرگ طہران و تجار و اعیان محترم تقاضای مراجعت ایشان را بطہران نمودند لکن این فرزند ارجمند داغدیدہ برای سرپرستی خانوادہ مرحوم والد مکرم و باز بودن در خانہ ایشان آن دعوتہا را بوجہ احسن رد فرمودہ و اقامت در قم را اختیار و

بتدریس فقہ و اصول پرداختند

و منزل مرحوم آیت اللہ حجت یکی از آن منازل و بیوت بزرگ علم و دانش و روحانیت است کہ پس از فقدان صاحب آن در شہر بستہ نشدہ بلکہ بواسطہ داشتن فرزند پسر و مندرجون جناب آقای آسید حسن آقای حجت مانند زمان مرحوم آیت اللہ حجت قدس سرہ الشریف و نور اللہ مضجیہ المنیف و ادامہ اللہ آثارہ و انوار اللہ برہانہ در شہر باز و مورد تردد و رفت آمد خواص و عوام مخصوص مردم آذربایجان است صانہ اللہ عن الحد ثانی

نجل مرحوم آیت اللہ آقای آسید محمد حجت قدس سرہ . جناب آقای آسید حسن حجت

جناب مترجم معظم از مدرسین عالی مقام کنونی حوزہ علمیہ قم میباشند کہ علاوہ بر مقام علمی بسیاری از خصال پدر را دارا و در آنہا شبہ ناس است . ایشان از حیث خلق و خلق و کیاست و درایت و خلاصہ شایستہ ترین فرزند است برای پدر و آمادہ ترین خلفی برای جایگیری ایشان و مورد اکرام و احترام و محبوبیت تامہ مراجع فعلی و سایر مقامات دیگر میباشند تقریرات اصول والدہ ماجد خود را من اولہ الی آخرہ مرقوم و مورد تحسین و قبول ایشان واقع و بسیاری از تقریرات فقہ آن جناب را ہم نوشتہ و حاضر دارند

پس از رحلت والد عزیز برای مشاغل علمی و شخصی کہ توقف در قم را اختیار نمودند ہمت را عالی نمودہ و زمزمہ امور پدر را بدست گرفتہ و اوضاع ایشان را ادارہ و در مدرسہ مبارکہ حجتیہ بتدریس فقہ و اصول استدلالی اشتغال و جمعی از محصلین از محضرشان استفادہ مینمایند . و اکنون ہم از شہر کہہ محترم درس آیۃ اللہی (بر و جردی) و مورد توجہ ایشان میباشد . تولد ایشان در سال ۱۳۰۱ شمسی ہجری بودہ در سطور قبل ۲۳۱ غلط و اشتباہ است

جناب آقای آسید حسن حجت

یکی دیگر از دو فرزند فاضل و عالی قدر مرحوم آیۃ اللہ حجت و اکبر اولاد ذکور ایشان آن جناب است کہ بزبور علم و حام و متانت و وقار آراستہ و مایہ بسی امیدوار بہا است در سال ۱۳۳۵ ہجری تقریباً در نجف اشرف متولد و پس از مہاجرت با پدر عزیز خود بہ بلدہ تبریز و از آنجا ببلدہ طیبہ قم و دیدن مقدمات و سطوح از اساتید حوزہ و والد معظم استفادہ چندین سال از درس فقہ و اصول آیۃ اللہ الوالد اشتیاق مہاجرت بہ ثبات عالیات پیدا نمودہ و با اجازه والد ماجد برای تکمیل مبانی علوم مشرف بنجف اشرف گردیدہ و در آن سامان از اساتید و مراجع ہمہ نجف چون آیۃ اللہ حاج سید محمد حسن حکیم و آیۃ اللہ حاج سید عبدالہادی شیرازی و آیۃ اللہ حاج سید ابوالقاسم خونی استفادہ نمودہ و نیز بتدریس فقہ و اصول درآمد نمایند تا سال ۱۳۷۰ کہ برای زیارت پدر بزرگوار خود و معالجہ کسالت قلبی مسافرت بایران و بلدہ قم و (معززاً کما قلنا) سابقاً وارد و از آنجا بشہر ری و پس از چند ماہ مراجعت بنجف اشرف و تاکنون متوقف و در میان مراجع و علمہ و دانشمندان عرب و عجم نجف اشرف محبوبیت مخصوصی دارد و فقہ اللہ تعالی و ابقاء

معظم شاگردان مرحوم آیت اللہ

کوہ کمری و آیۃ اللہ خونساری

و آیت اللہ صدر کہ بزرگترین

آثار حجتیہ

پس از مرحوم آیت اللہ حائری (مؤسس) در میان

زعماء گذشتہ حوزہ عامیہ قم مرحوم آیت اللہ

حجت ہم از کسانیست کہ از حوزہ تدریس فضلاء

برجستہ و دانشمندان بزرگ و علمہ عالی مقام

و مجتهدین عظام بیرون آمده و در شهرستان قم و حوزه علمیه و سایر شهرستانهای دور و نزدیک ایران مشغول بتدریس و تصنیف و تالیف و خدمات دینی میباشند و غالب آنها کسانی هستند که یک یا دو دوره درس خارج فقه و اصول مرحوم آیت الله حایری را دیده و بعد از درگذشت ایشان و یاد زمان ایشان از محضر مرحوم حجت استفاده نموده اند و بیشتر آنها هم از شاگردان اختصاصی این مرحومند که متفقاً میگویند ما از حیث بیان و تحقیق و جامعیت و حاضر جوابی و سرعت انتقال وجود ذهن و کثرت تتبع و در دست داشتن مبنای اصول متأخرین و متقدمین و اقوال و فتاوی قهها مانند آیت الله کوه کمری نیافتیم و عبارات بعضی از ایشان را درباره عظمت علمی آن فقیه معظم و قبه مکرم در تراجمشان در جزء دوم نگاشته ام

جماعتی از فضلا درس ایشان از مشترکین درس مرحوم آیت الله معقی خونساری و آیه الله صدر بوده که اکنون جل آنها لولا الكل از محضر و درس آیه الله بر و جردی استفاده میکنند و اکنون فهرست اسامی آنها را بامعل سکونت آنها را نگاشته و تفصیل آنها را در ترجمه شان در جزء دوم مینگارم و برای شاگردان اختصاصی ایشان (خص) و برای مشترکین از آنان بادر و س دیگر (ش) و برای کسانی که اکثر استفاده آنها از معظم له بوده (کث) را علامت میگذار

۱ آقای آقا شیخ ابراهیم ریاضی ش نجف آباد	۱۴ شیخ اسد الله کلشانی ش
۲ شیخ ابراهیم مراغه خص قم	۱۵ سید اسد الله خرقانی نجف
۳ سید ابراهیم مقبره تبریز	۱۶ شیخ اسد الله اصفهانی ش قم
۴ میرزا ابوطالب تجلیلی ش قم	۱۷ شیخ اسمعیل بهاری خص تهران
۵ میرزا ابوطالب فاضلی خوی	۱۸ سید اسمعیل اردبیلی خص قم
۶ سید ابوالقاسم تهرانی قم	۱۹ حاج میرزا باقر تهرانی ش
۷ شیخ ابوالقاسم نعوی	۲۰ حاج آقا باقر قمی
۸ ابوالمجد بر و جردی	۲۱ میرزا تقی تبریزی خص
۹ شیخ احمد بیمنی تهران	۲۲ شیخ جابر فاضلی خص خوی
۱۰ شیخ احمد عراقی	۲۳ حاج شهبان حاج آقای مشایخی خص قم
۱۱ احمد غروی سبط حایری	۲۴ میرزا جعفر اشراقی تبریزی خص قم
۱۲ احمد قمی	۵۲ سید جعفر بر و جردی ش
۱۳ شیخ اسمعق قفقازی خص	۲۶ سید حسن سریزدی کث

۵۴ شیخ عبد الله مهاجرانی خص همدان	۲۷ حاج میرزا احسن تیلی خص
۵۵ سید عبد الحسین سیدی ش قم	۲۸ آقا سید حسن حجت
۵۶ شیخ عبد الحسین قفقازی خص قم	۲۹ حاج آقا حسن سیدی ش
۵۷ شیخ عبد الحسین وکیلی ش قم	۳۰ آ میرزا حسن مصطفوی خص تهران
۵۸ میرزا عبد الحسین غروی خص تبریز	۳۱ میرزا حسن انصاری معلاتی ش قم
۵۹ سید عبد الرسول تهرانی ش تهران	۳۲ سید حسین قاضی خص
۶۰ شیخ عبد الرسول بسطامی ش بسطام	۳۳ میرزا حسین مراغه مراغه
۶۱ آقای آقا شیخ عبد الصمد خص خوی	۳۴ سید حسین بدلاه ش قم
۶۲ میرزا عبد الکرم تهرانی کث تهران	۳۵ سید حسین هشترودی خص
۶۳ شیخ عبد الوهاب روحی ش قم	۳۶ حاج آقا حسین انا عشری ش شهری
۶۴ سید عبد الوهاب یزدی خص	۳۷ مرحوم میرزا حسین تبریزی خص
۶۵ حاج شیخ عزیز الله نهاوندی کث نهاوند	۳۸ آقای سید حمید مرندی خص قم
۶۶ حاج میرزا علی تهرانی کث تهران	۳۹ سید حمید تو سرکانی ش
۶۷ حاج آقا علی صافی ش قم	۴۰ شیخ داود رشتی ش قم
۶۸ میرزا علی هاشمی خص	۴۱ سید رضای آسید صفی
۶۹ میرزا علی مرندی خص قم	۴۲ حاج میرزا شهاب همدانی خص ملایر
۷۰ سید علی حسینی خص قم	۴۳ حاج سید صادق لواسانی ش تهران
۷۱ میرزا علی اردبیلی خص	۴۴ شیخ صادق خوئی خص خوی
۷۲ شیخ علی زنجانی خص	۴۵ میرزا صادق نصیری خص قم
۷۳ سید علی علوی کث تهران	۴۶ شیخ صدر الدین قفقازی خص قم
۷۴ شیخ علی انصاری ش همدان	۴۷ حاج آقا ضیاء استرآبادی ش تهران
۷۵ سید علی اکبر تهرانی کث قم	۴۸ حاج شیخ عباس مستقیم ش قم
۷۶ میرزا علی اکبر اسلامی ش قم	۴۹ شیخ عباس تهرانی ش تهران
۷۷ میرزا علی اکبر فقیهی خص	۵۰ حاج سید عباس علوی خص تهران
۷۸ شیخ علی اصغر قزوینی ش	۵۱ میرزا عبد الله قفقازی خص قم
۷۹ شیخ قاسم قفقازی خص	۵۲ شیخ عبد الله اصفهانی ش قم
۸۰ شیخ کاظم احمدی خص	۵۳ حاج آقا عبد الله آل آقا خص تهران

- ۸۱ آقای آسید محمد اماماد ش
 ۸۲ آقای آشیخ محمد کرمی خص قم
 ۸۳ آقای امیر زامحمد مجاهدی خص
 ۸۴ آقای آشیخ محمد داو لیبانی خص
 ۸۵ آقای آشیخ محمد فکور یزدی خص
 ۸۶ حاج شیخ محمد لاکانی کت رشت
 ۸۷ آقای امیر زامحمد بنایی ش قم
 ۸۸ حاج میر زامحمد باقر تهرانی ش
 ۸۹ شیخ محمد باقر مهاجرانی خص همدان
 ۹۰ میر زامحمد باقر مرندی خص
 ۹۱ شیخ محمد باقر قمی ش
 ۹۲ آشیخ محمد تقی تهرانی ش
 ۹۳ آشیخ محمد تقی کیلانی ش
 ۹۴ آسید محمد حسن مدرسی ش قم
 ۹۵ شیخ محمد حسن ملا ندرانی ش تهران
 ۹۶ سید محمد حسن آل طبیبش شوشتر
 ۹۷ شیخ محمد حسن هرسینی ش قم
 ۹۸ سید محمد حسین طباطبائی خص
 ۹۹ شیخ محمد حسین دزفولی خص
 ۱۰۰ حاج شیخ محمد حسین اردبیلی خص
 کتبد قابوس
 ۱۰۱ سید محمد رضای آل محمدش قم
 ۱۰۲ شیخ محمد رضای قمی خص
 ۱۰۳ مرحوم آشیخ محمد صادق قمی ش
 ۱۰۴ آشیخ محمد صادق تهرانی خص
 ۱۰۵ آسید محمد علی مجد ش تهران
 ۱۰۶ حاج شیخ محمد علی عبادی ش تهران
- ۱۰۷ آ میر زامحمد علی طباطبائی خص تبریز
 ۱۰۸ حاج میر زامحمد علی چرندابی خص
 ۱۰۹ حاج سید کاظم آیه الاهی ش قم
 ۱۱۰ شیخ محمود علمی ش
 ۱۱۱ حاج آقامجتبی محمدی اراکی ش
 ۱۱۲ آشیخ محسن همدانی خص همدان
 ۱۱۳ آشیخ محسن مشکینی خص قم
 ۱۱۴ آسید محسن حجت خص نجف
 ۱۱۵ آشیخ محسن طاهری ش ورامین
 ۱۱۶ آقامرتضی حایری ش قم
 ۱۱۷ حاج سید مرتضی قبه ش
 ۱۱۸ حاج سید مرتضی ابروانی خص تهران
 ۱۱۹ سید مرتضی عاوی ش قم
 ۱۲۰ آشیخ مصطفی جلیلی ش
 ۱۲۱ آقامحمد کرمانشاهی ش
 ۱۲۲ حاج سید مهدی انگجی ش تبریز
 ۱۲۳ آسید مهدی تبریزی خص قم
 ۱۲۴ آقامهدی حایری اکث تهران
 ۱۲۵ آشیخ مهدی منصوری خص قم
 ۱۲۶ آشیخ موسی زنجانی خص
 ۱۲۷ آسید نجم الدین خص
 ۱۲۸ آشیخ نصرت تبریزی خص
 ۱۲۹ شیخ نعمت الله مهدوی ش
 ۱۳۰ آشیخ هادی بروجردی ش
 ۱۳۱ آشیخ یحیی فاضل همدانی خص
 ۱۳۲ امیر زایحیی اراکی ش
 ۱۳۳ آقایی عبادی ش

- ۱۳۴ آشیخ یوسف همدانی خص
 ۱۳۵ آسید یوسف مزلقانی خص

دصد هافر دیگر امثال اخوان مرعشی نزیل نجف و آقای مکارمی و آقای سید قوام الدین موسوی و آسید یعقوب و آقامیر زاهبه الله زنجانی و غیر هم که بادر قم ساکن و بادر اطراف ایران در شهر ستانها و قصبات و قراه بخدمت دینی مشغول که احصاء آنها از عهده این کتاب بیرون است فقط در اینجا مشاهیر و معارف آنها را فهرست نمودم و اگر کسی از آنها از قلم افتاده و یا مشتبه گردیده از تلامذه مختص و یا مشترک آنجناب و یا آیه الله العلام آقای خونساری مانند جناب حاج سید حاج آقای عراقی و دیگرانی که خاطر ام نیست روی غرض و نعمه نبوده از همه معذرت میطلبم (والعذر عند کرام الناس مقبول)

استاد ریاضی مرحوم آیه الله العظمی حجت بابینکه اسانید بزرگ
 مرحوم حجت الاسلام سردار کابلی چندی مانند مرحوم علامه یزدی و شریعت اصفهانی و میرزا ابائی و آقای آشیخ علی قوجانی و غیره داشته اند چنانچه در سابق بیان کردیم لکن احوال هیچکدام را توضیح ندادیم زیرا چندان تناسب با موضوع کتاب ما نداشت اما استاد ریاضی و هندسی معظم له یعنی حجة الاسلام والمسلمین علامه عصر و ذوق فنون دهر مرحوم سردار حیدر قلی خان کابلی را در این کتاب ترجمه میکنم بچند لحاظ یکی اینکه این نابغه فنون مستظرفه و علوم متنوعه که در زاویه غرب ایران شهرستان کرمانشاه آرمیده بود تا سال آخر عمرش آنطور که باید شناخته جهان علم و فضیلت نشد و جز معدودی از خواص اهل عام نمیدانستند که شیخ بهاء الدین نانی (و من لیس له نانی) در گوشه شهر ساکت و آرام کرمانشاه قرار دارد و آنها هم که میدانستند آنطور که باید از علم و تقوا و عظمت فضل او تقدیر نمیکردند تا وقتی از دست رفت مانند همیشه ناله فوس و افسوس و آه حسرت برای فقدانش میکنند

مرحوم سردار کابلی اعجوبه زمان و اغلوط روزگار بود که از عالم علم و روحانیت گرفته شد و دیگر این که آن وحید زمان در سال گذشته ۱۳۷۱ که بقم مشرف شده بود مورد تجلیل و تکریم مرجع بزرگ و زعیم سترک شیعه آیه العظمی بروجردی واقع شده و تقاضا فرموده بودند که در حوزه علمیه قم توقف فرموده و از علوم غریبه و فنون عجیبه خود افاضل حوزه را بر خوردار و افاضه کند و ایشان هم قبول کرده که پس از چند ماهی از کرمانشاه

منتقل بقم گردد که اجل مهلتش نداد و دیگر سردار کابلی گذشته از مقام استادی که بمرحوم آیت الله حجت داشت روابط معنوی بسیاری با ایشان داشت و بی اندازه علاقه و ارادت و سرسپردگی ایشان بود و بطوریکه از بعضی مقامات طهران شنیدم با آیت الله حجت پیمان عهد بسته بود که پس از ایشان اگر اجلش تاخیر از اجل ایشان بود دیگر زیست نکند و اول لاحق بایشان باشد چنانچه هم چنین شد روز دوشنبه ۳ جمادی الاول نزدیک ذوال که آیت الله حجت در گذشت و از این عالم فانی مسافرت به عالم جاوید نمود مرحوم سردار هم در کرمانشاه روز ۳ شنبه ۴ ماه مزبور بمجرّد خبر شدن از فوت همعهد شفیق و رفیق صدیق خود از دنیا رفت و بنا بر وعده و عهدش اولین لاحق بآیت الله حجت ازدوستان و مریدان و مخلصینش گردید (جمله الله من رفقا نه فی جنانه مع اجداده و آباءه علیهم السلام) ولادت این مرد بزرگ بنا بر نامه ای که در جواب تقاضای مرحوم ملا علی واعظ خیابانی صاحب علمای معاصرین نوشته دو ساعت از روز سه شنبه ۱۸ محرم سنه ۱۲۹۲ هجری گذشته در شهر کابل از کشور افغانستان واقع شده و پس از تسلط انگلستان بر افغانستان و حکومت امیر عبدالرحمن خان با پدرش مرحوم سردار نور محمد خان و ماندگار و حاکم مطلق سابق کابل و تمام عتباته از افغان بیرون آمده و مهاجرت به هند و در لاهور ساکن گشتند در سال ۱۲۹۲ و مدت ۷ سال در آنجا تحصیل قرآن و فارسی و انگلیسی را نموده تا ۴ سال و از آنجا هم مهاجرت به کاظمین و عراق عرب نموده در شعبان ۱۳۰۴ و مجاورت آنجا را اختیار و مدت ۵ سال تحصیل عربی گردیدند در حالیکه از عمر شان دو از ده سال نگذشته بود تا نیز بحکم تقدیر و قضاء الهی از آنجا هم هجرت بایران و در جمادی الاولی ۱۳۱۰ نموده و ساکن کرمانشاه گردیدند

ترجمه احوال این معقق کم نظیر در بسیاری از کتب تراجم عصری و چندین تالیف از خود ایشان مانند ترجمه انجیل بر تالاب و ترجمه المراجعات آیت الله الشرف الدین العاملی و بعضی دیگر موجود است و خلاصه این فیلسوف عالم تشیع و افلاطون حکیم قرن ۱۴ هجری در مدت کوتاهی علوم مختلفه ادبیت و عربیت فقه و اصول و حکمت و نجوم و بعضی الهیه مختلفه و بسیاری از علوم غریبه و عجیبه را نزد اساتید فن در هندوستان و کاظمین و کرمانشاهان و اماکن دیگر دیده و در تمام آنها استاد ماهر گردیده و در فقه و اصول و درایه و روایه حائز مقام منبع اجتهاد و مآذون و مجاز از مراجع بزرگ چون آیه الله سید حسن صدر و میرزا محمد علی رشتی و حاج سید محسن جبل عاملی و بعضی دیگر از آیات عظام و بعدی در تمام علوم و فنون استانشده که از او تصریح بشیخ بها، قرن ۱۴ هجری

میکردند باین تفاوت که در شخصیت شیخ بهائی بیشتر از هر چند قناعت جلوه گر است و در شخصیت مرحوم سردار اطلاعات ریاضی ظهور دارد و از این مراتب گذشته جنبه معنوی و باطنی و صفات قدس و تقوی و روحانیت محض او در کمتر کسی از برهیز - کلران و صاحبان مذهب و حانی و عقلی دیده شده است

یکی از شاگردان ایشان مینویسد در مقدمه (المراجعات) من هر زمان کثرت معلومات و نجابت و تهذیب اخلاق ایشان را بیاد میآورم و انصاف

مرحوم حجت الاسلام سردار کابلی طاب ثراه میدهم روحم بتعظیم بر میخیزد و قلبم گواهی میدهد که

فی قمة الفضل له منزل مامرفی وهم ولا فی خیال

تالیفات این مرد بزرگ بسیار و از آنها شماره های ذیل است ۱- کتاب اربعین فی فضائل امیر المومنین ع از کتب اهل سنت و جماعت در ۴ مجلد حدود ۳۰ هزار بیت ۲- دیوان ابوطالب ۳- شرح لامیه ابوطالب علیه السلام ۴- غایة التعذیل فی معرفة حقیقة الاوزان و المکاتیل ۵- تبصرة الحر فی تحقیق الکبر ۶- شرح خطبه حضرت زینب علیها السلام در کوفه ۷- رساله در معرفت نبیه ۸- العلم الشاخص فی اسرار ظلال الشاخص فی الاعمال الفلکیه ۹- کشف القناع فی تحقیق المیل و الذراع ۱۰- شرح تهذیب المنطق ۱۱- شرح دعاء ندبه ۱۲- ترجمه کتاب التحسین فی صفات العارفين ۱۳- شرح حدیث امیر المومنین علیه السلام در بیان قطر و محیط شمس و قمر و بیان اختلاف دوافع شمس مطابق بالاستکشافات امروزی ۱۴- ترجمه کتاب تلذذ در مساحت ابتدائی از انگلیسی بفارسی ۱۵- ترجمه الكنز المبدول للفنی و الفقیر ۱۶- ترجمه انجیل بر تالاب ۱۷- تحفة الاحباب فی آیات الکتب ۱۸- رساله در معرفت قبله موسوم به تحفة الاجله فی معرفة القبلة

وفات این مرد بزرگ چنانچه اشاره کردیم در ۴ جمادی الاول ۱۳۷۲ بکروز پس از فوت آیه الله حجت در کرم شاهان واقع و جنازه اش حمل بنجف اشرف گردید رحمه الله علیه

معاضدین آیت الله حجت از روزیکه مرحوم آیه الله المؤسس حاج شیخ عبدالکریم الحائری الیزدی در قم رحلت نمود و آیه الله العلام آقا سید محمد حجت رضوان الله تعالی علیه با مرحوم آیه الله العظمی الحاج الاقاصد الدین الصدر الموسوی العاملی الاصفهانی و مرحوم آیه الله المظلم الحاج سید محمد تقی الخونساری بر مسند زعامت و سرپرستی حوزه علمیه قم قرار گرفتند. معاضدین و رفقای چون حجة الاسلام والمسلمین العلامة النسابة آقا سید شهاب الدین النجفی المرعشی و المرحوم آیه الله الفیض الهمی همت بر حفظ و ابقا و اداره حوزه عامیه گذاشته و با مجاهدات و مبارزات منفی و مثبت خستگی ناپذیر خدا پسندانه هر کدام متکفل قسمت عمده از وسائل تامین حوزه گردیدند. یکی بدرس خارج گفتن و نان و شهریه دادن و دیگری هم به شهریه پرداختن و اداره تدریس جمعی نمودن و دیگری به گفتن سطوح نهائی و با مبادی عالی و مردم منتقد و خیر تماس مستقیم و غیر مستقیم گرفتن و توصیه به حوزه علمیه را نمودند. کمک بتوسعه آن میکردند.

و خلاصه با هر وسیله و بخصوص تحمل و بردباری و صبر و شکیبائی حیرت انگیزی در مقابل حوادث و موانع ایستادگی کرده و دفاع از حوزه علمیه نمودند تا ورود آیه الله الکبراء البروجردی که زعامت حوزه را بدست ایشان سپرده و باز تشریک مساعی جمیله با ایشان نمودند تا امروز و نبود این معنی مگر بواسطه پاکتی نفس و سلامتی قلب و وسعه صدر و وحدت هدف و کثرت ایشان جزاهم الله عن الاسلام و المسلمین خیرا

بسیار با هم مهربان و رفیق و شفیق بودند در قضایای مهمه انجمن کرده و مشورت مینمودند و منازل یکدیگر رفته از هم ملاقات می کردند و اگر مریض می شدند عیادت از هم نموده سعایت برای بهبودی و معالجه همدیگر میکردند

روزی که خبر کشته شدن احمد کسروی در دادگستری بدست مرحوم سید حسین امامی و فدائیان اسلام بقم رسید بنده مؤلف برای بشارت و عرض تبریک بمنزل مرحوم آیه الله خونساری که چندی مریض بودند و بمباحثه نمی آمدند رفتم دیدم حضرت آیه الله المرحوم آقای حجت در بزم منزل ایشان ایستاده و منتظر استیذان دخول است فرمودند فلانی چه خبر است عرض کردم خیر است کسروی بحمد الله سته شده و متحول گشت بسیار خوش حال

شدند باتفاق ایشان وارد منزل شدم آقای خونساری تشریف آوردند و شخص را بعبی غیر از آن دو بزرگوار و این حقیر نبود مرحوم آقای حجت استفسار و تفحص از احوال مرحوم خونساری نمودند فرمودند قدری بهترم بمدرسه و دند آقای دازی برای مادر این اول صبحی خبر خوشی آورده پرسیدند چیست عرض کردم الحمد لله کسروی بسزای عمل بد خود و دعوت های کاذبه و جسارت های بر مقدسات دینی و نوامیس اسلامی رسید و بدست فلان در فلانجا کشته شد فرمودند الحمد لله و رنگ صورتشان بر افروخته گردید و گفتند خبر بسیار خوب و مزده بزرگی بود من حال خوب شد دیگر کسالتی ندارم و عصری بمباحثه خواهم آمد

مرحوم آیه الله حجت با آیه الله المظلم آقای حاج آقا صدر الدین صدر بسیار گرم و رفیق بودند پس از فوت مرحوم حائری چون هر دو وصی ایشان بودند در کارهای حوزه و اداره کردن طلاب با هم بسیار تماس میکردند و تشریک مساعی مینمودند و چون دو برادر با وفا و صفامانوس با هم بودند چنانچه در فوت مرحوم حجت ظاهر شد در فاقه و برادری آیه الله صدر حقیقتاً زیرا که (مان الانکسار فی وجهه من بمدمونه) می فرمودند چگونه متاثر و شکسته نشوم که متجاوز از بیست سال با این مرد من قدم زده و شهپاور روز هائی را گذرانیدم و در غالب اوقات با او همکاری و هم فکری نموده ام

شخصیت آیت الله العظمی الحاج ابن مرد بزرگ اسمش سید محمد علی و کنیه اش آقا صدر الدین الصدر مد ظله ابوالرضا شهرتش صدر الدین از اجله علماء امامیه عصر حاضر و یکی از زعماء چندین ساله حوزه علمیه قم پس از فوت آیه الله المؤسس حائری و یکی از دو وصی ایشان و معاضدین معظم له در زمان حیوتش بوده

تولدش در ماه رجب سال ۱۲۹۹ هجری در کاظمین واقع شده و در آن زمان در مهد تربیت بدر بزرگوار و چون مرحوم آیه الله حاج سید اسمعیل صدر رضوان الله تعالی علیه صیادت را گذرانیده و تحصیلات ابتدائی را در سامرا و پس از مهاجرت بدر بکر بلا در آن شهر بانجام رسانیده و سطوح را نزد مرحوم آیه الله شیخ حسن کرمانی و مرحوم آیه الله آقا ضیاء الدین عراقی قرائت نموده و تحصیلات عالی را نزد بدر بزرگوار خود بهر مند شده و در سال ۱۳۲۹ هجری حسب الامر پدر معظم بنجف هجرت کرده و در آنجا مدت ها در حوزه درس مرحوم آیه الله آخوند ملا کاظم خراسانی حضور یافته و بدرس و بحث تحقیقی پرداختند تا در سال ۱۳۳۹ سفری بایران نموده و چندی در مشهد مقدس اقامت و بدرس و وعظ

و ارشاد و اصلاح حال مسلمانان مشغول بوده از جمله در آن موقع که قحطی عظیمی بر مشهد حکم فرما شده بود و جان بیچاره گلزار را تهدید میکرد حضرت ایشان با اقدامات جدی و تشکیل جلسات جمع آوری اعانه بوسیله علمای محترمین شهر بسیاری از مستمندان را از خطر مرگ نجات دادند و در سال ۱۳۴۴ به نجف عودت و چند سالی در آن سامان بتدریس و بحث پرداخته و در مجلس بعث مرحوم آیه الله نائینی حاضر میشدند تا سال ۱۳۴۹ که بایران مراجعت و بر حسب خواست مرحوم آیه الله حاج شیخ عبدالکریم حایری یزدی چندی در قم توقف و بدرس و وعظ و ارشاد و اقامه جماعت اشتغال داشته سپس بمشهد مقدس مراجعت و در آنجا محل اقامت افکنده و از لحاظ اقامه جماعت در مسجد گوهرشاد محبوبیت نامی حاصل و موقعیت اجتماعی و وعظ و ارشاد و اصلاح حال مسلمانان شخص اول روحانین بوده که هنوز خاطرات بسیار جالب در اثر حسن رفتار و کردار ایشان در دل های مسلمانان خراسان برجاست

موقعیکه مرقد مقدس حضرت رضا علیه السلام احتیاج بتعمیر داشته و از طرف نایب التولیه وقت مرحوم محمد ولی خان آسدی اقدام بتعمیر و تبدیل صندوق جوی صندوق مرمری شده بود بنائی مرقد را حضرت آیه الله تحت نظر مهندسین و معماران انجام میدادند

تا اینکه سال ۱۳۵۴ هجری فرا میرسید یکی از تجار قم عازم زیارت خراسان

مرحوم آیه الله حاج سید صدرالدین صدر طالب نراه

اعلی حضرت نامس الحجج علیه الصاوة والسلام میشود موقعیکه برای تودیع مشرف بحضور آیه الله حایری یزدی میشود ایشان باو میگویند من پیر شده ام اگر بتوانی آیه الله صدر را بقم میآوری کار بزرگی کرده ای خلاصه آن شخص تاجر چون بمشهد مشرف میشود با اصرار زیاد معظم له را حرکت بقم میدهد مرحوم آیه الله مؤسس حایری بسیار خرسند شده ایشان و آیه الله حجة را بجا نشینی و زعامت بر سر پرستی حوزه علمیه تعیین و تنصیم نموده و خود پس از چند ماه ۱۷ ذی القعدة دنیای فانی را وداع میکند

سپس حضرت آیه الله صدر مقام مرجعیت تقلید عده از مسلمین را احراز نموده و اداره حوزه علمیه و تشریک مساعی با دو قرین بزرگ مرحومین علمین آیه الله حجت و آیه الله خونساری از هیچ کوششی در نگهداری حوزه و اصلاح حال طلاب فرو گذاری نمیکند حتی امتحانات طلاب را خود شخصاً رسیده گی کرده و حجرات تحتانی مرطوب مدرسه فیضیه را تعمیر و زیر آنهارا برای کم کردن رطوبت خالی و مانند سرداب میسازد که طلاب ساکن مدرسه از خطر رطوبت و روماتیسم و درد پامصون بمانند

آیه الله صدر ادام ظلّه در هفته ۱۰ ساعت برای طلاب و فضلاء تدریس می فرمودند و از حوزه درس ایشان صدها نفر عالم و دانشمند بر دست بیرون آمده اند که در قم و شهرستانهای دیگر معروف و به تربیت اخلاق مردم و تبلیغ دینی اشتغال دارند و از معارف ایشان جناب حجة الاسلام والمسلمین آقای آقا شیخ محمد صدوقی بزرگست که تا دوسه سال قبل در حوزه علمیه قم بتدریس دروس نهائی سطح مشغول و اکنون در یزد مدرسه را از اخلاق فاضله و علوم خود بهره مند میکنند

آیه الله صدر در زمان حیات خود و وصعت مزاجشان در تشویق طلاب بسیار سعی و کوشا بودند از جمله امتحان هفتگی بطور مسابقه و اعطاء جائزه تشکیل و بوضع طلاب و محصلین آبرو مند و عقیف شخصاً رسیدگی کرده و شهریه می پرداختند و نیز با اخلاق حمیده و تواضع مخصوصه خودشان طلاب و مؤمنین را انگهداری کرده و توسعه میدادند و شاید در میان اقراش تنها عاملی گفته جد بزرگوارش رسول خدا صلی الله علیه و آله بود که میفرمود (ان لم تسوا الناس باموالکم فسوهم باخلاقکم) غالباً سبقت سلام داشتند خود این نگارنده را بسیار شرمزنده و منفعل این سبیه حمیده خود می نمودند و غالباً از ۲۰ و ۳۰ قدمی باروی یاز سلام نموده و اکرام میفرمودند و حتی بعضاً از پشت سر سلام گفته و دلجوئی می نمودند همتش بسیار بلند و عالی و سمة صدرش زیاد در زمان جنگ و آمدن متفقین بایران که

از میثومی قدوم آنها قحط و غلا سراسر کشور را فرا گرفته بود و فقر را برینوایان در هر کجا نان خاکیاره هم نصیبشان نمیشد بخصوص مردم قم که نصف آنها بطور قطع فقیر و بی بضاعت اند بسیار بریشان زنگران برای آن مردم بینوا شده به تشریک مساعی و وسیله جمع آوری اعانه از اغنیاء دو مؤسسه بزرگ بنام شرکت خیریه و بنگاه خیریه و قریب بیست مؤسسه خیریه کوچک محلی برای کمک مستمندان تأسیس می کرد و حتی خود این نویسنده که در آن اوقات ناظر آن حوادث بودم می شنیدم که این مرد بزرگ با آن همه وزن و مقام و وقارشان بعضی شبها بدرب منزل نرومندان و سرمایه داران درفته و التماس می کردند که جان فقر او و مقام را از خطر قحطی و گرانی نجات دهید

یکی از آنلا معظم له تعمیر قسمتی از مسجد امام حسن عسکری علیه السلام است در قم که پس از خراب شدن جهت شمالی آن برای خیابان آن بزرگوار دیوار زیبایی که نظرها را جلب میکند بر آن بنامیکند و دیگر جاهای آب و آب انبار در نقاط کم آب شهر بنامی کند حتی وقتی که شهرداری بهذر نداشتن بودجه از جراع برق دادن بیاره از خیابان خودداری میکند ایشان مخارج آنرا متکفل میشود

آنرا قلمی ایشان بسیار است در فنون مختلفه حدیث فقه و اصول و تاریخ اسلام که از مطبوعات آن المهدی است در احوال حضرت صاحب الامر عجل الله له الفرج که تمام آن از اخبار و احادیث عامه و اهل سنت تالیف فرموده اند و دیگر خلاصه الفصول در علم اصول که فصول را ملخص فرموده و مورد بحث و مطالعه اهل فضل و دانش است

تألیفات آنرا علمی ایشان که اغلب آنها متأسفانه بیجا نرسیده است بقرار ذیل است
الف - در فقه ۱ منظومه در حج ۲ منظومه در صوم ۳ رساله در حکم مانع ساله ۴ رساله در تقیه ۵ رساله در حج ۶ رساله در امر بمعروف و نهی از منکر ۷ رساله در نکاح ۸ حاشیه بر عروة الوثقی ۹ حاشیه بر وسیله النجاة ۱۰ سفینه النجاة در فقه فارسی ۱۱ رساله فی حقوق المریه

ب - اصول - حاشیه بر کفایة الاصول ۲ - خلاصه الفصول مطبوع
ج - اصول عقاید ۱ - رساله در اصول دین ۲ - رساله در رد شبهات و هایه ۳ - رساله در اثبات عدم تعریف کتاب

د - تاریخ مختصر تاریخ اسلام در ۵ جلد
ه - حدیث و اخبار ۱ - رساله ای در حقوق ۲ - المهدی ۳ - لوا معتمد در اخبار خاصه و عامه

۱۲ جلد ۴ - مدینه العلم مجموعه اخبار اهل بیت با طرز جدید در ۶ جلد

و - اشعار - دیوان اشعار شامل اشعار مذهبی و اجتماعی و نصایح و مدایح و مرانی اهل بیت علیهم السلام (اغلب از این کتابها عبرتی است)

آثار و باقیات الصالحات آیه مرحوم آیه الله حاج سید صدر الدین صدر قدس الله نفسه الزکیه از علماء اعلام اجتماعی بودند که

برای رفاهیت عموم مردم و خصوص طلاب از کارها و خدمات اجتماعی بهیچ وجه مضایقه نفرموده و بلکه سعی بودند که حتی المقدور در این موضوع از خود یاد کارها و باقیات الصالحات بگذارند از این جهت در مدنی که در مشهد مقدس تشریف داشتند خدمات زیادی با اجتماع نموده و تأسیسات عام المنفعه نمودند در ساختمان روضه مبارکه رضویه عالی مشرفها السلام خود شخصاً عملکی نموده و خشت و گل و مصالح ساختمان دیگر بکار برده و تحت نظر معماران بنائی آن قبر مطهر را نمودند برق جامعه کوهر شاد در روز نخستش از آنرا ایشانست در قم المعصیه هم آنرا زیادی از تعمیر مساجد و تأسیس برق و روشنایی و تأسیس حجرات فوقانی مدرسه دارالشفاء و تعمیر مدارس فیضیه و دارالشفاء و مدرسه خان از باقیات الصالحات و آنرا خیریه ایشانست غیر از مؤسسه ات و خدمات اجتماعی دیگر ایشان که بر اهل عام و دین قم مبرهن و معلوم و از توضیح و اضمحلت است جز اه الله عن الاسلام و صادعها و المسلمین خیر ادارای فرزندان چند نیست که دو نفر آنها از فضلاء نامی حوزه و افاضل محصلین و مدرسین امروزه حوزه هستند که ذیلاً ترجمه خواهند شد

جناب آقای آقا رضای صدر حفظ الله تعالی در سال ۱۲۹۹ هجری در مشهد متولد شده و پس از چند سالی با والد معظم خود مهاجرت بقم نموده و بخواندن مقدمات و ادبیات پرداخته و پس از تکمیل آن سطوح را نزد اساتید حوزه و والد ماجد خوانده و بعد از تکمیل آن در جلسات تدریس فقه و اصول آیت الله الوالد حاضر و در مدت کوتاهی بمقامات علمی و عملی نائل و بکثرت فضل و تحقیق مشهور و از مدرسین و اساتید معقول و منقول گردیده است و اکنون در صحن موزه آستانه در جای والد مرحوم خود نماز جماعت میگذارد و مانند مرحوم والد قید و معظم خود داری بیانی بلیغ و لسانی فصیح و مقام و عظمت و ارشاد و خطابه می باشد که در ماه رمضان و بعضی اوقات دیگر عموم مردم و خصوص اهل علم را مستفیض میفرمایند

جناب آقای آقا موسی
آیت الله زاده صدر
فرزند برومند و چون برادر بزرگ خود ارجمند و
فاضل حضرت آیت الله صدر است که در سن جوانی

و عنقوان شایب گوی سبقت از بسیاری هم کنند بوده و بفضل و دانش شهرت یافته و حوزه تدریس قوانین و دروس دیگرش حائز اهمیت و جمعیت گردیده است در سال ۱۳۰۹ شمسی هجری در مشهد متولد شده و با والدین و برادر گرام خود مهاجرت بمقام و از کودکی بتحصیل فارسی اشتغال و با استعداد سرشار و هوش و دکالت خداداد بیکه مخصوص بآنهاست طی مقدمات و ادبیات نموده و سطوح را معقولا و منقولا از اساتید حوزه چون جناب آقای خمینی و جناب آقای داماد و آقای طباطبائی و دیگران تکمیل و مدتها از خارج آقای داماد و آقای خمینی استفادة نموده و در جلسات تدریس آیه الله الوالد آیه الله حجت حاضر و حائز مقام فضل و دانش گردیده است حقا اسلام و مسلمین چشمشان در امر روز آینه این دور اندر زرگوار که شرافت حسنی را توأم با فضیلت نسی که از طرف والد فرزندان چنان پدری و از طرف مادر سلطان مرحوم آیت الله اعظم قمی هستند نموده اند روشن است و آقای آقا موسی دام توفیق چون والد ماجد خود دارای ذوق سلیم و طبع سرشار است

ضایعه اسفناک فقدان و رحلت آیت الله العظمی آقای حاج سید صدرالدین صدر یا سومین حادثه مهم پس از آیت اله حایری

یکی از ضایعات عظیمه اخیر حوزه علمیه در حال تحریر و طبع این تاریخ فقدان و رحلت مجسمه علم و فراست و پیکره عقل و کیاست آیه الله العظمی آقای صدر قدس الله سره الشریف بوده است - صبح روز شنبه ۱۹ ربیع الثانی ۱۳۷۳ ق ه مقداری از تراجم معارف حوزه را نوشته و برای حضور در بعضی از مباحثات از خانه بیرون آمده و بمجله بظرف دانشگاه فیضیه بسیار شدم اما همینکه در محوطه میدان آستانه و درب مدرسه رسیدم طلاب و معصلین را دیدم هر چند نفری حیران و سرگردان ایستاده بایکدیگر صحبت میکنند که ناگهان بانك خطر و زك بلا و ناقوس مصیبه (بلندگوی آستانه) بصدا آمده و مرا و همه مردم قم بلکه و جمله مسلمین جهانرا متوجه نمود به پیش آمد حادثه بزرگ و ضایعه اسفناک و فاجعه مؤلمه آه این چه صدائی بود وای این چه آوازی ناله جبرئیل بود یا فریاد عزرائیل در مقاتل و تواریخ مسطور است که جبرئیل دو وقت بغفان آمده و در میان آسمان و زمین آواز داده و ناله از دل کشید یک وقت صبح ۱۹ ماه رمضان بود که با صدای رسا گفت (الایاهل العالم هدمت والله ارکض المهدی الخ) و دیگر در ظهر علشورا که فریاد (الایاهل العالم قتل الامام و ابن الامام و ابوالامام الخ) از جگر کشیده و مردم بیدار را متوجه به پیش آمد مصیبت ناگواری نمود در قم هم يك سال نشده که در بانك عظیم و ناقوس عزای صدا آمده

و مردم را بحدان عالم سوزی متوجه کرد یکی در ظهر شنبه سوم جمادی الاولی ۱۳۷۲ ق ه بود که گفت مردم آیه الله حجت بر رحمت ایزدی پیوست و دیگر در صبح شنبه ۱۹ ربیع الثانی ۱۳۷۳ ق ه بود که گفت مردم قم آیه الله صدر بر رحمت ایزدی واصل شد خداداداناست که بشنیدن این کلام که بتلاوت قرآن توأم شد آه از جگر کشیده فریاد (انالله و انا الیه راجعون از دل) بر آورده با عجله بطرف منزل آیه الله صدر روان گردیده و گفتم

تنفی المکبره الاعلان و اضطربت وضع الزمان و حال کل انسان
قد مات سید آل الصدر و انکسرت رکن الدینان و الاسلام فی الان
ماتت حکیمه و التدبیر و اختلجت امر الزعامة فی المال و فی الدانی
در میان صحن آستانه متجاوز از صد ها طلبه و مردم دیگر را دیدم که بصدای بلند گریه میکنند در کوچه و خیابان مردم را نگران و گریان دیدم تا بدرخاه آیه الله المرحوم رسیده معشر عظمائی دیدم صدای گریه و ناله از هر طرف بلند و از هر جانب بگوش میرسید پس از دو ساعت دیگر جنازه آیه الله را سردوش مردم قم از علماء و طلاب و تجار و کسبه و طبقات دیگر که همه متاثر و نالان بوده نگرستم

برچم های عزایر افراشته دسته جات معصلین و روحانیین و عوام ناله های (یادهر انک من خایلی کم لك بالاشراق والاصیلی من طالب و سالک قلیل والدر لا یقنع بالبدیل) داشتند تا وارد صحن مقدس مطروس از جمعیت شده و حضرت آیه الله العظمی بروجردی که خدا عمر و عزتش دهد بانهایت تأثر و کمال آه و افسوس با هزاران جمعیت بر آن نماز خوانند و حمل بمقبره آیه الله حایری و روضه منوره فاطمیه علیها سلام نموده و در کنار (سمت قبله و جلوی) آیه الله حایری اورا بخاک سپردند (الا الاعاش سعید اومات سعیداً حمیداً أحشره الله مع السعده والشهداء آمین یا رب العالمین) عموم طبقات قم و طهران و غالب مردم ایران تا دو روز اقامه عزای نمودند در قم بیش از همه جا و بعد در طهران و پس از آن خراسان و اصفهان و کاظمین علیهما السلام و کربلا و نجف و پاکستان و سوریا و لبنان و آفریقا مجالس فاتحه و عزاکذارده و از ضایعه فوت این مرد بزرگوار تعظیم و تدبیر نمودند

آیت الله صدر کیست و شخصیت در همین سطور گذشته بود که فهرست ترجمه و آنجناب چیست خدمات معظم له را بامقام فضل و تقوی و آثارش

نگارش دادیم اما چون در زمان حیات نمیشود تمام اوصاف و فضائل صاحب عنوان و ترجمه را شرح داد حال که مصاب بمصیبه این قید معظم شده و بگفته

اذ مت كل الناس صفنا شامت و آخر من بالذي كنت اصنع
قام در تحرير و زبان در تقرير آزاد شده فضایل مخفيه و خصايس مكتومه آنجناب را
بصفحه آورده و برای همیشه در اختيار علاقه مندان گذارم و با احترام روح ایشان اولاً شخصیت
خانوادگی و نیاکن و اجداد ایشان را چنانچه مرحوم نفاة الاسلام حاج شیخ عباس قمی در منتهی
الامال در باب احوال اولاد موسی بن جعفر علیهما السلام از آية الله صدور آية الله
والدشان یاد کرده و هم حضرت آية الله نجفی مرعشی نسابه عصر حاضر در تراجم و مشجرات
خود آورده مینگارم

آل صدر الدين

من اشرف بیوت العلویین و اعرفهم فی الاصاله و النجابه و قد نبغ فیهم رجال ورنوا
المجد و السیاده و الفضل منهم سید الاستاد امام ائمة الفقه و الحديث الرحلة القدوة مسند
العراق شیخ الاجازة و مرکز الروایة شرف آل الرسول و فخر ذرار البتول ((ص)) حجة الاسلام
و آية الله فی الانام السید ابو الحسن صدر الدین ادام الله برکته و جزاءه عنی خیر الجزاء فقد
ربانی فی حجر تربیت و کم له حق علی اخذت عنه الرجال و الدرایه و قریب علیه الکافی و شطراً
من العقبه و غیرهما من اصول اصحابنا و امره سلمه الله و جعلنا من کل محدور و رقاؤه فی الجلالة
اشهر من ان یدکر و فوق ماتعوم حوله العبارة و منهم سید الفقهاء الراشدین بن فخر المجتهدین
العلامة الزاهد المعرض عن ریاسة الدنیا حجة الاسلام و المسلمین آية الله
فی الوردی سیدنا و مولانا الحاج سید اسماعیل الصدر قدس الله لطفه و اجزل شریفه و کان من
توجهت الیه الزعامه الدینیة و نبت له الوسادة فی بلاد الشیعه و لکنه لم کان زهد و ورعه قد
اعرض عنها و اشتغل بتهدیب نفسه و تکمیلها و خلف عدة هم الهاشمیین الرافلون فی انواب
السادة و المتسربلون بشیاب الفخر و السیادة و هم حجة الاسلام السید مهدی تزیل مشهد
الامام ابی ابراهیم موسی بن جعفر ع احد اعلام الدین و مروج الشرع ادام الله برکته و حجة
الاسلام سیدنا الصدر الدین تزیل مشهد الرضا (ع) بخراسان احد زعماء الشریعة بتلك الدیار
(اقول المهاجر منه الی بلدة قم المحمیه فی سنة ثلاثمائة و اربعة خمسين بعد الالف من الهجرة
النبویه المتوفی فی تلك الايام فیها) نا آنجا که در بارة نسب آية الله صدر رضوان الله علیه گوید
هو فرع الشجرة النوکیة و خلاصة السلسلة المصطفویة طراز العصابة العلویه المنتسب الاشرف
نسباً و علا غصنه و احسب حسب غلا جوهره النسب الثابت بطینة المجد الثابت بطیبة و نجد
حجة الاسلام و قرة عیون الانام سیدنا السید صدر الدین لازالت شمس المفاخرة بوجوده

طالعه و اتمار المائر بسعوده طالعه ابن آية الله فی الانام حجة المسلمین و الاسلام الحاج
السید اسمعیل الصدر بن العلامة السید صدر الدین محمد بن العلامة الصالح بن محمد بن
شرف الدین ابراهیم بن زین العابدین علی نور الدین بن العلامة عز الدین بن محمد بن
الحسین بن علی بن محمد بن تاج الدین ابی الحسن بن شمس الدین محمد بن جلال الدین
عبد الله بن احمد بن حمزة بن سعد الله بن حمزة بن محمد بن ابی السعادات ابن ابی محمد عبد الله
بن ابی الحسن محمد بن علی بن ابی الحسن بن عبد الله شیخ الفاضلین ابی طاهر بن ابی الحسن
محمد المحدث ابن ابی الطیب الطاهر بن الحسین القطعی ابن موسی بن ابی السبحة بن ابراهیم
المرتضی بن الامام سیدنا و مولانا ابی ابراهیم عبد العالی موسی بن جعفر علیهما السلام شهی
(و ابن بنده حقیر) گوید و من تلك الشجرة الطیبة و اصل علیه حجة الاسلام و المسلمین
آية الله فی العالمین خانم الفقهاء و المحدثین احد مشایخ اجازتنا و استاذ استاذنا العلامة
السبابة و المحدث البهائم السید حسن الصدر خال (آية الله الفقیه) تزیل الکاظمین علیهما
السلام و المتوفی فیها فی سنة ١٣٥٤ و منها الرئيس الاعظم و الرعیم الادخم فی دولة المراقبة
فی عصرنا الحاضر العلامة السید محمد الصدر بن الخال و ابن الام الاية الله الفقیه المعظم
فوالله لقد کان ابا رحیم و ذفا کریم و وسیع الصدر و رعیع الفکر و عظیم المنزلة قل فی الماضین مثله
و شد فی الباقین نظیره فضائله لا یحصی و خصائصه لا ینسی و له مری لا ینسی الطاهر الکرمه
و مراحمه الشمیمه و ایاذیه الجمیله و محاضره اللغافیه و کان یسلم علی کل من یلاقیه
فی یحبو حقه ریاسته من مسافة بعيدة لکثرة تواضعه و هضم نفسه کان والله تارکاً لهواه مطایفاً
لامر مولاه صائناً لدینته حافظاً لنفسه متواضعاً لاهل الدین ساعياً لامورهم قاضياً لحوالهم
مدبراً مدبراً فی العوزة العلمیة و کان مشوقاً للطلال و المحصلین مواطناً لارضاعهم مراغباً
باحوالهم ملهم الحییب اذا مهاجرت من بلدنی الی قم فی حول فوب المؤسس العابری
و لم یکن لی کفیلاً یرعانی فکان هو و الله یاتینی و یتقدنی و یرعطینی الوجوه و الشهرة و یوصینی
ان لا یطلع علیها احد (فی سنین عدیده) الا الاکان و الله رجلاً عالم فاضلاً بارئاً و رعا سخياً
حسیماً حلیماً صابراً محتسباً مجتهداً مواسیاً و فی حلمه یقول القائل

کفاک حلمک عن کل الکمال و قد حوت کل المزایا حانة الصغر

فاذا نزل آية الله المعظم البر و جردی فی بلدة قم سبق من اقرانه فی المواساة و التقدير مکانه الیه
و الاشارة علیه و الان و امن الریاسة و الزعامه و کان یقول و یتلوتک الایة الشریفة ملک الدار الاخرة
نجعلها للذین لا یریدون علواً فی الارض و لا فساداً و العاقبة للمتقین و الحمد لله رب العالمین

قصیده آیت اله صدر طاب ثراه در و ثا عده اطهر خود حضرت زهرا علیها السلام
مرحوم آیه الله صدر قدس الله تریته الشریف را طبع سلیم و ذوق سرشاری در انشاء اشعار
و خطبه و قصاید عربی (مدایح و مرانی) اجداد خود بوده (در سابق اشاره بدیوان ایشان نمودیم)
و از آنهاست قصیده غدیریه ایشان که آیه الله امینی تبریزی در (شعراء الغدیر) خود یاد نموده
و مابرای تبرک و زینت کتاب خود قصیده رنایه ذیل آن جناب را که برای مصائب جده اطهر خود
حضرت صدیقه کبری فاطمه زهرا علیها سلام گفته اند در این جا نگاشته و امید شفا عتد توجه
از معظم له و جده ایشان داریم

یا خلیلی احبنا الجرد المهارا و ابکیا دارا عایها الدهر جارا
و ربوعاً اقفرت من اهلها و غدت بعدهم قفراً برارا
حكم الدهر علی تلك الربی فانمعت و الدهر لا برعی زمارا
کیف یزجی السلم من دهر علی اهلیت الوحی قدشن المغارا
لم یخلف احمد الا ابنسة ولکم ادعی الی القوم مرارا
کابدت بعد ایها المصطفی غصاً لومت الطور لمرا
هل تریم ادرکو من احمد بعده فی آله الاطهار نارا
فصبوها حقها جهرا و من عجب ان تغصب الزهرا چهارا
من لعاها اذ بکت و الدها قاتلا فلتبک لیلا او نهرا
و یلهم ماضهم لو بکیت بضعة المختار ایاما قصارا
من سعی فی ظلمها من راعها من علی فاطمة الزهراء جارا
من غدا ظلماً علی الدار النبی تغذتها الانس و الجن مزارا
طالم الاملاک فیها اصبت تلثم الاعتاب فیها و الجدارا
و من النار بها ینجو الوری من علی اعتابها اضرم نارا
و النبی المصطفی کم جاثها یطلب الاذن من الزهرا مرارا
لست انساها و یا لهفی لها تک لانت لا وعلیها النغمرا
فک الرجس علی الباب ولا اذ وره الباب لا ذت کی تورا
لا تسلسی کیف رضوا ظلمها تسئلن عما جری ثم وصارا
و اسئلن الباب عنها و الجدارا و اسئلن فیها دمه راح جبارا
و اسئلن اعتابها عن محسن

و اسئلن لوله قرطیها لما نشرت و العین لم تشکو احمرارا
و هل المسمار موتور لها فندی فی صدرها یدرک نارا
خواب دیدن یکی از فضلا حضرت زهرا (ع) را در شب رحلت آیه الله صدر
در رحلت و فوت این عالم جلیل القدر خوابهای عجیبی دیده شده که یکی از آنها
را مینگارم حکایت کرد برای این بنده نگارنده جناب حجة الاسلام و المسلمین آقای
آشیخ عبدالنسی عراقی نجفی که صبح روز شنبه ۱۹ ربیع الثانی اول آفتاب بی خبر در
منزل نشسته بودم که آقای آ میرزا محمد همدانی که از طلاب و محصلین بادیات است
آمد و گفت آقای قادی شب خواب عجیبی دیدم گفتم چه دیدی خیر است اشالله گفت خواب
دیدم وارد شدم بر مقبره مرحوم آیه الله الحابری (بقعة الامماء) و دیدم در جلوی قبر ایشان
(همانجا یکه الان قبر مرحوم آقای صدر است) قبری کنده اند و میگویند این قبر
آیه الله صدر است آمدم نشستم فائمه بخوانم دیدم هودجی از آسمان بزمین آمده و از
میان آن يك بانوی (خانم) متشخصه مجلله بیرون آمد و از عقب او هم چند خانم دیگر و
آمد بطرف آن قبر گفت با خود گفتم حتماً این خانم حضرت فاطمه علیها سلام است دیدم
آمد سر قبر و فرمود این قبر صدر من است صدر من هم از دنیا رفت خوب آدمی بود و
تعریف فرمود و فرمود جگر گوشه منم بود و نشست بنا کرد بگریه کردن که از خواب
بیدار شدم - آقای عراقی فرمود گفتم تعبیرش معلوم است که صدای بلند گوی را شنیدم
گفتم به بین چه خبر است گفت انالله خبر فوت آیه الله صدر را میدهد (این خواب این هم تعبیر)
شمر اعرص و فضلا حوزة در ضایعه فوت او قصاید عربی و فارسی بسیاری سروده اند که
چند قصیده آنرا انتخاب و درج مینمایم و از آنهاست قصیده عربیة ذیل که

جناب حجة السلام و المسلمین آقای امام سدهی اصفهانی سروده است

بکت یاسمه المجد یا فلك الفخر عليك نجوم العلم و الانجم الزهر
قد ناک یا بدر الفیاهب فی الدجی افی اللیلة الظلماء یقنی علی البدر
قد ناک قد العین انسانها و قد ترکت لنا قلباً کعب علی جمر
محبوک فی محناک یا مشرق الهدی تلاه لا لاخلق و العالم و البشر
(فیا عجباؤ الشمس بالفجر تطلع) (و نحن قد دنا الشمس فی مطلع الفجر)
حوی صدرك المشروح جم الفضائل فطوی لعم حل فی ذالك الصدر
وفیه كنوز العلم و العلم و التقی فیا اسفا هل صدره حل فی القبر

فاو كان قلب صارقبراً لميت
تعملت، اعياء الهداية انما
تلقيت من اجدادك الرشد انما
فقيكم كان الا مهات لكم ابت
ترودت من لقياء قبل ار تعاله
فانشأت منظومي بمنثور مقلتي
واذغالب بدر الصدر قلت مؤرخاً ١٣٧٣ هـ
فاصبح الخلد باهي مقدم الصدر
ونيزفاضل دانشمند آقاي آقاشينج جواد كربلائي كويد

فمن يأمن الدهر الغثون بفعله
يجر عنا من اكثوس الغم و العنا
فلم تنس من افعله قبل اشهر
فينا يكون الحزن فينا شعارنا
زمانا بفقد العزناح بعسرة
فها نحن في نوح و دمة ساكب
(مضى الصدر صدر العلم والجود والقي)
لقد غاب عنا آية الله صدرنا
و من قدده قد ضاق صدر اعظم
ايا سائلني عن قد خير ارومة
لقد حل شمل العلم من بعد جمعه
لقد قد الاعلام مفخر عزها
لقد كان و الماضون من قبل قدده
فلولاه لم يبق العلوم لوقتنا
لقد جد في ابقاء حوزة علمة
وما انا و الاظهار عن بحر فؤله
فلم ينس اهل العلم مفخر فضله
فلا تامن في الدهر غير اطائب
لعمري فهم من اهل فضل و سود

فنسئل رب العرش طول بقاء من
الى رحمة الباري مضي صبح سبتة
فتودي في الصبح السعيد بهاتف
قلب نداء الحق شوق لقائه
تصدر في صدر الجنان بفرحة
الا صبح قد ايتتنا باب لنا
تخلت عن الايات حوزة علمنا
لعمري ما العادي لنا في امورنا
سمى ابن خير الخلق من بسخائه
فنسئل رب العرش طول بقاءه
فايده يارب العباد بنصره
فيا حائري اسئل من الله زلفة
وايضاً جناب حجة الاسلام آقاي آقاميرزا جعفر اشراقي تبريزي درمريه آنجناب كويد

ان المنايا و توت قوسها
ثم رمتها بقسي الفدا...
(ام اللهم) كدرت عيشنا
كم اشمس في الثرى غيب
(يا ليت صبح السبت ما تنفس-)
وصمت الاذان عن نقرة
ان بالعويل لطموا الخدودا
فما جعة لاجلها تهدمت
بالارض هل دريت من حوت
سلى عليك اله يا من
قد اشرف الحود من قصور
و قائلات يالنا من بشري
يا آله صبراً لكم فصبر

ونيز ميرزا علي اكبر خستدل شاعر معروف طهران درمريه آن يكما نه دوران چنين كويد

صدر دیوان فضیلت بدر برج علم و دین
آیه الله معظم - افتخار دین و شرع
بدر خشان حقایق صدر دیوان شرف
صدر دین زان رویدر خوانندش که در دوران عمر

بود اندر محفل روحانیان صدرش مکین
هیچ دانی از جبر و صدرش مکن گردید صدر

زانکه اندر شرح صدرش کس نمی بودی قرین
صبحگاهان ناکهان قلبش ز کار افتاد و گشت

خون قلوب مسلمین وز مائش زار و حزین
از چه افتاد انقلاب سمنای این چنین
چون ز کار افتاد قلب عالم شدی اندوهگین
انقلابی شد عیان در آسمان و در زمین
وانکه بودش از شرف فضل و شرف در آستین
عالمان از خرم تقوای و قدسش خوشه چین
اهل دین را مقتدا از اولین تا آخرین
و آنچنان پیغمبری فرزندی باید این چنین
(حضرت کاشانی) آن والا عظیم یقین
همچنین بر باب ایشان شهریار هفتمین
(آیت الله بروجردی) ملاذ المسلمین

خوشدلا بر جمله روحانیان گو تسلیت

همچنین بر مسلمین از مرگ صدر المسلمین

و دیگر آقای دوانی در نه مرحوم آیت الله صدر گوید

الای قمری نالان بنال ای مرغ خوش الحان

نخوان ای بلبل خوش خوان نخوان طوطی خندان
که از نیرنگ گلخن هانم یابد ز گلشن ها
زیار و سر و سوسن هانم یابد در مشام جان
بهاران عهد بشکسته علی دغم دل خسته
طراوت روی بر بسته ز روی تو گلستان
مخزان سفله رسوا فرده عالم دنیا
بکوی بر زن صحرای کشیده لشکر طوفان

ندانستم چرا جایی نگشته ایمن از قهرش
کمانم گلبنی خوشبو میان سنبل و خیر و
و یاشمس جهان آراء گرفته چهره از دنیا
و یا از کشور جانان ذبزم و مجمع یاران
که بد آن سرور اعظم فقه و مرجع اعلم
یکانه عالم عامل فروغ دیده گان و دل
جلالش همچو پیغمبر کمالش یادی از حیدر
جمالش مظهر ینش چراغ محفل دانش
هوایش بوی مشک آرد بسان روضه رضوان
ز قهش بهره در گشتی هزاران عالم و فاضل
ز شعرش غبط خوردندی کمیت و دلیل و اوری
زدانش عنصر خاکی شود بر ترز افلاکی
در آن روزی که ییدینی در این کشور پدید آمد
جنابش در بد دشمن کلیم آسا و شور افکن
در آن بحر ان ظلمانی در آن دریای طوفانی
فروزان آیت اللهی قدر قدرت قوی و شوکت
صدارت مسندی باشد بقصر و بارگاه دین
ولی در دا که دنیای خزان گشت و ترار و زند
تو گویی کز که پیشین جهان را عادت دیرین
الای حجت یزدان ولی حضرت سبحان
بر این فدی که سر داده بدین و عالم اسلام

دوانی تسلیت گوید به آقا زادگان وی

بر این سوکی که رخ داده بجمع و مجمع آنان

مشاهیر علماء اعلام و اساتید عظام گذشته حوزه عامیه رضوان الله علیهم

پس از ترجمه مرحوم آیه الله الصدوق قل بعضی از قصائد و مرانی در رحلت ایشان
می برد از ترجمه احوال اساتید مهمه و دانشمندان عظیم القدر دیگر حوزه علمیه قم که در
ترویج و تشیید و معاونت مرحوم آیه الله المؤسس الحائری و نکم داری حوزه و تربیت و

تعلیم طلاب قم سهم بسزائی داشته اند تا داده حق آنها شده و ارواح مقدسه آنها را بذكر نام و آثارشان شاد کرده باشم رضوان الله تعالى عليهم

مرحوم حجة الاسلام آقا میرزا علی اکبر یزدی طاب ثراه از اساتید معظمه حوزه در اوائل تأسیس آن در درس معقول و حکمت بوده حکیمی بوده ربانی و فقیهی بوده صمدانی گرجه درك زمان ایشان را نکرده و از احوال ایشان کما و کیفاً اطلاعی در دست ندارم ولی اقدر مسلم است که آن بی بدیل از اعظم تلامذه و اکابر شاگردان مرحوم حاجی سبزواری صاحب منظومه بوده و چنانچه اساتید حاضر حوزه حکایت کنند آن مرحوم استاد بزرگی در فلسفه و عرفان و حکمت طبیعی و الهی بوده و شاگردان بزرگی چون مرحوم آیه الله کبیر و جناب حجة الاسلام آقای آسید کاظم شریعتمداری و آقای حاج آقا روح الله خرم آبادی و بسیاری از رجال دیگر امروز را تربیت کرده و از بیانات خود مستفیض نموده است در سال ۱۳۴۴ ق از دنیا رفته و مرحوم آیه الله حابری ر جنازه او نماز خوانده و در قبرستان شیخان بقریب مقبره مرحوم میرزای قمی رضوان الله علیه بخاک رفته است رحمه الله علیه

مرحوم آیت الله حاج میرزا محمد یکی از علماء طراز اول قم جناب حجة الاسلام کبیر قمی قدس الله سره و المسلمین آیه الله تعالى فی الارضین مرحوم حاج میرزا محمد کبیر قمی است که از شیوخ و مشایخ عظیم القدر آسمانست و ولادتش در سنه ۱۲۹۰ مقدمات را در قم خدمت آیه الله حاج شیخ محمد حسین قمی و معقول را خدمت مرحوم حکیم یزدی و در طهران خدمت مرحوم آیه الله شهید نوری و حجة الاسلام آقا سید عبدالکریم جیلانی دیده پس از آن برای تکمیل و تهذیب بنجف اشرف عالی من شرفها السلام عزیمت نموده و حاضر حوزه درس مرحومین علمین آقای آخوند خراسانی و علامه یزدی و حاج میرزا حسین حاج میرزا خلیل تهرانی گردیده و جداگتر استفاده را نموده و در سال ۱۳۳۸ ق تقریباً مراجعت بقم و بتدریس و تربیت عده از معصلین و طلاب مشغول و به ترویج احکام شرع و ارشاد عوام پرداخته

و در روزهای عزاداری و اعیاد که در منزل خود مجالس سوگواری و جشن داشت بر فراز منبر نشسته و مردم را به مواعظ حسنه تبلیغ مینمود در س ققه و اصولش مورد استفاده جمعی از فضلا بوده و با حکمت و فلسفه و حکماء و فلاسفه مخالفت عانی داشت و مقرر مود این فلسفه باقی ها که همه منفی بانیست مردم را از حریم آل محمد صلوات الله عليهم اجمعین و اخبار و احادیث اهل بیت

در را بداخته و میباید از دو مقالات ایشان با مرحوم آیه الله شاه آبادی در میان بعضی از اهل علم قم معروفست

آثار و بیانی این بزرگوار ذیل است ۱- حاشیه بر صاوة جواهر ۲- حاشیه بر عروة ۳- منتخب الاحکام ۴- جامع الفروع ۵- مطالع الشموس در اصول سه تن از فرزندان برومند و فاضل ایشان که در سالك عالم هستند از این قرارند ۱- جناب حجة الاسلام آقای آقا حسین کبیر که از شرکاء محترم درس آیه الهی بروجردی و هم بجای پدر خود در مسجد امام نماز جماعت میخواند ۲- جناب آقای آقا جواد آقای کبیر ۳- جناب آقای حاج احمد آقای کبیر که اکنون در تهران اقامت دارند

مرحوم حجة الاسلام و المسلمین آیه الله حاج میرزا محمد کبیر قمی و فقهم الله تعالى لخدمته
مرحوم آیت الله میرزا محمد از رجال بزرگ و اساتید سترك حكمت و فلسفه و علوم غریبه و ققه و اصول در زمان خود بوده و اگر او را از نواد در هر و اغلو طه های عصر بشمریم و بگوئیم مبالغه نکرده ایم

صاحب ریعانة الادب گوید (مرحوم) میرزا محمد علی شاه آبادی این میرزا محمد جواد مجتهد اصفهانی از اکابر علماء امامیه عصر حاضر ما که جامع معقول و منقول و حادی فروع و اصول و در تهران در هر رشته تدریس فرموده و مورد استفاده افاضل و مرجع تقلید جمعی از شیعه بوده است ترجمه اجمالی از حال سعادت منوال آن عالم ربانی را موافق آنچه بحسب درخواست این نگارنده نگارش یافته ثبت اوراق مینمایم در سال ۱۲۹۲ ق ه در اصفهان متولد و نخست از والد معظم خود که از اکابر تلامذه صاحب جواهر و مسلم الاجتهاد بوده بتحصیلات علمیه پرداخته سپس در اصفهان در حوزه درس برادر بزرگ خود آقا شایخ احمد مجتهد معروف بحسین آبادی اصفهانی که اجتهادش پیش از بلوغ و کمر سن مصدق بوده و هم در حوزه آقای میرزا هاشم چهارسوقی حاضر و بتکمیل مراتب علمیه پرداخته پس در تهران به حاج میرزا حسن آشتیانی و میرزا هاشم گیلانی تلمذ نموده سپس در نجف حاضر حوزه درس استدلالی مرحوم آخوند خراسانی و حاج میرزا حسین خلیلی و میرزا

محمد تقی شیرازی شده تا آنکه اجتهاد و دارای قوه مستنبطه بودن وی محل تصدیق اکابر

وقت گردیده و از نجف مراجعت
بابران و در طهران در خیابان
شاه آباد ساکن و از این رو بشاه آبادی
معروف گردیده و در سال ۱۳۴۷ بقم
آمده و فضلا و اساتید از حوزه
را چون جناب آقای خمینی و جماعت
دیگر از سرچشمه علوم و معارف
خویش سیراب و بهره مند نموده تا
سال ۱۳۵۴ که بطهران مراجعت و
بناه ترویج دین و اقامه جماعت و
تدریس فقه و اصول و معقول و منقول
را گذارده و نیز مبانی علمی خویش را
برشته تحریر در آورده تا در اوایل
ماه صفر سال ۱۳۶۹ ق ه بر حمت
ایزدی پیوسته و با هزاران تجلیل در

شهری در مقبره مرحوم ابو الفتح مرحوم آیت الله آقامیرزا محمد علی شاه آبادی
رازی صاحب تفسیر روح الجنان بخاک سپرده شده (چنانچه در تذکرة المقابر خویش یاد
نمودیم) از آثار او است ۱- الانسان والفطره ۲- الايمان والرجعه ۳- القرآن والعتره ۴-
حاشیه کفایه ۵- مرام اسلامی ۶- منازل السالکین در عرفان و غیر اینها در فقه و اصول و عقل و
جهل و نبوت و موضوعات دیگر و چهار تایی اول آن در طهران بطبع رسیده و در همه تالیفاتش
مبتکر بوده است و از آثار ناطقه و زنده ایشانست فرزندان برومند و فاضلی که چند نفر آنها
در طهران مشغول تحصیل و ترویج اند و در نفر آنها بنام جناب حجة الاسلام آقا محمد
شاه آبادی که از فضلا جوانان حوزه علمیه است و آقامهدی در قم و یکی هم بنام آقای آقا
نصر الله در نجف بتحصیل علوم و تهذیب رسوم و اخلاق اشتغال دارند و قلم الله و ابانا جمیعاً
مرحوم حاج شیخ ابوالقاسم از علمای نامی و مدرسین بزرگوار قم و حوزه
صغیر معروف به امام محمد کریم علمیه میباشند و از قبل از تشکیل حوزه و آمدن

مرحوم آیه الله حایری در قم ترویج دین و احکام و تدریس فقه و اصول مینموده اند پیارسائی
و درع مشهور و سالها در عتبات مشرف بوده و از اساتید آنجا استفاده ها نموده و پس از آن
مراجعت بقم و بانجام وظیفه مشغول گردیده تا در هشتم جمادی الاولی سال ۱۳۵۲ ق ه که
از دنیا رفته و در صحن مطهر در کنار ایوان متبره و نون الدوا مدفون گردیده است

مرحوم آیت الله حاج سید از شیوخ علمای قم در قرن اخیر (۱۴) آقا مرحوم
فخر الدین قمی فقه است پدر بزرگوارش مرحوم سید ابوالقاسم دختر

زاده محقق قمی است و خود ایشان از تلامذه مرحوم میرزا حبیب الله ششتی است
جلالت قدر و سیادت و کمالاتش بیش از آنست که در این مختصر گنجایش یابد
بسیار محترم و مجلل و معظم بوده و در تشیید حوزه علمیه هم خدماتی نموده و آنجناب است
که بر جنازه مرحوم آیت الله المؤسس الحایری نماز خوانده و تمامی زعماء گذشته حوزه
بایشان اقتداء نمودند در سال ۱۳۶۳ ق ه از دنیا رحلت و در بقعه حایری مدفون گردیده
است و از یادگاران ایشانست دو فرزند صالح و برومند یکی که در ذیل فضلا ترجمه
آنها را خواهم نگاشت اول حاج آقا حسن سیدی دوم آقا سید عبدالحسین سیدی دام عمرهما

مرحوم حجت الاسلام حاج از زهاد علمای مقدسین فقهاء امامیه در حوزه علمیه
سید محمد باقر قزوینی قم بوده اند فرزند مرحوم حاج سید ابوتراب قزوینی

است در سال ۱۲۹۱ تولد یافته و سال ۱۳۱۹ ق ه بعثیات مشرف شده و در نزد مرحوم
آخوند خراسانی و علامه یزدی و اساتید دیگر فقه و اصول و تهذیب اخلاق درس خوانده
و در سال ۱۳۳۲ ق ه بقزوین معادلت کرده و در سال ۱۳۴۲ ق ه برای همکاری با مرحوم
آیه الله حایری بقم آمده و بنشوق طلاب و محصلین و ترویج دین و اقامه جماعت در مسجد
عشقعلی و مسجد بالای سر و تدریس سطوح و تفسیر و احادیث کوشیده تا در سال ۱۳۶۴
ق ه در روز ۲۸ ماه صفر سال مزبور از دنیا رحلت و در بقعه حایری بخاک سپرده شد
رضوان الله علیه بسیار بزرگوار و پارسا بود و نسبت بهمه طلاب خصوصاً باین اقل خدمه
اهل العلم مهر مخصوصی داشت (جزاء الله عنا خیر الجزاء)

مرحوم حجت الاسلام حاج از علمای عظیم القدر و سادات بارفقت طباطبائی
سید حسین کوچی حرمی قه بوده اند و در زهد و قدس و تقوی از نوادر زمان

خود بوده در مسجد بالای سر و آستانه مقدسه اقامه جماعت داشته اند و در زمان حیات
خود محل نماز خود را تقوی سید استاد آیه الله نجفی که داماد برادر ایشان بوده نموده

فقاہت و فضیلت او بہمہ جاریسیدہ و مقروء اسماع خاص و عام گردید مجلس درس و افادت و افاضتش دائر و برقرار بود منبری داشت شیرین و متین و محضری بس نمکین در نہی از منکر و منع اہل فجور قلبی قوی داشت و در حفظ حدود شرعیہ دقیقہ فرو نگذاشت مادام الحیات بتدریس و ترویج و افاضت و امامت و حکومت شرعیہ اشتغال داشت و ساحت مقدس آن بزرگوار بہیچ توہم مشوب نشد و دامن اصحاب و اتباعش ہرگز بہمتی نیالود جماعت علمائے در حضرت وی خویشتن را خرد میسر کردند و بزرگان دین و دنیانام مبارکش را بہرمت تمام می بردند

از آئین ایشانت (اربعین الحسینیہ) و فرزندان فاضل و دانشمندانی ایدہم اللہ تعالی کہسہ نفر آنها بنام آقای آقا محسن و آقای آقا سید و آقای آقا محمد از فضلاء و محصلین و اہل منبر قم و فرزندان ارشدشان بنام حجة الاسلام آقای آقا میرزا محمد باقر در طہران و پس از آن مرحوم حجة الاسلام اشراقی در قم کہ ترجمہ اش گذشت رحمۃ اللہ علیہ

مرحوم حجة الاسلام آقا سید محمد کماری تبریزی از علمائے اعلام حوزه علمیہ دارای مقام قدس و صفایہ ہر دو فابودہ اند فرزند مرحوم آقا سید احمد موسوی کماریست در سال ۱۳۰۹ ق ۵ در قریہ کمار کہ ۱۲ فرسخی تبریز است متولد شدہ و نزد حاج میرزا محمد علی قراچہ داغی و حاج میرزا مصطفی درس خواندہ و ہم جندی در ادرباد روسیہ نزد آقا سید مرتضی مدرس تدریس کردہ و در نجف خدمت مرحوم حاج میرزا فرج اللہ تبریزی و اساتید دیگر آنجا استفادہ نمودہ و در سال ۱۳۴۸ ق ۵ بمقام آمدہ و از محضر آیۃ اللہ الحائری استفادہ نمودہ تا سال ۱۳۵۷ ق ۵ کہ از دنیا رفتہ و در قبرستان مرحوم حاج شیخ مدفون شدہ است از تالیفات ایشانست حاشیہ بر رسائل کہ بطبع رسیدہ و ایشانرا بر این نویسنده حتی است بزرگ زیرادراول ورودم بمقام کہ کسی را نمیشناختم در صحن کوچک بایشان برخوردہ ابتداء تفقہم نمودہ و مرا بدست جناب ثقة الاسلام آقا میرفتاح ماکونی کہ از محصلین باتقوی و ثقات طلاب بود سپاردہ و توصیہ بسیاری نمودہ و از آن بعد فتح باب برایم شدہ تا امروز کہ افتخار خدمت اہل علم و دین را دارم جزا اللہ عنی و عن الاسلام خیرا

مرحوم حاج شیخ ابراہیم فرزندان حاج شیخ عباس کہ از احفاد مولا شیخ بہاء الدین جبل عاملی عاملی است از زہاد و علمائے مقہومہ و در سال ۱۲۹۶ در قریہ جبع تولد یافتہ و سال ۱۳۲۳ ق ۵ بنجف اشرف آمدہ و در خدمت آقا شیخ احمد کاشف

العلما و آقا شیخ علی محمد یزدی و آقا سید عبدالحسین شرف الدین عاملی بہرہ مند شدہ و در سال ۱۳۳۸ ق ۵ بمقام آمدہ و از موقیع ورود آیۃ اللہ حائری تا وفات معظم لہ از محضرش استفادہ نمودہ و در سال ۱۳۷۰ ق ۵ از دنیا رحلت کردہ و در خاک قم مدفون گردیدہ است با مرحوم آیۃ اللہ حجت بسیار رفیق و ایشانرا نسبت با دو توجہ مخصوصی بود در خاطر دارم کہ چند سال قبل در فصل تابستان برای زیارت مرحوم آیۃ اللہ حجت و انجام کاری بقریہ میم قم کہ محل ییلاقی آیۃ اللہ مرحوم بود رفتم مرحوم آقا شیخ ابراہیم جبل عاملی را دیدم و بجا دادم در حالیکہ مبتلا بدرد دل شدیدی بودند از ورودم بہ حضرت آیۃ اللہ مرحوم خبر دادند برای تفقہم بہ پیرونی تشریف آوردند و عنایت بسیار نمودہ و نوازش فرمودند و درین صحبت مابود کہ حال مرحوم جبل عاملی مزبور از اثر درد دل بہم خوردہ و بزمین افتاد مرحوم آیۃ اللہ بسیار متاثر شدہ و از جای برخاستہ و بالای سر ایشان رفتہ دست بردل ایشان گذاردہ و دعائی خواندند فوراً آقای شیخ ابراہیم فوق الذکر از جا برخاستہ راحت شدند مردم دہ و اصحاب آقا کہ متوجہ این داستان بودند صلوات فرستادہ خوشحال شدند آقا فرمودند حالانروید مرد ہر اخیر کنید کہ بسر من بریزند رحمہما اللہ و ایانا و جمیع المؤمنین آمین یا الہ العالمین

مرحوم حجت الاسلام آقای فرزندان ثقة الاسلام العالم الزاہد المتقی آقای میرزا محمد ہمدانی آخوند ملا محمد تقی نابتی ہمدانی از اکابر علمائے واعظام اساتید و مفاخر مدرسین حوزه علمیہ قم بودہ و در سال ۱۳۱۵ ق ۵ در قریہ و ہندہ ۱۲ فرسخی ہمدان متولد شدہ و در سن ۷ سالگی در خدمت پدر خود بتحصیل علوم پرداختہ و بپاداشتن استعداد فوق العادہ خدادادی در مدت ۴۰ روز قرآنرا ختم و تا حدود قوانین را در محضر ایشان خواندہ و برای ادامہ تحصیل بہمدان آمدہ و نزد مرحوم حاج شیخ علی گنبدی و حاج شیخ علی دامغانی درس خواندہ و پس از آن بطہران آمدہ و در مدرسہ سید نصر الدین نزد آقا شیخ علی مدرس و مرحوم آیۃ اللہ حاج شیخ عبدالحسین نوری بہرہ مند شدہ و معقول را از حاج ملا محمد ہیدجی (معروف بحاج آخوند) استفادہ نمودہ و در سال ۱۳۴۱ ق ۵ بولایت رفتہ و از آنجا مہاجرت بمقام نمودہ و از خدمت آیۃ اللہ المؤسس استفادہ نمودہ تا جاییکہ یکی از بزرگترین تلامذہ معظم لہ بشمار میرفتہ و خود نیز از مدرسین عالیقدر حوزه بودہ و سطوح عالی (رسائل و مکاسب و کفایہ) را تدریس و بسیاری از مفاخر فضلاء امروز قم و بسیاری از شہرستانہای دیگر از بحث و درس ایشان استفادہ نمودہ اند مرحوم

آیه الله کمال و نوق را بایشان داشتند و حتی در مواقع کسالت آنجناب بجای ایشان نماز خوانده و نیابت میکردند تا سال ۱۳۵۶ ق هـ پس از فوت مرحوم حایری که بنا بر تقاضا و دعوت اهالی همدان مهاجرت بهمندان نموده و در مسجد جامعه اقامه جماعت و بسیار مورد

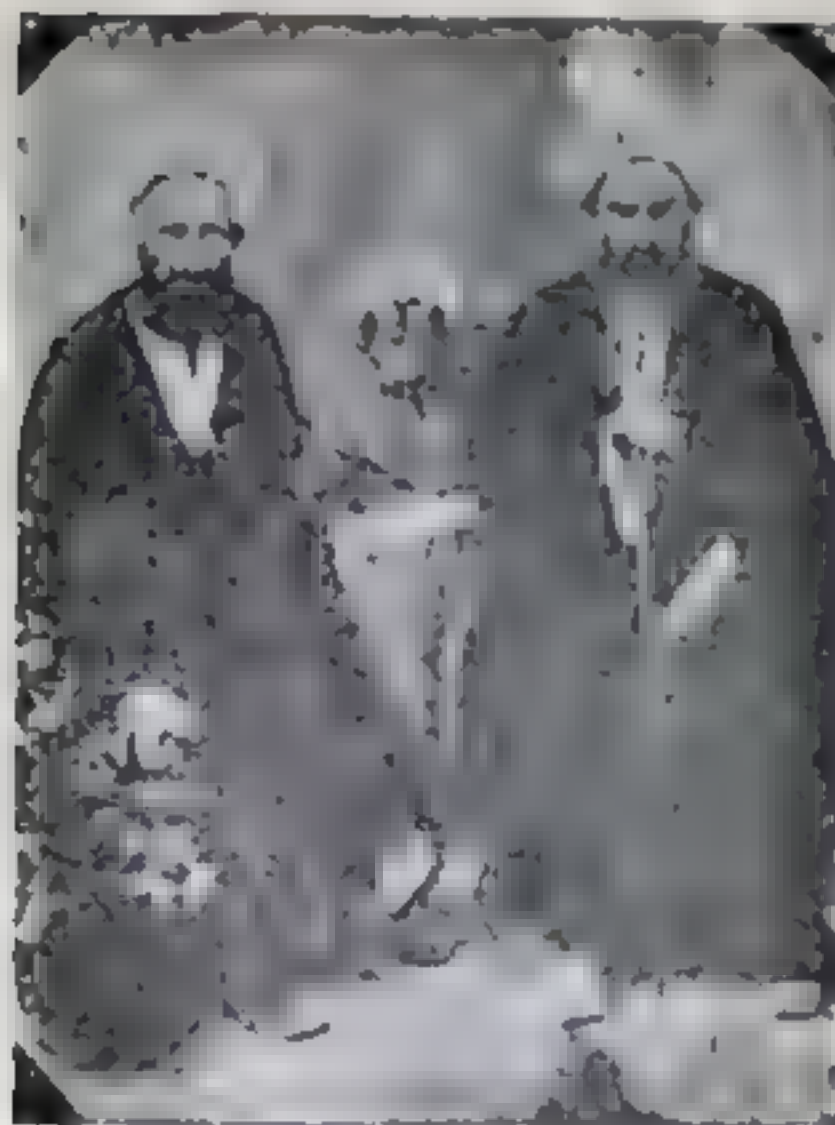
توجه مردم همدان واقع تا سال ۱۳۶۴ ق هـ که مسافرت بقم و مشهد نموده و در این سفر چندین بار از حضرت آیه الله العظمی بروجردی ملاقات و مباحثه نموده و آیه الله را بخود متوجه تابس از مراجعت از مشهد که نامه آیه الله العظمی برای ایشان بهمندان رفته و در آن نامه مرقوم فرموده بودند (بنظر من توقف شما در قم اصلاح است) بنابر حرکت بقم گذارده لکن اجل مهلتش نداده در جمعه ۲۲ محرم ۱۳۶۵ ق هـ از دنیا رفته در حالی که از سن او ۵۱ سال گذشته بود پس از انجام غسل

جمعه و سوره و الصافات در حین (فرستادن مرحوم حجة الاسلام میرزا محمد همدانی صلوات معموله خود که روزی ۵۰۰ صلوات میفرستاد) جنازه ایشان باتجلیل بسیار حمل بقم و از مسجد امام بانشیخ مفصل و شرکت عموم آیات الله العظام قم و فضلا و طلاب حوزه تا آستانه و از آنجا پس از طواف تأقیرستان حاج شیخ برده و در مقبره بغاک سپرده شد و تا چند روز از طرف زعماء حوزه مجالس ختم منعقد و مرحوم اشراقی در اطراف شخصیت ایشان داد سخن میداد (و حقیق علیه لانه کان عالماً فاضلاً عاملاً در عا تقیاً کثیر الفکر دائماً الذکر طویل الصمت قلیل الکلام منیع الطبع نقی القلب حسن القول جید الفعل و کلن محبوباً عند کل عائش سمیداً و مات سمیداً و دفن فی مقابر السعداء

این چنین رفتند پیش یارشان اینغوشا بر حالشان و کارشان (مؤلف گوید) آن بزرگوار راحق عظیمی بر حوزه علمیه و غالب فضلا آنست جزاء الله عنهم خیر الجزاء از آنار قلمی ایشانست رساله علی الید که بطبع نرسیده است
مرحوم آیت الله حاج شیخ
فرزند مرحوم حاج ملا نصیر از مجتهدین
حسن نویسی
عالیقدر و مدرسین بزرگ قم و حوزه علمیه
است دارای مقام زهد و تقوی و متانت و صفا بوده در سال ۱۲۹۱ ق هـ در قریه نویس که ۱۲

فرسختی قم است تولد یافته و از آنجا ببلده طیبه قم آمده و سطوح عالی را از فقه و اصول نزد مرحوم حاج میرزا محمد آریاب فرا گرفته و در سال ۱۳۲۲ بنجف و از محضر آیه الله خراسانی و علامه طباطبائی یزدی استفاده کرده و در سال ۱۳۲۶ بایران مراجعت و در شهر قم تا سال ۱۳۷۱ ق هـ بتدریس پرداخته تالیفاتی در فقه و اصول دارد که بطبع نرسیده در سال مزبور از دنیا رفته و در شیخان بغاک سپرده شده است و رحمة الله علیه

از رجال فضیلت و علم و مردان بزرگوار و شایسته روحانیت اسلام و قم بوده که در تمام عمر او از او هوا و حب جایی دیده نشده بتمام معنی (کلن مخالفاً واه معلماً لامرء و لاه) حشره الله مع موالیه
جناب حجة الاسلام و الاملاء
مرحوم حاج شیخ عباس حایری
فرزند مرحوم حاج ملا حاجی چندی از علماء عظام و فقهاء کرام قم و حوزه علمیه بوده است در زمان مرحوم (آیه الله المؤسس العایری) و در تشیید حوزه و تشویق طلاب ذی سهم بوده مرحوم آیه الله حایری هم خیلی نسبت بایشان نظرد و نوق و حتی ارجاع احتیاطان بایشان نموده و گاهی که کسالت و موامی

مرحوم حجة الاسلام حاج شیخ حسن نویسی با مرحوم حجة الاسلام حاج شیخ عباس حایری قدس سرهما

از آمدن بنماز و اقامه جماعت برایشان میرسید ایشان را بجای خود میفرستادند و فرست ترجمه آنجناب چنانچه در فهرست یکی از مواات ایشان بنام شرح کتاب عقل و جهل اصول کافی است ملخص آن بقراردیل است جناب ایشان در سال ۱۲۹۸ قمری هجری در شهر تهران متولد شده و تا سن ۱۲ سالگی در تحت تربیت والد ماجدش (مرحوم حاجی ملا حاجی) که از نجباء و معارف تهران بوده اند تربیت شده سپس در مدرسه مروی و دبیرستان مروی بفرافتن علوم دینی و ادبی مشغول و در سلك اهل علم و ادب در آمدند پس از چندی بحکم غریزه فطری و استعداد طبیعی برای تکمیل دوره سطح و خارج بنجف اشرف مشرف و بنزد دانشمندان و استادان بزرگ تحصیلات خود را ادامه داده و در سن سی سالگی بعد کمال رسیده

و بدرجه عالی اجتهاد نائل و باجازه شش مجتهد مسلم الاجتهاد مرحوم بن آیتین میرزای شیرازی و حاج سید اسماعیل صدر و حجج اسلام فیروز آبادی و سید حسن صدر و مرحوم آیه الله العابدی الیزدی و آقای آقا ضیاء الدین عراقی مفتخر شده اند

در عتبات عالیات چنانکه مقصود صاحب شرع است بترویج شریعت پرداخته تا پس از مدتی که برای خدمت بیشتری بشرع و دین و مذهب و آئین هم میهنان عزیز خود بایران مراجعت و چند سالی برای همکاری کردن بامرحوم آیه الله المؤسس العابدی در تاسیس حوزه علمیه و تشکیل دارالعلم و دانشگاه روحانی قم در قم سکونت و بانجام وظائف دینی مشغول تا بتقاضای مؤمنین طهران از آیه الله العابدی و معظم له برای تبلیغ و ترویج دین و پیشوائی مسلمین طهران مهاجرت ب طهران و مرکز و بانجام وظائف دینی و روحانیت قیام فرمود تا سال ۱۳۶۰ ق ه که از دنیا رحلت و در آن روز نذره برای ابد از خود بجای گذاردند اول فرزند فاضل برومندی چون جناب حاج آقامهدی حایری که از فضلا جوانان محصلین حوزه و دارای تقوی و فضل و حسن نیت و منانت و چون پدر خود سعی در امور دین و قضاء حوائج اخوان و کلاهای خیر که از جمله تکمیل کتابخانه حجتیه باشد میباشد و دوم تالیفات ذیل که برای همیشه نام او را بخوبی باقی گذارد ۱- شرح اصول کافی ۲- رساله رضاع ۳- موائد الکریم ۴- رساله تربیه ۵- رساله وصیت ۶- اسرار الصلوة ۷- رساله اذانیه ۸- رساله در اسلام ابو طالب ۹- اصول و فروع دین مختصر و مفصل ۱۰- کتاب الصلوة و بسیاری از ابواب فقه ۱۱- شرح زیارت عاشورا ۱۲- شرح زیارت جامعه کبیره ۱۳- شرحی بر حاشیه ملا عبدالله ۱۴- شرح بر صمدیه ۱۵- مباحث الفاظ اصول

از شیوخ علمای عظام قم و حوزه علمیه در این اواخر بوده پدرش مرحوم حاج ملا ابراهیم عالم باور و تقوی بوده معظم له پس از دیدن مقدمات و سطوح بنجف اشرف رفته و از محضر مرحوم آخوند صاحب کفایه استفاده نموده و از اجلاء تلامذه آن بزرگوار گردیده و پس از آن مراجعت بزنجان و از آنجا بخوبی رفته و پس از دو سال توقف در سال ۱۳۶۶ ق هاجرت بقم نموده و بتدریس عده از محصلین زنجان و غیره پرداخته تا ۱۳۷۲ ق ه که داعی حق را اجابت نموده و در زمین پاک قم بخاک رفته است عالمی محقق و باور و جلیل القدر و دارای تالیفات ذیل بوده ۱- رساله علمیه ۲- حاشیه بر عروة الوثقی تا تمام ۳- شرح کفایه الاصول فارسی بنام خود آموز کفایه در دو جلد ۴- کتاب الفوائد در مطالب متفرقه فرزندان صالح او از محصلین حوزه میباشد

حاج سید مهدی کشفی

کشفی است که از علماء بزرگ و صاحب تصنیف و

تالیف و در تواریخ نامش مذکور است صاحب ترجمه در سال ۱۳۱۶ در طهران تولد یافته و پس از تحصیل علوم جدید نزد ادیب طهرانی و آقا شیخ علی رشتی تعلیم علوم ادبی و عربی پرداخته و سال ۱۳۴۱ ق ه بقم آمده و خدمت حاج شیخ فاضل و مرحوم آیت الله

خونساری و آیه الله آقا سید ابوالحسن قزوینی و مرحوم میرزا علی اکبر حکمی یزدی تدریس نموده و پس از آن محضر آیه الله المؤسس استفاد کرده تا پس از فوت آن مرحوم که بطهران مراجعت و بترویج و تبلیغ دین و تدریس فقه و اصول و علوم ریاضی و تفسیر که در حوزه علمیه هم اشتغال داشتند پرداخته و اثرات و خاطرات نیکوئی از خود در دل مردم طهران باقی گذارد تا سال ۱۳۶۷ ق ه که داعی حق را اجابت و بتجلیل جنازه اثر حمل بقم و در قبرستان آیه الله المؤسس مدفون گردیده است و حقان علمای مروج و برهیز کار زمان خود بوده و شاگردان عزیز و با تقوائی تربیت

نموده است جزاء الله عنهم خیرا

مرحوم حجة الاسلام آقامیرزا

محمد علی ادیب

مرحوم حجة الاسلام حاج سید مهدی کشفی قدس

فرزند مرحوم حاج میرزا محمد تقی حکیم

باشی از علماء عظام و مدرسین سطوح و ادبیات

حوزه علمیه بوده اند دارای فضل و کمال ادب و حسب بوده در سال ۱۳۰۲ در طهران متولد شده و در ۲۰ سالگی نزد آقامیرزا کوچک و آقا شیخ بزرگ سادحی علوم ادبی پرداخته و قسمتی خدمت آشیخ عبدالحسین رشتی درس خوانده و در عراق و قم از محضر آیه اللهی بهره مند شده و مدت ها از اساتید ادب و مدرسین فقه و اصول حوزه علمیه بوده اند تا سال ۱۳۶۳

ق ۵ که مراجعت بطهران نموده و در آنجا بانجام وظیفه دینی و ترویجی خویش پرداخته تا سال ۱۳۶۹ که از دنیا رفته و یکجهان ادب و ظرافت را با خود بخاک برده است از تالیفات ایشانست کتابی در صرف موسوم بصراف الصرف و دیگر حاشیه بر معنی

مرحوم حجت الاسلام آیت الله از علماء عالیقدر و اساتید همه قم بوده اند دارای حاج شیخ حسن فاضل تشویق اهل علم و عمل سعی و کوشش فراوان داشته اند بسیاری از فضلاء و علماء امروز قم در خدمت کرده و نزدش تلمذ نموده اند در سال ۱۳۶۶ ق از دنیا رفته و در قبرستان شیخان مدفون گردیده است قبرش دارای علامت و تابلو اندازه مشهور است

مرحوم حجت الاسلام حاج شیخ فرزند مرحوم حاج ملا حسن اردستانی از شاگردان مرحوم حاج میرزا ابوالقاسم قمی است دارای مقام فضل و تقوی بوده و ادبیات و سطوح را تدریس میکرده و عده از فضلاء و اساتید امروز حوزه نزد ایشان درس خوانده اند تا آخر الامر شربت ناکوار مرگ را کشیده و از دنیا بعقب خرامیده رحمه الله علیه و علی الماضین من العلماء

مرحوم حجة الاسلام آقای از علماء قم و مرزین تلامذه مرحوم آیت الله حائری آقا سید محمد صدر العلماء بوده والد ماجدش مرحوم حجت الاسلام عالم جلیل آقای حاج سید نورالدین نواده علامه شهیر محقق قمی (صاحب قوانین) میباشند در حدود سال ۱۳۰۲ هجری قمری در قم متولد گردیده و تحصیلات مقدماتی را در مدرسه جانی خان قم در نزد اساتید فن دیده و قه اصول را از اساتید بزرگ فرا گرفته و در اندک زمانی صاحب نظر و تبهر گردیدند

قدیم سید برای زیارت اعتاب مقدسه بعراق مسافرت و مدتی در درس مرحوم آیه الله اصفهانی و در کربلا در درس آیه الله مؤسس حائری یزدی حضور بهم رسانید و پس از مراجعت از اعتاب عالیات هنگام نزول آیه الله حائری به اراک با عده از فضلاء قم به اراک مسافرت تا بالاخره با حضرتش بقم آمدند بیشتر تحصیلات عالی و استفاده آنجناب در نزد آیت الله حائری بوده و در نوشته جات خود ایشان را بنام حضرت استاد یاد کرده اند

در علوم عقلی و فقه درجه رفیع نال و مخصوصاً در فقه و اصول متبحر شدند و مرحوم آیه الله اصفهانی و آیه الله یزدی درجه اجتهاد ایشان را تصدیق و تأیید کردند

صاحب تذکره در طول حیات خود یادداشت های در فقه تهیه و پس از غور و بحث در مسائل

مشکله و ذکر اقوال مختلف عقیده خود را نیز بیان نموده و در اواخر عمر با کمک کتبی یکی از آقایان طلاب مشغول ترتیب و تنظیم آن بودند که بصورت کتاب مبدون در آورند ولی کسالت و ضعف دیگر بابشان مجال نداد تا در شب ۱۳ بهمن ۱۳۳۱ مطابق با ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۷۲ قمری ۲۰ روز پس از فوت آیت الله حجت داعی حق را الیه و بجوار رحمت حق شتافته و در ایوان طلای آستانه حضرت فاطمه معصومه (ع) مدفون گردیده است در منزل آن مرحوم دیوان اشعار عربی و فارسی بخط و امضاء (ابوالقاسم بن الحسن الجیلانی) یعنی

مرحوم آقا سید محمد صدر العلماء مرحوم میرزای قمی جد امی ایشان که از این جهت فرزندان برومند او شهرت میرزائی دارند دیدم که در آن قصیده در رداسکار و مکابره (ابن حجر ناصبی عسقلانی وجود ذیجود اعلی حضرت ولی عصر عجل الله له الفرج) را که طعناً علی الشیعة میگوید

ما آن للسرداب ان یلد الذی
فعلی قلوبکم العفا فمانکم
سمیتوه بزعمکم انسانا
نلتهم العنقاء و الفیلانا

مرحوم میرزا محقق قمی جد امی صاحب عنوان میفرماید

افلکم و لقولکم بتمنت
ان الله قد اختفی سبغانه
هل ینکر النور البهی لانه
ام یمنع المزن المہذب فیضه
فی ترک حق و اقتناء و ضلالة
انستم خضر اوانوحاً و المسیح
متم بجهل فی امام زمانکم
عشتم و نور الحق خلف ظهورکم
فبقولکم فی الجاهلیة بالهدی
فی حجد نور ابهر هذیاننا
عن غدا لظهوره عیاننا
حرم الوطواط در که نقصانا
لا بل یضئ علی الوری لعمانا
قضیت استبعاداً استحسانا
و بجهلکم ارضیتم الشیطانا
عشنا بعلم فیه و الایمانا
متناوب من نورنا تا قمانا
انستیم العنقاء و الفیلانا

مولای روح روحنا بظهور کم	عجل بر روحك روحنا مولانا
خلص عبيدك عن اذى العذال	و اجعل عنيك خاسا لهما
بسلام فاملاه ارضا بالمدل	من بعد ما فيها طغوا عدوانا

مرحوم آقا سید ناصر الدین قمی
رحمت الله علیه

میرزا محمد متولی آستانه روضه فاطمیه علیها سلام است سال ۱۳۰۰ ق ۵ در شهر قم بدنیا آمده و ادبیات را نزد ملا محمد تقی فرا گرفته و هم خدمت مرحوم حاج میرزا محمد آریاباب قه و اصول خوانده و از محضر آیة الله المؤسس تا آخر عمر استفاده نموده است تاپس از فوت مرحوم آیت الله حایری در سال ۱۳۶۳ ق ۵ از دنیا رفته و در آستانه مقدسه مدفون گردیده است و خدا رحمتش فرماید که در نشر اخبار و احادیث اهل بیت کوششی فروان داشت بطوریکه غالباً در کوچه و بازار و مدرسه فیضیه و محفل مقدس دیده ام او را که هنگام ملاقات با دوستان بعدانی بس رسا و بلند بمناسبت مقام حدیثی از حضرت رسول و ائمه علیهم السلام یاد نموده و نقل میکرد و بسیار او را در مدرسه فیضیه دیدم که در کنار درخت نشسته و محصلین را در در خود جمع و برای آنها بطور انشراح حدیث فواید و غیره میگفت رضوان الله علیه

مرحوم حجت الاسلام
حاج میرزا مهدی آشتیانی

در قم بسیار توقف فرمودند اما چون بسیاری از اساتید و فضلاء حوزه از محضرشان استفاده نموده و خود از مفاخر فلاسفه شیعه و امامیه زمان ما بوده و تربیت و قبرش هم قم گردیده، بایسته ذکر است

در سال ۱۳۰۶ ق ۵ در طهران متولد و در نزد پدر معظم خود مرحوم آقا میرزا جعفر مشهور به آقا میرزا کوچک برادرزاده و داماد مرحوم آیة الله حاج میرزا محمد حسن آشتیانی که از اعظام تلامذات مرحوم و در علم و ادب و مقول و منقول نادره زمان خود بوده تلمذ نموده و هم از مرحوم میرزا مسیح طالقانی و آخوند ملا عبد الرسول و آقا سید عبد الکرم و میر نجم الدوله و میرزا جهان بخش و آقا شیخ محمد حسین ریاضی و غیر آنها درس خوانده و در سن ۱۵ سالگی نائل با اجازه از عمه از اساتید خود گشته و قناعت باجازات مزبور نموده در خدمت رئیس حکام وقت مرحوم میرزا ابوالحسن جلوه مشغول علوم عقلیه شده و پس از فوت ایشان از اساتید دیگر چون مرحوم میرزا حسن کرمانشاهی و میرزا هاشم جیلانی استفاده نموده در سال ۱۳۲۷ مشرف بعقبات و مدت کوتاهی در حوزه مرحوم

آیة الله خراسانی حاضر شده ولی بواسطه ابتلا بامراض حاره موفق بتوقف نشده مسافرت بایران و پس از معالجه نانیادر ۱۳۲۹ معاودت نموده و در حوزه درس مرحوم آیة الله بزدی طباطبائی حاضر و از ایشان دریافت اجازه اجتهاد نموده و بایران مراجعت و پس از چندی ثالثاً باعتبار مبارکه مسافرت و در خدمت مرحوم فیروز آبادی و آقای نائینی و آقا ضیاء عراقی و آیة الله اصفهانی مشغول و از تمام آن بزرگواران تحصیل اجازه نموده است و مدت یکسال در نجف اشرف مقیم و بتدریس علوم عقلیه و نقلیه پرداخته و پس از آن مراجعت بطهران نموده و در عمر خود مسافرت های مهمی بممالک اسلامی چون بخارا و مصر و اسکندریه کرده و در بخارا یکسال توقف و تدریس نموده و نیز برای معالجه بممالک غیر اسلامی چون برلن آلمان و پاریس فرانسه و وروم ایتالیا و هندو بلژیک و غیر آنها مسافرت نموده و برای دانشمندان آنجا محل معضلات قانون شیخ و سایر کتب فلسفی و معقولاتی کرده و حدود یکسال هم ملحقه در قم توقف و حوزه تدریس اسفار اربعه گذارده و فضلاء را بهره مند نموده است شنیدم از بعضی ثقات که از مرحوم آیة الله شاه آبادی نقل میکردند که فرموده بودند در باره شخصیت و موقعیت علمی مرحوم میرزا مهدی آشتیانی که ایشان استادی هستند که اگر اسباب برای ایشان جمع شود میتوانند صد ها حکیم ربانی تعویل جامعه دهند (رحمة الله علیه)

خواب عجیبی دیده بودند در منزل مرحوم آیة الله حجت در حضور آیة الله العظمی بروجردی و آن مرحوم و آیة الله خونساری و دیگران نقل کردند که بسیار مهم و عجیب بود و مرحوم آقای حجت فرمودند که باب علمی از این خواب برای من مفتوح شد مرحوم میرزا مهدی آشتیانی فرمودند که در موقع انقلاب دموکرات آذربایجان و فتنه پیشوری مشرف بمشهد میشدم در نزدیکی سبزوار در ماشین حامل بهم خورد که همه اهل اتوبوس مضطرب و بریشان شدند در آن حال دیدم که در عرفات هستم و می دیدم از آسمان انواری بزمین عرفات فرو می آید و مردم عرفات را دیدم که یک طرف منوجه اند گفتم کجا میروید

گفتند حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله تشریف آورده اند اهل عرفات بخدمت آنحضرت مشرف میشوند منهم آمدیم ۱۴ خیمه مجال و با عظمت و نورانی برپاست و بیک خیمه که از همه بزرگتر است مورد توجه مردم است گفتند پیغمبر مکرم خدا در این خیمه است نزدیک شدم و اذن گرفتم و وارد شدم سلام کردم خواستم عرض حوائج کنم فرمودند برو در خیمه هشتمین نزد فرزندم حضرت علی بن موسی الرضا علیهما السلام فوراً امتثال کرده آمدم در آن خیمه حضرت رضا علیه السلام را دیدم نشسته است سلام کردم و سه حاجت خود را که یکی از آنها شفای من از کسالت برقان بود و دیگری نجات ایران و مسلمانان از شر توده و حزبها و حاجت شخصی دیگر فرمودند فلان حاجت رواست و کسالت تقدیر چنین است که تا زنده هستی با تو باشد و راجع بایران و نجات از این فتن بدانکه مادامیکه ایرانیها متوجه زیارت قبور ما و مجالس ذکر و روضه برای مصائب ما هستند این از شر اشرارند و عقرب حزبی های توده و دموکرات ازین خواهند رفت که یکمرتبه متنبه شده و دیدم اهل مائین همه گریان و برای من انقلاب واضطرار دارند مرحوم آیت الله حجت فرمودند من (اخبار ان الله بتجلی لاهل العرفات) را دیده و معنای آن درست برایم روشن نبود از این خواب میبیدم خبر درست و تجلی خدا بتجلی اهل بیت و ائمه هدی علیهم السلام است

پس از مدتی مرحوم میرزا معادوت بطهران و در اثر همان کسالت برقان و زردی و قند منزوی شده تا سال ۱۳۷۲ که مرحوم و جناره از طهران حمل بقم و در مسجد بالا سر بخاک سپرده شد تالیفات و آثار قلمی ایشان بسیار و از آنها حاشیه بر شرح منظومه و مجلدات شفا و اسفار و کفایه خراسانی و رسائل و متاجر انصاری و رساله در قاعده الواحد و وحدت وجود و غیر اینها است (الا انه قضی عالما ربانیا و حکیمالیهما)

مرحوم میرزا حسین تبریزی از افاضل حوزه و میرزین درس مرحوم آیت الله حجت و مرحوم حجة الاسلام حاج سید محمد باقر قزوینی دارای مقام فضل و تقوی و قدس و صفا بود و با کمال تعف زندقی میکرد و در میان تلامذه مرحوم حجت بکثرت دانش و فهم و بینش معروف و از مقررین درس استاد بود که این نویسنده از تقریرات ایشان بسیار استفاده نموده و مدتها مکاسب شیخ و بعضی سطوح دیگر را در خدمت ایشان خوانده بودم بسیار متواضع و منبع الطبع و کثیر الصمت و قلیل الکلام بود فقط در موقع سؤال بسخن میآمد کمتر کسی را از تلامذه استاد بر تبه فضل و تهذیب ایشان یافتیم آقای

میرزا عبدالکریم تهرانی که از فضلاء طهرانیهای حوزه و بمقام قدس و ورع معروف و اکنون در طهران امامت مسجد امین الدوله را دارد و از مروجین شایسته است در میان حوزه ایشانرا انتخاب و بوضع زندگیش رسیدگی میکرد و از تحقیقاتش استفاده میکرد در سال ۱۳۶۵ ق ۵ در اوائل شعبان او را بقصد زیارت حضرت رضا علیه السلام بطهران برد ولی در طهران مبتلا بدرد دل شدیدی شده و پس از سه روز در سن مابین سی و چهل از دنیا رفته و دوستان و رفقای از اساتید و شاگردان خود و غیره را بغم و داغ خود مبتلا جنازه او را آقای میرزا عبدالکریم حفظه الله تعالی با تجلیل بعضی از افاضه عظیم آورده و در جوار شیخ صدوق معروف بساین بابویه دفن نمود برایش در قم و طهران و مشهد مجالس ترحیمی برپا گردید و رحمة الله علیه

مرحوم حجة الاسلام آقای از افاضل دانشمندان و میرزین تلامذه مرحوم آید ضیاء الدین خونساری آیت الله حائری قدس سره بوده که از اراک مهاجرت بقم نموده در سال ۱۳۱۲ ق هجری متولد شده و پس از طی و رشد مقدمات و سطوح چندین در اراک و بعد در قم در خدمت آیت الله حائری تلمذ نموده تا سال ۱۳۵۸ ق که در قم از دنیا رفته و در جوار امامزاده معروف بشاه محمد قاسم دفن شده

در قوی و علم و فضیلت و وجودت ذهن مشرق بالبنان بوده در سال ۱۳۵۲ ق در روز عید فطر نماز عید از طرف آیه الله بایشان و اگذار و صلوة و ایا جماعت انجام دادند در خونسار و حومه آن نافذ الکلمه بوده در تابستانها که آنجا میرفتند فصل دعاوی و خصومات بایشان بوده از آثار و باقیات الصالحات ایشانست چهار فرزند ذکور که دومی از آنها جناب آقای آید مصطفی کافی صهر معظم آیه الله آقای حاج میرزا خلیل کمره میباشد که دارای مقام فضل و دانش و آثار قلمی و از حاضرین درس آیه الله روجردی و اصحاب و سائل الشیعه آن جناب میباشد آثار ایشان از این قرار است ۱ رساله در صرف ۲ رساله در نحو ۳ رساله در منطق ۴ رساله در بدیع ۵ تعلیقاتی بر شرح لعمه و رقه الله تعالی لمرضانه و جنبه من سخطه و تهماته

مرحوم آید شیخ حسن صالحی از فضلاء و ذاکرین با فضل و دانش و تهذیب لاهیجانی اخلاق حوزه علمیه قم بوده دارای تولای کامل و حال خوش و معنویت بوده که سالها از محضر آیات عظام قم مرحوم آیت الله حائری و آیت الله حجت و آیت الله خونساری و آیه الله صدر و آیت الله فیض استفاده نموده و هم چند سالی

از فیض محضر و درس و بحث آیة الله مستفیض گشته تا سال ۱۳۶۷ از هجرت که بواسطه
مبتلا شدن بکسالت سرطان بدر و دزدکی گفته است
این نگارنده که با آن مرحوم تماس نزدیک داشتم و معاشرت بسیاری نموده بودم حقاً
اورا اسم باسمی یعنی بحقیقت صالح یافتم بخصوص حال توسل و مقام حب و ولایتش نسبت
بغاندان وحی و رسالت بسیار بود متبرکرم و بیانات موثری داشت از استفاده های معنوی
زیادی نمودم

کرامتی از مولای ما حضرت عبدالعظیم الحسنی مدفون دو مسجد شجره ری که
مشهور بسید الکرم است برای ایشان شده که در کتاب زنده گانی حضرت عبدالعظیم (ع)
مطبوع سال ۱۳۶۸ تهران یاد نمودم و مجمل آن اینست که زخمی متین در گوش ایشان
پیدا شده بود که چرک میکرد و رايحه بدی داشت معتها معالجه میسور و ممکن خود را
نموده فایده ندید عاقبت از قم بطهران و مراجعه بد کتر لقمان متخصص در مرض گوش نموده
پس از معاینه دقیق تشخیص سالک داده و نسخه مفصلی از آمبول و غیره نوشته و ایشان را تا کبد
بگرفتن آن دواها مینماید

آن مرحوم گفت از منزل دکتربرون آمدم باخود گفتم مشکه از معالجه خسته شدم
چرا مراجعه بدکترم معنوی و متوسل بطیب حقیقی حضرت عبدالمعظم حسنی علیه السلام
نشوم پس از آنجا بشهری آمده بادل شکسته بحرم مشرف و عرض حاجت نمودم و
تزدیک ضریح شریف رفته قدری گرد ضریح برداشته و بر آن زخم مالیدم و از حرم بیرون
آمدم تا بصبح داخل شدم دیدم از زخم و درد و چرك گوشم اثری نیست بکلی
خشك و خوب شده (مؤلف گوید) از کرامت آن بزرگوار بعید نیست زیرا که سید الکرم است

در خاتمه

استبصار فيه استدراك

درچندین جای این تاریخ از همه علماء اعلام و فضلاء معظم و محصلین و طلاب گرام
معذرت خواسته و گفتیم که اگر کسی از قلم افتاده یا از ذکر آن غفلت شده حمل بغرض
و نظری نکنند زیرا این تاریخ با کمال بینظیری و غرض تنظیم و تدوین شده است مضافاً
و عده دادیم که با اعلان نظر اگر اطلاع زیاده تری از فهرست و یا تراجم تلامذه مرحوم

آیت الله حایری و آیات دیگر پیدا نمودیم استدراك نموده و استدراج نمائیم
اکنون که چندین نفر دیگر از تلامذه میرزودانشمند معظم لهم را بغاطر آوردیم
در اینجا که پایان جزء اول است جبران و باز اگر بدیگرانی برخورد نمودیم که شایسته
ذکر بودند ثانیاً تدارك مینمائیم
آقای آسیدابوالقاسم همدانی حصارى

آقای حاج میرزا ابوالحسن روحانی قم
 آقای حاج میرزا جواد انصاری همدان
 آقای حاج میرزا حسن برقمی قم
 آقای آقا سید حسن استاذزاده بابل
 . . . . . شیخ رضای مدنی کاشان
 مرحوم آقا ضیاءالدین خونساری قم
 آقای شیخ عبدالحسین لاله جینی
 . . . . . آقای شیخ عبدالوهاب قاینی محلات
 حاج میرزا علی اصغر ریعی همدان
 . . . . . حاج آقا عیسی جزایری خرم آباد
 آقا سید محسن لاله جینی
 آقا میرزا محمد آقای کاجی کاج همدان
 آقای آقا سید محمود طباطبائی قم
 . . . . . شیخ محمد صبوری قم
 . . . . . نخعی گلایگانی قم
 . . . . . حاج سید محمد باقر (حاج عالم) شیراز
 . . . . . شیخ محمد علی دامغانی زاده همدان
 . . . . . آقا سید موسی ملازندران تهران
 آقای حاج آقا احمد واعظ قمی تهران
 آقای آشیخ جعفر صبوری کاشان
 آقای حاج میرزا حسن رازینی همدان
 آقای آقا شیخ حسن جابلقی قم
 . . . . . میرزا زین العابدین نواری همدان
 . . . . . شیخ عبدالرزاق قاینی قم
 . . . . . عبدالوهاب کرگانی کرگان
 . . . . . عبد الوهاب قمی قم
 . . . . . علی اصغر اشعری قم
 . . . . . آقا سید علیرضای یزدی یزد
 . . . . . شیخ فضل الله سعادت رشت
 . . . . . محمد بروجردی بروجرده
 . . . . . محمد بن آخوند ملا عبدالله قم
 . . . . . سید محمد سلطان شیرازی تهران
 . . . . . شیخ محمد صابری دشتی قم
 . . . . . میرزا محمد باقر اشراقی تهران
 . . . . . حاج شیخ مرتضی انصاری واعظ قم
 . . . . . آقا شیخ نصرالله محمدی لنکرودی قم
 ((الناس موتی و اهل العالم احياء))

صفحه	سطر الخطا	الصواب	صفحه	سطر الخطا	الصواب
۳	۱ انفسكم	انفسهم	۴	۵ خديا	خدایا
۳	۲۱ العزول	العزول	۵	۱۳ بامنزلکاه	منزلکاه
۳	۲۳ المکر	المکرم	۱۰	۵ بخود	بخود
۴	۲۴ بچار	بچار	۶۰	۱۷ ميکستم	ميکشتيم
۱۰	۴ بسان	بسانيان	۶۱	۱۳ نفر	نفر
۱۶	۱۷ آنحضرت	حضرات	۶۲	۴ مؤمن	و مؤمن
۱۶	۱۷ عليهما	عليهم	۷۰	۱۰ حري	وي
۱۶	۱۸ فاضه	افاضه	۷۰	۲۲ وعد	وعده
۱۶	۲۷ ديکرميهاو	و کرميها	۷۱	۷ طرز	طراز
۱۸	۲۴ پذيرفتن	پذيرفتند	۷۴	۶ ميرسيد	ميرسد
۲۰	۲۷ صفحه	صفحه ۱۲	۷۷	۱۱ نفس	نفس
۲۱	۲۶ آسان	اساس	۷۷	۱۲ او	از
۲۲	۱ دابا	دابة	۷۷	۲۰ مذار	مزار
۲۴	۵ حضرت	حضرات	۷۸	۱۲ جسته	جسته
۲۵	۱۳ که	--	۷۹	۹ حسن	محسن
۲۸	۱۴ چهل ستونی تهرانی شالچيلار	تبریزی	۸۰	۵ مرحوم شريف	پدر مرحوم شريف
			۸۰	۱۵ مرحوم شريف	پدر مرحوم شريف
۳۲	۱۶ واقی	باقی	۸۱	۲۱ مناظره	و مناظره
۳۳	۲۳ چکوقه	چگونه	۸۱	۲۷ بمرجعت	مرجعت
۴۱	۳ حادثه حوزه	حادثه هفتم حوزه	۸۲	۱۷ مولوی	مولی
۴۱	۶ قضيه	قضيه	۸۴	۳ شهد	شهيد
۴۱	۱۴ شل	شن	۸۴	۱۳ النين	النين
۴۴	۲۷ الکوين	الکونين	۸۴	۲۲ آية الهی	آيه اللهی
۴۴	۲۷ آله	آله	۸۷	۱۳ رفسنجانی	ارسنجانی
۴۶	۵ ميگرد	ميگيرد	۸۹	۱ آبه	آيه
۴۶	۱۶ يازدهم	نهم	۸۹	۸ امثال	امثال

صفحه	سطر الخطا	الصواب	صفحه	سطر الخطا	الصواب
۸۹	۱۱ رحمه	رحمة الله	۱۵۳	۴ مرحرم	مرحوم
۹۰	۱۱ محدود	محدود	۱۷۲	۲۵ کيلة	کلیله
۹۳	۲۵ فرندز	فرزند	۱۷۲	۲۷ دزک	دزک
۹۶	۴ داده	نداده	۱۷۶	۳ داسن	داس
۹۶	۱۳ است	شده است	۱۷۷	۱ جون	جون
۹۶	۲۱ متفکرانه	متنکرانه	۱۷۸	۲۰ کردش	کرده
۹۶	۲۳ بميان	بيان	۱۹۱	۱۵ الاوار	الانوار
۹۹	۱ وسيد	وحيد	۱۹۲	۳ فاضل	افاضل
۱۱۴	۲۱ محرمين	مرحومين	۲۰۷	۱ شنبه	دوشنبه
۱۲۶	(۱) ۱۳۴۷	۱۳۶۴	۲۱۲	۱۳ زمانا	زمانا
۱۲۷	۳ هزار نفر در	هزار نفر در	۲۱۳	۳ بالرتف	بالرتق

((بشارت))

جلداول کتاب «آثار العجبه» باتاریخ و دائره المعارف حوزه علمیه قم که با قلم دانشمند محترم (آقای حاج شیخ محمد رازی) نگارش یافته با اسلوبی زیبا و جالب و گراورهای چند از رجال علمی و دینی منتشر شد و جلد دوم آن تحت طبع و بزودی منتشر خواهد شد

خریداران قبض پیش فروش میتوانند با ارائه قبض خود کتاب را از مؤلف دریافت دارند (و بهای پس از انتشار جلد اول ۴۰ ریال است) بدو طلبیان دیگر ابلاغ میشود اکنون که جزء اول از طبع خارج شده با جزء دوم که پس از ماه رمضان انشاء الله منتشر خواهد شد با جلد ششم بمبلغ هشتاد ریال و با جلد ذرکوب یکصد ریال فروخته میشود و پس از طبع جزء دوم از صد به یکصد و بیست ریال ترقی خواهد نمود

قسمتی از نشریات این بنگاه

- تفسیر سوره یوسف تألیف مرحوم حجة الاسلام آقای اشراقی بهله ۳۵ ریال
- اعلی دن و القلم • • • • • ۲۵ •
- جلد سوم: فقه الصائق در شرح بصره علامه تألیف حضرت حجة الاسلام آقای
- آمید صلاق روحانی بهله ۶۰ ریال
- جلد اول: سماء المقل فی علم الرجال تألیف مرحوم آية الله کلباسی ۴۰ •
- فصول العلیه تألیف مرحوم حاج شیخ عباس قمی بهله ۱۰ •
- انیس المتوحدين مع مرحوم نراقی • ۱۲ •
- احراق لانه های فساد بررد ماتر بالیسم • ۰۲ •
- بهائیت تاریخ پیدایش مذهب باب و بهله • ۱۰ •
- در بای نور • ۲۵ •

فیلسوف نماها داستانی است علمی دینی -
حقایق روشن و مشت فیلسوف نه

کتابخانه آیت الله بروجردی (ره)

5 5 4 0 6 0 7 9

قسمتی از نشریات این بنگاه

- تفسیر سوره یوسف تألیف مرحوم حجة الاسلام آقای اشراقی بهله ۳۵ ریال
- اعلیٰ دن و القلم • • • • • ۲۵ •
- جلد سوم: فقه الصالح در شرح بصره علامه تألیف حضرت حجة الاسلام آقای
- آمید صلاقی روحانی بهله ۶۰ ریال
- جلد اول: سماء المقل فی علم الرجال تألیف مرحوم آية الله کلباسی ۴۰ •
- فصول العلیه تألیف مرحوم حاج شیخ عباس قمی بهله ۱۰ •
- انیس المتوحدين مع مرحوم نراقی • ۱۲ •
- احراق لانه های فساد بررد ماتریالیسم • ۰۲ •
- بهائیت تاریخ پیدایش مذهب باب و بهله • ۱۰ •
- دریای نور • ۲۵ •

کتابخانه آیت الله بروجردی (ره)

5 5 4 0 6 0 7 9

فیلسوف نماها و داستانی است علمی-دینی -
حقایق روشن و مشت فیلسوف نه